SOUVENIR

THE PLATINUM

Harvest

Published at

Platinum Jubilee Celebration

NORTH BANK BAPTIST CHRISTIAN ASSOCIATION

(NBBCA)

VENUE

Shakomato Christian Center

Biswanath Chariali | Dist. Biswanath | Assam

Date : 7th, 8th and 9th March, 2025

TRIBUTE

We pay our humble Tribute on the occasion of the Platinum Jubilee (2025) to those Legendary Heroes of God who dedicated their whole lives for the cause of Christ and the ministry of North Bank Baptist Christian Association. We dedicate this Souvenir remembering them with utmost reverence for their marvelous contributions and being pioneers in the field.

rawpixel

BAPTIST WORLD ALLIANCE

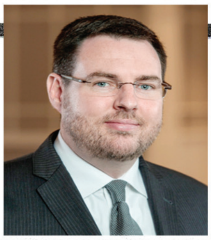

NETWORKING THE BAPTIST FAMILY TO IMPACT THE WORLD FOR CHRIST

Celebrating with North Bank Baptist Christian Association

Warm greetings in the name of Jesus Christ, sent on behalf of the Baptist World Alliance. As a global community of believers, we come together to celebrate and share in the joy of your 75th anniversary.

The Baptist World Alliance, with 266 Member Partners in 134 countries and territories, representing 53 million people, stands united in faith and fellowship. We recognize and honor your Platinum Jubilee as an important milestone in your journey.

Your dedication and commitment to our shared faith are truly inspiring, and we thank God that NBBCA has been with the BWA since joining in 1983. As you gather together, we see your efforts as a testament to the values we uphold within the Baptist World Alliance – values of passionately sharing the Gospel, standing with the persecuted, and supporting local Baptist churches as they serve their communities.

It is through events like this that we are reminded of the strength of our global Baptist family, spread across diverse cultures and backgrounds, yet united by a common faith. Your journey encourages us all to continue striving for excellence in our endeavors and to live out the teachings of Christ in our daily lives.

In this time of celebration, may you feel the embrace of our worldwide community's prayers and blessings. We share in your joy and take pride in your accomplishments, knowing that you are a vital part of the larger tapestry of our faith.

May your celebration be a source of true joy, inspiration, and challenge as you faithfully pursue your journey as a community of God. Even as you celebrate, we encourage you to register for BWA's upcoming 23rd Baptist World Congress at BWABrisbane.com. We would be honored to welcome you at this global gathering in Brisbane, Australia, from July 7-12, 2025.

As we move forward together in the service of our Lord, may you find renewed inspiration and strength from this celebration. Please remember that the Baptist World Alliance is here to support you and stand alongside you, encouraging you in your journey of faith and service.

We extend our warmest congratulations once again and pray that God's grace continues to guide your path.

Rev. Elijah M. Brown, PhD
General Secretary and CEO
Baptist World Alliance

405 N. Washington Street • Falls Church, Virginia 22046 USA
Phone: +1-703-790-8980 | Fax: +1-703-893-5160 | BaptistWorld.org | info@baptistworld.org

rawpixel

PLATINUM JUBILEE CELEBRATION COMMITTEE

NORTH BANK BAPTIST CHRISTIAN ASSOCIATION

(1950 – 2025)

Shakomato Christian Centre,
Biswanath Chariali, Assam-784176
Regd. No 71 of 1973-74
E-mail: nbbcashakomato@gmail.com / Contact No. 9401054925

Mr. Pranjal Daimari
President

Mr. Niren Kumar Engti
Vice-President

Rev. Chowaram Daimari
Secretary

Mr. Dhananjoy Daimary
Asst. Secretary

Ps. Robinson Smith
Convener, Pandal. Sub- com.

Mr. Sunny Bag
Convenor Accom. Sub-com.

Mr. Gajilal Tossa
Convenor, Souvenir Sub-com.

Mr. Dilip Senapati
Convenor, Food Sub-com.

Mr. Biresh Tanti
Convenor, Sanitation Sub-com.

Mr. Ruben Herenz
Convenor, Volunteer Sub-com.

Mr. Dilip Nanda
Convenor, Decoration Sub-com.

Rev. Sushil Daimari
Member

Rev. Dr. Tagang Gelo
Member

Rev. Upen Kumar
Member

Rev. Lazar Horo
Member

Ps. Dani Tadu
Member

Rev. Luke Taying
Member

Mr. Bishnu Swargiary
Member

Mr. Ruhini Pegu
Member

Rev. Alendra Sangma
Member

Mr. Tilon Taba
Member

Ref. No……………. **Date : 06/02/2025**

To the esteemed Members, Pastors, and Friends of the North Bank Baptist Christian Association,

As we gather to celebrate our Platinum Jubilee, I am filled with immense joy, gratitude, and reverence. Seventy-five years of faithful service to our Lord Jesus Christ is a remarkable milestone, and we give thanks to God for His enduring presence and guidance throughout our journey.

From the very beginnings to the present day, our association has remained committed to spreading the Good News, nurturing believers, and serving our communities. We have been blessed with dedicated leaders, passionate members, and a shared vision to glorify God.

As we reflect on our history, we remember the pioneers who paved the way, the faithful who persevered through challenges, and the countless lives transformed by the power of the Gospel. We honor their legacy and continue to build upon the foundation laid.

Today, we celebrate not only our past achievements but also our ongoing mission to make disciples, foster spiritual growth, and demonstrate Christ's love to a world in need.

To our members, pastors, and friends, I express my deepest appreciation for your tireless efforts, unwavering support, and unrelenting passion for the Kingdom. May this Platinum Jubilee inspire us to renewed commitment, fresh vision, and bold witness.

As we look to the future, we do so with hope, confidence, and dependence on our sovereign God. May He continue to bless, guide, and empower us as we strive to fulfill the Great Commission.

Congratulations, North Bank Baptist Christian Association, on this remarkable achievement! May our Platinum Jubilee be a testament to God's faithfulness and a channel for even greater things to come.

With gratitude and joy,

Pranjal Daimari
President,
North Bank Baptist Christian Association

rawpixel

APBf

A Regional Organization of the Baptist World Alliance

Mr. Pranjal Daimari
President, North Bank Baptist Christian Association

Rev. Chowaram Dairnari
Secretary, PJCC

Greetings from the Asia Pacific Baptist Federation.

As you celebrate 75 years of the gospel in North Bank Assam, we reflect on the remarkable achievements and cherished memories God has brought together for the North Bank Baptist Christian Association. This milestone testifies of God's faithfulness to your people. Proverbs 3:5-6 reminds us, "Trust in the Lord with all your heart and lean not on your own understanding; in all your ways submit to him, and he will make your paths straight." It is our prayer God will continue to lead you all as you serve God, proclaim His name and witness His faithfulness to your people, neighbors and community as a whole.

May you take this time to honor the leaders of the past who toiled faithfully, celebrate God's grace and protection in the present, and look forward to a future filled with promise and continued success for His name sake. May you also continue to embrace the work of mission with passion and an unwavering commitment to advance the Kingdom of God by proclaiming the good news of our lord and savior Jesus Christ.

As part of the APBF, we invite the NBBCA to join the #APBY2Mil movement to mobilize 2 million young people across the Asia Pacific, to bring the good news of Christ to the Unreached and Unreached Unengaged peoples group by 2040.

We are stronger when we work together!

Sincerely in Christ,

Vesekhoyi 'Vee' Tetseo
General Secretary, APBF

APBF Secretariat:
3-22-5 Goya. Okinawa City
Okinawa, JAPAN 904-0021

+81 5014304053

www.apbf.org
info@apbf.org
asiapacificbaptist@gmail.com

rawpixel

CONVERGE

11002 Lake Hart Dr
Mail Code 200
Orlando, FL 32832
800 323 4215
converge.org

February 20, 2025

Dear sisters and brothers in Jesus Christ,

God has reminded me of the relationships we have had over many years.

- I give thanks to God for your faithful work as partners in the work of the gospel of Jesus Christ.
- I celebrate God's goodness to you, and all the people of India who have responded to the call to follow Jesus.
- May there be many years of faithful and fruitful ministry.

The presence of God allows us to trust more fully in God. We speak of Jesus with the desire that people will listen, respond, and follow him. This is what we have seen amongst you. God calls us to walk with him. He calls us to help others meet, know and follow Jesus.

It is always a good thing to want more of Jesus!

We are greatly blessed to partner with you. I hope to see you all again!

With great expectation of what God will accomplish through us together,

Rev. David J Jahnke
Converge Global Worker

START. STRENGTHEN. SEND.

rawpixel

NORTH EAST INDIA CHRISTIAN COUNCIL

(Regd. No. SR/NEICC/361/90 of 4/90)

ESTD. 1937

One in Christ

Bivar Road, European Ward
Post Box - 102, Shillong - 793001,
MEGHALAYA, INDIA

President
Rev. S.R. Dkhar
KJP Synod Mihngi

Vice President
Rev. Kamson Rongphar
Karbi Anglong Baptist Convention

Vice President
Rev. Lalfakzuala
Mizoram Synod

General Secretary
Rev. Dr. Ramengliana
Manipur Synod

Treasurer
Rev. I. Khyriem
Church of God (Ecclesia)

Phone No. : +913643565538 (O)
9862739015 (M)
Email : neiccshillong@gmail.com
Website : www.neiccshillong.in

MESSAGE

It gives me great joy and excitement to learn that North Bank Baptist Christian Association (NBBCA) is reaching its 75th year experiencing God's faithfulness. I congratulate NBBCA for this grand celebration. I thank the Secretary, Platinum Jubilee Celebration Committee for this privilege to write a message in the Souvenir published in commemoration and celebration of its Platinum Jubilee. And I take this special opportunity to thank NBBCA for faithfully supporting and involving in the ministry of NEICC all these years, and for always taking active roles in its programs.

In this special occasion, I give thanks unto the Almighty God for the past and present leaders of the church in NBCA whose hard works and contributions have made the church what it is today. I praise God for all the faithfuls, who have offered their lives, toiled and laboured for the growth of this Association, and for that matter, for the extension of God's Kingdom in this world. We are witnesses to the fact that their sacrifices are not in vain. We fondly remember them, and strive to follow in the path they have taken, and try to emulate their examples today.

Let this celebration be a time of fresh reflections of the great task of taking the Gospel to all earth, and also of the vital indispensability of witnessing it in our own personal and social life. The generations that have gone have fulfilled their part; it is upon us to face the challenges that encounter us today. It is my prayer that God will continue to guide, enlighten and strengthen the NBBCA to shine ever brighter for His glory.

Praise be to God in the Highest.

for Christ and the Church,

Rev Dr Ramengliana
General Secretary, NEICC

rawpixel

Council of Baptist Churches in North East India

Registered under Registration of Societies Act XXI of 1860 No. RS/01 of 1967 – 68

[The Council comprises of Assam Baptist Convention, Arunachal Baptist Church Council, Garo Baptist Convention, Karbi Anglong Baptist Convention, Manipur Baptist Convention and Nagaland Baptist Church Council]

Greetings

Greetings from the Council of Baptist Churches in North East India (CBCNEI). It's a great joy for me and the CBCNEI family to know that **North Bank Baptist Christian Association (NBBCA)** is celebrating its Platinum Jubilee from 7th - 9th March, 2025 and to mark this occasion a Souvenir is being brought out.

I on behalf of the Council of Baptist Churches in North East India (CBCNEI), extend a very hearty congratulations and salute all the pioneers, past and present leaders for their dedication, achievements and contributions made in the life and ministry of **NBBCA.** I trust that their good deeds will continue to enrich and inspire the coming generations. It is my sincere hope and prayer that **NBBCA** march forward looking unto God in faith, to continue to serve Him and His Church today and for all time to come.

Jubilee is a time of remembering all that God has done. It is a time of celebrating God's goodness to His people- the Church. As you celebrate the achievement and God's faithfulness together, may the **NBBCA** be reminded of the purpose of Jubilee as a time to retrospect God's mighty works and blessings in your church; a time of forgiveness, restoration, remission and liberation amongst the members; a time of renewal, commitment and covenant with God and with one another; a time to introspect, strengthen and enhance one's relationship with God and with one another; a time to envision, to dedicate, to bond and relentlessly work on to extend God's Kingdom.

The CBCNEI once again extend warm greetings and pray for God's ceaseless grace and blessings upon the **NBBCA.** May you continue to mature and serve the Lord with joy and gladness today and always.

God bless **North Bank Baptist Christian Association** and wishing a very happy Christ-centred 75th Anniversary Celebration.

Yours in Christ,

(Rev. Prof. Akheto Sema)
General Secretary
CBCNEI

Mission Compound | H. B. Road | Panbazar | Guwahati, Assam – 781001 | India
Phone: 0361-2515829 | 0361-2544447
eMail: info@cbcnei.in | website: www.cbcnei.in

rawpixel

BAPTIST CHURCH OF MIZORAM

R.No. S.R.1 of 1980-81

(Registered under the Societies Act XXI of 1860)

Serkawn, Lunglei District, Mizoram, India -796 691.

Website: *www.mizobaptist.org* E-mail: *generalsecretary@mizobaptist.org*

REV. R. LALBIAKLIANA
General Secretary

Motto: Gospel For All

Phone: 9436157483 (M)
6909497157 (M)

MESSAGE

It is remarkable that North Bank Baptist Christian Association (NBBCA) is celebrating its Platinum Jubilee. I express my gratitude for the honor of writing a message for the Souvenir.

I extend warm wishes to the workers and all the members of North Bank Baptist Christian Association as they celebrate 75 years in the Lord's ministry. It is my prayer and wishes that the service of North Bank Baptist Christian Association will continue its growth and achieve greater heights.

May the services rendered through North Bank Baptist Christian be a continuous source of inspiration for the community and the Church. I extend Jubilee greetings to all the readers of this Jubilee Souvenir.

Dated: 4th November 2024

(REV.R.LALBIAKLIANA)

General Secretary
Baptist Church of Mizoram

rawpixel

Editorial

BY THE RIVERS OF BABYLON

They that carried us away captive Required of us a song saying, Sing us one of the songs of Zion.

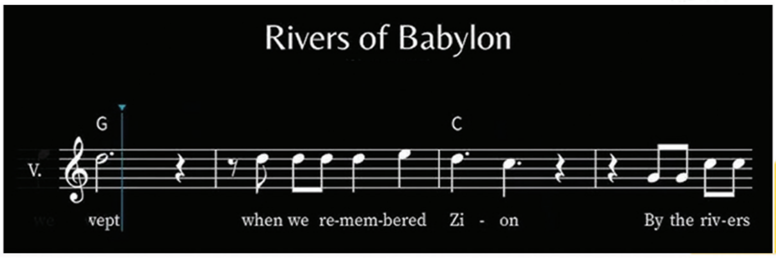

Psalm 137 is perhaps the reminiscent of the saddest story of the Israelites in a foreign land. Yet, the composition as a Plaintive Ode is one of the best and most charming in the entire Book of Psalms which manifests what the poetic power is. The Ode itself is rich in poetical form, full of imageries, simile and metaphors-- like the rivers, the harps, the willows, the songs that reflect their lamentation, anguish and sorrows. The Rivers of Babylon refer to the most pleasant flowing rivers of the territory of Babylon--- mainly the Euphrates, Tigris and the other rivulets by which side the Israelites sat down for retirement after the banishment from Zion. They were now in exile after the Babylonian conquest of Jerusalem in 586 B.C.

"We wept when we remembered Zion"-

The remembrance of Zion, the joy and love, the peace they had with their God Jehovah when they were obedient to His laws, greatly aggravated their present desolation due to their sins and disobedience. Jerusalem was seized, destroyed and razed to the ground. The Temple was destroyed and desecrated. There was significant loss of life, while hundreds and thousands brought to captives.

As the captives, the children of Israel sat down by the river side for a little breathing and rest to unburden their deep sorrow. However, the memory of the destruction of the holy city and the oppression caused by their enemies have swept down all their delights and dried their tears.

"We hanged our harps upon the willows..........
They that carried us away captive
Required of us a song saying,
Sing us one of the songs of Zion.
How shall we sing the Lord's song in a strange land?"

This is perhaps the saddest part of the story. This is obviously very painful and heart breaking. There is a kind of irony running through like an undercurrent that their enemies tried to make fun of them by asking to sing one of the songs of Zion. But how could they sing the Lord's song in such a situation?

However, the Ode closes with a happy ending. They cry out to the Lord with repentance for their past misdeeds. They remember Jerusalem as their only joy and their only hope. They look upon their God Jehovah, their only God who is going to deliver them from such a situation and wipe away all their sorrows. The prophet Isaiah prophesied that the city of Babylon was doomed to be destroyed (Isaiah 13:1-11). Babylon was a land of idolatry and adultery and all kinds of immorality, pride and arrogance. That was the reason why God eventually destroyed Babylon, both the king and the city.

In the New Testament, Babylon has become an epithet and a "Symbol of Sin and Rebellion" (I Peter 5:13). The city of Babylon has been called, "The Mother of Harlot" (Rev 17:5), "The great prostitute who corrupted the earth with her sexual immorality" (Rev 19:2).

The whole world is like a Babylon which God never intended it to become. We are living now in a new Babylon today with the same pride and arrogance, hatred and enmity--- full of sins and diseases like Covid-19 and perhaps the worst is to come.

WHO WILL DELIVER US FROM SUCH A STATE ?

It is very striking that Psalm 137 is itself has become a song now, one of the Lord's songs. Even hundreds and thousands of years after its composition, it has become now one of the Church's sweetest songs ever, as one of the Lord's best songs--- a song of victory, indeed.

Let us look upon our Lord who only is our Deliverance, the only Savior and Hope, the Lord Jesus Christ. Let the Platinum Jubilee of NBBCA become a Jubilee of deliverance, a Jubilee of rejoicing. The Bible says,

"Rejoice in the Lord always,
and again I say, Rejoice" Philippians 4:4
It's our high time,
We blow the trumpet of great joy,
The trumpet of salvation,
The trumpet of peace to the whole world,
AND THE TRUMPET OF GOD'S FAITHFULNESS.

\+ + + + + + + + + +

We are extremely happy for being able to bring out this Souvenir as "THE PLATINUM HARVEST" in the momentous occasion of the Platinum Jubilee of North Bank Baptist Christian Association, 2025. My heart wish to all of you believers in Christ on behalf of the Editorial Board. Attempts have been made to make the Magazine more readable and spiritually enriched- along with memories of by gone days specially remembering our beloved legendary Heroes in the Lord. However, despite this fact, there must have occurred some human errors or some print mistakes for which I would humbly ask your forgiveness.

My sincere thanks go to all who have painstakingly contributed their invaluable articles to this Souvenir to help make a milestone in the history of NBBCA and its allied Churches. My special thanks and gratitude go to Rev Swaram Daimari, General Secretary of NBBCA for his co-operation and volume of advices. I would also express my gratitude and thankfulness with much appraisal to Mr Gajilal Tossa our Convener along with all my colleague of the Editorial Board and the office staff as well. May this small attempt spread the message of love, joy, peace, brotherhood, fraternity and harmony among the Churches and also among all people groups in the entire North East.

Suryya Kumar Daimari
Chief Editor

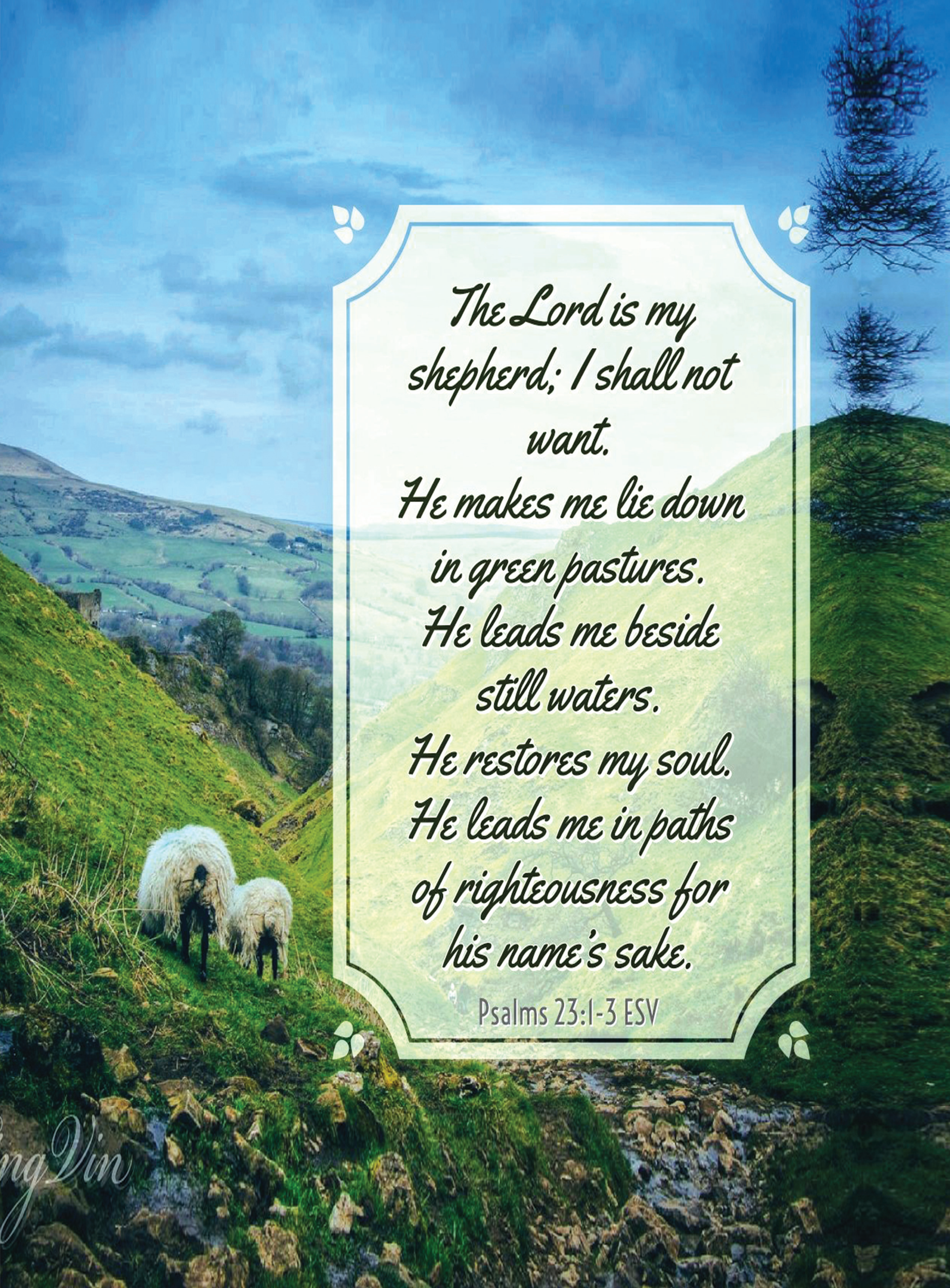
The Lord is my shepherd; I shall not want.
He makes me lie down in green pastures.
He leads me beside still waters.
He restores my soul.
He leads me in paths of righteousness for his name's sake.
Psalms 23:1-3 ESV

CONTENTS

A Brief History of NBBCA...	Rev. Chowaram Daimari	01-05
"A Brief History of Arunachal Pradesh ...	Toko Kach	06-11
A Brief History of Nyishi Baptist Church...	Rev. Dr. Tagang Gelo	12-17
A Journey of Faith and Growth...	Rev. Tage Donyi	18-19
Ministry through Baptist Christian Hospital...	By- Dr Martha Mahalia	20-23
A Brief History of Dhemaji Baptist Christian...	Mr Bishnu Swargiary	24-24
Contributions of Missionaries to Sonitpur BCA..	Mr. Sunny Bag	25-29
Brief History of Adi Baptist Union (ABU) ..	Rev. Mikim Perme	30-31
Rev. Dr. C L Rema and Mrs. H K Rema ...	By Dr L. Thangi Chhangte	32-35
Rev. Anderson K.Sangma : A Life of Faith, ..	Sundar A. Sangma	36-41
God's Faithfulness	Rupali Daimari	42-42
Jesus' Letter to the Church at Ephesus : ...	Dr. Suryya Kumar Daimari	43-47
Nurturing the Gift of God	Mr. Obed Nag	48-50
Few Words From Former Women Secretary...	Evan Tallo Madhu	51-52
Thanksgiving Message from Rev. Anggong...	Rev. Anggong Ratan	53-54
এগৰাকী দুৰ্লভ প্ৰকৃতিৰ ঈশ্বৰৰ দাস	যোচেফ বসুমতাৰী	55-57
ৰেভা. দেবেন ভূঞাৰ জীৱন পৰিক্ৰমা.......	নিজৰা ভূঞা বৰুৱা	58-64
মই শ্ৰী অৰুণ কুমাৰ দত্ত	অৰুন কুমাৰ দত্ত	65-66
স্বৰ্গীয় ৰেভা ঃ চমুৰেল ডাহাংগা দেৱৰ চমু জীৱনী...	লাবণ্য দাহাঙ্গা বসুমতাৰী	67-68
নকাড়ীৰ জন ফাৰ্থ ইংলিচ হাইস্কুল........	দুলামী হেৰেঞ্জ পাণ্ড	69-73

C O N T E N T S

- **বড়ো বাপ্তিষ্ট কনভেনচন ঃ ওদালগুৰি জিলা** — ✍ ৰেভাৰেণ্ড প্ৰণয় কুমাৰ দৈমাৰী — 74-76
- গাৰো বাপ্তিষ্ট এছ’ছিয়েশ্যনৰ চমু ইতিহাস — ✍ ৰেভা. এলেন্দ্ৰ চাংমা — 77-78
- সংযুক্ত মিচিং বাপ্তিষ্ট মণ্ডলীৰ চমু ইতিহাস — ✍ Moneswar Doley — 79-84
- **আচৰিত দয়া** — ✍ **চিমচন দৈমাৰী** — 85-88
- **অসমৰ খ্ৰীষ্টিয়ান আদিবাসীসকলৰ কলা-সংস্কৃতি** — ✍ গাজীলাল তচা — 89-90
- নিৰক্ষৰতা দূৰীকৰণ, উত্তৰ পাৰ সন্মিলন .... — ✍ শ্ৰবজিনা কন্দপান — 91-92
- **লখিমপুৰ বাপ্তিষ্ট খ্ৰীষ্টিয়ান সভাৰ চমু ইতিহাস** — ✍ **ৰেভাঃ দায়ুদ আইন্দ** — 93
- **শোণিতপুৰ বাপ্তিষ্ট খ্ৰীষ্টিয়ান সভাৰ ঐতিহাসিকপটভূমি...** — ✍ **ৰেভাঃ উপেন কুমাৰ** — 94
- List of Baptist Missionaries - — 95
- Platinum Jubilee Celebration Committee — 96
- Programme - — 97-98

****

A BRIEF HISTORY OF NORTH BANK BAPTIST CHRISTIAN ASSOCIATION

Rev. Chowaram Daimari
Gen. Secretary, NBBCA

As the Serampore (William Carey) Mission in North East India was winding up due to death of last Serampore trio the field was handed over to American Baptist Foreign Mission Society (ABFMS) in 1936. The first Missionaries of ABFMS who came to North East India were Nathan and Eliza Brown accompanied by Oliver and Harriet Cutter. They came and stationed at Sadiya with a view to reach the Shan tribe of north Burma (Myanmar) and south China. However, due to not finding route to till 1841 they gave up their aim and put full attention to inhabitants of the Brahmaputra valley. They learned Assamese language, established printing press, translated the materials into Assamese, published in local languages, proclaimed the gospel and concentrated on teachings. Gradually their mission works spread to Sivasagar in upper Assam, Nagaon in central Assam and Guwahati in lower Assam in south bank of Assam.

Arrival of Gospel in North Bank of Assam:
The first resident Baptist missionary of ABFMS who came to bring the gospel in North Bank area was Rev. John Firth and his wife. They arrived North Lakhimpur in September 1893. However, before his arrival he found some believers at Joyhing tea garden and Engarkhoua village who received gospel from Nathaniel Horo and John Bhengra who came from Sivasagar of south bank. They were sent by C. E. Patrick from Sivasagar. Rev. Patrick visited and Baptized some of believer in 1891. Rev. Firth, cleared jungle at a plot of land to establish a mission campus where John Firth Christian English High School is situated now. He also stayed at two places at Lakhimpur in North Bank and Sivasagar in for two years. After two years, he concentrated fully on his mission. First, Rev. Firth proclaimed the gospel among the tea tribe people. After two years of his work, he won 73 souls among the Munda and Kharia tribe. Following the retirement of Rev. Firth, in 1929 it became increasingly difficult for ABFMS to run the field from. Therefore, ABMS took an important decision in 1945 to hand over the North Bank field to Baptist General Conference (BGC).

Field Handover to BGC:
As per the decision of ABFMS the field was handed to BGC. When BGC took over the field there were 121 churches in North Bank field in 1946. BGC is a Sweden origin American Baptist church organization. The first BGC Missionary who came to north bank was Rev. and Mrs. K. William Hagstrom. He stationed at North Lakhimpur mission compound which was built by Rev. John Firth. He found that the believers were not spiritually nurtured properly. That's why,

he took initiatives to train local church leaders in spiritual matter. Rev. Hagstrom also established a hostel at Rangajan village and another at Lakhimpur mission compound where more than hundred students were accommodated. Majority of the students were from Arunachal Pradesh. He worked among the Adivasi people till 1969. Along with Hagstrom, Rev. and Mrs. Warren Johnson, also arrived in North Bank field. He established a Bible School at Biswanathghat near Brahmaputra River bank in 1954. Later it was shifted to Shakomato Christian Centre in 1970. BGC is the Mission body which sent largest number of missionaries in north bank of Assam. They sent more than thirty missionaries. They worked in the fields of training new believers on word of God, education and medical ministry. They also involved in the activities of relief and rehabilitation. To proclaim the gospel, they adopted some strategies. These are discussed below.

Open Air Preaching: One of the prominent strategies was open air preaching. This was done mainly at market places, fairs and visiting houses. Through this they preached love of God to man through Jesus Christ. And obtaining salvation by believing in Jesus. Most of the time they appointed local believers to preach the gospel. In this kind of direct preaching, they used gospel tracts, booklets, gramophone, mike and short films etc. Bullock cart was the main conveyance for them.

Medical Institutions: One of the important activities in North Bank was medical ministry. At every mission station a small dispensary was established to treat minor ailment. North Lakhimpur Dispensary, Gogamukh leprosy dispensary at mission compounds and the Bengenagora Community Health Centre were established in Lakhimpur district. BGC missionaries also built a base hospital at Tezpur in 1952. Later that was upgraded to full-fledged hospital with thirty beds in 1954. Dr. Charles Merchant was the founder doctor of the hospital. A dispensary was established by ABFMS at Harisinga. It was remodeled and enlarged a as hospital by BGC missionary in 1958. A mobile hospital service was also rendered from 1957-59.

Educational Institution: Educational institutions were established by ABFMS missionaries. BGC upgraded John Firth school of North Lakhimpur up to middle school in 1945. Harisinga middle school was upgraded to high school in 1950. A primary school was established at Shakomato Christian Centre in Assamese medium by Rev. Wilbur Sorley in 1963. A school of Nursing was established during BGC missionaries' time at Baptist Christian Hospital, which is still running as one of the best nursing schools in Assam.

Literature: Baptist Missionaries who came to North Bank concentrated to translate the materials that they brought along with them into Assamese. School materials, Sunday school materials, gospel tracts and booklets were translated into local language. Some training materials and pastor's manuals were also translated into Assamese.

Formation of Local Associations: After believers increased in number, missionaries formed associations with local members. They formed three associations during their time and

other seven were formed after the left. These associations are as mentioned.

Lakhimpur Baptist Christian Sabha: The first believer in Lakhimpur area who accepted Christ through Nathaniel Horo and John Bhengra, was Khaira Barla, from Joyhing tea estate. After stationing in Lakhimpur John Firth concentrated to proclaim the gospel fully. He first established a primary school in vernacular medium in 1893. Then proclaimed the gospel place to place. It is learned that he proclaimed the gospel using bullock cart as their vehicle. He toured the area up to Singlimari of present Sonitpur district. In later part Rev. O L Swanson, Rev. H. Dixon, Rev. Joseph Paul and Rev. Anderson associated him. The Lakhimpur Baptist Christian Association was formed with two churches i.e. Joyhing Baptist Church and Engarkhoua Baptist Church in1902. When ABFMS missionaries left the field in 1946 there were thirty churches in Lakhimpur. Now this association has been renamed as Lakhimpur Baptist Convention. Presently it has 102 churches.

Darrang Baptist Christian Sabha : Rev. John Firth started his tour to Tezpur- Darrang to proclaim gospel in 1899. Rev. H.B. Dixon, joined him in 1901. They preached the gospel extensively visiting areas of Tezpur- Darrang. As a result, first church was formed at Kolapani tea estate in 1902. In the same Year Darrang Baptist Christian Association was formed. Rev. John William Cook, joined by Rev. Firth and Rev. Dixon in 1936 till 1939 and preached in the areas of Dholaibil and Solahola. Two churches were established in those areas. After formation of local association churches started to grow steadily. During the silver jubilee of Darrang Baptist Christian Sabha, total churches were eleven in 1927. And during golden jubilee total churches were thirty-six in 1952. Now this association is known as Sonitpur Baptist Christian Association. At present it has 120 churches.

Mangaldai Baptist Christian Sabha : Mangaldai-Darrang area did not get missionary aid for a long time. The field was controlled from Guwahati. The first Baptist missionary who came to Mangaldai- Darrang was Rev. G. R. Kempfer. He came to Borigaon on the invitation of Alfred who was already accepted the gospel. He was baptized when he was studying in Tezpur in 1906. After him Sisuram Saikia, also took baptism while he was studying in Jorhat Christian School. When G. R. Kemphor came he found some SPG (Society for Propagation of Gospel) believers there in 1914. He baptized 27 believers on January 27, 1914. Then first Baptist church was established at Borigaon village. Some of SPG members also joined with Baptist church and one of them was Ramanus Daimari. He was an educated dynamic young man. Later he was ordained for the Lord's ministry on April 10th, 1914. Ramanus and Alfred started to preach the gospel at nearby areas. As a result, Edenbari, Ambagaon and Fasia churches were established in 1914. Likewise, Managldai Baptist Christian Sabha was formed in early part of 1915 with 4 churches and 296 baptized members. Later the year of foundation of Mangaldai Baptist Christian Sabha was recalculated and accepted as in 1914. Gospel spread mightily in Managldai-Darrang. When its silver jubilee was celebrated at Harisinga sixty-four churches and more than 6000 baptized members were there in 1939. At present this association is called Boro Baptist Convention. It

has 448 churches now.

Formation of Central Body: Even though, three associations were formed namely Lakhimpur Baptist Christian Sabha in 1902, Darrang Baptist Christian Sabha in the same year and Mangaldai Baptist Christian Sabha in 1914 there was no local central committee to coordinate. Therefore, a central body committee was formed at Dholaibil Baptist Church namely North Bank Baptist Christian Association (NBBCA) on February 13, 1950. The first Executive Secretary was Rev. Earnest Kratofil. Shakomato Christian Centre at Biswanath Chariali in Assam was the head quarter of the central committee and even till the date.

Gospel Spread More Wider: After formation of central committee gospel spread more wider from Lakhimpur to Mangaldai and from Lakhimpur to Pashighat, since, local Associations concentrated to spread the good news of Jesus Christ more widely.

Among Nyishi: Nyishis are originally hill tribe of Arunachal Pradesh. They were called Daphlas earlier. They live in the present districts of Paumpare, East Kameng, Lower Subansiri, Upper Subansiri and Kurung-Kumney of Arunachal Pradesh. Nyishis did not get any missionary aid. However, their children got opportunity to hear the gospel when they came down for schooling in John Firth Christian school at North Lakhimpur. Some of them responded to gospel. Nine students accepted baptism through Peter Pando, a deacon of Lakhimpur Baptist Christian Association in 1958. Among them Bat Tei, became first deacon from Nyishi tribe under Lakhimpur Association. The Nyishi students who received gospel started to establish church at their places when they came back home. The first Nyishi church was established at Tallo village in 1962. Second church was established at the village Jara in 1963. Later churches started to multiply. Later Subansiri Nyishi Baptist Christian Convention was formed in 1971. It was affiliated to Lakhimpur Baptist Christian Association in 1974. Churches increased during 1971 to 74 rapidly. When great persecution happened 47 churches were burnt down in 1974. Further, the convention changed its name into Subansiri Baptist Christian Association in 1986 and affiliated to North Bank Baptist Christian Association. Finally, it was renamed as Nyishi Baptist Church Council (NBCC) in 2001. And total churches were 271. At present it has 505 churches.

Among Adi: Adis are tribal people who reside in Siang district of Arunachal Pradesh. Gospel came to Adis from two sides. One from Sadia of south bank and another from Lakhimpur of north bank. Adi students came for schooling to Sadiya and got opportunity to hear the gospel. Some students came to John Firth Christian School for schooling. They also got opportunity to hear the gospel. When they went back to their home, they shared the gospel with their respective village people. Like that some of them believed and started to establish church. Unlike Nyishi tribe they received missionary aid in receiving the gospel. Rev. John Serlander, a popular missionary visited the Adi areas and translated the Bible into Adi language. Gradually Adi churches started to increase. An organization was formed named Siang Baptist Union in 1971. This was affiliated to North Bank Baptist Christian Association in

1975. Now this is called Adi Baptist Union. It has 110 churches now.

In Dhemaji Area: Rev. Dana Larson, concentrated for spreading the gospel of Jesus Christ in Dhemaji area of Lakhimpur district. His main goal was to reach the Mishing community. However, response to gospel was very scanty. Moni Kt. Kutum, Bhadra Pegu and Abhiram Sahingia's family accepted Christ. Further some Boro and few Assamese speaking people also accepted Christianity in Gogamukh area. All the believers were enrolled under Lakhimpur Baptist Christian Association. However, as the number increased a church body was formed namely Dhemaji Baptist Christian Association and affiliated to NBBCA in 1993. Presently it has 22 churches.

Among Mishing: In Dhemaji Baptist Christian Association the number of believers from Mishing community increased after missionary left. Therefore, Mishing believers realized to form a Mishing Baptist Association so that they can worship God through Mishing language and culture. Likewise, Dhemaji Mishing Baptist Christian Association was formed in 1998 and affiliated to NBBCA in 1999. Presently it is called United Mishing Baptist church. At present it has 31 churches.

Among Apatani: When Nyishi students came to North Lakhimpur for schooling at Lakhimpur, by that time few Apatani students also enrolled at John Firth Christian School. They also got the opportunity to hear the gospel. They also believed in gospel and accepted Christianity. However, as they were few in number, they merged with Nyishi believers. However, as number increased slowly, they also formed an organization namely Apatani Baptist Association in 1993 and affiliated to Subansiri Baptist Christian Association. Later, ABA was affiliated to North Bank Baptist Christian Association in 2001. It has 15 churches in total.

Garo Association: Garo community accepted gospel when American missionaries were there. Garos dwelling in the northern side of Assam were mostly merged with Sonitpur Baptist Christian Association and Darrang Baptist Christian Association. However, in the midst of the 1980's they separately formed North Bank Garo Baptist Association. However, a group of Garo Baptists formed another Baptist body namely Garo Baptist Association (GBA) in 1992 and joined back with NBBCA in 2022. They have 11 churches at present.

Assam Nyishi: NBCC, the Baptist body of Arunachal Pradesh evangelized the Nyishi community dwelling in plains of Assam at foothills of Arunachal Pradesh covering Sonitpur, and Lakhimpur districts of Assam. As they were increasing in number, they formed an organization i.e. Assam Nyishi Baptist Christian Association (ANBCA) in 2006. This Baptist Body was affiliated to NBBCA in 2022. It has 7 churches now.

Other than the stated above communities there are some small churches and believers' group who are not affiliated to or not recognized by NBBCA so far. However, they are enrolled in one of the associations of NBBCA.

****

"A Brief History of Arunachal Pradesh and Christianity"

TOKO KACH
Former President,
Arunachal Baptist Church Council (ABCC)
& Nyishi Baptist Church Council (NBCC)

Arunachal Pradesh is situated in the northeast corner of India and covers an area of 83,743 sq km. It is surrounded by Bhutan to the west, China (Tibet) to the north and northeast, and Myanmar (Burma) to the east. It stretches from the snowcapped mountains in the north to the plain Brahmaputra valley in Assam in the south.

"He had a deep desire to proceed to Tibet and Preach the message of Christ there. In 1854, Fr. Krick along with Fr. Bourry was trying to make their way to Tibet through Mismi Territory, when a Local chieftain, Kaisha by name attacked the two missionaries and put them to death."

According to the 2011 population census, the population of Arunachal Pradesh is 1,383,727 (current estimated population is 18.25 lakhs) approximately, scattered over 12 towns, 5,587 villages, and 28 districts (Itanagar is the largest town and the capital of the state) with 26 major tribes and 110 sub-tribes inhabiting the state, who speak different languages and dialects. Today, Hindi and English are used as the common languages. Most of these communities are ethnically similar, having derived from an original Mongolian stock, but their geographical isolation from each other has led to certain distinctive characteristics in language, dress, and customs.

Ethnically, people may be divided into three cultural groups based on their socio-religious affinities. The Monpas and the Sherdukpens of Tawang and West Kameng, who live in the northern border, may also be included in this group. The Khamti and Singpho tribes in the eastern part of the state are Buddhists of the Hinayana sect. The second largest groups include the Adi, Aka, Apatani, Mismi, Chimir (Hill Miri), Nyishi, and Tagin, etc., who are animists and have a common belief that Abo-Tani as the original ancestor of the tribes. The third group are the Nocte and Wancho tribes in the extreme east, bordering Burma and Nagaland, they are more akin to the Nagas.

Arunachal Pradesh the then (NEFA) was a

part of Assam till 1914 when she acquired an identity of her own in the same year (1914). Some tribal areas were separated from the then Darrang and Lakhimpur District of the province of Assam to form the Northeast Frontier Tract. The Northeast Frontier was further sub-divided into the Balipara Frontier Tract, evolution between 1914 to 1946. These Frontier Tract were collective renamed the Northeast Frontier Agency (NEFA) in 1951.

In 1954 the Northeast Agency was reconstituted into the Kameng Frontier Division, Subansiri Frontier Division, Tirap Frontier Division, Siang Frontier Division, Lohit Frontier Division and Tuesang Frontier Division. The Tuesang Division was separated from NEFA in 1957 and merged with newly constituted Naga Hill, now Nagaland. Administrative responsibility for Arunachal Pradesh passed from the Ministry of External Affairs to the Ministry of Home Affairs of the Government of India in 1965, consequent to which the five Frontier Division of the Territory became five original Districts. These Districts have been further sub-divided with the passage of time into fifteen Districts, now 28 Districts and Itanagar is the State Capital of Arunachal Pradesh in Papum Pare District.

Arunachal Pradesh acquired an independent political status on 20th January 1972, when it was upgraded as a Union Territory under the late Smt. Indra Gandhi the then Prime Minister of India. The Territory ceased to be a tribal area within the state of Assam, and the Governor of Assam, who until then administered the area as an agent of the President of India, also ceased to function as such. The Agency Council, which had been at the Apex of the Panchayati Raj System introduced in 1967, which in turn was converted into a provisional Assembly in 1975. A Council of Minister was sworn into 19th August 1975 and administrator of the Union Territory of Arunachal Pradesh, until then designated as Chief Commissioner, was redesignated as Lieutenant Governor with effect

from the same day (K. A. A. Raja) the then Chief Commissioner to Lieutenant Governor.

The first general election to the thirty members Arunachal Pradesh Legislative Assembly was held in 1978, constituting a landmark in the political evolution of the Territory. She has crossed yet another milestone with the attainment of Statehood on 20th February 1987, with this landmark achievement, the Lieutenant Governor of the Territory became Governor of State and the members of seats in Legislative Assembly has increased from thirty to sixty. Mr. P.K Thungon became the first Chief Minister of Arunachal Pradesh.

Religious census as per 2011 are as follows: -

Hindu: 29.04%, Donyi Polo: 26.20%, Christian: 30.26% (Current Estimated percentage would be (50-60%) Buddhist: 11.79%, Muslim:1.95%, Sikh: 0.24% Jain: 0.06%.

Festival of Arunachal Pradesh

Sl. No.	Name of Festival	Celebrated By Tribes
1.	Nyokum	Nyishi
2.	Losar	Monpa/ Sherdukpen
3.	Boori Boot	Nyishi in Kamle District
4.	Solung	Adi
5.	Dree	Apatani
6.	Cholo-Loku	Nocte
7.	Nechi Dau or Nechido	Aka
8.	Mopin	Galo
9.	Si-Doni	Tagin
10.	ShapawnYawag Manau Pol	Sinpho
11.	Mo-Mol	Tangsa
12.	Tamladu or Tamla-Du	Mishmi
13.	Sanken	Khamti

Christianity in Arunachal Pradesh.

Very few records are available regarding Christianity in Arunachal Pradesh. Mrs. C.A. Bruce arrived in 1834, Rev. Nathan Brown and Cuter Oliver in 1837, and Miles Brown in 1838 at Sadiya in Upper Assam. They were the first American Baptist missionaries and established a Baptist mission center with a school for the native people of Arunachal Pradesh for the first time, as Sadiya was an adjoining location for both Assam and Arunachal Pradesh. Later, this center was occupied by the Arthington Mission. J.H. Lorrain and F.W. Savidge, both American missionaries, were assigned in 1900 to work for the Adi people, and in 1901 they were joined by an American Baptist missionary family, Dr.& Mrs. H.W. Kirby, who were appointed to work among both the Adis and Miris in NEFA.

In 1906, the Arithington mission station at Ledo was taken over but no missionary was posted there, and in 1893 John Firth, an American missionary came to Assam (North Lakhipmur) and joined with J.Paul in 1896. Both missionaries were assigned to work among the Miris till 1928. The Sadiya mission was supposed to be centre work for the people of Arunachal, but it became involved in upper Assam mission field only. The early effort seems to totally fail and could not land any mission to Arunachal Pradesh.

After failure of Sadiya mission, some Roman Catholic Priest from the Society of Paris foreign mission entered the “Abor Country” (Adi) in Arunachal Pradesh in 1851, namely- Fr. Nicholas Michel Krick and Fr. Augustin Etience Bourry. Both were working for some times among Adis in 1851.

Fr. Krick's Sympathetic character drew several people to him & his medical skill were much appreciated. In 1852, he stayed therefore some time among the Miris. He had a deep desire to proceed to Tibet and preach the message of Christ there. In 1854, Fr. Krick along with Fr. Bourry was trying to make their way to Tibet through Mismi Territory, when a Local chieftain, Kaisha by name attacked the two missionaries and put them to death. These two missionaries were first Christian Martyrs in Arunachal Pradesh. "The seed of Martyrs is the seed of the Christians".

Early Garo Mission work:

It is said that by 1886 the Garo Church had been well established and better organized with greater sense of unity and maintained their Pastors and Evangelic from the beginning. They also sponsored missionary workers among tribes in other parts of North East India. Thangkhan Sangma, was an outstanding Garo Church leader who wrote a nineteen pages track entitled "Calling attention to mission work" in which he traced the History of Christian missions and stated his conviction that God was calling the Garos to a significant "Foreign work". By his effort the Association had decided to start a mission work among the Nyishi Tribe in North Lakhimpur foothills of two States. In 1898 a young named Tosin was sent by the Garo Church Association for this work and supported him until 1905. When Tosin had to return home due to ill health and an assistant Nyishi was also supported for sometimes in this field. Unfortunately, this early interest in the missionary work for the Nyishi People could not be continued rigorously because such outside missionary work was not maintained by the Garo Church.

Nyishi Miri Mission:

In accordance with the decision of the Garo Church convention's executive committee in October 1922, Tabia Begi from Rampur (Kakoi village) and Chimir Ekhin (Miri) of Durpa village were appointed as the first convention workers in the Nyishi Miri mission field, as both were available and knew the language with a little educational qualification. In 1926, Rev. Dinanath Marak succeeded them, and the next year he attempted to preach the Gospel among the neighbouring hill tribes. In 1931, he baptized 5 Nyishis and 11 Miris, including some others. He continued to minister among the Nyishis in the plains area for 10 years, but he failed to find a distinct field for the work, which was already being done by the North-Lakhimpur Mission. Moreover, the convention itself seemed to have had a hard time making up its mind on the matter and, on the other hand, was forbidden by the NEFA administrator. Therefore, he was completely discouraged and finally resigned in 1936, and with the termination of the service of Dinanath Marak, the work came to an end for all practical purposes.

Before any official formation of a Christian organization or association, Nyishi people were working with the North Lakhimpur Baptist Christian Association as well as with the NBBCA (North Bank Baptist Christian Association) in various capacities. Notably, Chiji Kholi, who completed Class X in 1933 from Jorhat Christian High School and was baptized in 1937 at Golaghat by Rev. Mithiram Gogai Dev, was appointed as a warden at John Firth Mission School, Lakhimpur from 1954 to 1958. At the same time, he served as the pastor of Town Baptist Church from 1954 to 1958, an evangelist from 1959 to 1960, and was ordained as a deacon in 1961. He worked as a deacon for the Ranganadi branch association from 1961 to 1965 under the N.L.B.C.A. (North Lakhimpur Baptist Christian Association). He was an executive member of the NBBCA from 1964 to 1970 and lastly served as the General Secretary of the NBBCA from 1970 to 1971.

Late Baat Teyi, who was baptized by Rev. Peter Pando in 1948, was appointed as an evangelist

in 1959 and a deacon from 1962 to 1964 by the North Lakhimpur Baptist Christian Association. Later, he shifted to NBBCA in 1965 and remained until 1988. Late Junathan Sandi Guriah, a government employee working as an upper-division clerk in Subansiri District, also served as a part-time evangelist for the Apatani and Nyishi, supported by NBBCA. Late Noren Handique, who was the pastor of Town Baptist Church North Lakhimpur, also contributed significantly to the gospel ministry for the Nyishi people. He planted a Baptist Church in Kakoi village in the foothills of Assam near North Lakhimpur, Assam, for the first time in 1951, where he baptized 16 Nyishis and 3 Apatanis.

Official Recognisation of Association:

The Subansiri Nyishi Baptist Christian convention was affiliated to North Lakhimpur Baptist Christian Association in 1970. Later,it was withdrawn from North Lakhimpur Baptist Christian Association and affiliated to NBBCA as Subansiri Baptist Christian Association on 20th February 1974 at Ulubari NBBCA Annual conference under my leadership as General Secretary & Late Nabam Rukhi President, SBCA.

It is worth mentioning that the John Firth Christian mission School North Lakhimpur under NBBCA was the Gospel centre for Arunachal Pradesh. Those students of Adis, Nyishis, Mismis and Tangsas etc. who converted and accepted Jesus Christ in their life as personal saviour, spread the good news of salvation among the own people when they went back home and during the school vacation. Especially, the Nyishi students are notable & appreciable, like Late Toko Topu, Late Nich Saha, Mr. Toko Chilly and Late NichTemi who established a Baptist Church in 1962 at Talo Village now Keyi-Panyor District for the first time. And like, Late Neelam Tangam, Mr. Toko Talu, Late TokoTaji, Late Taba Tapin, Late Debia Lely, Mr. Toko Hania, Mr. Taba Sindu, Late Neelam Taram, Mr. Toko Kach, Rev. Khoda Tana, Mr. Epa Tana, Late Rev. Ter Tana, Late Baat Teyi etc. were the sole pioneer of Gospel and leading the Christian community with heavy responsibility.

Christian Persecution in Arunachal Pradesh :

Since the country's independence, government administrators have adopted a hostile attitude toward Christianity to prevent the people of Arunachal Pradesh from coming under its influence. They have made concerted efforts to promote Hinduism by imparting Hindu ideology through educational institutions. Therefore, R.K. Mission School and VKV Mission School were established in many places in the state, sponsored by the state government's exchequer, which is public money. This policy was carried out with Hindu missionary zeal by the then Chief Commissioner K.A.A. Raja, who later became the Lieutenant Governor of Arunachal Pradesh. Hindu temples were allowed to be built at government expense. No outside Christian missionary was allowed to enter Arunachal Pradesh, and no Christian worship places or church constructions were allowed. Mr. K.A.A. Raja began to persecute Christians with the help of students' unions, panchayats, agency councillors, and village authorities as his weapons and instruments. This policy was based on Prime Minister Jawaharlal Nehru’s five fundamental principles for tribal development in NEFA and the Home Ministry Government of India's decision by the Union Cabinet in 1954 not to allow Christian missionaries to enter the North-East Frontier Tract.

Thus, the anti-Christian movement started from 1952 onwards, when Late Chiji Kholi was arrested in 1952 and was jailed for 45 days without trial and Rev. Khoda Tana arrested in 1958 and was kept in for 3 days in CRPF custody and made him as slave under the care of an Apatani Gaon Bura, namely Hage Ekha for one week. This was done by a government officer namely P.N Kaul an Administrator. In 1969 Late Taro Baje a Galo Christian missionary was arrested and put into confinement for 40 days in Jail Hajat by D.C Along.

A systematic persecution broke out in 1969 in Subansiri District (now Keyi-Panyor District) where 4 Baptist churches : Deed, Seya, Neelam and

Dem were burned down on 7th January 1969 by Harban Singh, a Home Guard Commander of the SSB. On 10th February 1971, Mr. Tabin Pinggam, who was serving as a peon at the Secretariat in Shillong, was terminated from his service as he had been sending Christian literature and Bible tracts to his friends and relatives in his village. In 1972, 4 notable Christian leaders in Subansiri District were arrested by the order of D.C. Ziro, namely Torun Chandra Hazarika, and they were made slaves for two and a half months, now in Kurung-Kumey and Kra-Daadi District. In 1974, Mrs. Teli Ekhu, wife of Teli Tad of Khemli village, was stripped naked before the public, hung upside down for 6 hours, and brutally molested. Late Tana Ekha of Sango village was thrown from his house to the ground and succumbed to death, and the late Lishi Bagi, pastor of Sito village, succumbed to death at the hands of persecutors.

More than 2000 faithful Christians were rendered homeless. They took shelter at a refugee camp, North Lakhimpur, Assam for some months. 47 Churches were burnt down, 28 Dwelling houses burnt down ,385 families affected, 75 houses were destroyed, 112 persons physically assaulted, 182 Granaries burnt down & destroyed, 2251 Domestic animals like Mithun, Cow & Pigs etc. were looted and cash fined forcefully from Christian Rs.40.00 Lakhs (approximately). (Total value of all properties and cash would be more than Rs. 35.00 Crore).

Christians were molested, threatened, harassed, assaulted, their properties were confiscated, Christian students were denied admissions in Govt. Schools, Christian student were driven out from the school without issuing school leaving certificate. No Christians were promoted to Higher Posts, Christian Contractors and businessmen were deprived of awarding contract work and supply order in all Government Departments. No Govt. Jobs were offered or appointed to any Christians. Most Senior Christian officer were posted to remote outpost and removed from responsible administrative post, particularly in Subansiri, Siang, Tirap, Changlang and Lohit District of Arunachal Pradesh.

Reconciliation Meeting:

By active interventionand efforts of North East India Christian Council (NEICC) through Dr. C.L. Rema, administrator and Rev. D. Bhuyah, General Secretary, NBBCA a reconciliation meeting between Christian Nyishis and other Nyishis were held on 6th May 1975 at Doimukh, now Papum Pare District, conveyed by Late K.A.A Raja the then Chief Commissioner of Arunachal Pradesh to bring peace and understanding between the two groups. The meeting was attendant by Dr. C.L. Rema, Prof. A.K Kishu, M.P, Rev. D.D. Pradhan, Bishop of Assam and Government high officials, public leaders, student's leaders and good number of Christians. A cordial relation and peaceful atmosphere were restored through this meeting.

In 1978, the Freedom of Religion Bill was introduced in the Legislative Assembly of Arunachal Pradesh, and the President of India assented on 25th October 1978, became an Act. The Christian community in the state, as well as the nation, protested the Anti-Conversion Bill, but it has been ignored until today. In 1979, a four-member parliamentary team headed by Late P.A. Sangma, M.P., and Smt. Rano Shaiza, M.P., G.S. Reddy, M.P., and Hopingstone Lyngdoh, M.P., visited the state to take stock of the situation regarding the Anti-Conversion Bill and persecution.

At their advice, a United Christian Committee was constituted, namely the Arunachal Christian Action Committee (ACAC), on 17th April 1979 at Dibrugarh, with the aim to protest the bill and have any Christian correspondence made in the name of the ACAC. The North East India Christian Council Joint Action Committee for Religious Freedom was formed on 20th August 1979 at Shillong.

The Arunachal Christian Forum (ACF), formerly known as the ACAC, is the apex body representing all Christian denominations in the state. It has been advocating for the repeal of the Freedom of Religion Bill for the past 45 years.

****

A BRIEF HISTORY OF NYISHI BAPTIST CHURCH COUNCIL

Rev. Dr. Tagang Gelo,
General Secretary, NBCC

The Nyishi Baptist Church Council is a registered Religious Organization in Arunachal Pradesh. Its main focus is to profess, promote, propagate, preserve and secure principles of Christian faith and practices and to govern oneself in an orderly manner for close relationship, mutual co-operation, warm fellowship, to maintain integrity and to promote the teaching and preaching of the Gospel of Jesus Christ and to promote Christian works united in and outside of Arunachal Pradesh in accordance with the obedience to the Great Commission of Jesus Christ as commended in Matthew 28:18-20.

The Nyishi Baptist Church Council is a self sustained, self governed and self propagating, centralized Religious Charity organization. The major structures of its administration are as Central, Field and Church including projects.

As per the record available by the elders of Nyishi believers that some Nyishi Christians were already there before 1950. The first Baptist Church among the Nyishi tribe was established only in 1951 at Kakoi village in Assam state but majority churches that were planted among Nyishi tribe are from 1962 onwards when Mr. Tai Baat was officially appointed as the second License Holder evangelist. In order to guide and unify among the believers in all church growth activities, a Nyishi Christian Student Union (NCSU) was formed initially at North Lakhimpur, Mission Compound in 1969 by the Nyishi senior students of John Firth Mission School. Mr. Tana Epa and Rev. Ter Tana Tara were selected as its president and secretary respectively. In 1971, Union was amended as Subansiri Nyishi Baptist Christian Convention (SNBCC). In 1973 the Association was affiliated to North Lakhimpur Baptist Christian Association (NLBCA) and its temporary office was at North Lakhimpur Mission Compound later on shifted to Nahalagun, Arunachal Pradesh in 1990. In between 1973 to 1978, specially Nyishi believers had undergone a severe persecution. In 1986, SNBCC has been amended as Subansiri Baptist Christian Association(SBCA) and affiliated to North Bank

Baptist Christian Association (NBBCA) Tezpur, Assam. In 1996, SBCA had celebrated its Silver Jubilee and made whole Nyishi Baptist Churches into centralized by dissolving its Branch Associations and amended its nomenclature from SBCA to Nyishi Baptist Church Council (NBCC). Meantime, Apatani Baptist believers separated themselves from NBCC and formed Apatani Baptist Association (ABA) and affiliated to North Bank Baptist Christian Association (NBBCA), Tezpur, Assam.

1. Major Growth of the Nyishi Baptist Church Council.

(i) Its Formation: The man behind formation of Nyishi Baptist Church Council the then Nyishi Christian Student Union(NCSU) was late Rev. Ter Tana Tara, the first General Secretary from 1969 to 1973. He did his early education at John Firth Mission School from 1958 to 1964. Later he moved to Mokokchung, Nagaland in the year 1965 and finished his matriculation in the year 1969 and joined Union Christian College, Barapani, Shillong and did his graduation from Guwahati University in the year 1973. In course of time, God used him to start great movement called Nyishi Christian Student Union which led and came up now called Nyishi Baptist Church Council.

(ii) Outbreak of severe persecution: With few untoward against Christianity, the severe persecution happened by 5th Annual Conference of the Nyishi Baptist Church Council the then Nyishi Baptist Christian Convention at Khemlee Baptist Church near Sagalee from 5th to 8th January 1974. As proposed, believers and leaders were moving towards proposed venue accordingly. At that time some of the Christian leaders were detained for a night and they were not allowed to leave till next morning. They were also told not to hold their conference and told them to send back all who have come for the Convention program. Despite of their strict prohibition order, the 5th Annual Conference was conducted peacefully within 1(one) night on 5th January 1974. On 6th January 1974 while going back after the program at Khemlee, many of Christian Leaders were assaulted at Doimukh severely. Likewise, in subsequent days, severe persecution started as well counter reaction from believers and leaders in various part of Nyishi area particularly at Sagalee area followed by intervention from various Christian organization and Central Government. As a consequence of severe persecution many churches were burned and tore down as well many houses were burned and destroyed. Many granary houses were destroyed including different kinds of properties, many have been imposed fine like Mithun, Cow, money etc. many believers have been beaten up. Many believers have been kidnapped, arrested and many believers have been made to be in relief camps.

(iii) Contribution of its pioneer Evangelist: After severe persecution, believers started flock together again with fear and psychosis. By the first part of 1980s, there

immersed group of pioneer evangelist appointed by the Nyishi Baptist Church Council the then Subansiri Baptist Christian Association (SBCA). They marched various part of the Nyishi area sometime even for one month away from their family by foot from one village to another village till they could come back to their home. Sometime, they faced hungry and thirsty as those days none could support them even for one time food. Still then they visited village to village by preaching the Gospel of Lord Jesus Christ. By their ministry Lord healed many sick people and many turned to God. Their tireless work and sacrifice to NBCC has come up to this level. We woe to them for their lifetime sacrifice. Through their sacrificial ministry many came forward to support ministry and grown beyond imagination.

(iv) Leadership Development: As the Churches grew slowly and steadily specially after the severe persecution, some of the believers came up for Bible Training then some came up for In Service Training(IST), Diploma in Theology, even for Bachelor of Theology. Those days, going for Theology study was like going hell. There was no one to encourage for the Theological Studies including from family side. With that situation many of the committed believers committed for Theological Studies. As the Theological trained persons took up the leadership, Council began moving more than the expectation with few ups and downs. Now also Council still needs of more committed workers as the trend of the time is very much challenging than before due in materialistic world.

2. Major Movement of the Nyishi Baptist Church Council: As the Gospel spread on among the Nyishi people including its neigbours and in far place, Council has came up with various important movements which helped changes in our society today.

(i) Gospel as deliberation from the hand of Satan: In those days, especially our Nyishi people were completely under the controll of Satan. Their activities were restricted within the limited time and space. Once they do beyond that, Satan will attack unless with immediate chanting and animal sacrifice are made by the priests. Situation made such a way to think for someone who could protect them from the harsh of the Satan. That was the time that the Gospel of Jesus Christ came in as the deliberation. As the believers especially students from the John Firth Mission School came back during their vacation prayed and healing began. By then many miracles and signs took place through believer's prayer and continued such miracles and gave our Nyishi people hope and new life on this earth.

(ii) Anti-Alcohol Movement: In those days, our Nyishi people were undergoing in darkness of life specially in family and social life due to the consequence of alcohol related. Midst of 1980s, Christian leaders realizes and started anti-alcohol movement specially led by Rev. Likha Dodum who spear headed this movement. Many of the believers failed in baptism interview those who were still drinking alcohol as per the norms.

As the movement continued, many believers gave up drinking alcohol. By this movement Nyishi life and time have changed where the Government also acknowledged time and again. Now from last some years, Council has decided that this important movement shall purely be carried out by the Council's Women Department.

(iii) Nyishi Literature Development : Literature Development is one of the very important part to impact the life on this earth. As per the Nyishi Literature Development is concern, NBCC is the one who started fresh as NBCC is the oldest organization among Nyishi organization. This happened by the persons like late Rev. Ter Tana Tara, the first General Secretary of NBCC as well the first Education and Literature Secretary of the Nyishi Elite Society (NES). First work done in translation of scripture, Bible and then recently orthography developed by NBCC has been approved and used as Nyishi Third language by the Government.

(iv) NBCC Mission Movement: The main aim and objective of NBCC ministry is called Mission work. By the grace and handiwork of God, the Nyishi Baptist Church Council carried on the Mission work as first and foremost right from the very beginning. Almost half of Council's journey, General Secretary of NBCC worked as Mission Secretary, guiding the Mission work, pioneer Evangelist team and so on. By 2005 and 2006, Mission strategy and its movement has been restructured properly and targeted movement evolved. In 2006, Mission Movement has been cleared and made decadal wise as i. Mission 2015, Mission 2025, Mission 2035 and then Mission 2050.

(v) Anti-Drug and Narcotic Movement: As other movement, this movement called Anti-Drug and Narcotic movement came up as time demands. For almost two terms, this movement was carried out by the Women Department as a part of Anti-Alcohol Movement. Later Council had a study and decided to bifurcate those two important movements. Let Anti-Alcohol movement be taken up by the Women Department and this Anti-Drug and Narcotic Movement be taken up by Youth Department of the Council as this is related more on youths of the society. Now the Youth Department of the Council is carrying out this important and needful movement continually.

(vi) Clean Election Movement: Another needful and very important movement that Council took up is called Clean Election Movement. As Council carrying out the Mission Work seriously, corruption in the society became one of the major social evil. The Council found that corruption in the society happened from the election time. In election lots of corruption took place and that make society dirty and great affect is to the church. For which Council decided to start Clean Election Movement. The first phase of the Clean Election happened in the year 2017 and 2nd phase of the Clean Election Movement carried out by the year 2023. Till now the outcome of the Clean Election Movement is in great. One

of the Member of Legislative Assembly (MLA) testified that he gave some amount to one group, the greater surprise was that they collected same amount and gave back to him together along with the amount he gave them by saying that we have given our signature in NBCC Clean Election Pledge.

3. Major celebration of the Nyishi Baptist Church Council

(a) Silver Jubilee Celebration: Along with other important program of the Council, Silver Jubilee Celebration was like one of eye opener for many believers as their heart and mind were covered with severe persecution that happened many years back but still for some that was fresh. This great celebration was conducted here at NBCC HQ. from 10th to 13th October 1996. It was the first time that the Governor of Arunachal Pradesh happened to attend in Christian Program which passed the message for the believers of the Arunachal Pradesh as great relief.

b. Millennium Celebration: Millennium celebration was conducted with lots of confusion regarding the counting of year whether it would be 01 as the counting of year start again or 2001 as continuity. So also many people thought that it would be the end of the world. Still then Council decided to conduct this important celebration. In this celebration along with Chief Minister and his complete Council of Ministers and various dignitaries attended.

(c) Mission 2015 Culmination: The culmination of NBCC Mission 2015 was conducted from 2nd to 4th October 2015 at Model Village Baptist Church under the leadership, which was one of the largest gatherings of believers with well documented and leading prayer walk in whole of the capital. The movement concluded with 87% Christian among the Nyishi people including of various Christian Denomination. There we had an emphasized-Each one pray one, Each one teach one and Each one give one. Out of the each one give one settled with 87 lakhs amount.

(d) NBCC Golden Jubilee Celebration : Last but not the least rather one of the record break celebration so far in Nyishi Baptist Church Council's life and ministry. The Golden Jubilee Celebration of the Nyishi Baptist Church Council was celebrated here at NBCC HQ from 17th to 19th December 2021. As our Administrative team took up on 5th May 2021 from outgoing team, we had few months in our hand to lead this great celebration in midst of COVID 19 lockdown. We discussed in ACM, almost of our team determined to continue this celebration in the month of November 2021 as planned. Then conducted online ECM, almost all of them suggested to postpone as lockdown imposed again on 9th May 2021 but kept the matter for coming normal ECM meeting in the month of August 2021. During normal ECM, house decided to celebrate by postponing one month i.e. December 2021 from 17th to 19th which made our ACM team had time to breathe a fresh. Then, we the ACM took up as a Working

Committee Team and began to carry on. By that time we had around 60 lakhs of amount for the Golden Jubilee. Then there came for the Golden Jubilee Memorial Project. At last decided that Memorial Project shall keep aside and go ahead for Golden Jubilee Celebration along with available amount. The movement continued specially by Finance Committee at the same time various Pastoral Ranges has been entrusted for Golden Jubilee Namlo Construction. Everything was going on well including completion of Golden Jubilee Namlo. Now idea came up for Golden Jubilee 'Durum Rumnam' for the first time in Council level. Golden Jubilee Durum Rumnam made great impact that many of the high level people made themselves to attend though there was no such formal invitation. Including in main celebration and Durum Rumnam program many renowned personalities attended from our Nyishi people also of Arunachal Government, Union Government, various Social organization heads and teams. Almost around 30 thousand people participated in the main celebration.

CONCLUSION:

At the close, the Nyishi Baptist Church Council that has been started and carrying is the handy work of God in love to the Nyishi people particularly and wanted to use for His glory with the condition that our people and workers be in faithful and understand His will properly. It needs our faithfulness in our call and commitment. Many of our believers testify and also as we are witnessing. God loves us so much so that He can bless us and use us mightily. We need to humble ourselves fully unto God to see His love fully in our life and ministry.

****

A Journey of Faith and Growth

Rev. Tage Donyi

NBBCA 75 YEAR CELEBRATION 2025

Celebrating the Platinum Jubilee of the North Bank Baptist Christian Association (NBBCA)

As the North Bank Baptist Christian Association (NBBCA) celebrates its Platinum Jubilee, it is a time to reflect on the organization's inspiring journey of faith, service and ministry that has touched the lives of countless individuals across Assam and Arunachal Pradesh. Founded with the vision to spread the gospel and foster spiritual growth, NBBCA has provided unwavering support to many churches and associations, including the Apatani Baptist Association (ABA), where I had the honor of serving as the first Theological trained Executive Secretary.

The Early Days of Apatani Baptist Association and NBBCA's Guidance (2001-2003)

In the early 2000s, the Apatani Baptist Association (ABA) was in its formative years, struggling to establish a foundation for its ministry. During this period, Rev. Puhar Daimary, then General Secretary of NBBCA, played a pivotal role in mentoring us, offering guidance and encouragement. Alongside my dedicated team, including Evangelist Tage Gyute, Office Secretary Koj Yabo, Senyi Apoo Center, and Mudang Oje, who were our only full-time workers, we began our journey, guided by the teachings and training provided by NBBCA.

One of the most significant blessings during that time was the financial support we received through NBBCA from a gentleman in the United States. His generous contribution of 23 lakh allowed us to build the ABA office, which later became a foundational structure under what is now the Town Baptist Church in Hapoli. This act of kindness became a cornerstone of our mission and ministry, reminding us of God's provision and the global Christian community's support.

NBBCA's Financial Support and Mentorship

As the first Executive Secretary of ABA, I was financially supported by NBBCA, which provided an honorarium of Rs. 26,500. This amount was allocated as Rs. 4,500 for myself and Rs. 21,500 for an additional evangelist, an invaluable support given our limited annual budget of Rs. 225,000-Rs. 30,000. This financial backing from NBBCA was crucial in those initial years, enabling us to carry out the ministry effectively. My journey from Ziro to Vishwanath Chariali, often accompanied by our ABA President, Michi Tamang, who generously provided his vehicle, was a testament to the dedication and unity of our team.

With each visit to NBBCA's Mission Center, I was enriched by their training programs, which were instrumental in shaping my leadership and ministry skills. These experiences solidified my resolve to foster a similar environment of training and growth for my own church elders.

Alongside Bro. Michi Tamang, Mr. Tanyang

Nyipa, and Mr. Bamin Pussng, our leaders frequently attended NBBCA's training sessions, an investment that brought transformative growth to ABA.

A Shared Journey of Growth and Faith

NBBCA has been more than a partner; it has been a mentor and a family that nurtured us through every challenge. Many times, we invited Rev. Puhar Daimary as a speaker for our annual conferences, and in recent years, we have welcomed the present General Secretary, Rev. Chowram Daimari, for training sessions that have uplifted and strengthened our community. Each interaction, each shared prayer, and each lesson has deepened our faith and empowered us to serve more effectively.

Through NBBCA's guidance and training, we have grown together, not just in numbers but in our dedication to serve Christ. Their unwavering support has enabled us to grow a resilient and faithful community that now stands firmly rooted in the gospel, thanks to the foundation laid during those early days.

Looking Back with Gratitude, Moving Forward with Faith

As NBBCA celebrates 75 years of dedicated service, we look back with gratitude for their role in our spiritual journey. From a small association with a modest budget to a thriving community, the Apatani Baptist Association owes much of its growth to the nurturing care and guidance of NBBCA. This Platinum Jubilee is not only a celebration of NBBCA's legacy but also a testament to the strength of unity in Christ. We are reminded of the words in Proverbs 27:17, "As iron sharpens iron, so one person sharpens another." NBBCA has indeed sharpened and strengthened us, and we are eternally grateful.

May this Platinum Jubilee serve as a beacon of faith, reminding us all of the boundless impact of a united Christian community. Let us move forward with renewed faith, knowing that together, we continue the mission of spreading the love and teachings of Jesus Christ across generations.

Rev Tage Donyi
Dated: 10/11/2024

****

"You will never find Jesus so precious as when the world is one vast howling wilderness. Then he is like a rose blooming in the midst of the desolation, a rock rising above the storm."

Robert Murroy McCheyne.

Ministry through Baptist Christian Hospital, Tezpur

By- Dr Martha Mahalia

NBBCA 75 YEAR CELEBRATION 2025

Introduction:

Christian ministry through hospitals represents a profound and compassionate approach to healing that integrates both physical care and spiritual nourishment. This form of ministry reaches beyond mere medical intervention and emphasizes the holistic care of individuals—body, mind, and spirit. It is rooted in the teachings of Jesus Christ, who demonstrated compassion for the sick and needy, and it continues today through healthcare professionals and faith-based organizations that serve vulnerable populations in hospitals worldwide. The main aim of this ministry was to spread the love of Jesus Christ.

Christian ministry through hospitals draws inspiration from Jesus' own ministry as it is written in Matthew 9:35, "Jesus went through all the towns and villages, teaching in their synagogues, proclaiming the Good News of the kingdom, and healing every disease and sickness." This holistic approach to ministry proclaiming the Kingdom of God while providing healing serves as the model for Christian healthcare workers today. Additionally, in the Gospel of Matthew (25:35-40), Jesus identifies himself with the poor, sick, and imprisoned, saying, "Whatever you did for one of the least of these brothers and sisters of mine, you did for me." This reinforced the Christian calling of the Missionaries to serve others with love and compassion, especially in times of illness and vulnerability and thereby setting up of Baptist Christian Hospital, Tezpur.

The objectives of Baptist Christian Hospital:

The objective of the hospital was to provide not only physical care but also emotional, mental, and spiritual support. It functioned as extensions of the Church, where faith-based communities came together to serve people in need. The medical professionals as well as chaplains, and volunteers worked together to offer healing that acknowledges the whole person—body, soul, and spirit.

Compassionate Care:

Beyond Medical Treatment Baptist Christian hospital Ministry, Tezpur placed great emphasis on compassion. Therefore doctors, nurses, and chaplains were trained not only in their medical fields but also in understanding the emotional and spiritual challenges that patients faced. This focus on holistic care meant that healthcare workers were encouraged to pray with patients, offer words of comfort. One example of this holistic approach can be seen in the use of prayer and scripture reading within Baptist Christian hospital by the Chaplain.

Faith-based healthcare services:

Missionaries often incorporated Christian teachings of hope, love and eternal life. And Baptist Christian Hospital Ministry could offer faith-based healthcare systems emphasizing the sanctity of life, ensuring that patients received the best care regardless of their socio-economic status, race, or religion. Medical professionals were encouraged to treat every individual with respect and dignity, reflecting the core Christian value of loving one's neighbor as oneself.

Additionally, Baptist Christian Hospital organized outreach programs where healthcare professionals volunteered in communities lacking access to proper medical care. These medical mission trips often involved bringing care to rural or impoverished areas, demonstrating the Christian belief in helping the needy both near and far.

Inception of the Baptist Christian Hospital:

The Baptist Christian Hospital was popularly known as 'Mission Hospital '.The hospital was formerly known as 'American Christian Hospital', established in the year 1952 by honorable late Dr Charles Merchant .The hospital started with a dispensary and an OPD. This institution upgraded to 30 beds in 1954. Dr Donald Loose 1960-66 (Baptist General Convention America) also contributed a lot by serving in the hospital. The first Indian doctor Dr Snehamashi Barla (Ophthalmologist) joined the hospital. And the second one was Dr R.N Baidya M.S (Surgeon).
Side by side a Nursing School was opened to train nurses for patient care in order to expedite recovery. Missionary Nurses who rendered selfless services were Late Ms Ruby Elaison (Director of Nursing Department cum Nursing Superintendent) and Late Ms Elisa knudson (Assistant Nursing Superintendent).

The hospital was upgraded to full-fledged institution including various departments such as Medicine, Surgery, Obst & Gynaecology, Ophthalmology, Dentistry; almost all kinds of diseases were treated according to the facility available. Patients from different parts of Assam like North Lakhimpur, Dhemaji, Arunachal Pradesh and Udalguri area came for treatment. Patients from low economic background were treated at minimum cost and sometimes free of cost.

"NBBCA (North Bank Baptist Christian Association) and the Board of Baptist Christian Hospital after much discussion had taken a final decision to hand over the management of the hospital to Emmanuel Hospital Association, Delhi, a Christian organization. The hospital was taken over by Emmanuel Hospital Association (EHA) in October 2004."

NBBCA 75 YEAR CELEBRATION 2025

During that time this hospital was known as the best hospital because of the utmost care and rapid recovery. There were no nursing homes at that time except Tezpur Civil Hospital. Baptist Christian Hospital provided all kinds of training free of cost.

The following trainings were provided:

❖ **Nursing training :** The nurses were given training in both GNM & ANM along with the postgraduate degree. Students were provided with NSG training outside Assam with stipend.

❖ **Paramedical training :** OT scrubber, helper, Ward assistants were trained to serve in the hospital.

❖ **Anaesthetic training :** This training was provided with study leave and Salary. Late Mr U.C .Daimari and Mr Daneswar Basumathari were one of the many who had received the training.

❖ **Laboratory Technicians :** Mr Kushal Bhengra, Late Mr Bimal Kandulna, Late Mr Daniel Tani, Late Mr C.Murmu were sponsored by Baptist Christian Hospital and they had been trained in this field.

❖ **Good News Department :** Book Room and Bookshop were opened to spread the gospel through print media. The hospital also invited evangelists to preach among the believers in the morning and evening in the hospital.

❖ **Eye Check up Camp :** Eye check up camp was also conducted. The specialists who served in the eye camp were sponsored by CBN fund from Germany. They contributed a lot by treating the patients. Dr Surajit Sahu (DOMS) Eye specialist, Late Dr R.N Baidya (M.S) and Late Dr John Lao (M.S) were some of them who had played a pivotal role in the eye ward.

❖ **Projects :** Baptist Christian Hospital had also undertaken various projects to help the needy and the sick. One such important project was to treat the leprosy patients. Therefore three leprosy dispensaries were opened in the leprosy prone areas by the BGC Missionaries

1) **Dispensary at North Lakhimpur:** A dispensary had been set up in the Lakhimpur Mission Compound .The staffs who rendered selfless service were Late Mrs Pando (GNM), Late Mr David Dhan (GNM).

2) **Dispensary at Gogamukh:** Another dispensary had been set up in Gogamukh. The staff members who worked were Late Mr Tom Pando, Ms Niaren Herenz, GNM (temporary) Late Mrs Prity Pando (GNM) worked for more than 2 years but later she had been transferred to Baptist Christian Hospital, Tezpur.

3) **Dispensary at Bengenagorah:** Another dispensary was set up in Bengenagorah. The staff members who worked during that time were Late Mr & Mrs Noah Topno. The doctors working in the Baptist Christian Hospital visited all the three dispensaries yearly at a time. The expenditure was managed by Baptist Christian Hospital, Tezpur. But unfortunately due to poor economic conditions and non - availability of staff the dispensaries were shut down.

4) **Harisinga - Maternity & Children Hospital:** This hospital was established by Late Missionary Dr Laura Edward (M.S). Though it was a woman and Children Hospital yet male patients too came for their treatment & care. This hospital was an autonomous hospital. In the year 1978 this Maternity and Children Hospital came under the Baptist Christian Hospital, Tezpur for better management.

Eventually various financial problems

emerged in the year 1990 due to non- availability of doctors. Lack of manpower, huge pending hospital bills of patients from tea gardens also led to difficulties in payment of monthly Staff salary, maintaining Generator, Electricity bills etc. Not only had that number of patients admission deteriorated. And the most disheartening fact was that many Christian doctors gave up their jobs due to various domestic problems. And therefore the hospital was nearly shut down.

Finally the members of NBBCA (North Bank Baptist Christian Association) and the Board of Baptist Christian Hospital after much discussion had taken a final decision to hand over the management of the hospital to Emmanuel Hospital Association, Delhi, a Christian organization. The hospital was taken over by Emmanuel Hospital Association (EHA) in October 2004.

Last but not the least our hearts will remain indebted to all the missionary doctors, Nurses and evangelists who had served selflessly. Though I did not get the opportunity to work with the Missionary doctors that time but was fortunate to meet them on their missionary visit during the tenure of my service in the hospital. We can never forget the contributions of all the doctors and nurses who had served in the Baptist Christian Hospital during the period of my service.

Doctors who served in Baptist Christian Hospital :

- Late Dr Robindra Nath Baidya (M.S) (Sponsored)
- Late Dr Arwin.Marak (OB Gynaecology) Sponsored
- Late Dr Indrajit Smith M.S (Ortho) Sponsored
- Dr Surajit Sahu (DOMS) (Sponsored)
- Late Dr C.R Tham
- Late Dr Mayte Ghongla
- Dr Hallel Ghongla
- Dr Arup Rabha (Dentist) Prof at Tumuki Medical College, Tezpur (Sponsored)
- Dr Purno Kanta Khaklari (M.S)Sponsored)
- Dr Rameson Daimari(Sponsored)

- Late Dr Suren Choudhury.
- Late Dr David Baskey
- Late Dr John Lao (M.S)
- Dr Maheswar Regon
- Dr Rose Sema
- Dr Martha Moholia

Visiting Doctors from BGC America

- Late Dr Charles Merchant with family
- Late Dr Donald Loose MD
- Late Dr Laura Edward MD
- Late Rev Wilbur S Sorley
- Dr B Mulford
- Late Ms Ruby Eliason

Conclusion:-

Christian ministry through hospitals is a powerful example of how faith and healthcare can work together to serve individuals and communities. By offering both medical care and spiritual support, Baptist Christian Hospital Ministry demonstrated faith in a practical, compassionate, and deeply meaningful way. The legacy of Jesus Christ, who healed the sick and cared for the marginalized, continued through this ministry, ensuring that the love of Christ is shared with those who are most in need of both physical and spiritual healing.

****

A BRIEF HISTORY OF DHEMAJI BAPTIST CHRISTIAN ASSOCIATION WITH SPECIAL REFERENCE TO NBBCA MINISTRY

Mr Bishnu Swargiary
Executive Secretary, DBCA

Generally all Christian Organizations grow up to glorify God Almighty with praise and thanksgiving and also by constant efforts of prayer and fasting by a group of believers. Without blessing from God nothing could be achieved.

In the Scripture we read, “I am the vine, you are the branches. If a man remain in me and I in him he will bear much fruit, apart from me you can do nothing. (John15:5)

The Dhemaji Baptist Christian Association came into being in the year 1993. Prior to this, I would like to write a few lines, how the Gospel of Jesus Christ was preached in this part of our land. Statistics say that a Missionary couple Rev. Dana Larson and Mrs Ruth Larson landed and stationed at Gogamukh in the year 1955. At that time there was no human habitation at Gogamukh. The eastern side of the river Subansiri was full of jungles where wild animals lived. It is said that more than 200 people lost their lives during the earthquake that took place in 1950.Many wild animals as well as domestic animals also washed away by the flood water.

Evangelism was initiated by Larsons in and around Gogamukh. In those bygone years very few people were saved. However in spite of opposition and severe road condition, they labored hard to win the lost souls. They also sowed the seeds of the gospel in some parts of Arunachal Pradesh now known as West and East Siang Districts. It is well mentioned that a few number of Churches were established during the period 1960-1992 which were associated with Lakhimpur Baptist Christian Association now known as L.B.C. Lakhimpur Baptist Convention.

However, when Government of Assam created Dhemaji as a new District, the Churches of Dhemaji area felt the need for having an Association of its own, with a view to minister and proclaim the gospel as well as to look after the Churches under the umbrella of Dhemaji Baptist Christian Association.

The then leaders begged and urged Lakhimpur Baptist Convention to separate us. After frequent request at the General Annual meeting of Lakhimpur Baptist Christian Association, held at Deobil Baptist Church on 18th March 1993, the Baptist Churches of Dhemaji District were granted freedom to organize and form Dhemaji Baptist Christian Association now affiliated with North Bank Baptist Christian Association (NBBCA).

That’s how Dhemaji Baptist Christian Association was formed under the leadership of Mr Arun Kr Dutta as the President and Mr Bimal Kumar as its first Secretary. Presently the Dhemaji Baptist Christian Association as a whole is proclaiming the Gospel of Jesus Christ among different language groups such as Assamese, Bodo, Adiashi Hajong , Ahom, Mising, Deori etc. At present , Dhemaji Baptist Christian Association has 20 Churches along with four (4) Home Churches. Urged you all to pray that the DBCA would grow stronger day by day in the propagation of the Gospel in this part of our land. ❖

CONTRIBUTIONS OF MISSIONARIES TO SONITPUR BAPTIST CHRISTIAN ASSOCIATION

Mr. Sunny Bag
Associated Secretary
Sonitpur Baptist Christian, Association

Introduction:

The origin and development of Sonitpur Baptist Christian association is credited to the contribution of the American Baptist Foreign Mission Society as well as the Baptist General Conference. American Baptist Foreign Mission Society were the first to come to Sonitpur which mark the history of the gospel as well as activities of the missionaries. The contribution of Baptist General Conference missionaries after taking over the mission field played important role to carry on the missionary activities which was handed down to them and till today, we see the role of BGC in guiding Sonitpur Baptist Christian Association by paying short visit by the former missionary's families. In this article effort is made to focus on the arrival of missionaries particularly from American Baptist Foreign Mission Society (ABFMS) in 1893 and Baptist General Conference (BGC) in 1946. Effort is also made to mention every missionary's name and their contribution in brief. It also discusses about the formation of the association.

1. Coming of ABFMS and their contribution

The first American Baptist missionary was stationed at North Lakhimpur in East of North Bank of Assam 1893. The first Baptist Missionary who came to Lakhimpur was Rev. and Mrs. John Firth, Rev. Firth in the year 1893 with a determination to proclaim the love of only one true God. After completion of construction of mission resident in 1895, Rev. Firth stayed permanently at Lakhimpur. He worked mainly among tea garden workers. Even though he did not have any proper resident to stay in the North Bank he started direct open preaching which was his first strategy. During his two years of work 73 people came to Christianity. All of them were from Munda and Kharia Adibasi. In 1899 Rev. John Firth came to Tezpur-Darrang now known as Sonitpur for the first time to see how far the proclamation of Gospel has developed. During those times the condition of road was very pathetic as well as not safe. Rev. Firth has to travel in Bullock cart and in places where bullock cart could not go they unloaded the cart and carried things on their back. In interior village where there were no roads for the Bullock cart, they carried the gospel materials and food stuffs on long bamboo carried by four to five men. At that time it was not only difficult to travel in Bullock

cart or on foot but it was also risky of the attack of wild animals like bear, tiger and elephant.

Rev. Firth for the first time came to Halem and slowly approached to Sootea. Wherever he took rest there he pitched his tent and shared about Jesus Christ. He took every opportunities to share about Christ whomever he finds in his Journey. In the year 1902 on 24th October four people from Kolapani tea garden took believers baptism as they accepted Jesus Christ as their personal savior. In the same year, the number of believers rose to thirty three and this laid the first foundation of Baptist Church in Tezpur-Darrang area. Rev. Firth visited Sonitpur thrice a year from Lakhimpur to evangelize the local people.

> **"He accepted the request and soon introduced Women, youth and Children fellowship in the church. And one after another by the help of Rev. Sorley many Churches were established in villages as well as in the Tea Gardens in the Tezpur-Darrang areas. Rev. and Mrs Ruben Holm arrived together with Rev. Sorley 's family."**

In the year 1920 Rev. and Mrs. Firth went on furlough but when they arrived, they realized that the condition of the mission work was deteriorating. However in 1922 in Tezpur-Darrang area around 70 people took baptism. And to build next generation leader they sent nine students for study. And in the same year in Sanga Mara area in Ludai Miri village, four families accepted Christ and even among the Bodo's around four people took baptism which was a new area for mission work. Even though evangelists were there they did not worked properly, they were confirmed to their household work and they visited very less to ministry field because of which evangelism work was declining. However, Rev. Firth did not inform about this matter to the Board. As a result, he was stopped permanently in 1926 and was called back to America.

In 1927 mission board sent B.I. Anderson to Sonitpur where 11 churches were formed with 437 baptized members and one evangelist was appointed to help the Churches. Within two years Rev. L. Stansona came from America and established 5 churches. The total baptized members were 49. In 1929 Rev. M. Paulos was permanently appointed to work in Tezpur-Darrang area. And with some of the local evangelists, Rev. O.L. Swanson was to work among the Nyishi people. He preached the gospel by traveling with local evangelists. He wrote a book named, 'In Village Tea Garden', where he mentions about the experiences of his field work and how vast was the mission work in the tea garden . Rev. Salender was asked to see the work of Tezpur-

Darrang from Sadiya. In the same year an evangelist from Nowgaon came to Tezpur-Darrang to proclaim the gospel and with his help a big Church in Dolaibill area was formed and in that year, around 47 people took baptism.

In 1932, Dr. John William Cook and his wife arrived at Lakhimpur. Therefore, Rev. Salandar was granted leave. In the year 1936, Rev. Dr. John William Cook and Rev. Poulus came to Harchurah Tea Garden where a big group of people, around 90 took baptism but due to the lack of Oriya language the work could not precede as it was before. Rev. Cook went to Jorhat to look after the Bible school in the South Bank. During his stay in North Bank, he also travelled to Tezpur-Darrang district with two local believers. He preached in the area of Dholaibil, Solahola and adjacent area. The main works were proclaiming the gospel in the public places and teaching the word of God to new believers. He organized Bible classes to teach new believers. He worked in the Tezpur-Darrang area till 1939.

After four years, Rev. R.W. came to Sonitpur when the situation was not good at all but the work which was started earlier in Salahola, Dholaibil, Shokamato, Balimati and Misimari continued. Later new Churches were built in these areas. Miss Homes came from Guwahati and encouraged a group of nominal Christians and workers as leader. Even though there was leader, due to the lack of strategy, mission work was not so strong. The Second World War started and the missionary work was stopped. It was difficult to do missionary work during the Second World War till 1945. Till the year 1945 there were 25 churches in that areas. At that time there was no proper education and therefore, the missionaries built a lower Primary School in Kolapani area.

2. **Missionaries of Baptist General Conference :** After the retirement of John Firth in 1929, it became increasingly difficult for ABFMS to maintain a resident missionary in the Tezpur-Darrang area. So,

> **“Rev. George Johnson worked as a Principal of Bethel Bible School at Biswanathghat and also taught at Harisinga High School and he worked till 1986. Helen Bergfalk involved in children ministry who worked for writing Sunday School and Vacation Bible Class materials. She also worked at Tezpur and Biswanath Chariali areas and went back to America in the year 1977. Rev. and Mrs. Earnest Kratofil arrived in November, 1960 in Sonitpur.”**

it led ABFMS, to abandon the North Bank field of Assam, and focus on the South Bank. The ABFMS mission board took an important look on important decision in 1945 to hand over the North Bank field to Baptist General Conference. The first BGC (Baptist General Conference) missionary couple who arrived in the year 1946 were Rev. and Mrs. K. William Hagstrom, and Rev. Hagstrom concentrated in proclaiming the gospel in the area of Tezpur-Darrang and in Lakhimpur. He was also appointed as forest officer by the government for a short time. He worked among Adibasi people till 1969. Along with Hagstrom. Rev. and Mrs. Warren Johnson family arrived in the same year in the area. He also worked in Tezpur and Biswanath area of Darrang districts. He established a Bible School at Biswanath at the Brahmaputra River bank in 1954. Later this was sifted to Shakomato Christian Centre in 1970. He was involved in teaching work along with proclamation of the gospel to create leaders of the churches in the area. Another task was involved in the establishing of a hospital in Tezpur. He worked till 1968.

Miss Arlen Peterson arrived in August 1948 and served up to October 1968. She was involved in relief and rehabilitation work during the great earth quake of 1950. The Tezpur-Darrang area celebrated the Golden Jubilee in the year 1953 on March 7th -8th at Biswanathghat. During the time of Golden Jubilee around 36 churches were established under Tezpur-Darrang area. Rev. and Mrs. Dana Larson also worked in Tezpur-Darrang from 1948-1953

3. Rev. Sorley and his contribution in Sonitpur Baptist Christian Association:

In September, 1948 Rev and Mrs. Sorley came to North Bank. They served in three terms. In first term, they worked in Rowta and Lakhimpur from September, 1948 to June, 1954. In their second term, they served at Biswanath Charali and Tezpur from October, 1955 to June, 1961. And in the third term, they worked from December, 1962 to February, 1970 at Shakomato, Biswanath Charali. Re Sorely's main concentration was to train the local Church pastors and conduct village Bible Classes. In 1953, another missionary named Warren Johnson helped in proclaiming the gospel and establishing churches. Rev. Sorley took up charges for all the missionary work over here. At first he stayed in Bamuni hills and worked with the people, then in 1958 he purchased a land from Rev Fanny at Shakotomato and then after inhabiting permanently he worked day and night for the spiritual development of the mission and churches. From 1958 to 1962 Rev Sorley played a great role in spreading the gospel. During that time many accepted Jesus Christ as their personal saviour though some faced persecution but eventually took believers baptism. In the year 1963 Rev Sorley visited Harchurah Baptist Church where he felt the need of a well-trained leader in the church. So he requested Upendra Bag, pastor of Purupbari Baptist Church, also to be the pastor of Harchurah Baptist Church. He accepted the request and soon introduced Women, youth and Children fellowship in the church. And one after another by the help of Rev. Sorley many Churches were established in villages as well as in the Tea Gardens in the Tezpur-Darrang areas. Rev. and Mrs. Ruben Holm arrived together with Rev. Sorley's family and worked at Tezpur where he was involved with Dr. Merchant in building a hospital, which is serving the people as one of the best hospitals in the North Bank of Assam till today. After much contribution in the year 1962 Rev. Sorley left India.

4. Agriculture Missionaries of BGC

Agriculture is the main occupation of India, therefore, Rey and Mrs. Moore, came to train in updating agriculture as Rey was specialist in

agriculture. He alone with his wife visited various churches and trained the local people about agriculture. But they could not do much as they had to leave Sonitpur soon because the Government of India announced a news that all foreign Missionaries should quit India before the end of 1969.

5. Bible School

In the year 1949 two missionaries arrive in Sonitpur and they were Rev and Mrs. George Johnson and Helen Bergfalk and they were involved in teaching ministry in Sonitpur area. As the new converts were not aware of the word of God, a Bible School was started near Biswanathghat in the year 1954 so that they can train the local believers. Rev. George Johnson worked as a Principal of Bethel Bible School at Biswanathghat and also taught at Harisinga High School and he worked till 1986. Helen Bergfalk involved in children ministry who worked for writing Sunday School and Vacation Bible Class materials. She also worked at Tezpur and Biswanath Chariali areas and went back to America in the year 1977. Rev. and Mrs. Earnest Kratofil arrived in November 1960 in Sonitpur. He worked at Biswanathghat and Tezpur; he was also involved in teaching ministry in Bethel Bible School. He also trained the youth and helped them grow in the word of God. He also served as first Executive Secretary of NBBCA (North Bank Baptist Christian Association) and worked till 1969. Miss Patricia Edwards was also a missionary for few months in 1966.

6. Formation of Sonitpur Baptist Christian Association

Rev. John Firth started his tour to proclaim the good news at Tezpur- Darrang area in 1899 now known as Sonitpur district. Rev. Firth invited Rev. H.B. Dixon to join him in preaching the gospel in the Sonitpur area in1901. In 1902 they preached the gospel and visited the area frequently. As a result, the first Church was established at Kolapani tea garden on 24" October, 1902 and in the same year the Sonitpur Baptist Christian Association celebrated its Golden Jubilee (1952). The total number of Churches were thirty six. For the better administration in 1970, an Executive committee was formed. It was only in the year 1973 Rev. Sorley made a permanent office at Shakomato. And for the smooth functioning of the Churches the area was divided into three parts, they were East Division, middle Division and West Division. The area of Tezpur -Darrang is very vast area; therefore, from each division they nominated three representatives to the executive committee. The formation of the committee brought systematic form in the office regarding the documents and other materials. At present the Association has 120 churches and seven house fellowships.

8. Youth Fellowship

Before 1953 the activities of the missionaries were just preaching and developing the local Churches but in the year 1953 in the same year of Golden Jubilee of Tezpur Darrang some missionaries got vision from God to form Youth fellowship, and the missionaries who contributed for the formation of Youth fellowship were Rev Home, Rev. George Johnson, Rev. Ernest Kratofil, Rev. Warren Johnson, Rev. D. Larson, Rev Fhili, Mrs. Helen Bergfalk and Miss Earline Peterson. With the initiative of Rev. W. Home and Rev. Ernest Kratofil in the year 1958 in November at Dhollaibil Baptist Church the Tezpur- Darrang Christian Endeavour union was formed.

*****

Brief History of Adi Baptist Union (ABU) with Special Reference to NBBCA Ministry

Rev. Mikim Perme
Ex- Executive Secretary
Adi Baptist Union
Pasighat, Arunachal Pradesh

Adi Baptist Union (ABU) was established on 1st February 1971. The first budget of ABU was only Rs. 50/-(Fifty) but now by the grace of God its annual budget comes to 3 Crore. In its conception it was named as Siang Baptist Christian Association (SBCA) it covered the jurisdiction from Likabali to Tuting upto Chinese Border. But due to political boundary and district division, later it was named as Siang Baptist Union (SBU), East Siang Baptist Union (ESBU) and lastly Adi Baptist Union, and the Headquarter is located in East Siang District, Pasighat.

ABU's Jurisdiction covers six (6) District of Arunachal Pradesh viz East Siang District, Lower Siang, West Siang , Siang, Upper Siang and Shiyomi. ABU Churches spread to all these Six (6) Districts. It even reaches to Chinese Border. The last Village near China Border is Mayung Village, where a local church is established. ABU members are scattered in many districts of Arunachal Pradesh, specially in twin capital city of Naharlagun and Itanagar. So due to the strong initiative of ABU members residing in Capital complex the first Adi Baptist Church was inaugurated on 1st Feb, 2025 near Naharlagun helipad area.

Now ABU has 100 Local Churches and 7 Fellowships with different departments like, General Department, Women, Youth, Mission, Finance, Pastoral, Sunday School, Education, Music and Tailoring. So far ABU has only one School, Namely Mount Carmel English School (MCES). ABU has also one Bible School called Jubilee Bible School (JBS).

Presently ABU has two (2) Mission partners Viz, Baptist Church of Mizoram (BCM) and Indian Evangelical Mission (IEM). They are very much helpful to us. ABU is also affiliated member of Arunachal Baptist Church Council (ABCC).

Affiliation with NBBCA:- After applying for two three times for affiliation, finally ABU was accepted and affiliated to NBBCA, on 14th February 1975 at Silver Jubilee Celebration of

NBBCA at Shakomato Mission Centre. As a sign of acceptance, ABU was presented an Assamese Bible, Assamese Git, and a pastor hand book by then the General Secretary Lt. Rev. Deven Bhuya. After joining NBBCA, ABU became one of the constituent members of NBBCA, accordingly Mr. Tapon Ering, one of the pioneers of ABU, was appointed as NBBCA Executive member and he served for six (6) years as committee member from that time onward. NBBCA has been giving matured teaching and training to ABU and it has become spiritual guide in ABU's spiritual journey.

And it is worth mentioning that NBBCA has done a very unique service to ABU and for all Arunachal Christian during the severe persecution times in 80's. Lt. Rev. Dr. C.L Rema and Lt, Rev. Deven Bhuya escorted Mr. Tapon Ering Rev. Angong Ratan, Late Neelam Taram, to meet the President of India Mr. Neelam Sanjiva Reddy at Rastrapathi Bhawan. After President's intervention the persecution came down.

So, NBBCA has been our faithful parent body/guardian, guiding in all through these years. So ABU is so grateful to NBBCA and appreciate it's leadership, till today we are smoothly working together for the Glory of God.

To God be the Glory

****

Psalms 1–41
Psalm 1

1 Blessed is the one
who does not walk in step with the wicked
or stand in the way that sinners take
or sit in the company of mockers,
2 but whose delight is in the law of the Lord,
and who meditates on his law day and night.
3 That person is like a tree planted by streams of water,
which yields its fruit in season
and whose leaf does not wither—
whatever they do prospers.

Rev. Dr. C L Rema and Mrs. H K Rema with NBBCA 1969-1996

By Dr L. Thangi Chhangte
(D/O. C L Rema), Shillong

NBBCA 75 YEAR CELEBRATION 2025

In 1969 the Baptist General Conference (BGC), USA appointed Rev. Dr. C L Rema to be the Field Coordinator and Medical Administrator for the North Bank Baptist Christian Association (NBBCA). Dr Rema resigned from the IAS service (undivided Assam cadre) in 1968, forfeiting his pension and other perks. At that time, he was in Shillong serving as Director of Community & Panchayats, as well as Deputy Development Commissioner, Assam. He had just been promoted and transferred to Delhi to be Deputy Secretary to the Government of India in the Defense Ministry. The BGC wanted Dr Rema to take care of their mission in the North Bank. There were two hospitals, three rural dispensaries, one Nursing School, two High Schools, two Bible Schools and about 200 small churches with no trained leaders to guide them. There were also 14 small churches among the Nyishi tribe and a few churches among the Adi tribes in Arunachal Pradesh (at that time NEFA).

Dr. Rema came to the Baptist Christian Hospital(BCH) compound in January 1969 along with his wife and six small children. His main contribution to NBBCA were as follows: church planting in Assam and Arunachal, education of lay leaders, women's ministries, expansion of medical ministries, radio ministry and honorary pastor of Emmanuel Baptist Church (EBC), Tezpur 1972-1992. In December 1972 he was ordained by the Tezpur, Darrang Baptist Association of NBBCA.

Church planting and outreach: Between 1969 and 1996, the Churches in Assam grew from 200 to 400; the Churches in Arunachal(mainly Nyishi, Adi and Apatani) grew from 40 to over 300. During his ministry at the North Bank, Dr. Rema travelled all over the North Bank visiting Churches,often returning home in the middle of the night. He soon mastered the Assamese language and was able to preach fluently in Assamese. He knew all the pastors and evangelists. He had good rapport with the leaders and personally was very close to the NBBCA Executive Secretary, Rev. D Bhuyan.

He also trained evangelists to work in

unreached areas. The Nyishi evangelist Bat Tei and a few boys who had studied in John Firth Mission School in North Lakhimpur were responsible for establishing 40 Churches among the Nyishi people in Subansiri District of NEFA. The first Nyishi Church was started in Lower Subansiri District in January 1962 and by 1967 there were 14 churches. As the number of new believers increased rapidly, the evangelists asked Dr. Rema to help with the baptisms. However, since no one could enter NEFA legally from Assam,hundreds of Nyishis walked four to five days to the border in Assam. Rev. Rema, Rev. Deben Bhuyan and Rev. Samuel Dahanga used to baptise them at Karibil, Lower Taraso and once at Naoherwa. During his ministry, Dr Rema baptised around 3,000, and Bat Tei over 5,000.

By 1974 there were about 40 Churches, but a wave of severe persecution broke out in April 1974 in which all 40 Churches were destroyed, and 125 Christian families lost their homes and all their belongings – houses, granaries, animals, etc. Christians had to take shelter in the jungle for many months where many died of exposure, malnutrition and diseases. This was reported to the government authorities in Arunachal Pradesh and in New Delhi, but no action ensued.

Several of the Nyishi leaders would seek shelter at Dr. Rema's home in Tezpur. His wife and children helped in taking care of their needs, often cooking meals in the middle of the night. About 100 people came to North Lakhimpur where they were fed for a year. The Churches in India responded generously to Dr. Rema's appeal for help, so he was able to help many who lost their homes and possessions. At that time, he was Chairman of EFI. He also made a couple of trips to meet the Prime Minister, Mrs. Indira Gandhi, requesting her to make an enquiry and punish the guilty. No action was ever taken but strict instructions were issued to prevent such occurrences in future. To this day no such large-scale violence against Christians has been reported again in Arunachal Pradesh.

In May 1979, a new law called the'Freedom of Religion Act' was passed by the Arunachal Legislative Assembly. According to this law,anyone failing to report conversion to the Government would be punished with one year imprisonment or a fine of Rs. 10,000 or both. The President of India gave his assent to this law in October 1979, ignoring a nation-wide protest against it. Despite the law which virtually prohibits conversion, the Church in Arunachal Pradesh kept growing.

Before Dr Rema started his ministry in NBBCA, there was hardly any provisions for the Churches in Arunachal. As the Nyishi and Adis together comprised over half the population of the entire state, he concentrated his efforts among these two tribes.With the full cooperation of their leaders such as Rev. Khoda Tana, he organised associations for each of them, gave them property for their headquarters (Naharlagun for the Nyishis and Pasighat for the Adis). He raised funds for their office needs such as a vehicle and office building funds. He also liaised with the Bible Society of India to appoint Bible translators: Rev Ter Tana for Nyishi and Rev. O K Pertin for Padam Adi. He raised funds for training evangelists and leaders so they could become self supporting. With the help of Rev. Khoda Tana, he started Calvary English School in Moinhappa, near Itanagar. The villagers donated the property and Dr Rema raised funds for the buildings and staff to run the school. Dr Rema's contribution to Church planting in Arunachal extended to the Apatani tribe. He found Church planters to work among the Apatanis in

Ziro. There was no Apatani Church until then. He raised funds for Church buildings and a school run by missionaries from the Baptist Church of Mizoram.

In addition to training evangelists and pastors, Dr Rema used his experience in the government to strengthen the administration of NBBCA. He hired lawyers to ensure that the mission property documents were in order. He built and upgraded staff quarters in Shakomato and Tezpur. He always took time to listen to the grievances of the staff and provided spiritual leadership. He was involved with the Baptist World Alliance (BWA) leadership. He used his connections there to raise funds and to bring NBBCA staff to the annual meetings. The BWA honoured him with a Certificate of Appreciation for his service on the Commission of Freedom and Justice 2000-2005.

Women's Ministries: Dr. Rema often said that his ministry would not have been possible without the active support of his wife Mrs. HK Rema. She was concerned that the women in the North Bank Churches had very little part in Church activities. The three districts of Mangaldai, Tezpur-Darrang and North Lakhimpur had their own women's organisation but there was no apex body at the North Bank level to coordinate their activities. So, under her leadership,the North Bank Baptist Women's Association (NBBWA) was formed at the Mothers' Camp at Shakomato in September 1972. Mrs.Mira Handique was elected President of the Association and Mrs. Rema was asked to become the Treasurer which she did for over 20 years. Rev.D Bhuyan and Dr.Rema were nominated as Advisers to NBBWA. Membership fee was fixed at Re.1 per person per year and NBBWA raised funds through donation and other collection from the Churches to support their ministry.

NBBWA also raised funds for evangelism and for Sion Ziari Bible School (now Zion Bible College), Udalguri. A special Sunday was observed every year for the Bible School and the offering on this day was given to the Bible School. With the Evangelism fund, one evangelist was appointed for Bhalukpong area, and one Church was planted within two years in that area. After this one evangelist was appointed for Arunachal Pradesh. Through this outreach many new believers from Arunachal came to the Assam border for baptism as there was no one to baptise them in Arunachal at that time. These are the most outstanding achievements of the NBBWA ministry in the North Bank.

Mrs. Rema's other concern was that since most of the North Bank women were illiterate,they could not teach the Bible to their children. So, under her leadership,the Adult Literacy Programme was started in 1980 to teach Christian women to read the Bible and raise their children to obey God's Word. But young girls and boys and even adult men wanted to join the schools, so they were all accepted. As there were no suitable reading materials, Literacy International and India Bible Literature trained Rev. A Sangma and Mrs. M Baidya to create the primers and print them.

Mrs.Baidya helped in training the teachers and Mrs. Rema managed the programme. She made sure the teachers were doing their duty and required them to provide a detailed report of their activities. She also raised funds for the necessary materials, e.g., blackboard, chalk, pencils, petromax lamp and lanterns, reading materials for the students and distribute them to the teachers. Some of the teachers also got bicycles. The classes were held at night as people had to work during the day. A copy of the

Assamese New Testament was given to all who passed the final exam. Every year, 300 to 500 learnt to read and write. In 10 years, over 10,000women and a few men graduated. Many of those who attended the literacy schools testified that after they learnt how to read, it was like passing from darkness to light and they were no longer shy to attend Church service as they could now read the Bible and the hymn book.Many seekers wanting to know more about Jesus but afraid to come to Church also came. This programme was extended to Arunachal also because the Nyishi tribe did not have the Bibles in their language, and they wanted to learn Assamese so they could also read the Bible in Assamese.Mrs. Rema herself took tuition in Assamese so she could read and write Assamese.

Medical Ministry: When Dr Rema came to Tezpur in 1969, BCH was in such a fiscal crisis that BGC leaders asked Dr Rema to shut down the hospital. However, he insisted this was a vital ministry and set about to reform the administration. He hired and trained competent staff to take care of the management. He also found and trained competent medical staff and in a short time had the hospital running efficiently. Under the able leadership of surgeons Dr R N Baidya and Dr I P Marak, BCH became known as one of the finest hospitals in Assam, if not India.

But BCH had only 64 beds with a Nursing School attached. The Harisinga hospital had only six bassinets and no proper hospital beds. Since the Indian Nursing Council required that the hospital have at least 100 beds in the hospital to continue the Nursing School, the hospital had to be expanded. This entire development work which cost about a million dollars was raised outside of the ministry budget from BGC. Thanks to the generosity of the Tear Fund of UK, the Inter Church Coordination Organization of the Netherlands, the Baptist World Alliance Relief, the World Relief Fund of Canada and the Baptist General Conference of Canada, the number of beds in BCH was increased to 130, along with a new water supply and a new power generator. Two new buildings with 25 beds were also added to the Harisinga Hospital.

In addition, the Christofel Blinden Mission of Germany provided equipment for an eye clinic at BCH. Once a month, around 20 to 30 patients received free eye operation.

Radio Ministry: In 1979 Dr Rema started a radio ministry in cooperation with the Council of Baptist Churches in NE India (CBCNEI), and Transworld Radio. He raised funds from Germany to build a recording studio in Guwahati, in the CBCNEI compound. They sent their own engineers from Germany to supervise the construction and installation of the equipment. It was one of the best recording studios in Assam at that time. The programme in Assamese was extremely popular as it included Assamese music. This was supplemented with a Bible Correspondence course which also became immensely popular. Many young people wrote that they no longer believed in their traditional religion and were searching for something more meaningful. Unfortunately, the Radio programme was discontinued after he retired. The studio was also dismantled by unknown persons.

In addition to serving with NBBCA, Dr. Rema was also a founding member of EFICOR and NEICORD and served as Board member of both for several years. In addition, he was also one of the founding members of Living Word Communicators and Northeast India Baptist Mission Coordinator Committee (now Northeast India Harvest Network). *

Rev. Anderson K. Sangma : A Life of Faith, Service, and Legacy

(A tribute to Former General Secretary, NBBCA Celebrating His Legacy on the Occasion of NBBCA's 75-Year Platinum Jubilee)

Sundar A. Sangma,
Maya A. Sangma
& Bijoy A. Sangma

Humble Beginnings: A Story of Faith and Dedication :

Born on June 1, 1938, in Ledo, Upper Assam, into the family of Evangelist Mackresing K. Marak (alias Miksim K. Marak) and Mrs. NamsingK. Sangma, Rev. Anderson K. Sangma inherited a legacy of faith and service. Growing up in the village of Garo Raonagarh, Udalguri District (erstwhile undivided Darrang), Assam, he witnessed firsthand the sacrifices of his father, a pioneering church planter in Darrang and North Kamrup districts. These early experiences ignited in him a passion to serve the Lord.

Rev. A. K. Sangma's childhood was marked by hardships and poverty, but these struggles only fueled his resolve to pursue education and follow his calling. From humble beginnings in Gohalkona Lower Primary School

and Harisinga High School, he advanced to Kamrup Academy High School in Guwahati, under University of Gauhati completing his matriculation in 1959. Driven by a sense of divine purpose and call, he joined Calcutta Bible College and graduated in 1960, where he laid the foundation of his theological education. He further honed his theological acumen at the prestigious Union Biblical Seminary, Yavatmal, Maharashtra, graduating in Theology in 1962. The same year on 7th November, he married Binodini A. Sangma, who became his life-long partner in ministry, walking beside him through every challenge and opportunity as his steadfast companion and source of strength. He was ordained in Raonagarh Baptist Church, near Udalguri, Assam in February, 1969.

A Journey of Lifetime Service with NBBCA : A Legacy of Impact :

Rev. A. K. Sangma's ministry commenced with a simple yet profound role as Chaplain at Baptist Christian Hospital in Tezpur, Assam. From there, his journey of faith and leadership unfolded. His contributions to the NBBCA spanned decades, during which he faithfully served in various capacities.

His ministry at the NBBCA was a defining chapter in his life. Under his leadership, the Literature Department was transformed into a dynamic and organized entity. He initiated the translation of over sixty-five Sunday school books into Assamese, equipping churches with tools to nurture and teach the next generation. He also authored Christian dramas, tracts, and books, including notable works like Sadhu Sundar Singh and Amy Carmichael.

During this time, he concurrently served as the Regional Secretary of the Christian Education Department of the Evangelical Fellowship of India (CEEFI), where his influence extended across Northeast India. Through the Bible correspondence course Light of Life, he made theological education accessible to many who could not attend formal institutions.

Rev. A. K. Sangma's legacy is most vividly remembered in his contributions to Assamese Christian literature and education. He served as Secretary of the Assamese Christian Literature Society, overseeing the revision of the Assamese Hymnal twice and translating many hymns that are cherished in Assamese churches to this day. His involvement with the Bible Society of India's Shillong Auxiliary in Assamese Bible translation and review further cemented his role as a pioneer in Christian literature.

"His favourite hymn, "I Know Whom I Have Believed," reflects the unwavering faith that defined his life: I know not why God's wondrous grace,To me He hath made known... But 'I know Whom I have believed, And am persuaded that He is able To keep that which I've committed Unto Him against that day."

Some highlights of his involvement with and contribution to NBBCA are:

1. Baptist Christian Hospital, Tezpur, Assam

After his graduation from Union Biblical Seminary in 1962, Rev. A. K. Sangma began his ministry as the Chaplain at one of the most esteemed Christian medical institutions in Assam then owned and managed by NBBCA, offering spiritual guidance and counselling to patients and hospital staff. Thereafter, he was given the responsibility to teach at the Bethel Bible School in Biswanath Ghat.

2. Bethel Bible School, Biswanath Ghat

From 1962 to 1964,he served as a faculty member at NBBCA's Bethel Bible School, Biswanath Ghat,Assam shaping young minds and hearts for ministry along with Missionaries George and Dorothy Johnson, Rev. Samuel Dahanga and others. However, during the Sino-Indian war few of them were evacuated and later, Rev. A. K. Sangma and his family were shifted to Zion Bible School in Daifang, Mazkhuti, Near Udalguri.

3. Light of Life

Rev. A. K. Sangma also simultaneously served as the Principal of the 'Light of Life' (জীৱনৰপোহৰ) - a correspondence Bible Institute from 1961 till around 1985. This was another out-reach ministry of NBBCA to the nooks and corners of Assam.

4. Zion JiaryBible School, Mazkhuti (Later became Zion Bible School and now Zion Bible College)

From June 1964 till 1969, as the Principal of Zion Jiary Bible School (now Zion Bible College) the then flagship theological education institute of the NBBCA, he worked tirelessly to strengthen its foundation and nurture future leaders for ministry. His foundational efforts along with missionary Ms. Swanson, Ms. Jonaki Ingty, Mr. Gobla and other co-workers paved the way for the school's transformation and today it is a full-fledged theological college.

5. Director of Literature Department, NBBCA

In 1969, Rev. A. K. Sangma was entrusted with the responsibility of leading the Literature Department during a transformative period in NBBCA's history. Under his leadership, the department became a cornerstone of Christian education and evangelism, producing Christian Assamese literature, Sunday school materials, tracts, and hymnals in Assamese and other regional languages. His dedication to advancing Christian literature was instrumental in shaping the spiritual growth of the churches under NBBCA. His ground breaking work in Christian literature continues to benefit churches across Northeast India. Initially this was based out of Udalguri and later shifted to Tezpur. He served in this capacity till 1988.

6. General Secretary of NBBCA

Following the demise of Rev. Deben Bhuyan, Rev. A. K. Sangma was elevated to the esteemed position of General Secretary of the NBBCA, a role he served from 1988 to 1993 with humility and visionary leadership. During his

tenure, he prioritized evangelism, discipleship, and education, strengthening the Association's mission of transforming lives through the Gospel. As General Secretary, he provided visionary leadership during a critical period in NBBCA's history. He emphasized evangelism, education, and discipleship while strengthening the Association's infrastructure and outreach programs.His leadership saw the growth of churches, the strengthening of Sunday schools, and the expansion of Christian education across Assam.

> ***"If we want a strong church, there's no alternative to Sunday school," remain a guiding principle for those committed to church ministry and education."***

7. Baptist World Alliance

By virtue of being the General Secretary of the NBBCA, he also served in the General Council of the Baptist World Alliance (BWA) from 1990-1995. In 1990, Rev. A. K. Sangma represented NBBCA at the Baptist World Alliance Congress in Seoul, South Korea, furthering the Association's global connections and reinforcing its role in the worldwide Baptist community. He strived in building global connections for the Association and bringing international recognition to its mission. For his outstanding ministry and service the BWA awarded him a certificate of recognition in August, 1995.

BEYOND NBBCA: CONTRIBUTIONS TO OTHER ORGANIZATIONS

Rev. A. K. Sangma's ministry extended far beyond the NBBCA. His commitment to the Kingdom of God touched multiple organizations and communities:

1. Assam Christian Literature Society (ACLS)

As Secretary of ACLS, he revised and edited the Assamese Hymnal twice and translated numerous hymns that are still sung in churches today. His leadership in advancing Christian literature remains one of his most impactful legacies.

2. Evangelical Fellowship of India (EFI)

Rev. A. K. Sangma served as the Regional Secretary for Assam for the Christian Education Department of EFI (CEEFI), training hundreds of Sunday school teachers and equipping churches with robust Christian education programs.

3. Translation of Christian Resources :

Rev. A. K. Sangma translated 65 Sunday school books for teachers and students into Assamese, enriching the spiritual education of children and adults alike. Out of these 65 books, some were jointly translated by many dedicated leaders from Assam.

4. Northeast India Christian Council (NEICC):

As a respected member of NEICC, he contributed to strengthening interdenominational cooperation and fostering unity among churches in Northeast India.

5. Assam Christian College, Tezpur

Rev. A. K. Sangma was a founder member of the Assam Christian College along with Prof. Dr. Bimal Nag, Rev. Dr. C. L Rema and others.

7. Apart from the above, he also served the Lord in many organizations in various capacities, such as, World Vision of India (WVI), Churches Auxiliary for Social Action (CASA), Bible Society of India (BSI), North East India Committee on Relief & Development (NEICORD), Young Mens' Christian Association (YMCA), Christian Medical College, Vellore (CMC, Vellore), North Bank Garo Baptist Christian Association (NBGBCA), A'chik Evangelical Association (AEA) etc.

A SERVANT OF GOD UNTIL THE END

After retirement, Rev. A. K. Sangma and his family relocated to Tura, Meghalaya, where he continued serving as an elder at Goanang Baptist Church.

Even in retirement, Rev. A. K. Sangma remained committed to serving the Lord. His ministry in Tura, Meghalaya, brought him into closer fellowship with the Garo Baptist community, where he continued to preach, teach, and counsel. Despite declining health, his passion for sharing the Gospel never waned. Even while bedridden, he remained steadfast in his literature ministry, penning words of hope and salvation. His faith remained unwavering, and he continued to encourage others through prayer and scripture. His life was one of constant prayer and devotion, inspiring many to draw closer to God.

His favourite hymn, "I Know Whom I Have Believed," reflects the unwavering faith that defined his life:"I know not why God's wondrous grace, To me He hath made known… But 'I know Whom I have believed, And am persuaded that He is able To keep that which I've committed Unto Him against that day.'"

On September 1, 2001, Rev. A. K. Sangma entered his eternal rest, leaving behind a legacy of faithful service and a life well-lived for the glory of God.

A Lifelong Passion for Evangelism and Education :

Rev. A. K. Sangma's life, commitment for the Lord and testimony was inspiring to many. He was one of the most sought after bible teachers of his time in Assam and also he was considered as a pioneer of the modern Christian literature and education in Assamese. His contribution to the

Assamese Christian literature is quoted by renowned professor, Dr. Moheswar Neog of Guwahati University in a review in the compiled and re-edited version of 'The Arunodoi 1846-1854' published by Publication Board, Assam.

His vision for strong Sunday schools was unwavering. He often said, "If we want a strong church, there's no alternative to Sunday school." His tireless efforts in training Sunday school teachers across Assam, Meghalaya, Nagaland, and Tripura have left an indelible impact on churches in the region.

Rev. A. K. Sangma's life was a testimony of humility, integrity, and unwavering faith. His contributions to the growth of churches, the development of Christian literature, and the training of leaders have left an enduring legacy.

A FAMILY LEGACY OF FAITH

Today, the legacy of Rev. A. K. Sangma lives on through his beloved wife, Mrs. Binodini A. Sangma, their children Sundar, Maya, and Bijoy, and their families, who continue to walk in his footsteps, inspired by his example of love, humility, and devotion. His oft-repeated words, "If we want a strong church, there's no alternative to Sunday school," remain a guiding principle for those committed to church ministry and education.

A LIFE VERSE TO REMEMBER

"The memory of the righteous is a blessing." – *Proverbs 10:7*

Rev. A. K. Sangma's life exemplified this truth, and his legacy will forever remain a blessing to all who knew him and to the generations yet to come.

FAMILY GREETINGS TO NBBCA :

With immense joy and gratitude, we, the family of Rev. A. K. Sangma, extend our heartfelt greetings and warm congratulations to the North Bank Baptist Christian Association (NBBCA) on the occasion of its historic 175-Year Platinum Jubilee celebrations. This milestone stands as a testament to God's unwavering faithfulness and the enduring legacy of those who have dedicated their lives to the cause of the Gospel. We celebrate with you this remarkable milestone in God's work.

On behalf of our beloved mother, Mrs. Binodini A. Sangma, and we the children – Sundar, Maya, and Bijoy, along with our spouses, children and grandchildren – convey our love and prayers to the NBBCA family. It is a privilege to honor the memory and contributions of our father, Rev. Anderson K. Sangma, whose life of service to NBBCA and other organizations continues to inspire us and many others to live for Christ and His mission.

We pray that this Jubilee will serve as a beacon of hope, inspiring future generations to continue the mission of sharing Christ's love and building His Kingdom. May God bless the NBBCA abundantly as it moves forward in faith and unity. *

****

God's FAITHFULNESS

Rupali Daimari
Associate Professor & HOD,
History, Tezpur College,

'Let us hold unswervingly to the hope, we profess, for he who promised is Faithful.' (Hebrew 10:23)

What a wonderful occasion! Celebrating 75 years of God's Faithfulness. As the NBBCA celebrates this remarkable milestone, I take this opportunity to salute the missionaries who played a crucial role in spreading the Gospel to this part of the world. They shared the Gospel, discipled new believers and helped establish strong Christian foundations.

As we reflect on the rich history of our institution, we are reminded of the pivotal role played by the missionaries who served here. Their selfless dedication, unwavering commitment and tireless efforts have left an indelible mark on this institution and the lives of countless individuals. Their pioneering spirit and perseverance helped lay the foundation for the institution, we know today.

As I sit to pen down a few lines on the completion of 75 years of NBBCA, I feel blessed that I can share with gratitude the many blessings we have received as a family. Baptist Christian Hospital which was home to us, gave my parents the opportunity to serve the institution. As we reflect on the rich history and achievements of this organisation, I am reminded of the selfless contributions of my Parents, Utish Chandra Daimari and Martha Daimari, who dedicated their lives to serving this institution as missionaries. Growing up, I witnessed firsthand the sacrifices they made, the challenges they overcame and the unwavering commitment they demonstrated to sharing God's love with others. Their faithfulness, perseverance and compassion inspired countless lives and their legacy continues. Their sacrifices have had a profound impact on our lives today, blessing us with a deep faith, a strong sense of values and a heart for serving others. We are grateful for the examples they set, the lessons they taught, and the love they gave us.

It is because of their sacrifice that we have a better today and we believe it is God's way of blessing us as a family. We four children stand as a testimony to their dedication and sacrifice. As we mark this significant milestone, I pray that we will continue to draw inspiration from the faith, courage and selflessness of those who paved the way. May their legacy motivate us to remain faithful to persevere in the face of challenges and to continue shining the light of hope in a world that needs it.

" Know therefore that the Lord your God is God , he is the faithful God, keeping his covenant of love to a thousand generation of those who love him and keep his commandments." (Deuteronomy 7:9) **

JESUS' LETTER TO THE CHURCH AT EPHESUS :
The Loveless Church

Dr. Suryya Kumar Daimari

(Part-I)
THE INTRODUCTORY

Jesus' letter to the Angel of the Church at Ephesus in the book of Revelation is one of the seven letters that were written to the seven Churches in the Asia Minor. All these seven Churches were the real Churches, all existed and located on one major high way system in Asia Minor. What is more true in fact that these seven Churches also represent the present day existing Churches in this dispensation. The letters are more relevant to our own times where the Churches are facing the same moral and doctrinal problems. Jesus is instructing us through these letters the way we should live and wait for the glorious day of the Lord Jesus Christ.

THE DIVINE AUTHOR

John the Apostle was the human author of the book of Revelation, while Jesus was the divine author. In his vision of Christ, John saw the majestic glory of Christ (Rev1:9-20) while he was a prisoner on the island of Patmos. John saw Christ standing in the midst of His Churches in His resplendent glory with his white hair, flaming eyes, burnished feet, deep voice, right hand, sword filled mouth and shining face. Dr Richard Mayhue has interpreted this sighting and symbolical glory of Christ as follows—

White hair— (Rev 1:14)-- Eternality and wisdom
Flaming eyes (Rev 1:14) - Omniscience
Burnished feet- (Rev 1:15)-Purity and strength
Deep voice - (Rev 1:15) - Power
Right hand - (v16) - Sovereignty
Sword filled mouth (v16) - Will and word
Shining face (v16) - Glory **#1**

These all speak about Christ's divinity and deity and His authority over all things. Christ Himself has said it in Matthew 28:18,
"All authority is given unto me both in heaven and earth"

Christ is the centre of the Christian theology. Christ is the centre of the whole Bible. Christ is the central figure in the book of Revelation while Church is the theme in Revelation 1- 3. Christ stands in the middle of the Churches, in the middle of the seven golden lamp-stands. The seven stars held in Christ's hand portray the authority of Christ in His Church. This shows that He is all powerful, the only omnipotent God, the source of all truth. He is the Alpha and Omega, the First and the Last, the Beginning and the End (Rev 22:13). Through His letters to the

#1 Dr Richard Mayhue, Christ and the Church, (P-7)
Blessing Youth Mission, Post Bag, Vellore-632006

NBBCA 75 YEAR CELEBRATION 2025

seven Churches, Christ eventually and truthfully affirms His deity and His sovereign authority over all things.

TO FIGURE OUT THREE IMPORTANT SYMBOLISM USED:

1.**The Seven Golden Lamp-stands:**

Amazingly, the seven Churches namely, Smyrna, Philadelphia, Ephesus, Pergamum, Thyatira, Sardis and Laodicea are called as the Golden Lamp-stands. The other way of saying is that Christ sees the Churches as the Golden Lamp-stands, the most valuable , the most extraordinary.

The Lamp-stands were made of pure gold thus symbolizing the preciousness, value and purity of the Churches. However, the Lamp-stands without the light are meaningless. The Church is called to be "The Light of the world" (Matt 5:14) and reflect the holiness of God and shine in darkness. The Churches' mission is therefore, to hold the light to the whole world as the light bearer as commissioned by our Lord Jesus. Holding the light, in the true sense of the term means preaching the gospel of salvation, the gospel of love, the gospel of peace, the gospel of reconciliation and the gospel of redemption. The Church failing its vital mission has the risks having its lamp-stands removed. Let us remember that we are called to be a beacon of light and hope in the world that needs the gospel.

2. **The Seven Stars:**

The seven Stars in Christ's right hand symbolize Jesus' exercising his sovereignty over the seven angels of the seven Churches (V20). This is reflecting His authority and power or His stronghold upon the leaders of the Churches. The significance of the stars is that the leaders and pastors are like stars giving the light to the world and the congregations all the time. This is really amazing to ponder over. It reflects the importance and significance of how much role the leaders have in guiding and protecting the congregations.

3. The Seven Angels:

The symbolism of angels and stars are meticulously astonishing. The term 'angel' means the messenger, 'aggeloss' in Greek. Angels are the supernatural spiritual beings created by God often

"Love is the basic foundation of Christian life. Work without love strikes at root of all Christian lives. The Ephesians were really orthodox in their belief but without love-thus becoming a loveless Church."

depicted in human form. The main role of the angels include protecting and guiding human beings and carrying out God's tasks as messengers.
" the angel who redeemed me,..", Gen 48:16
"an angel strengthening him,…" Luke 22:43

Most interestingly and very precisely, the seven letters of Jesus Christ in Chapters 2, 3 in the book of Revelation were addressed to the angels of the seven Churches.
"To the angel of the Church in Ephesus write"- Revelation 2:1 (NIV)

The angels of the seven Churches were not the angels of the heavenly beings but the bishops (Overseers) or the presbyters or the elders of the Church as God's messengers to that Church. They became the heavenly representatives or the guardians of the Church. The angel became the personification of the Church itself.

This can be true to all the believers when we truly do the work of a messenger of the Lord to proclaim the good news of Jesus to the whole world. The most incredible thing is that Jesus sees us as angels. And this is the way we become the angels of the Lord.

(Part-II)
THE CHURCH AT EPHESUS: THE LOVELESS CHURCH

Revelation 2:1-7

The very first letter was addressed to the angel of the Church at Ephesus. Ephesus was one of the most important commercial city in Asia Minor and also the main sea port located near the river Meander entering the Aegean Sea. The city was known as the City of Ionia named after the Ionians, the Greek people who settled there. So the City of Ionia means the City of the Greeks which is now located in present Izmir and Turkey. The city is also known as "Lumen Asiae", meaning – the Light of Asia. It was a Roman writer who coined Ephesus as the "Lumen Asiae". It means that the city of Ionia has turned to be a light to the whole Asia. And indeed, the city was prosperously magnificent and a meeting place of oriental religions and Greek cultures. It was very famous for the celebrated temple of Diana one of the seven wonders of the world. Diana was the Asian goddess of fertility. Ephesus was one of the wealthiest and greatest cities in all Asia. However, the city had a dark side. It was so bad that one great philosopher named Heraclitus well known as the weeping philosopher once said,, "No one could live in Ephesus and not weep over its immorality."

Paul labored hard day and night for three years here in Ephesus and laid the foundation of the strongest Christian Church of the first century. He also warned the Church at Ephesus concerning the sin of sexual immorality and sin of the tongue (Ephesians4:29). In His letter, Jesus has highly commended the believers of Ephesus for their hard works, labor, patience and perseverance of faith.

"To the angel of the Church in Ephesus write: These are the words of him who holds the seven stars in his right hand and walks among the seven golden lampstands. I know your deeds, your hard work and your perseverance. I know that you cannot tolerate wicked men, that you have tested those who claim to be apostles but are not, and have found them false. You have persevered and have endured hardships for my name, and have not grown weary."

Revelation 2:1-3 (NIV)

The city being prosperous and wealthiest of all Asia, the believers in the Church of Ephesus might have been influenced in every way in their Christian living. Ephesus was not an easy place

to have a Church. This Church was surrounded by paganism, materialism, sexual immorality and idol worship. Yet, God planted a much needed Church there to be a beacon of light of Jesus. The Church at Ephesus was an Elite Church. The Ephesians believers were rich, luxurious, royal, highly educated but for themselves. In spite of their hard works and patience, Jesus very strongly rebuked the Ephesians believers because, they lost their FIRST LOVE for Jesus.

"Yet I hold this against you: You have forsaken your first love." Rev 2:4 (NIV)

WHAT IS THE FIRST LOVE ?

The First Love mentioned in the book of Revelation may be easily misinterpreted as 'Love at first sight' or falling in love at first sight that happens between two young man and woman. I think, we as believers of Christ need to go deeper and delve into the phrase with the power of the Holy Spirit and realize the truth. The First Love here refers to God's love i.e., the AGAPE love, for all mankind. God loved us with His first love by sending His own Son to die and give us eternal life.

"Dear friends, let us love one another, for love comes from God. Everyone who loves has been born of God and knows God. Whoever does not love does not know God, because God is love. This is how God showed his love among us : He sent his one and only Son into the world that we might live through him. This is love: not that we loved God, but that he loved us and sent his Son as an atoning sacrifice for our sins. Dear friends, since God so loved us, we also ought to love one another, God lives in us and his love is made complete in us." 1 John 4:7-12 (NIV)

Imagine, how Jesus Christ demonstrated his love for us on that old rugged cross, and even those who were against him and crucified him. Remember what he had said while hung on the cross, ***"…..Father, forgive them, for they do not know what they are doing".*** Luke 23:34. And this is true forgiveness. That's the point from where the mercy will flow—flow from a heart that has been transferred by the love of God, the Holy Spirit. It is high time, we spread the Love Of God. The example of Graham Staines in Orissa, India, is great—who was burnt down alive inside a car along with his two children- cut down by bows and arrows ! Why ?

Yet, shortly after the sentencing of the killers, Mrs Glady Staines issued a statement saying that she had forgiven the killers and had no bitterness towards them. It means rightly saying that she has forgiven her enemies.

I quote it from NDTV Correspondent, January 22, 2011

"*Soon after the Supreme Court's verdict that upheld the life sentence for the killers of Australian missionary Graham Staines and his two sons in Orissa in 1999, Mrs Glady Staines, wife of Graham Staines reacted to NDTV that "Forgiveness and the consequences of our wrong doings should not be mixed up-- because of forgiveness I hold no bitterness towards the persons who killed my family. Forgiveness brought healing which is needed everywhere from hatred and violence….*"

Love is the basic foundation of Christian life. Work without love strikes at root of all Christian lives. The Ephesians were really orthodox in their belief but without love- thus becoming a loveless Church. The Church at Ephesus had forsaken this first love of God and was drifting into coldness and ran after rote religiosity-- did not hold the light of Jesus up for the world to see- did not obey the Great Commission of our Lord. Yes, the Ephesians forgot this first love. They forgot why Jesus choose

the Ephesians to become a lamp-stand for the world- forgot to preach the love of God to the world.

The consequence was very serious.

Jesus said, " Remember the height from which you have fallen ! Repent and do the things you did at first. If you do not repent, I will come to you and remove your lamp-stand from its place." Revelation 2:4-5

What does the 'removing of the candlestick' mean?

The candlestick or the lamp-stand represents the Church's mission to hold up the light of Jesus. The symbolical meaning of the candlestick is not just the light itself but representing as the bearer of the light, the light of Jesus Christ. Jesus Himself said,

"*I am the light of the world. A town built on a hill cannot be hidden. Neither do people light a lamp and put it under a bowl. Instead they put it on its stand, and it gives light to everyone in the house. In the same way, let your light shine before others, that they may see your deeds and glorify your Father in heaven.*" Matthew 5:14-16 (NIV)

The Church of Ephesus like all other Churches, was a PURPOSE DRIVEN CHURCH for Christ Jesus- called to be a light bearer of Himself. Each continuously burning lamp-stand represents the whole congregation and also each believer in the Church reflecting the ever presence of the Holy Spirit and the divine life of Jesus Christ. But the Church failed and was in danger of losing its opportunities to testify Jesus to the world. It means losing the very presence of God and His first love, losing the presence of the Holy Spirit and the power of the Holy Spirit to witness. Jesus' words came true. Both the city and the Church of Ephesus fell. The city of Ephesus was destroyed by Goths in 263 AD. The city never regained its glory and went through long periods till now of being totally uninhabited. Today the ruins of Ephesus are only a favorite International and local tourist attraction. In 2015, the entire city of Ephesus and the ruins were designated a UNESCO WORLD HERITAGE SITE.

There are number of Bible prophecies that God spoke through His servants regarding the sins of the people and the dire consequences thereof which have been historically fulfilled and also going to be fulfilled. God's judgment fell on earth time to time as warning to all individuals.

The only remedy is to REPENT. Every believer in the Church is called to repentance. And the fruits of the repentance is a reward.

"*To him who overcomes, I will give to eat from the tree of life, which is in the midst of the Paradise of God.*" Revelation 2:7 (NIV)

The tree of life in the Paradise of God is a symbolic of eternal life. This is the promise of our Lord Jesus Christ to all people who persevere in the faith and repent and hold the light of Jesus.

BIBLIOGRAPHY:-

(1) Dr. Mayhue Richard,
Christ and the Church
Blessing Youth Mission,
Post Bag 609, Vellore 632006
(2) Sangwa Sixbert
Stars and Seven Lampstands,
Open Christian University Publication, California.
(3) Caus Patricia , July 20, 2023
'Entire Ancient Greek City of Ephesus is UNESCO HERITAGE SITE'
Greek Reporter

****

Nurturing the Gift of God

A Perspective on Christian Education

Mr. Obed Nag
Former Education Director
Green Bud High School, SBCA

Children are the heritage of God to a family (Psalms 127:3). It is our responsibility to nurture them according to the desire of our Lord. He has a perfect plan for every child that he has given to a family as a heavenly gift. It is our duty to help the children and create a conducive environment for the holistic development of the child so that we can create a world with knowledgeable, educated, wise leaders having values, ethics and moral behaviour.

"We want our children to be smart when they are babies. They adopt the behaviour that we feed them in their childhood. It has become a common practice to hand a child a smart device when they refuse to eat."

If we want to see good success and abundant life in a child, we need to educate them by giving equal weightage to both secular as well as God-fearing knowledge.

Today, it has become a challenge for all the parents as well as the educators to educate our children in this perilous times as the knowledge of both good and evil are in their fingertips. We cannot keep them away from the technology as the world is moving ahead with advancement of the new developments in scientific and modern technology every day. We need to equip our children to use the best of all the modern facilities available, to gain knowledge and to mould their lives in the right perspective with eternal values. "What good is it for a man to gain the whole world, yet forfeit his soul." (Mark 8:36). As Christian parents and educators, we need to train up our children with social and eternal values.

John Dewey, an eminent educationist quoted in his book Democracy and Education

(1916): "What nutrition and reproduction are to physiological life, education is to social life."

Education helps people to develop the talents, skills and virtues they need to be an effective citizen. As a Christian we have a dual citizenship: a temporary citizen of this world and a permanent citizen of heaven (But our citizenship is in heaven…... Philippians 3:20). We have an obligation being the custodian of the God-given heritage to us to teach, equip, train and prepare them to be honest and good citizens of this world as well make them effective for the kingdom of God.

A very good example we can see in the life of Daniel and his three friends. They were faithful even to the point of death as they were trained and educated with the word of God and understood the fear of the Lord. I would definitely like to give credit to their parents and their educators who could raise such young men. Daniel 1:26 - "In every matter of wisdom and understanding about which the king questioned them, he found them ten times better than all the magicians and enchanters in his whole kingdom." God raised them to the highest administrative ranks in their captive land, Babylon because of their deep-rooted fear, faith and knowledge of God. Their adverse situation did not compel them to bow down before the enemy's trap. They had taken their day-to-day lives' decisions as per the word of God. The word of God became a lamp to their feet and a light to their path. They had sworn an oath to keep the righteous rules and God made their way prosperous and gave them good success. Success can be achieved with our own strength, knowledge, ability, skills, and hard work but to have good success the Bible says "This book of the law shall not depart from your mouth, but you shall meditate on it day and night." This is what is missing in our modern Christian families and institutions.

Let us take some time to ponder what the scripture says about educating our children.

Biblical model on education:

The scripture helps us in every affair of our life. Listening to the word of God will always put us on the winning side of our life. King Solomon, the wisest king in the world who attained wisdom from God states, "Train a child in the way he should go and when he is old, he will not turn from it" (Proverbs 22:6). This verse brings to light that all children are unique with a God given special ability, strength and talents. We, as parents should be able to discern their abilities and nurture them in the way they should go. Grandparents, parents, teachers, pastors can make a fertile ground for the children to learn and develop their learning outcomes. "And these words that I command you today shall be on your heart. You shall teach them diligently to your children and shall talk of them when you sit in your house, and when you walk by the way, when you lie down, and when your rise……" (Deuteronomy 6: 6-9). God has given responsibility to every parent and elders of the household to teach their children the ways of the Lord and help them to grow as a good individual. In Genesis 18: 18-19, we read "Abraham will surely become a great and powerful nation, and all the nations on earth will be blessed through him. For I have chosen him, so that he will direct his children and his household after him to keep the way of the Lord by doing what is just and right ……" The Jewish community imparted education at home through the parents and thus we see the importance of home-schooling playing crucial role in moulding the child's spiritual knowledge as well as social, cultural, economic and political. Synagogues were established to educate the children by the Levites and later Rabbis. Paul was a well – educated man trained in the law under the most respected Jewish Rabbi,

Gamaliel. (Acts 22:3; 5:34)

Our role in modern times:

As parents, guardians, educators, pastors, leaders we need to be well aware that we are the living letters and our children read and imitate us naturally. Let us discipline ourselves to practice what we preach or in other words "Walk the talk". As an educationist, I have seen that the greatest challenge the parents are facing today is the increasing addiction of children to smart devices. This behavioural change is created by us. We want our children to be smart when they are babies. They adopt the behaviour that we feed them in their childhood. It has become a common practice to hand a child a smart device when they refuse to eat or to quiet them from being disturbed in our own activities. In due course of time the child loves to spend more time on the screen than with fellow- beings. It distracts them from essential values and real-world experiences. Moreover, the internet provides access to both valuable and harmful content. Children can easily stumble upon inappropriate material, which they are often not equipped to understand or process. As parents, educators, and leaders in the church, we must acknowledge our responsibility to set a better example and lead the change in reducing screen time. Children learn by watching us. If we constantly engage ourselves with our phones, they will mirror that behaviour. Let us not replace our roles with the smart devices.

We must set clear, consistent boundaries for device use, encourage more physical activities, and prioritize family time without screens. Designating phone-free zones in the home, especially during meals and spiritual gatherings, can make a significant difference. It's also essential that we teach our children how to engage with technology in a positive and safe manner, highlighting both the benefits and the risks.

Let us also remember the importance of leading by example. As we, the adults, cut back on our own screen time and invest more time in personal connections and spiritual growth, we show our children how to balance the digital world with the real world. Our role is to guide them in using technology wisely, without allowing it to dominate their lives. Some practical tips stated below may help to curtail the negative impacts on child development:

Practical steps:

1. Screen time limits: fix time according to your needs
2. Phone-free zones can be initiated, such as no technology in the bed room, worship time, dining table etc.
3. Try to organize more outdoor activities like gardening, cleaning and clay play, etc.
4. Engage in family time: walks, outing, cycling, games, etc.
5. Use technology for good: educational apps, e-books, online courses, etc.
6. Discuss the positive and negative aspect of technology with children.

Concluding Remarks

Let us rethink and redesign our schedules and approach to bring up our children in the light of the scripture through the modern tools and facilities available to us. As custodians of God-given heritage and educators, it is our responsible to inculcate conducive environment for our children to develop character transformation with all skills and knowledge to sustain and face the challenges of life in this modern world. The way we live, our values, our commitment to faith, and the way we treat others, shapes the future of the next generation. *

Few Words From

FORMER WOMEN SECRETARY OF NBBCA

Evan Tallo Madhu
Former Women Secretary, NBBCA

As we gather to celebrate the Platinum Jubilee of NBBCA, I am filled with immense gratitude and joy as I reflect on my journey as the former Women Secretary from January 2021 to January 28, 2025.

One of the most beautiful aspects of NBBCAWD is its remarkable ability to unite women from diverse backgrounds, cultures, and languages—all bound by a shared faith in Christ. Despite our varying traditions and customs, we come together to worship the same God with one heart and spirit, creating an unbreakable bond of sisterhood. This unity is a powerful testament to how faith transcends barriers and cultivates love and understanding among us.

Building upon the foundation laid by former NBBCA women leaders, I have continued their legacy during my tenure. We have had the privilege of engaging in various activities that not only strengthened our faith but also nurtured our talents and skills. Some of the cherished initiatives we embraced include:

Craft Competitions:

Recognizing creativity as a divine gift, these competitions provided a wonderful platform for women to showcase their artistic talents and appreciate the beauty of expression.

Bible Quizzes:

These quizzes deepened our understanding of Scripture, strengthened our faith, and equipped us to navigate our spiritual journeys with confidence. They also sparked meaningful discussions on biblical teachings and fostered a deeper love for God's word.

Games and Recreational Activities:

Fellowship extends beyond spiritual growth; it's also about building lasting friendships. Fun-filled games allowed us to bond, share laughter, and create cherished memories together.

A highlight of our time together has been the tradition of hosting the Annual Fellowship in rotation. Each year, different associates took turns organizing this gathering, enabling us to explore new places, immerse ourselves in diverse cultural settings, and strengthen our relationships. This practice not only fostered a sense of community but also showcased the unwavering faith and

dedication of our sisters in Christ across different regions.

As we celebrate this significant milestone of our Platinum Anniversary, let us reflect on the countless blessings we have received through our shared experiences. May we continue to grow together in faith, love, and sisterhood, inspiring one another to shine brightly in our communities.

Looking ahead, I encourage each of you to embrace new opportunities for service and leadership. Let us be bold in our faith and committed to uplifting one another, ensuring that the spirit of sisterhood remains vibrant and strong. Together, we can continue to make a profound impact in our church and beyond.

With heartfelt blessings,

Evan Tallo Madhu
Former Women Secretary, NBBCA
****

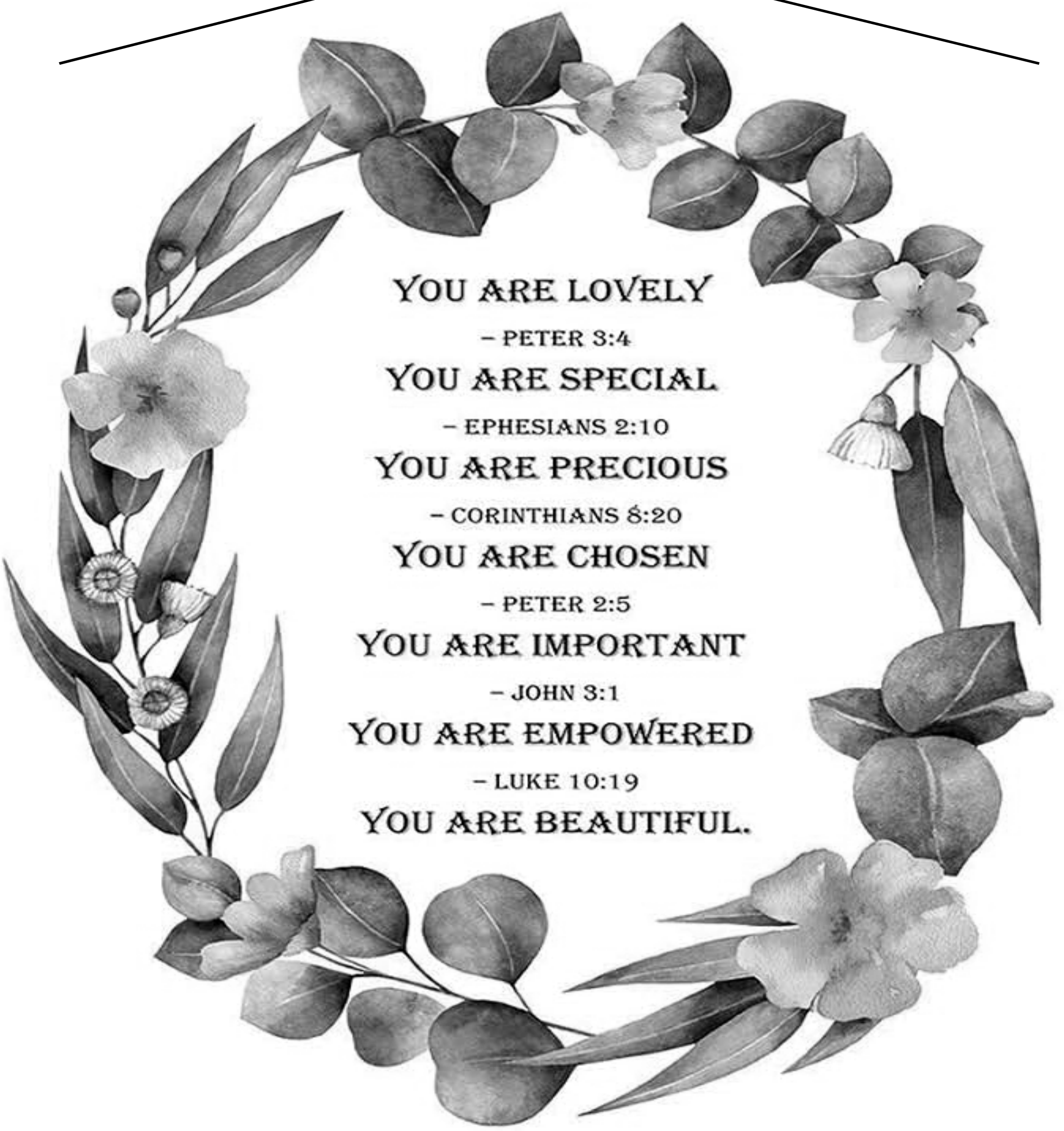

THANKSGIVING MESSAGE FROM REV. ANGGONG RATAN

Psalm 145: 4 "What you have done will be praised from one generation to the next, they will proclaim your mighty acts."

Rev. Anggong Ratan
Village Ngorlung
District: East Siang A.P.
Ph. No 076380 88693

1. Thanks to God for the faithfulness to us for the blessing that we enjoy this wonderful day for the existence of 75 years that culminated to the platinum celebration.
2. Thanks to American Baptist Foreign Mission Society of Assam Mission.
3. Blessed is the day of 12th& 13th March 1945 where a great decision was made through a meeting and handed over the whole North Bank area like Darrang to Dhemaji Assam to American Baptist General Conference of U.S.A.
4. Thanks to BGC for sending missionaries to the North Bank.
5. Thanks to BGC for doing a lot of works in Darrang to Dhemaji area during the period from 1946-1967.
6. Thanks to God that the NBBCA was born on 12th & 13th February 1950 at Dholai Bill in Darrang District.
7. Thanks to Lord Christ that the Silver Jubilee celebration was done from 12th – 16th February 1975.
8. Thanks to Lord Christ that the Adi Baptist Union was affiliated to NBBCA under the leadership of Mr. Tapon Ering and Late Onong Perme on 16th& 17th February 1975.
9. Thanks to NBBCA for sending me to Kolkata Bible College to study Basic Theological background.
10. Thanks God that I completed graduation from bible college kolkata on 24th April, 1974 to become the first Arunachalee student from the Bible College Kolkata.
11. Thanks to Lord that the NBBCA appointed Rev. Anggong Ratan as an Evangelist for Adi and Mishing area and posted to Gogamukh Baligaon Mission along with his spouse as staff Nurse to look after the dispensary at Gogamukh.

NBBCA 75 YEAR CELEBRATION 2025

12. Thanks to God for enabling me to serve as pastor at Baligaon Baptist Church for three years.
13. Thanks to God for enabling me to serve as President, Subonsiri Branch under North Lakhimpur Baptist Church Association for three years term.
14. Thanks to Lord for the transfer of Mrs. Phuldoi Doley Ratan to General Hospital, Pasighat and absorbtion in Medical Department Govt. of Arunachal Pradesh as Staff Nurse and enable me to join as Adi Baptist Union staff.
15. Thanks to God for the 16th Annual Conference conducted at Baptist Church Debing, where I was proposed to accept Reverend hood despite my strong refusal for most senior person was there like late Onong Perme where at last there was lottery and my name was chosen by God and I had to accept the fate and ordained as reverend in Adi Baptist Union.
16. Thank God that the same year on 1/12/1987, a leadership camp was conducted at Pasighat Centre where we were fortunate to have two speakers DR. Rev. C.L. Rema, the Mission Co-Ordinator, North Bank Baptist Christian Association from theBaptist General Conference of USA who came from Tezpur and Rev. A.K.Sangma, Executive Secretary to NBBCA who ordained Ratan as Reverend to become the first Reverend of Adi Baptist Union.
17. Thanks that during my tenure, 33 wedding ceremonies were conducted by the grace ofGod.
18. Thanks to God that there were 774 Baptist members both male and female.
19. Thank that NBBCA became the 10th Association and the ten Associations celebrating its platinumcelebration on 7th and 8th of March, 2025.

As the Bible said, “To have faith is to be sure of the things we hope for, to be certain of the things we cannot see.”

****

“Spread the love of God everywhere you go- Because, people need it now more than ever.”

J. Darryn Zewalk

****

এগৰাকী দুৰ্লভ প্ৰকৃতিৰ ঈশ্বৰৰ দাস

A BRIEF NOTE:- This article is on a servant of God who was a man of a rare personality- frankly speaking, as rare as a hen's teeth among God's servants. When this man was working as the Executive Secretary with much credibility in a prestigious Christian Organization in the North East India, the writer of the article had the opportunity to work with him for long 12 consecutive years. The reminiscent of the past days has made him nostalgic. The experience of working with this man was itself a blessing. This man with little humour was 'a breath of a fresh air'- as lively, refreshing and pleasant to be around. This man with a cheerful disposition was a man of integrity and vision leading people by example. To work with him would mean to learn a bunch of ideas, knowledge and wisdom. His name is Rev. Deben Bhuyan, the then Executive Secretary of North Bank Baptist Christian Association - Editor.

অ,নি,ন, যোচেফ বসুমতাৰী
ওদালগুৰি নলবাৰী

ঈশ্বৰৰ দাস গৰাকী আছিল এটা বিস্তৃত ভৌগলিক ভূমিৰ বেপ্টিষ্ট সংগঠন এখনৰ অতি দক্ষ আৰু যোগ্য কাৰ্য্যবাহী সচিব। সংগঠন খনত এই অযোগ্যও তেখেতৰ সহকৰ্মী ৰূপে প্ৰভুৰ পৰিচৰ্য্যা কৰাৰ সুযোগ পাইছিল দীঘলীয়া ১২ টাকৈ বছৰ। সেই ১২ টা বছৰত তেখেতৰ সৈতে একেলগে পৰম পিতা ঈশ্বৰৰ সেৱা কৰি কৰি মোৰ মনোনীত পথেৰে আগবাঢ়ি গৈ থাকোতে যেনেকুৱা দিনবোৰ অতিবাহিত কৰিছিলো, যিবোৰ ঘটনা ঘটিছিল আৰু যিবিলাক অভিজ্ঞতা আহৰণ কৰিছিলো সেইবোৰলৈ মনত পৰিলে এতিয়াও নষ্টালজিক হৈ পৰো, মন আকাশত সেই দিনবিলাকৰ মুহূৰ্ত্তবোৰে ভুমুকী মাৰিলে এতিয়াও মনে মোৰ কেনেবা কেনেবা কৰে, অতীত স্মৃতি ৰাজি সজীৱ হৈ উঠে। হল কথা গল, সকলো অতীত হল, ইতিহাসৰ বিশাল বুকুত হেৰাই গল, কিন্তু অতীতৰ কথা, ঘটনা আৰু অভিজ্ঞতাবোৰ স্মৃতি পটৰ পৰা আঁতৰি যোৱা নাই, আঁতৰি নাযাব ছাগে কদাপীও। নাজনো কিন্তু কথাবোৰ কোৱাৰ, ঘটনাবোৰ ঘটাৰ আৰু অভিজ্ঞতা সমূহ আহৰণ কৰাৰ দিন-কাল এতিয়া কিন্তু ৩৫ বছৰমান পাৰ হৈ গল।

> *এবাৰ তেওঁ কৈছিল, "বৰ বেচিকৈ মই মই কৈ নাথাকিবা, যীচুলৈকো ঠাই ৰাখিবা।" কথাষাৰে মোৰ অন্তৰ আত্মা কাটি টুকুৰা টুকুৰ কৰি পেলাইছিল। মই মই নকবলৈ শিকিছিলো।*

ঈশ্বৰৰ দাস গৰাকীৰ দুৰ্লভ প্ৰকৃতিৰ বিষয়ে দুষাৰমান লিখিবলৈ প্ৰয়াস কৰা এই অযোগ্য, নিমিত্ত আৰু নগন্য জনৰ প্ৰভুৰ পৰিচৰ্য্যাত আজিৰ তাৰিখলৈ ৫৭ বছৰ হৈছে। এই কালছোৱাত উত্তৰপৰীয়া বাপ্তিষ্ট সমাজৰ এই দুৰ্লভ প্ৰকৃতিৰ দাস গৰাকীৰ লগত আৰু দুই গৰাকী ঈশ্বৰৰ দাস মোৰ খ্ৰীষ্টীয় জীৱনৰ আদৰ্শ ব্যক্তি আছিল। তেখেত লোক হৈছে লক্ষীমপুৰৰ স্বৰ্গীয় ৰেভাৰেণ্ড পিতৰ পাণ্ড দেৱ আৰু ওদালগুৰি জিলাৰ মান্যবৰ মণিৰাম বাগ্লাৰী দেৱ। তেখেত সকলৰ আশীৰ্বাদজনক প্ৰকৃতি আৰু চৰিত্ৰৰ ক্ষেত্ৰতো বহু কথাই লিখিব পাৰো। কিন্তুলিখনি খিনি মোৰ লিখনিৰ লক্ষ্যৰ ব্যক্তি গৰাকীতে সীমাবদ্ধ ৰাখিম দুটামান ঘটনা আৰু অভিজ্ঞতাৰ কথা কৈ।

খ্ৰীষ্টীয় সমাজৰ কোনো কোনো নেতা-নেত্ৰী আছে

যি সকলে নেতাগিৰি, চাৰগিৰি কৰি কিবা অদ্ভুত তৃপ্তী লাভ কৰে। মোৰ লিখনিৰ লক্ষ্যৰ দাস গৰাকীক প্ৰায় সকলোৱেই "চাৰ" বুলিছিল, কিন্তু কোনো দিনেই "চাৰগিৰি" কৰা মোৰ চকুত পৰা নাছিল। কেতিয়াবা কোনোবাই ১০ মিনিট পলমকৈ কাৰ্য্যালয়লৈ আহিলেও তেখেতে মাথোন কৈছিল, "অমুক, তোমাৰ হাতৰ ঘড়ীটোলৈ চোৱাছোন।" ১০ মিনিট পলমকৈ কাৰ্য্যালয়লৈ অহা ব্যক্তি গৰাকীৰ বুকু ধপ্ ধপ্ কৰিবলৈ সেই খিনিয়েই যথেষ্ট আছিল। কিয় জাননে? তেওঁ নিজেই কতো কেতিয়াও পলম কৰা নাছিল। নেতাগিৰি বা চাৰগিৰি কৰাৰ পৰিৱৰ্ত্তে তেওঁ কাৰ্য্যক্ষেত্ৰত উপস্থিত বুদ্ধি খটোৱা প্ৰকৃতিৰ ঈশ্বৰৰ দাস আছিল।

এবাৰৰ এটা আমোদজনক ঘটনা। এনেই জানুৱাৰী মাহ, তাতে ডাঁৱৰীয়া বতৰ। দাঁতে দাঁতত খুন্দা মৰা ঠাণ্ডা। তেখেতৰ কাৰ্য্যালয়ৰ নাতি দূৰে থকা কেঁচা প্ৰস্ৰাৱগাৰ খনলৈ বুলি সৰু পানী চুবলৈ ওলাই গৈছিল। তেনেতে কৰবাৰ পৰা ওলাইছিলহি তেখেতৰেই সহ দাস এগৰাকী আহিছিল খৰ-খেদাকৈ হাতত কাম এটা লয়। ঈশ্বৰৰ দাস গৰাকীক কাৰ্য্যালয় আৰু প্ৰস্ৰাৱগাৰৰ মাজ ভাগতে আগভেটা ধৰি কৈছিল, "ৰেভাৰেণ্ড অমুক শিলচৰৰ পৰা আহি ৰেভাৰেণ্ড মালাকাৰ দেৰে আমাৰ পালক সকলক যি সুন্দৰ শিক্ষা দি গল সেই আটাইখিনি শিক্ষা মোৰ ছোৱালী জনীয়ে পুঙ্খানুপুঙ্খ ৰূপে লিখি ৰাখিছে। মই পইচাও যোগাৰ কৰিছো। ছপাশালত দি শিক্ষা খিনি অতি সোনকালে কিতাপাকাৰে উলিয়াব লাগে। অতি সোনকালে ৰেভাৰেণ্ড অমুক, অতি সোনকালে।" ঈশ্বৰৰ দাস গৰাকী ইতিমধ্যে প্ৰস্ৰাৱৰ ভীষণ হেঁচাত আছিল। কিন্তু সেই কথা সহ দাস গৰাকীয়ে অকন চিন্তাও কৰি চোৱা নাছিল। তথাপি তেওঁ গহীনাই সহ দাস গৰাকীক কৈছিল, " নিশ্চয় ৰেভাৰেণ্ড অমুক, নিশ্চয়। আপুনি কোৱাৰ দৰেই শিক্ষাখিনি ছপাশালত দি অতি সোনকালেই উলিয়াম, অকনো পলম নকৰিম, কিন্তু অন্ততঃ মোক প্ৰসাৰ কৰি আহিবলৈ দিয়ক।" এইদৰে ধেমেলীয়া কথা আৰু কামেৰে সহ দাস গৰাকীৰ লগতে আমাকো তেওঁ শিকাই গৈছে যে কোনো কামেই মানুহৰ মনৰ উত্তেজনা আৰু অতিপাত অযথা উৎসাহৰ দ্বাৰা নিসিজে, "ধৰি আন পুৰি খাম" জাতীয় চিন্তা আৰু মানসিকতাৰে কামবোৰ কৰিলে কামবোৰৰ গুণগত ফল আশা কৰিব নোৱাৰি। এই ঘটনাৰে তেওঁ ইয়াকো শিকাই থৈ গৈছে যে কাম এটা সমাধান কৰিবলৈ যাওতে আনৰো এৰাই চলিব নোৱাৰা সুবিধা আৰু অসুবিধাৰ কথাবোৰ চিন্তা কৰিব লাগে। (শিক্ষাখিনি কিন্তু কিতাপাকাৰে সময় মতেই ছপা কৰি উলিওৱা হৈছিল।)

আন এবাৰৰ একে ধৰণৰ আমোদজনক ঘটনা। এগৰাকী খ্ৰীষ্টীয় বিশ্বাসী দাসক কোনো এখন গীৰ্জাই তেওঁলোকৰ গীৰ্জাৰ বিশেষ এটা অনুষ্ঠানত ঈশ্বৰৰ বচনৰ বাণী আনিবলৈ ধৰিছিল। কি বাণী আনিব তেওঁ সঠিক সিদ্ধান্ত লব পাৰ নাছিল। কাৰণ অনুৰোধটোও কিছু আকস্মিক আছিল। মোৰ এই লিখনিৰ দাস গৰাকীয়ে এই ক্ষেত্ৰত কিবা পৰামৰ্শ আগবঢ়াব পাৰিব নেকি সুধিলে। তেওঁ কলে, "পাৰিম। আপুনি এটা কাম কৰক। যীচুৱে পিতৰৰ শাহুৰেকৰ জ্বৰ সুস্থ কৰা বিষয়টো বাণীৰ বিষয় হিচাপে বাচি লওক আৰু তাৰে পৰা দুই চাৰিটা বিষয় বাচি লৈ বিষয় কেইটাৰ ওপৰত গুৰুত্ব আৰোপ কৰি কওক, 'শুনক প্ৰিয় ভাই-ভণী, সকল ইয়াত কি কোৱা হৈছে? হয়, ইয়াত কোৱা হৈছে যে পিতৰৰ শাহুৰেকৰ জ্বৰ যীচুৱে সুস্থ কৰিছে। খবৰদাৰ, পৌলে সুস্থ কৰা বুলি কৈ আপোনালোকে ভুলতো ভুল নকৰিব। পাৰোতে পৌলেও জ্বৰ সুস্থ কৰিব পাৰে। কিন্তু ইয়াত নহয়, মনত ৰাখিব। পৌলে নহয় প্ৰভু যীচুৱেহে পিতৰৰ শাহুৰেকৰ জ্বৰ সুস্থ কৰিছে। দ্বিতীয়তে চাওক প্ৰিয় সকল, কাৰ শাহুৰেকৰ জ্বৰ যীচুৱে সুস্থ কৰাৰ কথা কোৱা হৈছে? হয়, পিতৰৰ। যাকোবৰ নহয়। যোহন, থোমা, বাৰ্থলময় কাৰোৰেই শাহুৰেকৰ নহয়। পিতৰৰহে শাহুৰেক। নাপাহৰিব। ভুল নকৰিব। তৃতীয়তে সেয়া আছিল জ্বৰ। মূৰৰ বিষ, বা পেটৰ অসুখ বা তেনেকুৱা ধৰণৰ আন কোনো ৰোগ নাছিল। ৰোগটো আছিল জ্বৰ। মনত ৰাখিব। ভুল নকৰিব।"

এই হাঁহিৰ খোৰাক যোগোৱা কথাৰে মোৰ লিখনিৰ লক্ষ্যৰ ঈশ্বৰৰ দাস গৰাকীয়ে শিকাই গৈছে যে ঈশ্বৰৰ পৱিত্ৰ আৰু জীৱন দায়ক বচনৰ বাণী বিনা প্ৰস্তুতিকৰণে কব পৰা বাণী নহয়। আঠুৰ ওপৰত সময় কটাই ঈশ্বৰৰ বচনৰ বাণী ঈশ্বৰৰ দাসসকল প্ৰস্তুত কৰিব লাগে। ঈশ্বৰৰ প্ৰতি থকা আন্তৰিক ভয়-ভক্তি আৰু পৰ্য্যাপ্ত ধ্যান-অধ্যয়নৰ ভিত্তিত ঈশ্বৰৰ বচনৰ বাণী প্ৰস্তুত কৰিব লাগে। তাকে নকৰি ওপৰৰ উদাহৰণটোৰ দৰে যিহকে তিহকে কৈ ভাতভাৰী এলেহুৱা দাস সকল হাঁহিয়াতৰ পাত্ৰ হোৱাৰ বাহিৰে আন কি অধিক আশা কৰিব পাৰিবা।

মোৰ লিখনিৰ লক্ষ্যৰ ঈশ্বৰৰ দাস গৰাকীৰ দুৰ্লভ

প্ৰকৃতি, তেওঁৰ জীৱন আচৰণ আৰু তেওঁ কোৱা কোনো কোনো হৃদয়স্পৰ্শী কথাই মোৰ ব্যক্তিগত জীৱনকো চুই গৈছে।

এবাৰ তেওঁ কৈছিল, "বৰ বেচিকৈ মই মই কৈ নাথাকিবা, যীচুলৈকো ঠাই ৰাখিবা।" কথাষাৰে মোৰ অন্তৰ আত্মা কাটি টুকুৰা টুকুৰ কৰি পেলাইছিল। মই মই নকবলৈ শিকিছিলো।

আন এবাৰ তেওঁ মোক কৈছিল, "যোচেফ, আমি কাৰ কাম কৰিছো বুলি তুমি ভাবিছা? উত্তৰ পাৰ বাপ্তিষ্ট সন্মিলনৰ? নাই নাই, আমি ৰজাৰো ৰজা, প্ৰভুৰো প্ৰভুৰ কাম কৰিছো, মনত ৰাখিবা।" তেতিয়াৰে পৰা বেলেগ প্ৰকাৰৰ উৎসাহ লভিলো, কাম কৰাৰ মানসিক বল শক্তি আহৰণ কৰিলো, আধ্যাত্মিক প্ৰেৰণা মৰ্মে উপলব্ধি কৰিলোঁ।

১৯৭৫ বৰ্ষৰ কথা তেতিয়া এই অযোগ্যৰ বয়স ৪০ ৰ ওচৰা ওচৰি। উত্তৰ পাৰ বাপ্তিষ্ট খ্ৰীষ্টীয় সন্মিলনীয়ে ৰূপালী জয়ন্তী উদ্‌যাপন কৰিছিল। সেই উপলক্ষে এখন স্মৃতিগ্ৰন্থ প্ৰস্তুত কৰা হৈছিল, "আমি সোঁৱৰিছো" নামৰে। স্মৃতি গ্ৰন্থখনৰ বাবে দুয়ো দিনে-ৰাতিয়ে খাটিছিলো। মানসিক ভাৱে ভাগৰি এদিন আবেলি পৰত কৈছিলো, "চাৰ আজি অকন জিৰণী লও নেকি?" গহীনাই তাৰ উত্তৰ তেওঁ দিছিল এইদৰে, "আঁহা যোচেফ, আমি কাম কৰি কৰি জিৰণী লওঁহক।" কথাষাৰে যেনেকৈ মোক অবাক লগাইছিল, তেনেকৈয়ে মোক ভাবুকো কৰি তুলিছিল। কাম কৰি কৰি জিৰণী লোৱাৰ প্ৰেৰণা পাইছিলো, কাম কৰি কৰি জিৰণী লবলৈ শিকিছিলো, কাম কৰি কৰি জিৰণী লোৱাৰ সুফলো ফলহীন জীৱনত ফলা মই দেখা পাব পাৰিছো।

গাঁৱৰ শিক্ষা-দীক্ষাহীন মানুহ বিলাকে কিছুমান ডাঙৰ ডাঙৰ ইংৰাজী শব্দৰ অৰ্থ বুজি নাপায়, তথাপিও সোধে সেইবোৰৰ অৰ্থনো কি। ঈশ্বৰৰ দাস গৰাকীয়ে বাইবেল মহা বিদ্যালয়ৰ পৰা যেতিয়া B.D. শেষ কৰি আহিছিল তেতিয়া এজনৰ বৰ জানিবৰ মন গৈছিল B.D. মানেনো কি? ঈশ্বৰৰ দাস গৰাকীয়ে জানিছিল যে B.D. মানে যদি Bachelor of Divinity বুলি কোৱা হয় বপুৰাই মাথা-মুণ্ড একোকে বুজি নাপাব। সেয়ে মানুহজনে বুজি পোৱাকৈ কৈছিল, "মই বাইবেল কলেজত পঢ়িবলৈ গৈছিলো। পঢ়া শেষ কৰাৰ পাছত তেওঁলোকে মোক এটা ডিগ্ৰী, মানে মোক এটা উপাধি দিলে। সেই উপাধিটোৰ নাম Bible Degree বা চমুকৈ, B.D., গতিকে B.D. মানে Bible Degree। আচলতে B.D. মানে Bible Degree টোহে অৰ্থপূৰ্ণ। সেই ফালৰ পৰা চাবলৈ গলে ঈশ্বৰৰ দাস গৰাকীৰ কথা একেবাৰে সঁচা।

এবাৰ আমি এখন গাঁৱৰ পৰিয়াল এঘৰত সোমাইছিলো। মানুহৰ ঘৰত D.D.T. ছটিওৱা মানুহ কেইজন মানে D.D.T. ছটিয়াই মানুহৰ ঘৰৰ বেৰ এখনত D.D.T. বুলি লিখি তাৰ তলত তাৰিখটো লিখি থৈ গৈছিল। ঘৰখনৰ মালিক গৰাকীয়ে সুধিছিল, "D.D.T. মানে বা কি? কিবা ছটিয়াই থৈ গল! চাৰে জানিব নিশ্চয়" ঈশ্বৰৰ দাস গৰাকীৰ পৰা জানিবলৈ ইচ্ছা কৰিলে। ইয়াতো তেওঁ জানিছিল যে ৩১ টা ইংৰাজী আখৰৰ সমষ্টিৰে সৃষ্টি হোৱা শব্দৰ যি ঔষধৰ নাম সেই নাম অশিক্ষিতৰ কথা বাদেই দিলো শিক্ষিত লোকেও মনত ৰাখিব নোৱাৰে। D.D.T. মানে Dichloro Diphenyl Trichloroethane। পাৰিব মনত ৰাখিব? সেয়ে ঈশ্বৰৰ দাস জনে ঘৰৰ মালিক জনক কৈছিল, "ভাই অন্য কথা বাদ দিয়ক, কিন্তু মনত কৰকছোন, D.D.T. বুলি লিখি তাৰ তলত কি লিখি থৈ যায়? তাৰিখটো নহয় নে? সেয়ে তাৰ মানে অৰ্থাৎ, D.D.T. মানে হৈছে দাৱাই দিয়া তাৰিখ।" এক প্ৰকাৰে কথাটো সঁচা নহয় যদিও আন প্ৰকাৰে কিন্তু কথাটো অস্বীকাৰ কৰিব নোৱাৰাকৈ সঁচা।

এদিন আমি এফালে গৈ থাকোতে বাটত মানুহ এজনে লগ পাই মোৰ সৈতে ৫ মিনিট মান কথা পাতিলে। সেইখিনি সময় ঈশ্বৰৰ দাস গৰাকীও ৰৈ থাকিব লগা হোৱা বাবে তেওঁ মনতে দুখ পাই কলে, "চাৰে বেয়া নাপাব, আপুনিও ৰৈ থাকিব লগা হ'ল। যোচেফৰ লগত অলপ কথা পাতিলো, তেওঁ আমাৰ পৰিয়াল লাগে।" ঈশ্বৰৰ দাস গৰাকীয়ে মুখত মিচিকি হাঁহি ৰাখি মানুহজনক কলে, "নাই নাই কিয় পাম। কাৰণ যোচেফ মোৰো পৰিয়াল লাগে আদমৰ ফালৰ পৰা।" মানুহ গৰাকী অবাক লাগি ঈশ্বৰৰ দাস গৰাকীৰ মুখৰ ফাললৈ চাই ৰ'ল।

মানুহক অবাক লগাব পৰা, মানুহক ভাবুক কৰি তুলিব পৰা, মানুহৰ জীৱনত প্ৰভাৱ পেলাব পৰা, কাম কৰি কৰি জিৰণী লোৱা, সকলোকে নিজৰ পৰিয়ালৰ বুলি ভবা, অতি দুৰ্লভ প্ৰকৃতিৰ ঈশ্বৰৰ এই দাস গৰাকীয়েই মোৰ অতি শ্ৰদ্ধাভাজন, আদৰ্শৱান গুৰু, উত্তৰ পাৰ বাপ্তিষ্ট খ্ৰীষ্টীয় সন্মিলনৰ একালৰ অতি দক্ষ আৰু যোগ্য কাৰ্য্যবাহী সচিব ৰেভাৰেণ্ড দেবেন ভূঞা। আপুনি আগবাঢ়ি গৈছে। ময়ো গৈ আছো। সৰগত লগ পাম। *

ৰেভাৰেণ্ড দেবেন ভূএঞাৰ জীৱন পৰিক্ৰমাৰ এটি ৰূপৰেখা...

শ্ৰীমতী নিজৰা ভূএঞা বৰুৱা

*(**A BRIEF NOTE:** This article written by Mrs. Nizora Bhuyan Baruah (Daughter) remains to be an invaluable biographical document on the life of Rev. Deben Bhuyan - the former Executive Secretary of NBBCA (1970-1990). The glittering personality of this individual, the significant impact of his contributions to NBBCA, his exceptional leadership qualities, his vision and actions are all beautifully encapsulated within this article. Rev. Deben Bhuyan was the fourth child of Mr. Bapuram Bhuyan and Mrs. Bichitra Bhuyan. Born on 1st March, 1935 and passing away on 8th November, 1990 to be with the Lord, his life since his childhood days was filled with remarkable transitions; all the way beginning from childhood to establishing himself as a distinguished and an esteemed personality. Though born into an orthodox Hindu family background, he grew up in an environment of Christian grooming, upbringing and values. He had spent most of his life till his college days at Borbheta Baptist Mission, Jorhat, which is now commonly known as Jorhat Christian Mission Centre (JCMC).*

After completing his graduation, he devoted a few years of his life to teaching while being simultaneously involved in mission work. The charisma, work ethic, dedication, efficiency and charm of his personality had attracted a host of friends and Missionaries like Rev. Swanson, Rev. R. W. Holm, Rev. Paul Edwards, Rev. W. R. Sorely and several others. His close association with the then-serving missionaries led them to recognize the invaluable qualities of his personality which had genuinely impressed them. They considered his immense potential to become a future leader for God's Ministry. Eventually NBBCA had nominated Deben Bhuyan and sponsored him to go and pursue for a B.D. (Bachelor of Divinity) course at Yavatmal Biblical Seminary, Pune, Maharashtra in the year 1967. After the completion of this B.D., he was appointed as the new Executive Secretary of NBBCA. He dedicated his whole life as an ordained minister for the ministry of the Lord Jesus Christ through this sacred Institution of NBBCA. He was indeed a man of letters, a visionary leader, a teacher, a preacher of the word of God, and a man of principles & dignity. His fame spread across the country, beyond NBBCA and even overseas. Throughout the long, fulfilling, successful and dedicated ministry, behind this individual was a graceful, devoted woman, a woman of faith - his very own wife, Mrs. Leya Daimary Bhuyan.) - Editor.

উত্তৰপাৰ বেপিষ্ট খ্ৰীষ্টিয়ান সন্মিলনীৰ (NBBCA) সন্মানীয় কাৰ্যবাহী সম্পাদক (Executive Secretary) হিচাপে কাৰ্যনিৰ্বাহ কৰি থকা অৱস্থাতে ১৯৯০ চনৰ ৮ নৱেম্বৰ তাৰিখে আমাৰ সকলোৰে বাবে সোঁৱৰণী হৈ যোৱা মোৰ পিতৃ ৰেভাৰেণ্ড দেবেন ভূএঞাৰ জন্ম হৈছিল যোৰহাট চহৰত অৱস্থিত যোৰহাট খ্ৰীষ্টিয়ান হস্পিতালত ১৯৩৫ চনৰ মাৰ্চ মাহৰ ১ তাৰিখে। পিতৃ প্ৰয়াত বাপুৰাম ভূএঞা আৰু মাতৃ প্ৰয়াত বিচিত্ৰা ভূএঞা। পিতৃ-মাতৃৰ পাঁচোটি সন্তান ক্ৰমে প্ৰয়াত গুণধৰ ভূএঞা, প্ৰয়াত সৰুনাথ ভূএঞা, প্ৰয়াত পুষ্পলতা ভূএঞা, প্ৰয়াত ৰেভাৰেণ্ড দেবেন ভূএঞা আৰু প্ৰয়াত সূবৰ্ণ ভূএঞা (গোহাঁই)।

পিতৃ প্ৰয়াত বাপুৰাম ভূএঞা আৰু মাতৃ প্ৰয়াত বিচিত্ৰা ভূএঞা যোৰহাটৰ দাঁতি কাষৰীয়া বাহনা নাথ গাঁৱৰ এক সাত্বিক বৈষ্ণৱ হিন্দু পৰিয়ালৰ সদস্য আছিল। প্ৰয়াত বাপুৰাম ভূএঞা বৃত্তিগত কামত বিভিন্ন ঠাইত ঘূৰি ফুৰিব লগা হৈছিল। সেইসূত্ৰেই কোনোবা ক্ষণত ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাত তেওঁৰ

হাতলৈ আহিল যীচুখৃষ্টৰ উৎসৰ্গিত জীৱন আৰু মানৱ জাতিলৈ পৰিত্ৰাণৰ পথৰ সন্ধান দিয়া শুভবাৰ্তা ঘোষণাৰ এক লিখিত প্ৰচাৰ পত্ৰিকা (Leaflet)। এই প্ৰচাৰ পত্ৰিকাই বাপুৰাম ভূএগ্ৰাৰ জীৱনৰ গতি পথ সলাই মনপালটনৰ বাবে প্ৰস্তুতি আৰম্ভ কৰিলে, তেখেতৰ অন্তৰাত্মাই জীৱনৰ গতানুগতিক ঠেক ক্ষেত্ৰখনৰ পৰা অনন্ত জীৱনৰ সন্ধানলৈ মন মেলিলে। পৰিবাৰকো ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰে এইক্ষেত্ৰত বাপুৰাম ভূএগ্ৰাই সংগী হিচাপে পালে। কিন্তু প্ৰচলিত কঠোৰ হিন্দু পৰম্পৰাত বিশ্বাসী পৰিয়ালক এই শুভবাৰ্তাৰ বিষয়ে জনোৱাত পৰিয়ালৰ সকলো লোকে বাপুৰাম ভূএগ্ৰাক মূৰৰ বিকৃতি ঘটা বুলি ভাবি চোতালত থকা এটা খুঁটাত বান্ধি থ'লে। বান্ধত থকা অৱস্থাতো বাপুৰাম ভূএগ্ৰাই চিঞৰি চিঞৰি ঘোষণা কৰিলে যে, যীচুখৃষ্টত বিশ্বাস কৰাতহে অনন্ত জীৱন আছে। অৱশেষত এগৰাকী বায়েকে মৰমতে তেওঁক বান্ধৰ পৰা খুলি দিয়াত পত্নী বিচিত্ৰা ভূএগ্ৰা আৰু তিনিটি কণমানি সন্তানক লগত লৈ ঈশ্বৰৰ ওপৰতে ভৰষা কৰি জন্ম লোৱা ঘৰখন আৰু পৰিয়ালক চিৰকালৰ বাবে ত্যাগ কৰি ওলাই আহিল। এনে এক জটিল পৰিস্থিতিৰ মাজত তেখেতক আমন্ত্ৰণ কৰি প্ৰভুৱে পবিত্ৰ আত্মাৰ দ্বাৰাই অন্তৰত কোৱাইছিল, "হে পৰিশ্ৰান্ত আৰু ভাৰাক্ৰান্ত লোকসকল, মোৰ ওচৰলৈ আহা মই তোমালোকক জিৰণি দিম", লগতে "মোৰ নামৰ কাৰণে তোমালোক সকলোৰে ঘৃণাৰ পাত্ৰ হ'বা, কিন্তু যি জনে শেষলৈকে সহি থাকে, সেইজনেই পৰিত্ৰাণ পাব।" সমাজ তথা গাঁৱৰ পৰা বিতাড়িত হৈ বাপুৰাম ভূএগ্ৰাই পৰিয়াল সহ খোজ কাঢ়ি আহি শিৱসাগৰৰ জয়দৌলত ৰাতিটো কটালেহি। নানা ঠাইত ঘূৰি ফুৰাৰ পাছত পৰিয়ালটো যোৰহাটৰ টোকলাই মিচনৰ এন্থনী পৰিয়ালৰ জ্ঞানী পণ্ডিতৰ ঘৰত আশ্ৰয় ল'লে। তেখেতসকলেই সেই সময়ত গোলাঘাট মিচনত থকা স্বোৱানচন্ চাহাবৰ লগত যোগাযোগ কৰি বাপুৰাম ভূএগ্ৰাৰ পৰিয়ালটিক গোলাঘাটলৈ পঠোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰি দিয়ে। গোলাঘাট মিচনত স্বোৱানচন্ চাহাবে বাপুৰাম ভূএগ্ৰা আৰু পৰিবাৰ বিচিত্ৰা ভূএগ্ৰাক বাইবেল স্কুলত ভৰ্ত্তি কৰি দিয়ে আৰু যীচুখৃষ্টক আৰু অধিকভাৱে জনাৰ ব্যৱস্থা কৰে, কিন্তু বিচিত্ৰা ভূএগ্ৰাৰ কোনো ধৰণৰ স্কুলীয়া শিক্ষা নথকা বাবে বাইবেল পঢ়াত অসুবিধাৰ সন্মুখীন হ'ব লগা হয়। কিন্তু ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাত কিছু দিনৰ পাছতে বহুত প্ৰচেষ্টাৰ মূৰত তেখেতেও বাইবেলৰ ছপা আখৰ পঢ়িব পৰা হয়। এইদৰে খৃষ্টক জনাৰ পাছত গোলাঘাট মিচনতে বাপুৰাম ভূএগ্ৰা আৰু বিচিত্ৰা ভূএগ্ৰাই পিতৃ-পুত্ৰ আৰু পবিত্ৰ আত্মাৰ নামত যীচুখৃষ্টক ত্ৰাণকৰ্ত্তা বুলি গ্ৰহণ কৰি জল-দীক্ষা (Baptism) লয় আৰু প্ৰচাৰ কাৰ্যত আত্মনিয়োগ কৰে। তেখেতসকলৰ প্ৰচাৰ কাৰ্যত সন্তুষ্ট হৈ মিচনেৰী সকলে দুয়োকে যোৰহাটৰ বৰভেটা মিচনলৈ প্ৰচাৰ কাৰ্যৰ বাবে প্ৰেৰণ কৰে। বৰভেটা মিচনত তেখেতসকলে ডাঃ হাৰবাৰ্ট উইলিয়াম কাৰ্বিক লগ পায়। ডাঃ হাৰবাৰ্ট উইলিয়াম কাৰ্বি অসমলৈ পঠোৱা প্ৰথম গৰাকী চিকিৎসক মিচনেৰী যি গৰাকী মিচনেৰীয়ে ১৯২৪ চনত যোৰহাট মিচন কেন্দ্ৰ স্থাপন কৰিছিল।

যোৰহাট মিচন কেন্দ্ৰতে বাপুৰাম ভূএগ্ৰা আৰু বিচিত্ৰা ভূএগ্ৰাৰ চতুৰ্থ সন্তান দেবেন ভূএগ্ৰা আৰু পঞ্চম সন্তান সুবৰ্ণ ভূএগ্ৰাৰ জন্ম হয়। কিন্তু দেবেন ভূএগ্ৰাৰ আঢ়ৈ বছৰ আৰু পঞ্চম সন্তান সুৰ্বণ ভূএগ্ৰাৰ মাত্ৰ ছমাহ হওঁতেই জলাতংক ৰোগত আক্ৰান্ত হৈ বাপুৰাম ভূএগ্ৰাৰ মৃত্যু হয়। স্বামীৰ অবৰ্তমানত পাঁচোটি এমাডিমা সন্তানৰ সৈতে মাতৃ বিচিত্ৰা ভূএগ্ৰা অথাই সাগৰত পৰে, কাৰণ ডাঙৰ সন্তানৰ বয়স মাত্ৰ ৮ বছৰ আৰু সৰু সন্তানৰ বয়স মাথো ৬ মাহ। কিন্তু ঈশ্বৰৰ ওপৰত অটল বিশ্বাস থকা বাবেই সকলোৰে সহায়ত পাঁচোটি সন্তানক কোনোমতে ডাঙৰ-দীঘল কৰিবলৈ সমৰ্থ হৈছিল। সন্তানকেইটাৰ প্ৰতিপালনৰ মাজতে নিয়মিতভাৱে তেখেতে বৰভেটা মিচন হস্পিতাললৈ অহা ৰোগীসকল আৰু তেখেতসকলৰ আত্মীয়-স্বজনৰ আগত নিজৰ জীৱনৰ সাক্ষ্য দি প্ৰভুৰ বাৰ্তা বিলোৱাত জীৱনৰ শেষ বয়সলৈকে ব্ৰতী থাকি প্ৰভুৰ পৰিচৰ্যাত থকাৰ উপৰিও বৰভেটাৰ দাঁতি কাষৰীয়া প্ৰভুক নজনা গাঁওবিলাকলৈ খোজকাঢ়ি গৈ প্ৰভুৰ শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কাৰ্যত নিয়োজিত আছিল।

দেবেন ভূএগ্ৰাই সোণ ৰূপৰ চামুচ মুখত লৈ জন্ম

গ্ৰহণ কৰা নাছিল। আৰ্থিক অনাটনৰ মাজত জোৰা টাপলি মাৰি সংসাৰ চলোৱা পৰিয়ালৰ আন দহজন শিশু/কিশোৰৰ দৰেই তেখেতৰ বাল্যকাল আৰু শৈশৱকাল অতিবাহিত হৈছিল। শৈশৱৰ খেল-ধেমালি, সততা আৰু নিৰ্ভীক স্বভাৱৰ মাজতে তেখেতৰ বৰ্ণাঢ্য ব্যক্তিত্ব ক্ৰমান্বয়ে পৰিস্ফূট হৈছিল। স্কুলীয়া শিক্ষাৰ লগে লগে অন্যান্য বিষয়তো 'দেবেন' সদায়েই আগৰণুৱা আছিল। ল'ৰালি কালৰ বিভিন্ন কাম আৰু দুষ্টামিতো দেবেন পাছ পৰি থকা বিধৰ নাছিল। গছত উঠা, বৰশীৰে মাছ ধৰা, কেটেপাৰে চৰাই মৰা, পথাৰত চেচোঁৰ খন্দা, সমনীয়াৰ সৈতে পকা আম, জামু, মধুৰি পৰাতো দেবেনৰ সমকক্ষ সেই সময়ৰ সমনীয়াৰ মাজত নাছিল বুলিও বহুতে এতিয়াও কোৱা শুনিবলৈ পোৱা যায়। বৰদিনৰ সময়ত লগৰীয়াসকলৰ লগত পুৱতি নিশালৈকে চিঞৰি চিঞৰি বৰদিনৰ সংগীত (Carol) গাই খুচুৰা পইচা সংগ্ৰহ কৰাৰ লগতে বৰদিনৰ পিঠা-পনা গোটোৱাতো দেবেন আছিল সদায়েই আগত। নতুন বছৰৰ সকলো ধৰণৰ খেল-ধেমালি আৰু ভেশচন প্ৰতিযোগিতাত অংশগ্ৰহণ কৰি সকলোকে আনন্দ দিয়াতো আছিল দেবেনৰ এক অনন্য চাৰিত্ৰিক বৈশিষ্ট। উত্তৰ পাৰ ব্যপ্তিষ্ট খ্ৰীষ্টিয়ান সন্মিলনীৰ কাৰ্যবাহী সম্পাদকৰ গধুৰ দায়িত্বত থকা সময়তো সুবিধা পালেই তেখেতে বৰভেটা মণ্ডলীৰ নতুন বছৰ উপলক্ষে পতা খেল-ধেমালিত শৈশৱৰ উৎসাহ-উদ্দীপনা আৰু একেখিনি আনন্দৰেই সদায়েই অংশগ্ৰহণ কৰিছিল। তেখেতৰ প্ৰিয় খেলবিধ আছিল খৰকৈ খোজকঢ়া (Fast Walking) আৰু পিছলৈ খোজকঢ়া (Retro Walking)। মণ্ডলীৰ উপাসনাত সক্ৰিয় অংশগ্ৰহণ, দেওবৰীয়া স্কুলত, উদ্যোগ সমিতিত সক্ৰিয় অংশগ্ৰহণ, মুখস্থ পদ কোৱা, সংগীত, নাটক আদিত সদায়েই অংশ লোৱাত আগৰণুৱা দেবেন আছিল সকলোৰে বাবে প্ৰিয়জন আৰু উৎসাহৰ কাৰণ।

দেবেন ভূঞাই স্কুলীয় শিক্ষাৰ আদিপাঠ শিকিছিল বৰভেটা প্ৰাথমিক বিদ্যালয়ত। প্ৰাথমিক শিক্ষাৰ অন্তত যোৰহাট মিচন হাইস্কুলৰ পৰা প্ৰবেশিকা পৰীক্ষাত কৃতিত্বৰে উত্তীৰ্ণ হৈ ১৯৫১ চনত যোৰহাটৰ জগন্নাথ বৰুৱা মহাবিদ্যালয়ত ছাত্ৰ হিচাপে নাম ভৰ্তি কৰে। সেই মহাবিদ্যালয়ৰ পৰাই স্নাতক ডিগ্ৰী লৈ ১৯৫৫ চনত গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ত স্নাতকোত্তৰ শ্ৰেণীত ইংৰাজী বিষয়ত নামভৰ্তি কৰে। কিন্তু শিক্ষা সমাপ্ত নকৰাকৈয়ে উত্তৰ পাৰত সেই সময়ত ঈশ্বৰৰ পৰিচৰ্যাৰ কামত নিয়োগ হৈ থকা হোম চাহাবৰ (Rev. R.W. Holm) আমন্ত্ৰণৰ প্ৰতি সঁহাৰি জনাই ১৯৫৭ চনত হৰিশিঙা হাইস্কুলত নৰম জন প্ৰধান শিক্ষক ৰূপে যোগদান কৰে আৰু সমান্তৰাল ভাৱে ঈশ্বৰৰ পৰিচৰ্যাৰ কামত নিজকে নিয়োজিত কৰে। হৰিশিঙা হাইস্কুলত যোগদান কৰাৰ পূৰ্বে তেখেতে টংলা হাইস্কুলতো প্ৰধান শিক্ষক হিচাপে সেৱা আগবঢ়াইছিল।

প্ৰভুৰ পৰিচৰ্যাত নিজকে সম্পূৰ্ণভাৱে নিয়োজিত কৰিবৰ বাবে তেখেতে ১৯৬০ চনত হৰিশিঙা হাইস্কুলৰ প্ৰধান শিক্ষকৰ পদ ইস্তফা দিয়ে আৰু ৰেভাৰেণ্ড প'ল এড্ওৱাৰ্ডৰ লগত প্ৰচাৰ কাৰ্যত নিজকে সমপূৰ্ণভাৱে নিয়োজিত কৰে। ক্ৰমে ক্ৰমে দেবেন ভূঞা উত্তৰ পাৰ বেপ্তিষ্ট সন্মিলনীৰ (NBBCA) লগত জড়িত হৈ পৰে। এই সুবাদতে তেখেত ৰেভাৰেণ্ড ডব্লিও. আৰ. চৰ্লি চাহাবৰ সান্নিধ্যলৈ আহে আৰু তেখেতৰ লগত প্ৰচাৰ আৰু অনান্য পৰিচৰ্যাৰ কামত নিজকে সম্পূৰ্ণৰূপে নিয়োগ কৰে। সেই সময়ত ৰেভা চৰ্লি চাহাবে নিজৰ সৰু কাৰ্যালয় এটা বৰ্তমানৰ সাকোমাটো কেন্দ্ৰত স্থাপন কৰি তাৰ পৰাই কাৰ্যনিৰ্বাহ কৰিছিল, যিটো সময়ত ঠাই টুকুৰা চাৰিওফালে ঘন জংঘল আৰু খেৰণিৰে আৱৰা আছিল। সেইখন ঠাই বাঘ আদি বন্য জীৱ-জন্তুৰো বিচৰণ ভূমি আছিল।

১৯৬৭ চনত দেবেন ভূঞাক উত্তৰ পাৰ বেপ্তিষ্ট সন্মিলনীয়ে তিনিবছৰৰ বাবে বি.ডি. ডিগ্ৰী (Bachelor of Divinity) কৰিবৰ বাবে মহাৰাষ্ট্ৰৰ য়াভাট্মল (Yavatmal) চেমিনেৰীলৈ পঠায় আৰু ১৯৭০ চনত তেখেতে বি.ডি. সমাপ্ত কৰি ঘূৰি আহি উত্তৰ পাৰ বেপ্তিষ্ট খ্ৰীষ্টিয়ান সন্মিলনীৰ কাৰ্যবাহী সম্পাদক (Executive Secretary) হিচাপে গধূৰ দায়িত্ব গ্ৰহণ কৰে আৰু মৃত্যু পৰ্যন্ত সেই পদতে কাৰ্যনিৰ্বাহ কৰিছিল। এই পদত থাকোঁতেই তেখেতক ৰেভাৰেণ্ড হিচাবে

অভিষেক (Ordain) কৰা হয়।

এগৰাকী প্ৰভুৰ বিশ্বাসী পৰিচৰ্যাকাৰী হিচাপে ভূএঞাদেৰে তেখেতৰ কাৰ্যকালত পাৰদৰ্শিতা আৰু বিচক্ষণতা দেখুৱাবলৈ সক্ষম হৈছিল। উত্তৰ পাৰ বেপ্টিষ্ট খ্ৰীষ্টিয়ান সন্মিলনীৰ উন্নতি, প্ৰসাৰ আৰু প্ৰচাৰৰ বাবে তেখেতে অহোপুৰুষাৰ্থ কৰিছিল। উত্তৰ পাৰ বেপ্টিষ্ট সন্মিলনীৰ কাৰ্যবাহী সম্পাদকৰ দায়িত্বক পাৰিবাৰিক আৰু ব্যক্তিগত জীৱনতকৈ সদায়েই আগস্থান দিছিল। এইক্ষেত্ৰত সহধৰ্মিনী প্ৰয়াত লেয়া ভূএঞা দৈমাৰীৰ ত্যাগ আৰু সাংসাৰিক দায়িত্ববোধক সকলোৰেই স্বীকাৰ কৰিব লাগিব। এষাৰি বাক্য সততে শুনিবলৈ পোৱা যায় যে, প্ৰত্যেক জন সফল পুৰুষৰ পাচত এগৰাকী নাৰীৰ অৱদান থাকে। এয়া যেন আখৰে আখৰে সঁচা প্ৰমাণ হৈছিল প্ৰয়াত দেবেন ভূএঞাৰ ক্ষেত্ৰত। এগৰাকী প্ৰভুৰ কাৰ্যৰ বাবে সমৰ্পিত বিশ্বাসী পৰিচৰ্যাকাৰী হিচাপে ভূএঞাদেৰে দায়িত্ব সহকাৰে পালন কৰিব লগা সকলো কামতে যাতে যিকোনো সাংসাৰিক বিষয়ৰ বাবে কোনো বাধা নাপায় সেইক্ষেত্ৰত প্ৰয়াত লেয়া ভূএঞা দৈমাৰী আছিল যথেষ্ট সজাগ, সচেতন আৰু সকলো ধৰণৰ ত্যাগৰ বাবে প্ৰস্তুত— যিহৰ বাবে তেখেতে শিক্ষকতা বৃত্তিৰ পৰাও ইস্তফা দিছিল। জাগতিক বিষয় বাসনাৰ পৰা বহু যোজন দূৰৈত থাকিব পৰা আৰু থাকিব খোজা প্ৰয়াত লেয়া ভূএঞা দৈমাৰীৰ নাছিল কোনো ধৰণৰ উচ্চকাংক্ষা, অনুৰোধ, অভিযোগ অথবা আক্ষেপ। উত্তৰ পাৰ বেপ্তিষ্ট খ্ৰীষ্টিয়ান সন্মিলনীৰ কাৰ্যবাহী সম্পাদক হিচাপে দায়িত্বৰ খাতিৰত ভূএঞাদেৰে বহু কেইবাবাৰো বিদেশ ভ্ৰমণ কৰা স্বত্বেও পত্নী হিচাপে লেয়া দৈমাৰীৰ গাত নাছিল কোনো দামী বিদেশী সাজপাৰ অথবা অলংকাৰ, মনত নাছিল কোনো অহংকাৰ। সাধাৰণ মেখেলা চাদৰ এযোৰ পিন্ধি ভাল পোৱা প্ৰয়াত লেয়া ভূএঞা দৈমাৰীৰ আছিল এক নিৰহংকাৰী মানৱ দৰদী মন। প্ৰেম, দয়া, মানৱতা আৰু প্ৰভুৰ প্ৰতি আনুগত্য আদি গুণসমূহো যেন জন্মগতভাৱে পাইছিল তেখেতৰ স্বনামধন্য প্ৰয়াত পিতৃ ৰেভাৰেণ্ড ৰোমানুচ্ দৈমাৰীৰ পৰা। তেখেতৰ এই গুণ সমূহে যেন ক্ৰমে ক্ৰমে পৰিপূৰ্ণতা পাইছিল 'জোনাকী বাইদেউ'ৰ (শৈলবালা ইংতি)ৰ সান্নিধ্যত। এগৰাকী প্ৰভুৰ পৰিচৰ্যাকাৰীৰ সেই সময়ত পোৱা নিচেই সামান্য বেতনেৰে তেখেতে পত্নী হিচাপে টানি-টুনি সংসাৰখন চলাইছিল সুন্দৰভাৱে। অভাব-অনাটনৰ মাজতো অতিথি অভ্যাগতক আপ্যায়ন কৰাতো তেখেতে কাহানিও কৃপণালি কৰা নাছিল। সকলোৰে শ্ৰদ্ধাৰ লেয়া বাইদেউৰ অতিথি পৰায়ণতাক আজিও বহুজনে শ্ৰদ্ধাৰে সোঁৱৰণ কৰে।

ৰেভাৰেণ্ড দেবেন ভূএঞাদেৱৰ সাংসাৰিক বৈভৱ, লাহ-বিলাহ তথা ধন-সম্পত্তিৰ প্ৰতি সামান্যতমো মোহ বা আকৰ্ষণ নাছিল। এটা অনুষ্ঠানৰ উচ্চতম পদবীত থাকি কাৰ্যনিৰ্বাহ কৰা, মিচন কাৰ্যৰ বাবে দেশ-বিদেশ ভ্ৰমি ফুৰা মানুহজনৰ কিন্তু থাকিবলৈ নিজাকৈ ভাল ঘৰ এটাও নাছিল। শৈশৱ আৰু কৈশোৰত হৰিশিঙা দেউলগুৰিৰ আমাৰ ঘৰটোৰ খেৰৰ চালৰ ফুটাৰে বৰষুণৰ পানী পৰা আৰু মায়ে পানী ধৰিবলৈ চৰিয়াবোৰ অ'ত-ত'ত পাতি থোৱা স্মৃতি মোৰ মানসপটত এতিয়াও সজীৱ হৈ আছে।

প্ৰভুৰ বিশ্বাসী পৰিচৰ্যাকাৰী হিচাপে ভূএঞাদেৱৰ বিচক্ষণতা কেৱল উত্তৰ পাৰ বেপ্তিষ্ট সন্মিলনীতে সীমাবদ্ধ নাছিল। তেখেতৰ কাৰ্য দক্ষতাই সীমাৰ পৰিধি ভাঙি অসম, উত্তৰ পূব ভাৰত আৰু দেশ বিদেশতো স্বীকৃতি লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল। দেশৰ ভিতৰত বহু মণ্ডলীত শিক্ষক হিচাপে আমন্ত্ৰিত হৈ প্ৰভুৰ বাক্য কোৱাৰ উপৰিও সংগঠক হিচাপে বিভিন্ন কমিটি, সমিতি সমূহতো সদস্য হিচাপে বিভিন্ন দিশত সেৱা আগবঢ়াইছিল। বাইবেলৰ অসমীয়া অনুবাদ তথা নতুন সংস্কৰণ প্ৰকাশ আৰু অসমীয়া ধৰ্ম গীত ৰচনা তথা সম্পাদনা কৰাত ভূএঞাদেৱ সক্ৰিয়ভাৱে জড়িত আছিল। তেখেতে অসমীয়ালৈ সুন্দৰ আৰু সাৱলীলভাৱে অনুবাদ কৰা বহুকেইটা গীত আমাৰ খৃষ্টীয় ধৰ্মগীত (Christian Hymnal) কিতাপত থকাৰ উপৰিও অসমীয়া সাহিত্য কমিটিৰ হৈ প্ৰয়াত ৰেভাৰেণ্ড এণ্ডাৰচন চাংমাৰ সৈতে লগ লাগি অসমীয়া ভাষাত বহুতো খৃষ্টীয় পুথি ৰচনা তথা অনুবাদ কাৰ্য আৰু বয়স অনুসৰি সকলো স্তৰৰ শ্ৰেণীৰ বাবে উপযোগীকৈ দেওবৰীয়া স্কুলৰ (Sunday School) পাঠ্যক্ৰম যুগুতোৱা আদি কামত তেখেত ওতঃপ্ৰোতঃভাৱে জড়িত

আছিল।

মোৰ শৈশৱ আৰু কৈশোৰৰ বেছিখিনি সময় মই মোৰ পিতৃক প্ৰভুৰ পৰিচৰ্যাৰ কামত গাঁৱে-ভূঞে ঘূৰি ব্যস্ত হৈ থকা দেখা পাইছিলো। পালক প্ৰশিক্ষণ, নেতৃত্ব প্ৰশিক্ষণ, ল'ৰা-ছোৱালী আৰু যুৱক-যুৱতীসকলৰ বাবে আয়োজিত বিভিন্ন কাৰ্যসূচী আদিৰ বাবে শিক্ষক তথা সমল ব্যক্তি হিচাপে দৰং জিলাৰ বিভিন্ন গাঁৱে-ভূঞে তেখেতে চাইকেল মাৰি চাইকেলৰ কেৰিয়াৰত বেডিংটো (Sleeping Bag) কঢ়িয়াই ভ্ৰমণ কৰি ফুৰাৰ স্মৃতি মোৰ মনত এতিয়াও সজীৱ হৈ আছে। তেখেতৰ এই পৰিচৰ্যা কালৰ চাইকেল যাত্ৰাৰ সহযাত্ৰী হিচাপে সহকৰ্মী মাননীয় ৰেভাৰেণ্ড প্ৰয়াত এ.কে. চাংমা, প্ৰয়াত পিতৰ পাণ্ডু তথা দৰং জিলাৰ বহুতো স্বনামধন্য খ্ৰীষ্টৰ পৰিচৰ্যাকাৰী বিশ্বাসী পৰিচাৰকসকলৰ কথা মই শ্ৰদ্ধাৰে সোঁৱৰণ কৰো।

প্ৰভুৰ বিশ্বাসী পৰিচৰ্যাকাৰী আৰু খৃষ্টীয় দৰ্শণৰ বাইবেলৰ এগৰাকী উপযুক্ত শিক্ষক হিচাপে নিমন্ত্ৰিত হৈ তেখেতে বিশ্বৰ কেইবাখনো দেশ ভ্ৰমণ কৰিছিল। শিক্ষক আৰু সংগঠক হিচাপে তিনিবাৰকৈ আমেৰিকা যুক্তৰাষ্ট্ৰ ভ্ৰমণ কৰাৰ উপৰিও ইউৰোপৰ ছুইজাৰলেণ্ড, ফ্ৰান্সৰ পেৰিচ আৰু হলেণ্ড (বৰ্তমানৰ নেডাৰলেণ্ড) লৈও শিক্ষক হিচাপে আমন্ত্ৰিত হৈছিল। এচিয়া মহাদেশৰ ছিংগাপুৰ, ফিলিপাইনচ, জাপান, থাইলেণ্ড, দক্ষিণ কোৰিয়া, হংকং আদিলৈকো তেখেত শিক্ষক আৰু সংগঠক হিচাপে আমন্ত্ৰিত হৈছিল। এই ভ্ৰমণৰ সময়ত বিভিন্ন মণ্ডলীসমূহত বাইবেলৰ শিক্ষা দিয়াৰ উপৰিও উত্তৰ পাৰ বেপ্তিষ্ট সন্মিলনীৰ যোগেদি প্ৰভুৰ ৰাজ্য বৃদ্ধিৰ বাবে হাতত লোৱা বিভিন্ন কাৰ্যৰ আলোকচিত্ৰ সেই সময়ত উপলব্ধ শ্লাইড শ্ব'ৰ (Slide Show) যোগেদি প্ৰদৰ্শন কৰি সমাদৰ লাভ কৰাৰ লগতে তেখেতে ভ্ৰমণ কৰা মণ্ডলী সমূহৰ পৰা উত্তৰপাৰ বেপ্তিষ্ট খ্ৰীষ্টিয়ান সন্মিলনীৰ কাৰ্যৰ বাবে আৰ্থিক অনুদান আদায় কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল। একেদৰে উত্তৰপাৰ বেপ্তিষ্ট খ্ৰীষ্টিয়ান সন্মিলনীৰ ফালৰ পৰা প্ৰভুৰ ৰাজ্য বৃদ্ধিৰ বাবে গ্ৰহণ কৰিব খোজা নতুন নতুন পৰিকল্পনা সমূহৰ প্ৰাক্কলন (Project Report) সমূহৰ বিষয়ে বিশদ ব্যাখ্যা দাঙি ধৰাৰ লগতে পৰিৱেশ, পৰিস্থিতিৰ আৱশ্যকীয় আলোকচিত্ৰ প্ৰদৰ্শন কৰি পৰিকল্পনা সমূহৰ আৱশ্যকতা তেখেতে আমন্ত্ৰিত হৈ ভ্ৰমণ কৰা মণ্ডলী তথা অনুষ্ঠানসমূহক উপলব্ধি কৰাবলৈ সক্ষম হৈছিল। মণ্ডলী তথা অনুষ্ঠানসমূহেও সেই পৰিকল্পনা সমূহ কাৰ্যকৰী কৰিবলৈ আৱশ্যকীয় পুঁজি যোগান ধৰিবলৈ কৃপনালি কৰা নাছিল। পৰিকল্পনাসমূহ কাৰ্যকৰী হোৱাৰ লগে লগে সম্পূৰ্ণ হোৱাৰ যাৱতীয় প্ৰমাণ পত্ৰ (Utilization Certificate) আলোকচিত্ৰৰে সৈতে সংশ্লিষ্ট পুঁজি যোগান ধৰা সংস্থালৈ প্ৰেৰণ কৰিবলৈ সক্ষম আৰু সজাগ হোৱা বাবে উত্তৰপাৰ বেপ্তিষ্ট খ্ৰীষ্টিয়ান সন্মিলনীৰ কাৰ্যবাহী সম্পাদক হিচাপে ৰেভাৰেণ্ড দেবেন ভূএগ্ৰাৰ কাৰ্যকালত সদায়েই নৱ নৱ পৰিকল্পনা সম্পূৰ্ণ হৈছিল, কোনো দিনেই পৰিকল্পনাসমূহ ধনৰ নাটনিৰ বাবে স্থগিত ৰাখিব লগা বা বাদ দিব লগা হোৱা নাছিল। উত্তৰপাৰ বেপ্তিষ্ট খ্ৰীষ্টিয়ান সন্মিলনীৰ কাৰ্যবাহী সচিব হিচাপে তেখেতৰ কাৰ্যকালচোৱাত ৰেভাৰেণ্ড দেবেন ভূএগ্ৰাদেৰে অনুষ্ঠানটোৰ সৰ্বতোপ্ৰকাৰ উদগতি, প্ৰসাৰ, প্ৰচাৰ, প্ৰশাসনিক তথা সাংগঠনিক দিশটো সফলতাৰে আগবঢ়াই নিয়াৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰশংসনীয় দূৰদৰ্শিতা তথা কাৰ্যদক্ষতাৰ পৰিচয় দিছিল।

ৰেভাৰেণ্ড দেবেন ভূএগ্ৰা এগৰাকী কৰ্ম অনুৰাগী আৰু শ্ৰমক মৰ্যাদা (Dignity of Labour) দিয়া লোক আছিল। মাত্ৰ আঢ়ৈ বছৰ বয়সতে পিতৃক হেৰুৱাৰ বাবেই স্কুলীয়া কালৰ পৰাই ভূএগ্ৰাদেৰে চাহাবৰ বঙলাৰ চৌহদত ঘাঁহ কটা (Lawn Mowing) প্ৰচাৰ পত্ৰ বিলোৱা আদি কামেৰে নিজৰ খৰচ উলিওৱাৰ লগতে ঘৰখনকো আৰ্থিকভাৱে সহায় কৰিব পাৰিছিল। স্কুল কলেজৰ বন্ধৰ সময়ত তেখেতে যোৰহাট মিচন হস্পিতালৰ লেবৰেটৰীত সহায়কাৰীৰ কাম কৰিও কিছু অৰ্থ উপাৰ্জন কৰিব পাৰিছিল। বোধহয়, সৰুকালতে মনত ৰোপন হোৱা কৰ্মচেতনাই তেখেতৰ মনক সমগ্ৰ জীৱনতে প্ৰভাৱান্বিত কৰিছিল আৰু তাৰ ফলশ্ৰুতি হিচাপে শ্ৰমৰ মৰ্যাদা (Dignity of Labour) সম্পৰ্কে তেখেত সদায়েই সজাগ আছিল। কৰ্ম জীৱনৰ বিভিন্ন সময়ত, বিভিন্ন

স্তৰত পোৱা সহযোগী, সহকৰ্মী সকলৰ কৰ্ম দক্ষতা সম্পৰ্কে সঠিক মূল্যায়ণ কৰাৰ লগতে তদানুৰূপ দায়িত্ব অৰ্পণ কৰি তেখেতসকলক অধিকভাৱে সফল আৰু কৰ্মক্ষম কৰি তুলিব পাৰিছিল। সেয়েহে তেখেতৰ সমগ্ৰ জীৱনৰ সহযোগী, সহকৰ্মীসকলে তেখেতক শ্ৰদ্ধাৰে আজিও সোঁৱৰণ কৰে।

কলেজীয়া জীৱনতো তেখেত সদায়েই সকলো বিষয়ত আগৰণুৱা আছিল— সমাজ সেৱাৰ ক্ষেত্ৰতেই হওঁক বা সংগীতৰ ক্ষেত্ৰতেই অথবা বক্তৃতা আৰু তৰ্ক বিষয়তেই হওঁক। তেওঁ সুন্দৰভাৱে কেৰম, বেডমিণ্টন আৰু টেবুল টেনিছ খেলুৱৈ ৰূপেও সকলোৰে দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিব পাৰিছিল। কলেজীয়া জীৱনৰ পৰা বিশ্ববিদ্যালয়লৈকে তেখেতে শ্বেক্সপীয়েৰৰ বহু কেইখন নাটকত সুন্দৰ অভিনয় কৰিছিল। কলেজৰ সকলো স্তৰৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ মাজত সেয়েই হয়তো দেবেন ভূঞা সকলোৰে প্ৰিয় হোৱাৰ লগতে শিক্ষক সকলৰো প্ৰিয় হ'ব পাৰিছিল। জীৱিত সহপাঠীসকলে এতিয়াও সেই কথা সোঁৱৰণ কৰাৰ যোগেদি তেখেতৰ প্ৰতিভা স্বীকাৰ কৰা দেখা যায়, সেয়েই চাগৈ আছিল তেখেতৰ ছাত্ৰ জীৱনৰ সফলতা।

কলেজীয়া ছাত্ৰ জীৱনতে ভূঞাদেৰে মিচন কাৰ্যতো যথেষ্ট সফলতা বুটলিবলৈ সক্ষম হৈছিল। অসমীয়া আৰু ইংৰাজী দুয়োটা ভাষাৰ ওপৰত থকা দখলৰ বাবেই সেই সময়ৰ নতুন মিচনেৰী সকলৰ প্ৰায় সংখ্যককেই অসমীয়া শিকোৱাৰ দায়িত্ব ভূঞা দেৱৰ ওপৰত ন্যস্ত হৈছিল আৰু তেখেতে সফলতাৰে সেই দায়িত্ব পালন কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল। সৰুৰে পৰা মিচনেৰী সকলৰ লগত কাম কৰাৰ যোগেৰে দেবেন ভূঞাই ইংৰাজী ভাষা বিষয়ত যথেষ্ট ব্যুৎপত্তি লাভ কৰিছিল, সেয়েই মিচনেৰী সকলে বিভিন্ন প্ৰচাৰ পত্ৰিকা অসমীয়ালৈ ৰূপান্তৰ কৰা আদি কামত তেখেতক সততে ব্যৱহাৰ কৰিছিল। প্ৰয়োজন সাপেক্ষে বিভিন্ন সময়ত অসমীয়া আৰু ইংৰাজী ভাষাত প্ৰচাৰ পত্ৰিকা প্ৰস্তুত কৰাৰ দায়িত্বও মিচনেৰী সকলে তেখেতৰ ওপৰত ন্যস্ত কৰিছিল। কলেজীয়া জীৱনৰ পৰাই ফটোগ্ৰাফীত তেখেতৰ বিশেষ চখ আছিল। সেয়ে মিচনেৰীসকলৰ পৰা ফটোগ্ৰাফী সম্বন্ধে নানা কথা শিকিবলৈ সুযোগ পাইছিল ফলস্বৰূপে সেই সময়ত সততে প্ৰচাৰ কাৰ্যত ব্যৱহাৰ কৰা শ্লাইড শ্ব' (Slide Show) আদিত মিচনেৰী সকলে তেখেতক ব্যৱহাৰ কৰিছিল। পৰৱৰ্তী কৰ্মজীৱনত সেয়েহে তেখেতে সুন্দৰ ফটো তোলাৰ লগতে শ্লাইড শ্ব'ৰ যোগেদি উচ্চতৰ মহলত কামৰ প্ৰতিবেদনৰ চাক্ষুস প্ৰামাণিক তথ্য দাঙি ধৰি প্ৰশংসিত হোৱাৰ লগতে মিচন কাৰ্যৰ বাবে সততে বাহিৰৰ পৰা আৰ্থিক অনুদান আদায় কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল। অসমীয়া আৰু ইংৰাজী দুয়োটা ভাষাতে থকা ব্যুৎপত্তি তথা দখলৰ বাবে ৰেভাৰেণ্ড দেবেন ভূঞা এগৰাকী সফল বাইবেল শিক্ষাৰ অনুবাদক (Interpreter) হিচাপে সুপৰিচিত আছিল। বাইবেল শিক্ষা প্ৰদানৰ বাবে বাহিৰৰ পৰা নিমন্ত্ৰিত অতিথিসকলে ইংৰাজীত দিয়া শিক্ষা (Bible Message) অতি সাৱলীলভাৱে অসমীয়ালৈ অনুবাদ কৰাত তেখেতে অতুলনীয় দক্ষতাৰ পৰিচয় দিছিল।

বিশ্ববিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ হিচাপে গুৱাহাটীলৈ অহাৰ পাছতো তেখেতে ছাত্ৰ হিচাপে যথেষ্ট সক্ৰিয়তা প্ৰদৰ্শন কৰিছিল। বিশ্ববিদ্যালয়ত বক্তৃতা, তৰ্ক তথা ইংৰাজী নাটকত অংশ লোৱাৰ উপৰিও সুন্দৰ মাউথ অৰ্গেন (Harmonica) বজোৱাৰ যোগে শিক্ষক ছাত্ৰ সকলোৰে দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰি প্ৰশংসা বুটলিবলৈ সক্ষম হৈছিল। বিশ্ববিদ্যালয়ৰ নৱাগত ছাত্ৰ হিচাপে নবাগত আদৰণি সভাত ইংৰাজীত সুন্দৰ বক্তৃতা দি তেখেতে সেই সভাত উপস্থিত থকা সেই সময়ৰ মুখ্যমন্ত্ৰী প্ৰয়াত বিষ্ণুৰাম মেধিৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰাৰ লগতে প্ৰশংসাসূচক মন্তব্যও লাভ কৰিছিল।

সৰুৰে পৰাই দেওবৰীয়া স্কুল আৰু উদ্যোগ সমিতিৰ সকলো কাম-কাজত তেখেত আগৰণুৱা আছিল। সেই সময়ৰ লগৰীয়া সকলৰ মুখত প্ৰায়ে শুনা যায় যে মুখস্থ পদ (Memory Verse) কোৱাত তেখেতক কোনেও পৰাস্ত কৰিব নোৱাৰিছিল সেয়া অসমীয়া ভাষাতেই হওক বা ইংৰাজী ভাষাতেই হওক। সেয়ে অতি কম বয়সৰে পৰা উদ্যোগ সমিতিৰ বিষয়বাব যেন তেখেতৰ বাবে সদায়েই সংৰক্ষিত আছিল। গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ হিচাপে

NBBCA 75 YEAR CELEBRATION 2025

থকা সময়তে সদৌ অসম উদ্যোগ সমিতিৰ সভাপতিৰ পদ অলংকৃত কৰাৰ উপৰিও উত্তৰ পূব ভাৰতৰ উদ্যোগ সমিতিৰ সভাপতিৰ পদো অলংকৃত কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল। পৰৱৰ্তী জীৱনৰ কৰ্ম সম্পাদন কৰোতে বোধহয় এই ছাত্ৰ জীৱনৰ সক্ৰিয়তা আৰু পূৰ্ব পৰিচিতিৰ সুবিশাল পৰিধিয়েও তেখেতক প্ৰভূত সহায় কৰিছিল।

ৰেভাৰেণ্ড দেবেন ভূঞা এগৰাকী গ্ৰন্থপিপাসু তথা অধ্যয়নশীল ব্যক্তি (Avid Reader) আছিল, তেখেতৰ দ্বাৰা সংগ্ৰহিত প্ৰায় দুহাজাৰ (২০০০) খন মান গ্ৰন্থৰ ভাণ্ডাৰে তাৰেই প্ৰমাণ দিয়ে। এই সমূহ গ্ৰন্থ তেখেতৰ জীয়ৰী হিচাপে মই বৰ্তমানেও সযতনে সংৰক্ষণ কৰি ৰাখিছো আৰু অতি শীঘ্ৰে এই বহুমূলীয়া গ্ৰন্থসমূহ এনে এক উপযুক্ত শৈক্ষিক প্ৰতিষ্ঠানলৈ দান হিচাপে আগবঢ়াবলৈ প্ৰয়াস কৰিছো য'ৰ পৰা খ্ৰীষ্টিয়ান থিয়'লজীৰ (Theology) অধ্যয়ন, গৱেষণা, প্ৰচাৰ, প্ৰসাৰৰ লগত জড়িত অধ্যয়ন-পিপাসু লোক তথা অধ্যয়নশীল নৱপ্ৰজন্ম সৰ্বতোপ্ৰকাৰে উপকৃত হ'ব।

এই গৰাকী খৃষ্টৰ একান্ত বিশ্বাসী পৰিচৰ্যাকাৰীৰ মাত্ৰ ৫৬ বছৰ বয়সতে ১৯৯০ চনৰ ৮ নৱেম্বৰত আচম্বিতে হোৱা অকাল বিয়োগে পৰিয়ালটিক শোকাকুল কৰাৰ লগতে সমগ্ৰ উত্তৰ পাৰ আৰু সামগ্ৰিকভাৱে অসম তথা উত্তৰ পূব ভাৰতৰ সমগ্ৰ খৃষ্টীয় সমাজখনৰ লোকসকলোকো শোকস্তব্ধ কৰি তুলিছিল। ক্ৰমাগত ভাৱে এটা সময়ত কৰ্মৰ অত্যাধিক চাপেও তেখেতৰ স্বাস্থ্যৰ ওপৰত বিৰূপ প্ৰভাৱ পেলাইছিল। তেখেতৰ সাৰ্থক খৃষ্টীয় জীৱনৰ আৰ্হি, প্ৰভুৰ পৰিচৰ্যাৰ বাবে উৎসৰ্গিত জীৱন আৰু তেখেতৰ কৰ্মস্পৃহা কৰ্মসংস্কৃতি তথা সমুদায় কৰ্মৰাজি আৰু জীৱনৰ আদৰ্শ বহুতৰ বাবে পাথেয় হৈ ৰওঁক।

ব্যক্তি হিচাপে মানৱীয় বহুগুণেৰে সমৃদ্ধ মোৰ পিতৃ ৰেভাৰেণ্ড দেবেন ভূঞা এগৰাকী আকৰ্ষণীয় তথা ঈৰ্ষনীয় ব্যক্তিত্বৰ গৰাকী আছিল। তেখেতৰ সংস্পৰ্শলৈ অহা প্ৰতি গৰাকী ব্যক্তিয়েই সেই কথা স্বীকাৰ কৰিব। মই পিতৃৰ গুণৰাজি তথা তেখেতৰ ব্যক্তিত্বৰ বিষয়ে সম্পূৰ্ণৰূপে ব্যাখ্যা কৰিবলৈ অপাৰগ, সেয়া মাত্ৰ গভীৰভাৱে অনুভৱহে কৰা যায়, যিবোৰে জীৱনৰ প্ৰতিটো ক্ষণতে মোক আগবাঢ়ি যোৱাত জীৱনৰ চালিকা শক্তি হিচাপে পথ প্ৰদৰ্শন কৰি আহিছে। তেখেতৰ জীৱন দৰ্শন, গভীৰ মূল্যবোধ তথা আপোচবিহীন জীৱন পৰিক্ৰমা মোৰ বাবে সদায় পাথেয় হৈ ৰ'ব। মোৰ পিতৃ মোৰ এই জীৱন কালত মোৰ বাবে চিৰ নমস্য ব্যক্তি হৈ ৰ'ব।

প্ৰেৰক —
শ্ৰীমতী নিজৰা ভূঞা বৰুৱা (জীয়ৰী)
ঘৰৰ নং - ১০৬
মাডাৰ টেৰেছা ৰোড
ডাকঘৰ - নুনমাটি
গুৱাহাটী -৭৮১০২০
দূৰভাষ ঃ ৯৪৩৫১-১০৬৮৭

"See what kind of love the Father has given to us, that we should be called children of God, and so we are. The reason why the world does not know us is that it did not know him."

1 John 3:1

NBBCA 75 YEAR CELEBRATION 2025

মই শ্ৰী অৰুণ কুমাৰ দত্ত আৰু উত্তৰ পাৰ বাপ্তিষ্ট সন্মিলন

অৰুন কুমাৰ দত্ত

__BRIEF NOTE:-__ This article is an autobiography of Mr Arun Kumar Dutta, the former President of NBBCA. He was born in 1939 and hailed from a middle class orthodox Hindu family from Jorhat. It was in 1949, when he accepted Jesus as his personal Savior on a hospital bed. He realized the everlasting love of God and His forgiveness and saw the path of salvation. He came close to many missionaries in his life time. It was Mr Dana Larson who invited him to serve for the ministry of Jesus Christ and thus he got the opportunity to witness for the Lord Jesus in Arunachal Pradesh and North Lokhimpur. He had the opportunity to become the President of the prestigious office of the North Bank Baptist Christian Association when Rev Deben Bhuyan was the Executive Secretary of the Association. During his tenure, he had also the opportunity to work with many of the veteran servants of God like Rev. Anderson K Sangma and Mr Peter Pandu . On his retirement from his office, he also worked as Pastor of Gogamukh – Baligaon Baptist Church for long another 20 years. Praise God, he is still living at his 86 years old.

“মই যি যি কাৰ্য্য কৰোঁ, মোত বিশ্বাস কৰা জনেও তেনেকুৰা কাৰ্য্য কৰিব; আৰু তাতকৈ মহৎ মহৎ কাৰ্য্য কৰিব।” যোহন ১৪ঃ১২ পদ

মোৰ জন্ম ১৯৩২ চনত এটি সৰু পৰিয়ালত যোৰহাট টাউনৰ ওচৰৰ কমাৰ মাটি গাঁওত হৈছিল। মোৰ এজন ককাই, এজনী বাইদেউ আৰু দুজনী ভনী আছিল। কিন্তু তেওঁলোক আটাইয়ে যীচু খ্ৰীষ্টক গ্ৰহণ নকৰাকৈ এই জগতৰ পৰা ইহলিলা সম্ভাষণ কৰিলে। মোৰ দেউতা এজন সোণৰ ব্যৱসায়ী আৰু মধ্য বৃত্তৰ লোক আছিল। এইদৰে মই অতি গুড়া হিন্দু পৰিয়ালৰ পৰা খ্ৰীষ্টলৈ অহা এজন ব্যক্তি। ঘৰুৱা কন্দলৰ বাবে মই অতি কম বয়সতে মোৰ পিতৃক হেৰুৱাইছিলো। মোৰ শিক্ষাগত অৰ্হতা অতি কম। কিন্তু ওপৰত ঈশ্বৰৰ বাক্যই কোৱাৰ দৰে তেওঁত বিশ্বাসৰ কৰাৰ দ্বাৰাই মই ঈশ্বৰৰ মহৎ কাৰ্য্যৰ সাক্ষী হলো।

মহান ত্ৰাণকৰ্ত্তা প্ৰভু যীচুৰ আঁচনি মতে মই মোৰ শাৰীৰিক অসুস্থতাৰ কাৰণে যোৰহাট খ্ৰীষ্টিয়ান মিচন হস্পিটেলত ভৰ্ত্তি হওঁ আৰু তাতেই মোৰ জীৱনৰ পৰিত্ৰাণৰ্ৃ পক্ৰিয়া আৰম্ভ হয়। প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ অগাধ প্ৰেম, ক্ষমা আৰু পৰিত্ৰাণৰ বাট তাতেই দেখা পাইছিলো। ১৯৪৯ চনত তেতিয়া যোৰহাট মিচনৰ মিচনাৰী চাহাব, ডাক্তৰ আৰু স্বাস্থ্যকৰ্মী সকলৰ মৰম চেনেহ, কোমল হৃদয় আৰু প্ৰভু যীচুৰ আদৰ্শ, প্ৰেম তেওঁলোকৰ জীৱনত প্ৰতিফলিত হৈছিল। তেতিয়া মই প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টক নিজৰ ব্যক্তিগত ত্ৰাণকৰ্ত্তা হিচাবে গ্ৰহণ কৰিছিলো। ১৯৫৩ চনত খ্ৰীষ্টৰ সন্তান হোৱাৰ চিন স্বৰূপে যোৰহাট ঈশ্বৰ প্ৰেম মণ্ডলীত বাপ্তিষ্ম লৈছিলো। ১৯৫৭ চনত প্ৰথমবাৰৰ বাবে গোগামুখলৈ আমাক তিনিজন যুৱকক ডানা লাৰচন চাহাবে প্ৰভু পৰিচয্যাৰ বাবে যোৰহাটৰ পৰা আনিছিল। মোৰ লগৰ বন্ধু দুজন প্ৰভুৰ পৰা আতৰি গ'ল যদিও মোক ঈশ্বৰে আজিলৈকে ধৰি ৰাখিলে আৰু তেওঁৰ পৰিচৰ্য্যাত ব্যৱহাৰ কৰি থাকিল।

১৯৫৮ চনত যোৰহাচ বৰ আহোঁম গাঁওৰ খেতেশ্বৰী গগৈ নামৰ যুৱতীৰ সৈতে মোৰ শুভ-বিবাহ ঈশ্বৰ প্ৰেম মণ্ডলীত সম্পন্ন হয়। লজ্জাবোধ নকৰাকৈ মই উল্লেখ কৰিব খুজিছো

যে, মোৰ বিবাহৰ বাবে মই পিন্ধা ধুতি পৰ্য্যন্ত আনৰ পৰা ধাৰ লৈছিলো। জাতীগত ভাৱে উচ্ছ বংশ কলিতা পৰিয়ালৰ পৰা গুড়া হিন্দু নেপথ্যৰ হোৱাৰ বাবে আৰু মই খ্ৰীষ্টক গ্ৰহণ কৰাৰ বাবে আমাক গাঁওত অনেক তাড়না কৰিছিল। মোৰ পত্নীক গাঁওৰ ৰাইজে কোৱাত পানী তুলিবলৈ দিয়া নাছিল। ককাদেউহে পানী তুলি দিব লগা হৈছিল। মোক গৰু বন্ধা গোহালীত ভাত খাবলৈ দিছিল আৰু আৰু গোবৰৰ পানী খোৱাই পৰাচিত কৰি পুণৰ হিন্দু ধৰ্মলৈ আনিবলৈ যত্ন কৰিছিল। কিন্তু এই সকলোত মই সন্মত নিদিয়াত গাঁও আৰু পৈতৃক সম্পত্তি এৰি লক্ষীমপুৰলৈ গুচি আহিছিলো আৰু সৰু এখন চাইকেল ৰিপেয়াৰিং দোকান খুলি জীৱন আৰম্ভ কৰিছিলো। সেই সময়তে হেস্কট্ৰম চাহাবৰ সংস্পৰ্শলৈ আহোঁ আৰু তেখেতসকলৰ প্ৰভাৱত মোৰ আত্মিক জীৱন অধিক মজবুত হৈছিল। এনেদৰে পুণৰ গোগামুখলৈ আহি ডানা লাৰচন চাহাবৰ সৈতে প্ৰভুৰ পৰিচৰ্য্যা কৰিছিলো। অনেক দুখ কষ্টৰ মাজেৰে প্ৰভুৰ পৰিচৰ্য্যাত ৰত হৈ মোৰ জীৱনটো পাৰ হৈছিল। গোগামুখ অঞ্চলৰ বিভিন্ন গাঁওত অবিভক্ত লক্ষীমপুৰ সভাৰ অন্তৰ্গত ও জোনাইৰ পৰা অৰুণাচললৈকে প্ৰভুৰ বাৰ্ত্তা দিবলৈ সুযোগ পাইছিলো। বিশেষভাৱে ডানা লাৰাচন আৰু তেখেতৰ পৰিয়াল, হেস্কট্ৰম চাহাব তেখেতৰ পৰিয়াল ও অনেক ব্যক্তিয়ে পৰিচৰ্য্যা কৰাত মোক উৎসাহ আৰু উদ্‌গনি দিছিল। ইয়াৰ ফলস্বৰূপে অনেক আদি ভাইসকল, মিচিং ভাই-ভনীসকল আৰু অনেকে খ্ৰীষ্টলৈ আহিছিল।

এক দীঘলীয়া পৰিচৰ্য্যাৰ মাজতে ৰেভাঃ দেবেন ভূএগ্ৰা কাৰ্য্যবাহী সদস্য সচীব থকাৰ সময়ত মই প্ৰায় চাৰি বছৰ উত্তৰ পাৰ সন্মিলনৰ উপ-সভাপতি ও সভাপতি ৰূপে পৰিচৰ্য্যা কৰাৰ সুযোগ পাইছিলো। আৰ্থিক সমস্যাৰে জৰ্জৰিত আছিলো যদিও প্ৰভুৱে মোক পৰিচৰ্য্যাৰ মাজত সাতোটাকৈ সন্তানক পঢ়াই শুনাই, ডাঙৰ-দীঘল কৰাত প্ৰভুৱে আৰ্শীবাদ কৰিলে, যাৰ বাবে প্ৰত্যেকই নিজৰ ভৰীৰ ওপৰত থিয় দিব পৰা হ'ল। মোৰ উত্তৰ পাৰ সন্মিলনৰ পৰিচৰ্য্যাৰ সময়ত ৰেভাঃ দেবেন ভূএগ্ৰা, ৰেভাঃ এন্দৰচন চাংমা, ৰেভাঃ পিতৰ পাণ্ড আৰু অনেকে মোক উৎসাহ আৰু সহযোগিতা আগবঢ়াইছিল। নৰ্থ বেঙ্কৰ অন্তৰ্গত থকা প্ৰায় আটাইবিলাক সভা আৰু মণ্ডলীসমুহো পৰিদৰ্শন কৰিবলৈ সুযোগ পাইছিলো। উত্তৰ পাৰ সন্মিলনৰ লগত কাম কৰাৰ সময়তে প্ৰভুৰ মোক ওৱৰ্ল্ড ভিজন ইণ্ডিয়া (World Vision India) নামৰ আন্তঃজাতিক খ্ৰীষ্টিয়ান সংস্থাটোৰ সৈতে কাম কৰিবলৈ সুযোগ দিছিল। ১৯৭৩ চনত প্ৰথমে গোগামুখ মিচনত মই এটি চিড (Seed) প্ৰজেক্ট তিনি বছৰৰ বাবে আৰম্ভ কৰো, তাৰ পাছত গোগমুখ কমিউনিটি ডেভেলপমেণ্ট প্ৰজেক্ট ৫ বছৰৰ বাবে, কদম টেকজুৰি (C.D. Project, Lakhimpur C.D. Project) এনেদৰে প্ৰায় ২০ বছৰ (World Vision India) ৰ সৈতে কাম কৰি এই অঞ্চলসমূহত উন্নয়নৰ বাট দেখুৱাবলৈ সক্ষম হৈছিলো। যাৰ ফলস্বৰূপে অনেকে খ্ৰীষ্টৰ পোহৰ চিনি পাইছিল, আমাৰ গোগামুখ অঞ্চলৰ পনিয়েল বাপ্তিষ্ট মণ্ডলী তাৰেই এটি সৰু উদাহৰণ এনেদৰে (C.D. Project) ত প্ৰজেক্ট মেনেজাৰ কৰাৰ পিচত নেইকৰ্ড ও ইফিকৰ নামে খ্ৰীষ্টিয়ান সংস্থাৰ প্ৰজেক্টো গোগামুখলৈ আনিছিলো, আৰু প্ৰায় তিনি বছৰ কাল উন্নয়নমুলক কামৰ উপৰিও ৰিলিফ প্ৰজেক্ট কৰিছিলো আৰু এই প্ৰজেক্ট সমুহৰ দ্বাৰ মাজুলী, ধেমাজী, লক্ষীমপুৰ আদি কৰি বিভিন্ন ঠাইত প্ৰভুৰ প্ৰেম প্ৰকাশ কৰিবলৈ সুবিধা পাইছিলো।

এই সকলোৰ উপৰিও প্ৰভুৱে এই অভাজনত গোগামুখ বালিগাঁও বাপ্তিষ্ট মণ্ডলীৰ পালক ও আন আন পৰিচৰ্য্যাত প্ৰায় ২০ বছৰ ব্যৱহাৰ কৰিছিল। ধেমাজী সভাৰ সংস্থাপক সভাপতিৰূপে, উপদেষ্টা ৰূপে, সম্পত্তি কমিটিৰ সভাপতি ৰূপেও ঈশ্বৰৰ পৰিচৰ্য্যা কৰিলো। গোগামুখ শুভবাৰ্ত্তা এল.পি. স্কুলৰ মেনেজিং কমিটিৰ সভাপতি, নৰ্থ লক্ষীমপুৰ জন ফাৰ্ট স্কুলৰ কমিটিৰ সদস্যৰূপে আৰু বিভিন্ন ধৰণে প্ৰভুৱে তেওঁৰ পৰিচৰ্য্যাত মোক ব্যৱহাৰ কৰিলে।

পৌলে কোৱাৰ দৰে "বিশ্বাসত থকাজনে তেওঁৰ মহিমা দেখিবলৈ পাব" কথাষাৰে মোৰ জীৱনত সম্পূৰ্ণ ৰিজালে। এই অভাজনে অতি কম শিক্ষা চাৰিটিকৈ বিদেশ ৰাষ্ট্ৰ আমেৰিকা, ইন্দনেচিয়া, নেপাল আৰু বাংলাদেশ ভ্ৰমণ কৰিবলৈ সুযোগ পালো। এনেদৰে দীঘলীয়া পৰিচৰ্য্যাৰ মাজেৰে মহান প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহত জীৱনৰ ৯৪ টি বছৰত গচকিবলৈ পালো। শেষতে মই অতি সৰলাতাৰে উত্তৰ পাৰ সন্মিলনৰ সমূহ কৰ্মকৰ্ত্তা সকলক, মোৰ এই চমু জীৱন বৃত্তান্ত ও উত্তৰ পাৰ সন্মিলনৰ সম্পৰ্কক ব্যক্ত কৰিবলৈ সুযোগ দিয়াৰ বাবে আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

****

স্বৰ্গীয় ৰেভা ঃ চমুৱেল ডাহাংগা দেৱৰ চমু জীৱনী আৰু
উত্তৰপাৰ বাপ্তিষ্ট খ্ৰীষ্টিয়ান সন্মিলনীৰ
মণ্ডলীসমূহত তেখেতৰ অৱদান...

শ্ৰীমতী লাবণ্য দাহাঙ্গা বসুমতাৰী

Brief Note:- *Rev. Samuel Dahanga was born on 3rd January, 1915 at a small village called Sukulibhoria in the district of North Lakhimpur. He was the son of M Paul Dahanga and Mrs Magdali Dahanga who were migrated from Dadadila village in the district of Ranchi in Bihar, now in Jharkhand. Rev. Dahanga had the opportunity to study at John Forth High School upto class VIII at North Lakhimpur with the help of Rev. John Firth. After that he had another opportunity to undergo a training course in the Bible School at Sibsagor. After the training, he was given a job at the Christian Literature Centre at Tezpur town during R. W. Holm. He also came close to another missionary doctor named Charles Marchant and had the opportunity to work as a member of the Managing Board of the Baptist Christian Hospital at Tezpur. After he was ordained as the Reverend, he was deployed at Bethel Bible School as a teacher during George Johnson. He went to his heavenly Home on 30th October, 2005 for his eternal rest.-Editor.*

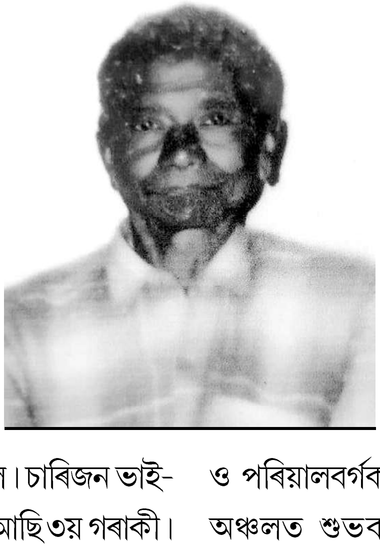

১৯১৫ চনৰ ৩ মাৰ্চ তাৰিখে উত্তৰলক্ষীমপুৰৰ চুকুলীভৰীা গাঁৱত স্বৰ্গীয় চামুৱেল ডাহাংগাদেৱৰ জন্ম হয়। তেখেতৰ দেউতাকৰ নাম আছিল স্বৰ্গীয় এম্ পৌলচ্ ডাহাংগা আৰু মাকৰ নাম আছিল মাগ্দালী ডাহাংগা। তেখেতৰ পূৰ্বপুৰুষ সকল আছিল বিহাৰৰ ৰাঁচি জিলাৰ কাডালডিল গাঁৱৰ বাসিন্দা। স্বৰ্গীয় পৌলচ ডাহাংগাৰ চাৰিজন পুত্ৰ সন্তান আৰু তিনিজনী কন্যা সন্তান আছিল। চাৰিজন ভাই-ককাইৰ ভিতৰত ঁৰেভা চামুৱেল ডাহাংগা আছি ৩য় গৰাকী।

উত্তৰ লক্ষীমপুৰতেই তেখেতে স্কুলীয়া শিক্ষা আৰম্ভণ কৰে। তেখেতে গাঁৱৰে স্কুলত ৬ষ্ট শ্ৰেণীলৈকে পঢ়িছিল তাৰ পাচত পিতৃ-মাতৃৰ উদগনি ও স্বৰ্গীয় ৰেভা ঃ জনফাৰ্থ চাহাবৰ সহায়-সহযোগত ১৯৩২ চনত যোৰহাট খ্ৰীষ্টিয়ান হাইস্কুলত শিক্ষা গ্ৰহণ কৰিবলৈ যায় আৰু ৮ম শ্ৰেণীলৈকে পঢ়ে। তাৰ পাচত শিৱসাগৰ মিশ্যা কেন্দ্ৰৰ বাইবলেস্কুলত দুবছৰীয়া পাঠ্যক্ৰম গ্ৰহণ কৰে।

বাইবে স্কুলৰ শিক্ষা সমাপ্ত কৰি তেখেতৰ নিজাঘৰ তেতিয়াৰ কাৰিগ্ৰাজ মণ্ডলীলৈ ঘূৰি আহে। কাৰণ ইতিমধ্যে তেখেতৰ পিতৃমাতৃ ও পৰিয়ালবৰ্গক মিশ্যনেৰীসকলে তেতিয়াৰ তেজপুৰ-দৰং অঞ্চলত শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰৰ অৰ্থে লক্ষীমপুৰৰ পৰা এই অঞ্চললৈ অহাৰ ব্যৱস্থা কৰি দিয়ে। কাৰিগ্ৰাজ গাঁৱত থকা সময়তে তেখেতে লক্ষীমপুৰৰ দেউবিল গাঁৱৰ নিবাসী স্বৰ্গীয় অব্ৰাহামটপ্নৰ দ্বিতীয় কন্যা ভাৰ্চি টপ্নৰ লগত তেখেতৰ বিবাহ

NBBCA 75 YEAR CELEBRATION 2025

হয়।

বিবাহৰ পিচত তেখেতক মিশ্যনেৰী সকলৰ প্ৰচেষ্টাত তেজপুৰ টাউনত অৱস্থিত খৃষ্টিয়ান পুথিঘৰৰ কামত নিয়োগ কৰা হয় আৰু থকা মেলাৰ ব্যৱস্থা কৰি দিয়া হয় R.W. Holm চাহাবৰ বাংলাৰ কাষত Holm চাহাবৰ তত্বাৱধানত তেখেতৰ বাংলাৰ নিচেই কাষতেই তেজপুৰ টাউন মণ্ডলীৰ এটি সৰু গীৰ্জাঘৰ নিৰ্মাণ কৰা হৈছিল। স্বৰ্গীয় চামুৱেল ডাহাংগা তেজপুৰ টাউন মণ্ডলীৰ প্ৰথম দেশীয় পালক আছিল।

তেজপুৰত থকা সময়ছোৱাত ডাহাংগাদেৱে তেজপুৰ খ্ৰীষ্টিয়ান পুথিঘৰৰ কাম-কাজ সম্ভালাৰ ওপৰিও তেজপুৰৰ মানসিক চিকিৎসালয় তথা তেজপুৰ জিলা কাৰাগাৰতো ট্ৰেক বিতৰণ কৰি কয়দী আৰু কৰ্ম্মচাৰী সকলৰ মাজতো প্ৰচাৰ কৰিছিল। আনকি তাত থকা মিশ্যনেৰী সকলৰ উদ্যোগত তেখেতে টাউন মণ্ডলীৰ ভাই-ভনীসকলৰ ঘৰলৈ গৈ তেখেতসকলক আত্মিক দিশত আগবঢ়াই নিবলৈ উৎসাহ-উদ্দীপনা যোগাইছিল। তেজপুৰ বাপ্তিষ্ট খ্ৰীষ্টিয়ান হস্তিৰ পতালৰ সুদক্ষ ডাক্তৰ Charles Marchant চাহাবৰ লগতো দুয়োমিলি প্ৰভু যীচু খৃষ্টৰ বাক্যৰ শান্তনা বানী ৰুগী সকলৰ মাজতো প্ৰচাৰ কৰিছিল। এইখন হস্পিতালখনৰ Managing Board ৰ member হৈ আছিল।

১৯৫৩ চনত তেজপুৰ দৰং সভাৰ সোণালী জয়ন্তী বিশ্বনাথঘাটত অনুস্থিত হৈছিল আৰু তাতেই স্বৰ্গীয় চামুৱেল ডাহাংগাক সভাৰ পাদ্ৰী হিচাপে ধৰ্মপদত অভিষেক কৰা হয়। বিশ্বনাথ ঘাটত বৈৎত্ৰল বাইবেল স্কুল স্থাপন কৰাৰ কিছু বছৰ পাচত স্বৰ্গীয় এচ্ ডাহাংগাক পৰিয়ালসহ বিশ্বনাথ ঘাটলৈ স্থানান্তৰিত কৰা হয়। বাইবেল স্কুলত দুবছৰ শিক্ষকতা কৰা পিচতে তেখেতক Theology Training লবৰ বাবে কলিকতা বাইবেল কলেজলৈ পঠিয়ায়। ১৯৫৯ চনৰ সেই মাহত তেখেতে বাইবেল কলেজৰ Theology Deploma লৈ বিশ্বনাথ ঘাটলৈ ঘূৰি আহে আৰু আগৰ দৰেই সহ শিক্ষক হিচাপে কাৰ্য্য নিৰ্বাহ কৰে। ইয়াৰ কেইবছৰমান পাচত বাইবেল স্কুলৰ Principal George Johnson আমেৰিকালৈ যোৱাত তেখেতে অস্থায়ীভাৱে উক্ত দায়িত্ব বহন কৰে। George Johnson আমেৰিকাৰ পৰা ঘূৰি অহাৰ পিচত ১৯৬৯ লৈকে তেখেতে বাইবেলস্কুলৰ সহকাৰী শিক্ষক পদতে থাকি কাৰ্য্য নিৰ্বাহ কৰে।

ইতিমধ্যে বৈৎত্ৰল বাইবেল স্কুলখন ১৯৬৯-৭০ চনত বৰ্তমানৰ সাকোমঠা খ্ৰীষ্টিয়ান কেন্দ্ৰলৈ স্থানান্তৰিত কৰা হয়। আনহাতে বৈৎত্ৰল বাইবেল স্কুলৰ প্ৰিন্সিপাল George Johnson হঠাৎ আমেৰিকালৈ যাব লগীা হোৱাত ঁৰেভা এচ্ ডাহাংগাক উক্ত দায়িত্ব অপৰ্ণ কৰা হয়। ১৯৬৯ চনত মিশ্যনেৰী সকল হঠাৎ ভাৰতবৰ্ষ এৰি যাব লগীয়া হোৱাত তেখেতৰ ওপৰত বৈৎত্ৰল বাইবেল স্কুলৰ দায়িত্ব অৰ্পন কৰাৰ ওপৰঞি উত্তৰ পাৰ সন্মিলনীৰ দায়িত্বও জাপি দিয়া হৈছিল। ১৯৭৩ চনলৈকে তেখেতে এই দুয়োটা গুৰু দায়িত্বত থাকিও অশেষ কষ্টেৰে বাইবেল স্কুলৰ তথা শোণিতপুৰ সভাৰ অন্তৰ্গত মণ্ডলী সমূহতো তেখেতৰ বহুমুখী পৰিচৰ্য্যা আগবঢ়ায়।

১৯৭২ চনত প্ৰয়াত ৰেভা চামূৱেল ডাহাংগাই পৰিয়ালবৰ্গৰে সৈতে ওচৰৰে পেটুলীবাৰী গাঁৱৰ স্থানীয় মণ্ডলীত নিজা ঘৰ-দুৱাৰ সাজি স্থানীয়ভাবে থাকিবলৈ লয় আৰু তাৰ পৰাই স্কুলৰ কামত যোগদান কৰি প্ৰভুৰ পৰিচৰ্য্যাত আগুৱাই যায়। ১৯৮৩ চনৰ পৰা তেখেতক বৈৎত্ৰল বাইবেল স্কুলৰ অধ্যক্ষ পদৰ পৰা অৱসৰ দিয়া হয়। অৱসৰ গ্ৰহণৰ পিচতো তেখেতে স্থানীয় মণ্ডলী তথা সভাৰ মণ্ডলীসমূহত পাৰ্য্যমানে খ্ৰীষ্টিয় পৰিচৰ্য্যা আগবঢ়ায়। মৃত্যুৰ আগমুহুৰ্ত্তলৈকে তেখেতে স্থানীয় মণ্ডলী তথা ওচৰ চুবুৰীা মণ্ডলীসমূহত, বাপ্তিষ্ম, প্ৰভুভোজ তথা বিবাহ কাৰ্য্য সম্পাদন কৰাত অকনো ক্ৰুটি কৰা নাছিল।

অৱশেষত প্ৰভুৰ ইচ্ছা আৰু আমন্ত্ৰণক্ৰমে গত ২০০৫ চনৰ ৩০ অক্টোবৰ তাৰিখে তেখেতে সকলোকে কন্দুৱাই ইহ-সংসাৰ ত্যাগ কৰি স্বৰ্গীয় পিতৃৰ কোলাত আশ্ৰয় লয়। তেখেতৰ সহধৰ্মিনী তেখেতৰ মৃত্যুৰ আগতেই স্বৰ্গগামী হয়। মৃত্যুৰ সময়ত তেখেতে দুজন পুত্ৰ, দুজনী জী, জোৱাই, নাতি-নাতিনীসকলক এৰি থৈ যায়।

"যিহোৱাৰ দৃষ্টিত তেওঁৰ সাধুবিলাকৰ মৃত্যু বহুমূল্য"

****

নকাড়ীৰ জন ফাৰ্থ ইংলিচ হাইস্কুলৰ উত্থান-পতনৰ পৰিক্ৰমা

দুলামী হেৰেঞ্জ পাণ্ড

*This article by **Dulami Herenze Pande**, specifically reflects the life and sacrifice of a great missionary well known as **Rev John Firth** who came to Assam and arrived at North Lakhimpur in 1893 along with his wife Eva Webstar and twenty other missionaries. John with his wife purchased a small plot of land in the midst of jungle of North Lakhimpur and lived there in a bamboo thatched house. This was the beginning of the story. He built a small dispensary for health check up and then a Lower Primary school, the first ever LP school in the entire North Bank of Assam. Then he started educating children of the backward tribes in assamese language. The school has been later on upgraded to a secondary level and named after his name as the John Firth English High School now under NBBCA administration. The school as the best of its kind, became the hub of education in the entire Northern part of Assam. Since 1954 to 1977, besides Assam, many boys and girls from other states, viz., Arunachal Pradesh, Mizoram, Monipur, Nagalnd etc. came here for study. God multiplied his blessings in many ways through this wonderful man of God and the school he had started many years ago. The school has completed its 125 years in 2019 and has celebrated its Quasquicentennial Celebration on 5 & 6 January, 2022. May God 's name be glorified. - Editor.*

পাতনি ঃ এংলো বাৰ্মা যুদ্ধ (1824-1826) ৰ আগলৈকে বৃটিচসকল অসম বা উত্তৰ পূব ভাৰতৰ এই অংশত পদাৰ্পন কৰাৰ সুযোগ পোৱা নাছিল। এংলো বাৰ্মা যুদ্ধত জয়ী হোৱাৰ পিছত 1826 চনৰ 24 ফেব্ৰুৱাৰী তাৰিখে বৃটিচ জেনেৰেল কেম্পৱেল আৰু বাৰ্মাৰ গভৰ্ণৰ মাহামিন হলা কিয়াঅ হাতিনে চহী কৰা ঐতিহাসিক ইয়াণ্ডাবু সন্ধিৰ মতে আভা সাম্ৰাজ্যই (বাৰ্মা) আহোম ৰাজ্য, কছাৰী ৰাজ্য আৰু আন কিছুমান ৰাজ্যৰ স্বত্ব ইষ্ট ইণ্ডিয়া কোম্পানীক দিয়ে লগতে 2,50,000 পাউণ্ড আৰু সোন, ৰূপ ক্ষতিপূৰণ দিয়ে। ইয়াৰ পিছৰ পৰা অসমৰ (বৃহত্তৰ) শাসনভাৰ ইংৰাজৰ হাতলৈ যায়।

1835 চনলৈকে ভাৰতত বৃটিছ সকলে শিক্ষাৰ বাবে কোনো ধৰণৰ আগ্ৰহ দেখুওৱা নাছিল। ইষ্ট ইণ্ডিয়া কোম্পানীৰ প্ৰতিনিধি ডেভিড স্কট শিক্ষাৰ প্ৰতি আগ্ৰহী আছিল আৰু তেওঁৰ প্ৰচেষ্টাত অসমৰ বিভিন্ন ঠাইত এঘাৰখন প্ৰাথমিক বিদ্যালয় স্থাপন কৰা হৈছিল। তেওঁ অসমত প্ৰচলিত "পাইক" আৰু "খেল" প্ৰথাৰ বিলুপ্তি ঘটাইছিল। 1857 ৰ চিপাহী বিদ্ৰোহৰ পিছত ভাৰত তথা অসমৰ প্ৰশাসন বৃটি চ সাম্ৰাজ্যৰ অধীনলৈ যায় আৰু বৃটিচৰ হান্টাৰ কমিচনে অসমৰ শিক্ষা ব্যৱস্থা স্থানীয় ৰ্বোডৰ সহযোগত আগবঢ়োৱাৰ মত পোষণ কৰে। 1833 চনৰ চাৰ্টাৰ এক্টে ভাৰতত মিচনেৰী সকলৰ কাম কৰাৰ বাট মুকলি কৰিছিল আৰু আমেৰিকা, জাৰ্মান, পৰ্টোগাল আদি দেশৰ মিচনেৰীসকলৰ আগমন ঘটিবলৈ আৰম্ভ কৰিছিল। লৰ্ড কাৰ্জনৰ সময়ত 1915 চনৰ অসম স্বায়ত্ব শাসন আইন (The Assam Local Self Government Act 1915) ৰ পাচত অসমৰ শিক্ষা ব্যৱস্থাৰ উন্নতি হবলৈ ধৰে আৰু 1926 চনত বাধ্যতামূলক প্ৰাথমিক শিক্ষাৰ আইন প্ৰণয়ন কৰা হয়। ইয়াৰ পূৰ্বে অসমত আধ্যাত্মিক শিক্ষা আৰু দৈনন্দিন জীৱনৰ মানদণ্ডৰ উন্নতিৰ হকে টোল আৰু সত্ৰ সমূহত শিক্ষাদান কৰা হৈছিল 1823 চনত "জেনেৰেল কমিটি ফৰ পাব্লিক ইনষ্ট্ৰাকচন" গঠন কৰি স্থানীয় লোকসকলৰ শিক্ষাৰ উন্নতিৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছিল। ইয়াৰ বাবে এক লাখ টকা আচুতীয়াকৈ ৰাখি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক জলপানী দিয়া আৰু পাৰ্চী , আৰবী, সংস্কৃত আদি ভাষাত থকা পুথি সমূহ ইংৰাজীলৈ অনুবাদ কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছিল। আৰ্য সমাজ, ব্ৰাহ্ম সমাজ আদি স্থানীয় সংগঠনৰ প্ৰচেষ্টাত বৃটিছ প্ৰশাসক সকলে ইংৰাজী শিক্ষাৰ আৰম্ভণি কৰে

যদিও তেওঁলোকৰ শিক্ষাৰ উদ্দেশ্য আছিল প্ৰশাসনৰ সুবিধা হোৱাকৈ কিছুমান স্থানীয় কৰ্মী গঢ়ি তোলা। সেইসময়ত বৃটিচ প্ৰশাসন ব্ৰহ্মদেশ সীমান্ত অঞ্চলত কিছুমান জনগোষ্ঠীৰ বিৰোধীতাৰ বাবে অসুবিধাৰ সন্মুখীন হৈছিল আৰু সেইসময়ৰ অসমৰ কমিচনাৰ গৰাকীয়ে আমেৰিকান বাপ্তিষ্ট মিচনলৈ ব্ৰহ্মদেশলৈ মিচনেৰী পঠিয়াবৰ বাবে আবেদন কৰে আৰু আমেৰিকাৰ হোম মিচন বোৰ্ডে 1836 চনত ডা. মাথন ব্ৰাউন, ড. মাইলচ ব্ৰনচন আৰু অলিভাৰ কাটাৰক শদিয়া অঞ্চললৈ পঠিয়ায়। সেই সময়ত ইয়াক "চান মিচন" (Shan Mission) বোলা হৈছিল আৰু তেওঁলোকে "চান" জনগোষ্ঠীৰ মাজত কাম কৰিছিল। নাথন ব্ৰাউন আৰু অলিভাৰ কাঁটাৰৰ হাতত প্ৰিন্টিংৰ সা-সজুলী আছিল আৰু তেওঁলোক স্থানীয় ভাষাৰ পুথি প্ৰনয়ণ আৰু অনুবাদ কৰাৰ চেষ্টা কৰিছিল। তেওঁলোকে শদিয়াত এখন বিদ্যালয় স্থাপন কৰে আৰু তাত "টাই" ভাষাত শিক্ষাদান কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰে কিন্তু তেওঁলোকে তাত স্থানীয় লোকৰ বিদ্ৰোহৰ বাবে শদিয়াৰ পৰা আহি শিৱসাগৰ অঞ্চলত বাহৰ পাতে। বৰ্তমানো সেই মিচন চেন্টাৰ শিৱসাগৰত আছে।

লখিমপুৰলৈ শিক্ষাৰ প্ৰসাৰ ঃ 1878 চনত মাইলচ ব্ৰনচন শিৱসাগৰৰ পৰা গাৰো পাহাৰলৈ যায় আৰু তেওঁ ৰেভাৰেণ্ড. চি. ই. পেট্ৰিকক শিৱসাগৰ মিচন চেন্টাৰৰ দ্বায়িত্ব অৰ্পন কৰে। ৰেভাৰেণ্ড পেট্ৰিক 1891 চনত নিমাতী ঘাটেদি আহি উত্তৰ লখিমপুৰ অঞ্চল পৰিদৰ্শন কৰে আৰু এই অঞ্চলত মিচনৰ স্থায়ী কাম আৰম্ভ কৰাৰ বাবে অনুৰোধ জনাই আমেৰিকাৰ হোম মিচন বোৰ্ড লৈ আবেদন জনায়। সেই আবেদন মৰ্মে বোৰ্ডে ৰেভাৰেণ্ড জন ফাৰ্থক এই অঞ্চললৈ পঠিয়ায়। তেওঁ পত্নী ইভা ৰেবষ্টাৰক লগত লৈ ব্ৰহ্মপুত্ৰই দি আহি শিৱসাগৰত উপস্থিত হয় আৰু শিৱসাগৰত কিছুদিন আতিবাহিত কৰি 1893 ত উত্তৰ লখিমপুৰত উপস্থিত হয়। তেওঁ আহি প্ৰথমতে চাবতিস্থিত চৰকাৰী গেষ্ট হাউচত থাকে (বৰ্তমান চাবতিৰ আৰ্মি কেম্প)। তেওঁলোকে ঠাইখন পৰিবদৰ্শন কৰে আৰু হাবিয়নিৰে ভৰি থকা বৰ্তমান জন ফাৰ্থ খ্ৰীষ্টিয়ান ইংলিচ হাইস্কুল থকা ঠাইখন নিৰ্বাচন কৰে। শুনা যায় মাটিখিনি তেওঁ নকাড়ী নিবাসী স্বৰ্গীয় লক্ষী দত্তৰ পৰা এবটা তামোল পান আৰু 5 টকাত গ্ৰহণ কৰে আৰু ঠাইখন পৰিস্কাৰ কৰি তাত বাঁহ আৰু খেৰেৰে ঘৰ সাজিবলৈ দি পুণৰায় শিৱসাগৰ লৈ ঘুৰি যায়। অলপদিনৰ পিছত তেওঁলোক পুণৰায় লখিমপুৰলৈ আহে আৰু লখিমপুৰ মিচন কেন্দ্ৰৰ কাম কাজ আৰম্ভ কৰে। তেওঁলোকে সেই সময়ত লখিমপুৰ বাসীৰ প্ৰাথমিক প্ৰয়োজনীয়তা শিক্ষা আৰু স্বাস্থ্যৰ উন্নতিৰ বাবে মিচন কেন্দ্ৰত এখন বিদ্যালয় আৰু ডিচপেনচেৰী স্থাপন কৰাৰ কৰ্ম আঁচনি প্ৰস্তুত কৰে।

জন ফাৰ্থ ইংলিচ হাইস্কুলৰ পৰিচালনা আৰু শিক্ষাৰ মাধ্যম ঃ বিদ্যালয় স্থাপনৰ পৰিকল্পনা মিচনেৰী সকলৰ থকাৰ হেতুকে বিদ্যালয়খন তেওঁলোকৰ তত্বাৱধানতে পৰিচালিত হৈছিল। ৰেভাৰেণ্ড জন ফাৰ্থ এগৰাকী ধৰ্ম প্ৰচাৰক আছিল আৰু তেওঁৰ পত্নী ৰেৱষ্টাৰ এগৰাকী প্ৰশিক্ষণ প্ৰাপ্ত শিক্ষয়িত্ৰী আছিল। সেয়েহে বিদ্যালয়খন ইভা ৰেৱষ্টাৰে পৰিচালনা কৰিছিল। সেই সময়ত অসমলৈ অহা সকলো মিচনেৰীয়ে অসমীয়া ভাষাৰ দুৰৱস্থাৰ কথা অনুভৱ কৰিছিল আৰু জন ফাৰ্থ আৰু ইভা ৰেৱষ্টাৰে অসমীয়া ভাষাৰ উন্নতি আৰু স্থানীয় মানুহৰ লগত সংযোগ স্থাপনৰ উদ্দেশ্য আগত ৰাখি ল'ৰা-ছোৱালীক শিক্ষাদানৰ বাবে অসমীয়া ভাষাক শিক্ষাৰ মাধ্যম হিচাবে নিৰ্বাচন কৰিছিল। সেয়েহে তেওঁলোকে শিৱসাগৰলৈ ঘুৰি গৈ অসমীয়া আৰু হিন্দী ভাষা শিকিছিল আৰু শিৱসাগৰৰ পৰা দুয়ো আহি অসমীয়া মাধ্যমৰ প্ৰাথমিক বিদ্যালয় স্থাপন কৰিছিল 1898 চনত আৰু তাৰ প্ৰথম প্ৰধান আছিল শিক্ষয়িত্ৰী ইভা ৰেকষ্টাৰ। আমেৰিকাৰ মিচনেৰী সকলৰ প্ৰচেষ্টাতে স্থাপন হোৱাৰ বাবে বিভিন্ন সময়ত অহা মিচনেৰী সকলৰ তত্বাৱধানত বিদ্যালয়খন পৰিচালিত হৈছিল।

বিভিন্ন সময়ত লখিমপুৰ বাপ্তিষ্ট মিচন কেন্দ্ৰত থাকি প্ৰত্যক্ষ ভাৱে বিদ্যালয় পৰিচালনাত জড়িত থকা ব্যক্তিসকলৰ নাম তলত উল্লেখ কৰা হ'ল ঃ

1) ৰেভাৰেণ্ড জন ফাৰ্থ আৰু শ্ৰীমতী ইভা ৰেবষ্টাৰ (1893-1928)
2) ৰেভাৰেণ্ড আৰু শ্ৰীমতী যোচেফ পৌল (1895-1897)
3) ৰেভাৰেণ্ড আৰু শ্ৰীমতী চি. এল. স্বৰানচন (1896-1897)
4) ৰেভাৰেণ্ড আৰু শ্ৰীমতী এইচ ডিক্সন (1901-1904)
5) ৰেভাৰেণ্ড আৰু শ্ৰীমতী বি. এণ্ডাৰচন (1936-1928)
6) ৰেভাৰেণ্ড ডক্টৰ আৰু শ্ৰীমতী জে. ডব্লিউ কুক (তথ্য নাই)
7) ৰেভাৰেণ্ড আৰু শ্ৰীমতী হান্টাৰ (1940)
8) ৰেভাৰেণ্ড আৰু শ্ৰীমতী কাৰ্লো (1942)
9) ৰেভাৰেণ্ড আৰু শ্ৰীমতী প্ৰাইয়ৰ (1944)
10) ৰেভাৰেণ্ড আৰু শ্ৰীমতী কে. উইলিয়াম ছেংষ্ট্ৰম (1946-1969)
11) ৰেভাৰেণ্ড আৰু শ্ৰীমতী উইলবাৰ এচ. চৰ্লি (1948-1964)
12) ৰেভাৰেণ্ড আৰু শ্ৰীমতী ডানা লাৰ্চন (1954-1955)
13) ৰেভাৰেণ্ড আৰু শ্ৰীমতী আৰ্নিক ক্ৰেট'ফিল (1960-1969)
14) মিচ গ্ৰেচ স্বৰানচন (1948-1968)

15) মিচ আৰ্লিন পিটাৰচন (1948-1968)

16) মিচ গ্ৰেচ জুলী (1958-1960)

ওপৰোক্ত মিচনেৰী সকলৰ ভিতৰত ৰেভাৰেণ্ড হেগষ্ট্ৰমে শিক্ষাৰ প্ৰসাৰৰ বাবে উল্লেখযোগ্য অৰদান আগবঢ়াই গৈছে। তেওঁ NEFA ৰ (বৰ্তমানৰ অৰুনাচল প্ৰদেশ) ভিতৰুৱা ঠাইৰ পৰা বহুতো ল'ৰা ছোৱালী বিদ্যালয়লৈ আনে আৰু তেওঁলোকৰ খোৱা, থকা আৰু পঢ়াৰ সকলো খৰছৰ ব্যৱস্থা কৰে। বৰ্তমান সেই ল'ৰা ছোৱালীবোৰ সমাজত প্ৰতিষ্ঠিত আৰু সমাজৰ প্ৰতি বহু বৰঙণী আগবঢ়াই আছে। ৰেভাৰেণ্ড হেগষ্ট্ৰম 1946 চনত আমেৰিকাৰ জেনেবেল কনফাৰেন্সৰ পৰা উত্তৰ লখিমপুৰলৈ আহে আৰু তেওঁৰ প্ৰচেষ্টাত প্ৰাথমিক পৰ্যায়ত থকা বিদ্যালয়খন মধ্য ইংৰাজী পৰ্যায়লৈ উন্নীত কৰা হয়। এই পৰ্যায়লৈকে বিদ্যালয়খনৰ শিক্ষাদানৰ মাধ্যম আছিল অসমীয়া (Class A to Class VI) ইয়াৰ পিছত 1969 চনত বিদ্যালয়খনে ইংৰাজী মাধ্যমত Class - VII আৰু VIII ৰ বাবে চৰকাৰী অনুমোদন লাভ কৰে আৰু 1971 চনত জন ফাৰ্থ ইংলিচ হাইস্কুলৰ পৰা প্ৰথম 16 গৰাকী ছাত্ৰ-ছাত্ৰী প্ৰৱেশিকা পৰীক্ষাত অৱৰ্তীন হয়। ইয়াৰে 11 গৰাকী ভালদৰে উৰ্ত্তীন হয় তাৰে এগৰাকীয়ে গণিত বিষয়ত লেটাৰ নম্বৰ লাভ কৰি বিদ্যালয়ৰ সুনাম অৰ্জন কৰে।

1962 চনৰ চীনা অগ্ৰাসনৰ সময়ত ভাৰত চৰকাৰে ব্ৰহ্মপুত্ৰ নদীৰ উত্তৰ পাৰৰ সকলো মিচনেৰীক নিৰাপত্তাৰ কাৰণত ভাৰত ত্যাগ কৰিবলৈ নিৰ্দ্দেশ দিয়ে। তাৰে কিছুমান মিচনেৰীক নিজৰ কৰ্মক্ষেত্ৰলৈ ঘুৰি আহিবলৈ অনুমতি দিয়ে যদিও তেওঁলোকক বেচি দিন থাকিবৰ বাবে অনুমতি নিদিয়ে। সেয়েহে উত্তৰ পাৰৰ প্ৰায় সকলো মিচনেৰীয়ে 1969 চনত নিজৰ নিজৰ দেশলৈ প্ৰত্যাৱৰ্তন কৰে। 1950 চনত ব্ৰহ্মপুত্ৰ নদীৰ উত্তৰ পাৰৰ সকলো বাপ্তিষ্ট সকলক লৈ উত্তৰ পাৰ বাপ্তিষ্ট সন্মিলন (North Bank Baptist Association, NBCA) গঠন কৰা হৈছিল আৰু মিচনেৰী সকলৰ প্ৰত্যাৱৰ্তনৰ সময়ত জন ফাৰ্থ খ্ৰীষ্টিয়ান ইংলিচ হাইস্কুলৰ সকলো দায়িত্ব তেওঁলোকে NBBCA ক অৰ্পন কৰে লগতে শদিয়াৰ পৰা নলবাৰী, অৰুনাচল প্ৰদেশ (NEFA) আদি অঞ্চলত থকা বাপ্তিষ্ট মণ্ডলী (Church) সমূহৰ পৰিচালনাৰ দ্বায়িত্বও NBBCA ক দিয়া হয়। ব্ৰহ্মপুত্ৰ নদীৰ উত্তৰ পাৰ ও অৰুনাচলত থকা বাপ্তিষ্ট সভাসমূহৰ (Association) কাৰ্যবাহী সচিব সকল NBBCA ৰ সদস্য হয় আৰু মণ্ডলী (Church) সমূহৰ পৰা এগৰাকী সভাপতি নিৰ্ৰ্বাচন কৰা হয়। তেওঁৰ কাৰ্যকাল দুবছৰীয়া। NBBCA ৰ সাধাৰণ সম্পাদক গৰাকীক বাপ্তিষ্ট জেনেৰেল কনফাৰেন্সে পাঁচ বছৰৰ বাবে নিযুক্তি দিয়ে। 1969 চনৰ পৰা বৰ্তমানলৈকে NBBCA ৰ সাধাৰণ সম্পাদকৰ দায়িত্বত থকা লোক সকল হ'ল ঃ- স্বৰ্গীয় ৰেভাৰেণ্ড দেবেন ভূঞা, স্বৰ্গীয় ৰেভাৰেণ্ড এণ্ডাৰচন কে চাংমা, ৰেভাৰেণ্ড পোহৰ দৈমাৰী, ৰেভাৰেণ্ড চোৰাৰাম দৈমাৰী (তেখেত বৰ্তমান কাৰ্যনিৰ্বাহ কৰি আছে)। NBBCA ৰ মূখ্য কাৰ্যালয় শোনিতপুৰ জিলাৰ সাকোমাঠোত আছে। প্ৰথম অৱস্থাত স্কুলখন স্ব-নিৰ্ভৰশীল নোহোৱা লৈকে আমেৰিকাৰ বাপিষ্ট জেনেৰেল কনফাৰেন্সৰ মিচন সমন্বয়ক ৰেভাৰেণ্ড ড০ চি. এল. ৰেমাদেৰে স্কুলৰ পৰিচালনা আৰু উন্নতিৰ ক্ষেত্ৰত চোৱাচিতা কৰিছিল। 1994 চনত NBBCA ই স্কুল পৰিচালনাৰ দ্বায়িত্ব লখিমপুৰ বাপ্তিষ্ট এচ'ছিয়েচন (বৰ্তমান Lakhimpur Baptist Convention) ক দিয়ে আৰু সেই সময়ৰ লখিমপুৰ বাপ্তিষ্ট এছ'চিয়েচনৰ কাৰ্যবাহী সচিব স্বৰ্গীয় ডক্টৰ সূৰ্য ভূষণ পাণ্ড দেৰৰ দেখৰেখত বিদ্যালয় পৰিচালিত হৈ আছিল। 2010 চনত বিদ্যালয় পৰিচালনাত জটিলতা আহি পৰাৰ বাবে NBBCA আৰু লখিমপুৰ বাপ্তিষ্ট এছ'চিয়েচনৰ সিদ্ধান্ত মৰ্মে বিদ্যালয় পৰিচালনাৰ দায়িত্ব থিৰুভাল্লা, কেৰেলা স্থিত সত্যম মিনিষ্ট্ৰী নামৰ অনুষ্ঠানক অৰ্পন কৰা হয়। তেওঁলোকে 2011 চনৰ পৰা বিদ্যালয় পৰিচালনা কৰে আৰু 2013 ত পুনৰায় NBBCA ক বিদ্যালয় পৰিচালনাৰ দ্বায়িত্ব অৰ্পন কৰে। জন ফাৰ্থ খ্ৰীষ্টিয়ান হাইস্কুলত 2011 চনৰ পিছৰ পৰা পৰ্যায়ক্ৰমে CBSE ৰ পাঠ্যক্ৰম সত্যম মিনিষ্ট্ৰীয়ে চলোৱাৰ সিদ্ধান্ত লয় আৰু অনুমোদনৰ বাবে আবেদন কৰে। 2015 আৰু 2016 চনৰ পৰা পৰ্যায়ক্ৰমে CBSE পাঠ্যক্ৰম প্ৰচলন কৰা হয়। বৰ্তমানলৈকে দুটা বৰ্ষৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে CBSE পাঠ্যক্ৰমত HSLC ৰ পৰীক্ষাত অৱৰ্তীন হৈছে। বিদ্যালয় পৰিচালনা কমিটিত চৰকাৰী নিৰ্দ্দেশনা অনুযায়ী থাকিব লগীয়া সদস্য সকলৰ লগতে NBBCA ৰ সাধাৰণ সম্পাদক, লখিমপুৰ বাপ্তিষ্ট কনভেনচনৰ কাৰ্যবাহী সচিবৰ লগত আন দুগৰাকী সদস্য বিদ্যালয় পৰিচালনা সমিতিত সদস্য হিচাবে থাকে।

বিদ্যালয় স্থাপন হোৱাৰ পৰা বৰ্তমানলৈকে বিদ্যালয়ৰ প্ৰধান শিক্ষক / অধক্ষ্যৰ দায়িত্বত থাকি সেৱা আগবঢ়োৱা ব্যক্তিসকল হ'ল—

1) স্বৰ্গীয়া ই ভা ৰেবষ্টাৰ (1893-1895)

2) স্বৰ্গীয়া মিচ গ্ৰেচ স্বৱানচন (1948-1952)

3) স্বৰ্গীয়া মিচ আৰ্লিন পিটাৰচন (1954-1957)

4) স্বৰ্গীয়া মিচ গ্ৰেচ জুলী (1958-1960)

5) স্বৰ্গীয়া মীৰা সন্দিকৈ (1967-1975)

6) স্বৰ্গীয় জন মেথিউ (1976-1982)

7)স্বৰ্গীয় এল. টি. চাইল (1983-1984)

8) স্বৰ্গীয় আৰণু ফাফেট চৰা (1984)

9) শ্ৰীমতী লাৱন্য ডাহাঙ্গা (1984-1992)

10) শ্ৰী আইচেন পেগু (1992-2010)

11) ক) শ্ৰী জবী জন খ) শ্ৰীমতী সংগীতা শৰ্মা (2011-2013)

তেওঁলোকক সত্যম মিনিষ্ট্ৰীয়ে তত্বাৱধায়ক আৰু পৰিচালক হিচাবে নিযুক্তি দিছিল।

12) শ্ৰী প্ৰশান্ত বসুমতাৰী (2013-2023)

13) শ্ৰীমতী এঞ্জিলিচ্ ৰংহাংপি (2023-2024)

জন কাৰ্থ ইংলিচ হাইস্কুলত শিক্ষকতা কৰি স্বৰ্গী হোৱা বিশিষ্ট লোক সকলৰ নাম উল্লেখ কৰা হ'লঃ ৰেভাৰেণ্ড পিতৰ পাণ্ড, ডিক্সন বসুমতাৰী, খ্ৰীষ্টৰ্ড ছাংগা, ৰোহিনী চাণ্ডিগুৰিয়া, বিশাল টপ্ন, মাথিয়াচ ধান, আব্ৰাহাম কেৰ্কেটা, তিলোত্তমা সন্দিকৈ, বিমল ৰাজপুত, ৰামকৃষ্ণ বৰুৱা, উপেন্দ্ৰ নাথ চৌধুৰী, ৰেণু নাৰ্জাৰী, বিমল মেধী, অৰণু যাফেট চৰা, বিমল মেধী, নীলমনি হৰ, বগেন বৰুৱাৰ নাম উল্লেখযোগ্য।

জন ফাৰ্থ ইংলিচ হাইস্কুলৰ শিক্ষাৰ প্ৰতি অৱদান ঃ

ভাৰত স্বাধীন হোৱাৰ পূৰ্বতে এইখন বিদ্যালয় স্থাপন হোৱাৰ হেতুকে শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত বিদ্যালয় খনৰ অৱদান অলেখ। 1893 চনত এই অঞ্চলত বিদ্যালয় নথকাৰ বাবে এইখনেই শিক্ষাৰ পোহৰ বিলোৱা এক উল্লেখযোগ্য শিক্ষানুষ্ঠান আছিল। এইখন বিদ্যালয়ত শিক্ষা আহৰণ কৰিবলৈ অবিভক্ত অসমৰ লুচাই পাহাৰ, কাৰ্বি পাহাৰ, মনিপুৰ, নাগালেণ্ড, নগাওঁ, শোনিতপুৰ, NEFA (বৰ্তমানৰ অৰুণাচল) ৰ বহু ভিতৰুৱা ঠাইৰ লৰা ছোৱালীয়ে ইয়াত অধ্যয়ন কৰিবলৈ আহিছিল।

1836 চনৰ পৰা প্ৰায় 1872 চন মানলৈকে অসমীয়া ভাষাৰ বাবে অতি সংকটপূৰ্ণ সময় আছিল। বিভিন্ন চৰকাৰী কাম-কাজ আৰু তেতিয়ালৈকে স্থাপিত হোৱা বিদ্যালয় সমূহত ইংৰাজ প্ৰশাসক সকলৰ সুবিধাৰ বাবে অসমীয়া ভাষাৰ সলনি ইংৰাজী আৰু বাংলা ভাষাই স্থান লাভ কৰিবলৈ ধৰিছিল। সেয়েহে অসমীয়া ভাষাৰ অস্তিত্বৰ সংকট আহি পৰিছিল। কিন্তু ডাঃ মাইলচ ব্ৰানচন, ড০ নাথন ব্ৰাউন, অলিভাৰ টি কাটাৰ, উইলিয়াম বাৰ্ড, উইলিয়াম কেৰী আদিৰ পৃষ্ঠপোষকতাত অসমীয়া মাধ্যম পুনৰ প্ৰৱৰ্তনৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছিল। এনেদৰে মিচনেৰী সকলে অসমীয়া ভাষাক পুণৰ জীৱিত কৰাত অৰিহণা যোগাইছিল। ৰেভাৰেণ্ড জন ফাৰ্থে স্থাপন কৰা অসমীয়া মাধ্যমৰ বাপ্তিষ্ট মিচন স্কুল খনে লখিমপুৰকে আদি কৰি উত্তৰ পাৰৰ সমগ্ৰ অঞ্চলত শিক্ষাৰ পোহৰ বিলাইছিল। পিছলৈ ৰেভাৰেণ্ড জন ফাৰ্থৰ স্মৰণত "বাপ্তিষ্ট মিচন স্কুল"খন "জন ফাৰ্থ খ্ৰীষ্টিয়ান মিচন স্কুল" বুলি নামাকৰণ কৰা হৈছিল। পিছলৈ 1967 চনত ইয়াক জন ফাৰ্থ খ্ৰীষ্টিয়ান ইংলিচ হাইস্কুল বুলি নামাকৰণ কৰা হয়। 2011 চনত সত্যম মিনিষ্ট্ৰীয়ে স্কুলখনৰ নাম জন ফাৰ্থ খ্ৰীষ্টিয়ান মিচন স্কুল নামাকৰণ কৰে যদিও পৰৱৰ্তী কালত জন ফাৰ্থ খ্ৰীষ্টিয়ান ইংলিচ হাইস্কুল নামটো বাহাল ৰখা হয়।

Fear to Lord is the beginning of wisdom – ঈশ্বৰলৈ ভয় ৰখাই জ্ঞানৰ আৰম্ভন। (হিতোপদেশ 9:10পদ) এই মট' হৈছে জন ফাৰ্থ আৰু ইভা ৰেবষ্টাৰে স্থাপন কৰা বিদ্যালয়খনৰ। এই বিদ্যালয়ত পাঠ্যক্ৰমৰ শিক্ষা দিয়াৰ লগতে মিলা প্ৰীতি, মৰম-ভালপোৱা, সহনশীলতা, শুশ্ৰষা আদি মানৱীয়া গুণ সমূহ বিকাশৰ ওপৰত গুৰুত্ব আৰোপ কৰা হৈছে। সেয়েহে অতীতৰ পৰাই এই বিদ্যালয়খনে নানা জাতি জনগোষ্ঠীৰ মাজত সমন্বয়ৰ সেতু গঢ়িছিল। বিদ্যালয়ৰ ৰেচিডা ছাত্ৰাবাস আৰু এটি ছাত্ৰী নিবাস আছিল। এই ছাত্ৰাবাস আৰু ছাত্ৰীনিবাসত অসম, অৰুনাচল মনিপুৰ, নাগালেণ্ড আদিৰ বহু দুখীয়া ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক বিনামূলীয়াকৈ ৰাখি শিক্ষাদান কৰা হৈছিল। এই খন বিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে পঢ়া শুনাৰ লগতে খেলা ধুলা তথা সাংস্কৃতিক সকলো দিশত সমানে আগবাঢ়ি যোৱাৰ তথ্য বিদ্যালয়ত পোৱা যায়। বিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে বিভিন্ন জাতি জনগোষ্ঠীৰ সাংস্কৃতিক কাৰ্যক্ৰম অনুষ্ঠিত কৰিছিল। বিদ্যালয় খন আছিল অবিভক্ত অসম তথা লখিমপুৰৰ অন্যতম শিক্ষাৰ বাটকটীয়া। অনেক ৰাজনৈতিক নেতা, শিক্ষাবিদ, খেলুৱৈ, প্ৰশাসক, প্ৰতিৰক্ষা বিভাগৰ বিষয়া, প্ৰতিষ্ঠিত ব্যৱসায়ী, স্থাপত্যবিদ, প্ৰযুক্তিবিদৰ সৃষ্টি হৈছে এই বিদ্যালয়ৰ পৰা। বৰ্তমান সময়ত বিদ্যালয়খনৰ অৱদান কিছু স্তিমিত হৈছে যদিও বিদ্যালয়খন লখিমপুৰ তথা সমগ্ৰ অঞ্চলৰ শৈক্ষিক জগতত ৰাখি থৈ যোৱা প্ৰভাৱ নিশ্চয় কোনেও নুই কৰিব নোৱাৰে।

জন ফাৰ্থ খ্ৰীষ্টিয়ান ইংলিচ হাইস্কুল খনে ইতিমধ্যে শত বাৰ্ষিকী অতিক্ৰম কৰিছে। 2008 চনৰ 5 আৰু 6 ফেব্ৰুৱাৰীত 1970 বৰ্ষৰ পৰা 1983 বৰ্ষলৈকে মুঠ তেৰটা বৰ্ষৰ বিদ্যালয়ত পঢ়া প্ৰাক্তন ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আৰু 2008 বৰ্ষৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক লৈ প্ৰাক্তন ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ মিলন সমাৰোহ (Meet

Togather Celebration) অনুষ্ঠিত কৰা হয়। উক্ত সমাৰোহত বহুতো প্ৰাক্তন ছাত্ৰ-ছাত্ৰী (যি সকল সমাজত বহুতো ধৰণে প্ৰতিষ্ঠিত হৈ আছে) যোগদান কৰি পৰিৱেশ জীপাল কৰি তোলে। সমাৰোহত সুকৃতী বিজয় দাসৰ সম্পাদনাত Continum নামৰ এখনি স্মৃতিগ্ৰন্থ প্ৰকাশ কৰা হয়।

যোৱা 2019 চনত বিদ্যালয়খনে 125 বছৰ অতিক্ৰম কৰে আৰু কভিড মহামাৰীৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত দৈৰিকৈ 2022 বৰ্ষৰ 5 আৰু 6 জানুৱাৰীত 125 বছৰীয়া জয়ন্তী সমাৰোহ (Quasquicentennial Celebration) উদ্‌যাপন কৰা হয়। শিক্ষয়িত্ৰী বীনাপানি পেগু মিলি ৰ সম্পাদনাত এখন স্মৃতিগ্ৰন্থ প্ৰকাশ কৰা হয়। প্ৰাক্তন ছাত্ৰ-ছাত্ৰী তথা লখিমপুৰ বাসী সকলো ৰাইজে স্কুলখনৰ পূৰ্বৰ গৌৰৱ পুনৰায় ঘুৰি অহাটো কামনা কৰে।

ৰেভাৰেণ্ড জন ফাৰ্থৰ বিষয়ে কিছু কথা ঃ

ৰেভাৰেণ্ড জন ফাৰ্থৰ জন্ম হৈছিল 1861 চনৰ 2 ডিচেম্বৰ তাৰিখে ইংলেণ্ডৰ এটি বাপ্তিষ্ট পৰিয়ালত। তেওঁ ৰেভাৰেণ্ড এম. জেমচ হিলৰ দ্বাৰা বাপ্তাইজ হৈছিল। তেওঁ 1884 চনত চিকাগো বিশ্ববিদ্যালয়ত শিক্ষা গ্ৰহণ কৰে আৰু U.R. Ire-Shire ৰ বাপ্তিষ্ট চাৰ্কলত আধ্যাত্মিক পৰামৰ্শদাতা হিচাবে নিযুক্ত হয়। পিছত তেওঁ আমেৰিকান মিচন বোৰ্ডত যোগদান কৰে আৰু বোৰ্ডে তেওঁক উত্তৰ লখিমপুৰলৈ পঠিয়ায়। তেওঁৰ পত্নী ইভা ৰেৰষ্টাৰ এগৰাকী প্ৰশিক্ষণ প্ৰাপ্ত শিক্ষয়িত্ৰী আছিল আৰু 1893 চনৰ 21 চেপ্তেম্বৰত তেওঁলোক দুয়ো বোষ্টন চহৰৰ পৰা জাহাজত আন 20 গৰাকী মিচনেৰীৰ সৈতে লখিমপুৰলৈ যাত্ৰা আৰম্ভ কৰে। সেইবছৰৰ শেষৰ ফালে তেওঁলোক লখিমপুৰত উপস্থিত হৈ বৰ্তমানৰ বাপ্তিষ্ট মিচন কেন্দ্ৰ স্থাপন কৰে। তেওঁ 1899 চনৰ পৰা সমগ্ৰ ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ উত্তৰ পাৰত প্ৰভু যীচুৰ বাণী বিলায় আৰু বহুতো মণ্ডলী (Church) স্থাপন কৰে। তেওঁ সাধাৰণতে বগা ৰঙৰ টুপী আৰু বগা ছাতি লৈ গৰু গাড়ীত উঠি এঠাইৰ পৰা আন ঠাইলৈ গৈছিল। কেতিয়াবা ভিতৰুৱা গাঁৱলৈ যাব লগা হলে তেওঁ অকলে খোজ কাঢ়ি নিজৰ সা-সামগ্ৰী নিজেই কঢ়িয়াই নিছিল আৰু তেনে ঠাইত তেওঁ কেবা দিনো গাৱঁৰ মানুহৰ লগত থাকিছিল। তেওঁ স্থানীয় লোক সকলৰ লগত যোগাযোগ কৰিবৰ বাবে মুণ্ডাৰী, হিন্দী আৰু অসমীয়া ভাষা শিকি সেই ভাষাৰে কথা পাতিছিল। তেওঁৰ ৰিপোৰ্ট আৰু ট্ৰেভেল হিষ্ট্ৰীত লিখিছে যে, 1903 চনত তেওঁৰ স্বাস্থ্য অতি বেয়া হোৱাৰ বাবে অসমৰ পৰা গুচি যায় আৰু 1907 চনত তেওঁ পুনৰায় লখিমপুৰলৈ আহে। তেওঁ তেওঁলোকৰ একমাত্ৰ কন্যা গেৰ্ট্ৰ্‌ডক এইখন মিচন স্কুলতে নামভৰ্তি কৰি দিয়ে। তাই মাক-দেউতাকৰ লগত লখিমপুৰত প্ৰায় 12 বছৰ থাকে। 1919 চনত তেওঁ দ্বিতীয় বাৰৰ বাবে নিজ দেশলৈ যোৱাৰ কথা তেওঁৰ ৰিপোৰ্টত উল্লেখ কৰিছে। 1925 চনত তেওঁৰ পত্নী শ্ৰীমতী ইভা ৰেৰষ্টাৰ হঠাৎ অসুস্থ হৈ পৰে । তেওঁক যোৰহাটৰ Dr. Croj আৰু নাৰ্চ মিচ মাৰ্ভিনে চিকিৎসা কৰে যদিও তেওঁ সুস্থ হৈ নুঠাত তেওঁক ছিলংৰ ৰবাৰ্ট প্ৰেচব্ৰিটৰিয়ান হস্পিতাললৈ লৈ যোৱা হয়। কিন্তু 75 দিনৰ পিছত তেওঁ ছিলংত শেষ নিশ্বাস ত্যাগ কৰে। ৰেভাৰেণ্ড জন ফাৰ্থ পত্নীৰ মৃত্যুৰ পিছত অকলে লখিমপুৰলৈ ওভতি আহে আৰু 1928 চনলৈকে দায়িত্ব পালন কৰি পুণৰায় Ire-Shire U.R. লৈ একেবাৰে গুচি যায়। 1955 চনত ৰেভাৰেণ্ড জন ফাৰ্থৰ মৃত্যু হয়। তেওঁ আৰু তেওঁৰ পত্নী লখিমপুৰৰ বাবে যি পৰিশ্ৰম কৰিলে আমি বিশ্বাস কৰো সেয়া অথলে যোৱা নাই। বৰ্তমানৰ শিক্ষিত সমাজখন গঢ়ি উঠাত তেওঁৰ যথেষ্ট অৰিহণা আছে আৰু তেওঁ আমাৰ মনত সদায় অমৰ হৈ থাকিব।

****

প্ৰসঙ্গ পুথি ঃ

1. Continum -Souvenir of Meet Together Celebration of Ex-Student of J.F.C.E.H. School.
2. Quasquicentennial - Souvenir of Auasquicentennial Celebration of J.F.C.E.H. School.
3. Assam Baptist Missionary Conference Report, Guahati, Nov-3-11/1920 - American Baptist Foreign Mission Society.
4. Missionary Travel Literature and Representation of Assam - NEHU https://nehu.ac.in
5. The early story of Christianity in North - East India - Himal Southasian - https://www.himalmag.com
6. Missionaries Interface : Comparing the Development of Assamese and English. https://www.literacyjournal.in
7. স্মৃতিগ্ৰন্থ ঃ শত বাৰ্ষিকী জয়ন্তী উদ্‌যাপন, লখিমপুৰ বাপ্তিষ্ট খ্ৰীষ্টিয়ান সভা। - 28,29 আৰু 30 নৱেম্বৰ 2003 চন।

বড়ো বাপ্তিষ্ট কনভেনচন ঃ ওদালগুৰি জিলা

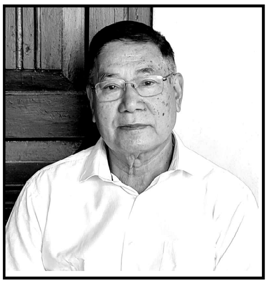

ৰেভাৰেণ্ড প্ৰণয় কুমাৰ দৈমাৰী।

১৯১৪ খৃষ্টাব্দৰ ২৭ জানুৱাৰীত গুৱাহাটীৰ পৰা অহা American Baptist Foreign Mission Societyৰ ত্ৰগৰাকী কৰ্ম্মী ৰেভাৰেণ্ড জৰ্জ ৰিচাৰ্ড কেম্ফৰ চাহাবে বৰিগাওঁত ২১ গৰাকী বড়ো আৰু ৰাভা সম্প্ৰদায়ৰ ভাই-ভনী সকলক বাপ্তিষ্ম দিয়ে। কেম্ফৰ চাহাবে নতুনকৈ খ্ৰীষ্টক গ্ৰহণ কৰা লোক সকলক এই শুভবাৰ্তা আনকো দিবলৈ প্ৰেৰণা যোগায়। তেওঁলোকৰ মাজৰ ৰথাই দৈমাৰীয়ে (পাছলৈ ৰেভাঃ ৰুমানুজ) পাছদিনাৰ পৰাই প্ৰতিদিনে ওচৰৰ গাওঁসমূহলৈ গৈ যীচুৰ সাক্ষী দিয়ে। কেম্ফৰ চাহাবেওঁ ৰুমানুজৰ সংগ দিয়ে। মংগলদৈ অঞ্চলৰ পৰা অহা এগৰাকী প্ৰচাৰক আলফ্ৰেদেওঁ তেওঁলোকক সহভাগীতা দিয়ে। এইদৰে খ্ৰীষ্টৰ শুভবাৰ্তা গোটেই অঞ্চলত বিয়পি গ'ল, ঈশ্বৰৰ আত্মাই মহৎ কাম কৰিলে, সেই একে বছৰতে ওচৰৰ গাৰৰ লোকেওঁ বাপ্তিষ্ম ল'লে।

১৯১৪-১৭ খৃষ্টাব্দত প্ৰথম মহাসমৰ হয় আৰু কেম্ফৰ চাহাবে নিজে এগৰাকী জাৰ্ম্মানীৰ বংশ হোৱা হেতুকে এই অঞ্চলত স্থায়ীভাৱে থাকিব নোৱাৰিলে, মিশ্যন ষ্টেচন স্থাপন কৰা নহ'ল আৰু নিজে মাজে মাজে অহা যোৱা কৰি থাকিল। নিজে স্থায়ীভাৱে থাকিব নোৱাৰিলেওঁ কেম্ফৰ চাহাবে গুৱাহাটীৰ পৰা গাৰো বাপ্তিষ্ট সম্প্ৰদায়ৰ শিক্ষিত লোকসমূহৰ মাজৰ হন্দন চাংমাক বেলগুৰি বাপ্তিষ্ট মণ্ডলীত, চিলদিং চাংমাক অম্বাগাওঁ বাপ্তিষ্ট মণ্ডলীত আৰু নেহেৰচিং চাংমাক এদেনবাৰী বাপ্তিষ্ট মণ্ডলীৰ পালক আৰু প্ৰাথমিক বিদ্যালয়ৰ শিক্ষক নিযুক্তি দিয়ে। আকৌ নগাওঁ জিলাৰ পানীগাৰৰ পৰা বলৰাম বসুমতাৰীক সাপখাইটি বাপ্তিষ্ট মণ্ডলী, গনেশ বসুমতাৰীক দক্ষিণ কুইয়াবিল বাপ্তিষ্ট মণ্ডলীৰ পালক আৰু প্ৰাথমিক বিদ্যালয়ৰ শিক্ষক নিযুক্তি দিয়ে।

ৰেভাৰেণ্ড ৰুমানুজ আৰু আলফ্ৰেদৰ লগত এদেনবাৰী মণ্ডলীৰ মনিৰাম বসুমতাৰী আৰু অম্বাগাওঁ মণ্ডলীৰ পালক চিলদিং চাংমাই শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰত দিনে দিনে সহযোগীতা দিয়ে। তেওঁলোকৰ অক্লান্ত পৰিশ্ৰমৰ ফলত মংগলদৈ বাপ্তিষ্ট খ্ৰীষ্টিয়ান সভাই ১৯৩৯ খৃষ্টাব্দত ৰূপালী জয়ন্তী পালন কৰা সময়ত, এই ২৫ বছৰত ৬৪ খন মণ্ডলী আৰু ৬০০০ ৰ ওপৰ লোকে বাপ্তিষ্ম লয়। এই ২৫ বছৰত

ৰেভাৰেণ্ড দেবেন ভূঞাই ঈশ্বৰৰ বাক্যেৰে যথেষ্টৰূপে সাৰপানী যোগাইছিল। ইয়াৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে সুন্দৰ গান পৰিবেশন কৰিছিল। গান শুনি মণ্ডলীসমূহ জাগৃত হৈ পৰিছিল, ইয়াৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসমূহ মণ্ডলীসমূহলৈ উভটি গৈ পালক, মহিলা চলাওঁতা হৈছিল। এই স্কুলৰ ফুটবল দল ১৯৬৮ খৃষ্টাব্দত অসম চেম্পিয়ন হৈ দিল্লীত সুব্ৰত মুখাৰ্জী ফুটবল চেম্পিয়নশ্বীপত ভাগ লৈছিল।

মণ্ডলীসমূহৰ অৱস্থা ভাল আছিল আৰু জাগৃত আছিল। অতিকৈ দুখৰ কথা American Baptist Foreign Mission Society য়ে ইমানকৈ মণ্ডলী বৃদ্ধি হোৱা স্বত্বেওঁ বৰ্তমানৰ ওদালগুৰি জিলাত এটি Mission স্থাপন কৰিবলৈ ইচ্ছা নকৰিলে। কেম্ফৰ চাহাব আৰু দুই এজনে মাজে মাজে অহা যোৱা কৰি থাকিল। আকৌ ১৯৪৫ খৃষ্টাব্দত তেওঁলোকে কৰ্মী নাই বুলি এই সভাক আমেৰিকাৰ অন্য এটি দল Baptist General Conference অক হস্তান্তৰ কৰে।

এটি জাগৰণ ঃ ১৯২২ খৃষ্টাব্দত এদেনবাৰী বাপ্তিষ্ট মণ্ডলীত এটি জাগৰণ আহে। নতুন বছৰৰ শিক্ষক আছিলে আলফ্ৰেদ। আলফ্ৰেদে কবলৈ আৰম্ভ কৰে, “আজি হ’ল নতুন বছৰৰ প্ৰথম দিন। যোৱা বছৰৰ পাপসমূহ এটা এটাকৈ স্বীকাৰ কৰি ত্যাগ কৰা, এটাওঁ পাপ নাৰাখিবা।” চীল নামৰ এগৰাকী বৃদ্ধলোকৰ পত্নী ফিদিলি আছিল অতিশয় যীচুভক্ত। তেওঁ কান্দি কান্দি নিজৰ সকলো পাপবোৰ স্বীকাৰ কৰি ত্যাগ কৰিলে, লগে লগে অন্য এজনীয়ে কান্দি কান্দি পাপ স্বীকাৰ কৰিলে, আৰু এজনী, আৰু এজন..... এইদৰে ৰাতিপুৱা আৰম্ভ হোৱা গীৰ্জা মাজনিশালৈকে চলি থাকিল। কেৱল পাপ আৰু পাপৰ ক্ষমা বিচাৰি ক্ৰন্দন আৰু মহাক্ৰন্দন। ঈশ্বৰৰ আত্মাই মানুহ বিলাকৰ অন্তৰত কাম কৰিলে, এটি ধৰ্ম্মোদ্দীপনা জাগি উঠিল। মানুহবিলাকে দিনে দিনে শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰিবলৈ ওলাই গ’ল। সেই সময়ত অসমৰ মণ্ডলীসমূহ চেচাঁ আছিল। মংগলদৈ সভাৰ এই ধৰ্ম্মোদ্দীপনাই সমগ্ৰ অসমৰ মণ্ডলীসমূহক আৰু অসমত থকা মিচনেৰী সকলক হৰ্ষিত কৰি তুলিছিলে আৰু জগাই তুলিছিলে।

Baptist General Conference ঃ ১৯৪৬ খৃষ্টাব্দত আমেৰিকাৰ বাপ্তিষ্ট জেনেৰেল কনফাৰেন্সৰ পৰা Rev. Warren Johnson আৰু Mrs. Ruth Johnson আহি ১৯৩১ খৃষ্টাব্দত বৰিগাৱৰ পৰা হৰিশিঙালৈ স্থানান্তৰ কৰা Baptist Christian Centre আৰু হৰিশিঙা হাইস্কুলখনি উন্নীত কৰে আৰু Baptist Christian Hospital স্থাপন কৰে। Dr. (Miss) Beatrice Mulford, Dr. (Mrs.) Laura Edward আৰু Rev. Paul Edward হৰিশিঙাত যোগদান কৰে। মংগলদৈ বাপ্তিষ্ট খ্ৰীষ্টিয়ান সভাৰ লোকসকল অতি আনন্দিত আৰু উৎফুল্লিত হৈ পৰে।

সোণালী জুবিলী ১৯৬৪ ঃ ১৯৬৪ খৃষ্টাব্দৰ ২৫-২৭ জানুৱাৰীলৈ হৰিশিঙাত মংগলদৈ বাপ্তিষ্ট খ্ৰীষ্টিয়ান সভাৰ ৫০ বছৰীয়া জুবিলী অনুষ্ঠিত হৈ যায়। জুবিলীৰ সময়লৈকে ১১০ খনৰ বেছি মণ্ডলী আৰু ১০,০০০ ৰ ওপৰ লোকসকলে বাপ্তিস্ম লয়। ১৯১৪ খৃষ্টাব্দৰ পৰা ১৯৬৪ খৃষ্টাব্দলৈকে অসমৰ ভিতৰতেই বৰ্তমানৰ ওদালগুৰি জিলাত আটাইতকৈ বেছি মণ্ডলী বৃদ্ধি হৈছিল আৰু সমগ্ৰ অসমৰ ভিতৰত এটি বৃহৎ খ্ৰীষ্টিয় দল গঠন হৈছিল। এয়া আছিলে ৰেভাঃ ৰুমানুজ দৈমাৰী, মনিৰাম বসুমতাৰী, চিলদিং চাংমা, আলফ্ৰেদ, মঙ্গল, মঙ্গলসিং আদি লোকসকলৰ অক্লান্ত পৰিশ্ৰম আৰু স্বাৰ্থত্যাগ। তেওঁলোকে প্ৰতিদিনে শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিবলৈ ওলাই গৈছিল।

হৰিশিঙা হাইস্কুল ঃ ১৯৩১ খৃষ্টাব্দতেই আৰম্ভণ কৰা হৰিশিঙা হাইস্কুল সমগ্ৰ অসমৰেই স্কুলীয়া শিক্ষা আৰু আত্মিক শিক্ষাৰ এটি প্ৰাণকেন্দ্ৰস্বৰূপ হৈ উঠিছিল। ৰেভাৰেণ্ড দেবেন ভূএগ্ৰাই ঈশ্বৰৰ বাক্যেৰে যথেষ্টৰূপে সাৰপানী যোগাইছিল। ইয়াৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে সুন্দৰ গান পৰিবেশন কৰিছিল। গান শুনি মণ্ডলীসমূহ জাগৃত হৈ পৰিছিল, ইয়াৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসমূহ মণ্ডলীসমূহলৈ উভটি গৈ পালক, মহিলা চলাওঁতা হৈছিল। এই স্কুলৰ ফুটবল দল ১৯৬৮ খৃষ্টাব্দত অসম চেম্পিয়ন হৈ দিল্লীত সুব্ৰত মুখাৰ্জী ফুটবল চেম্পিয়নশ্বীপত ভাগ লৈছিল।

হৰিশিঙা হস্পিটেল ঃ ১৯৪৬ খৃষ্টাব্দত ৰেভাঃ ওৱাৰেন জনচনৰ লগত অহা এগৰাকী নাৰ্চ মিছ ডৰথি দ্ৰুৎজে নিজৰ বাসগৃহতেই ৰোগীকসল চোৱাচিতা কৰিবৰ বাবে এটি সেৱা কেন্দ্ৰ মুকলি কৰে। পাছলৈ ডাঃ (মিচেছ) লৰা এডৱাৰ্ডছ আৰু ডাঃ (মিচ) বিয়েট্ৰিছ মালফোৰ্ড আহি বাপ্তিষ্ট খ্ৰীষ্টিয়ান হস্পিটেল মুকলি কৰে। সেই সময়ৰ অবিভক্ত মংগলদৈ মহকুমাৰ (বৰ্তমানে দৰং + ওদালগুৰি জিলা) অপাৰেশ্যনৰ সুবিধা থকা এইখনেই একমাত্ৰ হস্পিটেল আছিল। ডাঃ লৰা এডৱাৰ্ডে ৰাতিপুৱা ৬ বজাৰ পৰা গধুলি ৬ বজালৈ অক্লান্তভাৱে ৰোগীক পৰিচৰ্য্যা কৰিছিল।

১৯৬৮ ঃ ভাৰত চৰকাৰৰ এটি অধ্যাদেশ ঃ ১৯৬৮

খৃষ্টাব্দত ভাৰত চৰকাৰে বিদেশী মিচনেৰীসকলক ভাৰত ত্যাগ কৰিবলৈ এটি অধ্যাদেশ জাৰি কৰে। ৰেভাৰেণ্ড খালাচন মোচাৰী বৰিগাওঁ এম.ই. স্কুলৰ হেডমাষ্টৰ হিচাপে কৰ্ম্মৰত আছিল। তেখেতে চৰকাৰী চাকৰি ইস্তফা দিয়ে আৰু সভাৰ কাৰ্য্যবাহী সচিব নিযুক্তি দিয়া হয়।

১৯৮৫/৮৬ঃ ১৯৮৫ খৃষ্টাব্দত দৰং বাপ্তিষ্ট খ্ৰীষ্টিয়ান সভাই (নাম সলনি হ'ল) ৰেভাঃ পোহৰ দৈমাৰীক আমেৰিকাৰ Bethel Theological Seminary ত এবছৰীয়া নেতৃত্ব প্ৰশিক্ষণৰ বাবে পঠায় আৰু ১৯৮৬ চনত Netherland ৰ Amsterdam মহানগৰীত ১০-২১ জুলাইলৈ অনুষ্ঠিত হোৱা ডঃ বিল্লী গ্ৰাহামৰ International Conference for Itinerart Evangelists সকলৰ অধিৱেশনত ৰেভাঃ পোহৰ দৈমাৰী আৰু ৰেভাঃ প্ৰণয় কুমাৰ দৈমাৰী উপস্থিত থাকে। উক্ত অধিৱেশনত পৃথিৱীৰ ১৯৩ খন দেশৰ ১০,০০০ প্ৰতিনিধি উপস্থিত থাকে।

হীৰক জয়ন্তী ১৯৮৯ ঃ ১৯৮৯ খৃষ্টাব্দৰ ৬-৯ ফেব্ৰুৱাৰীত দৰং বাপ্তিষ্ট খ্ৰীষ্টিয়ান সভাৰ হীৰক জয়ন্তী অনুষ্ঠিত হয়। উক্ত সময়লৈকে ১৪৮ মণ্ডলী আৰু শাখা মণ্ডলী লগতে ১৮,৫৮০ সদস্য আছিল।

শতবাৰ্ষিকী ২০১৪ঃ ২০১৪ খৃষ্টাব্দৰ ৩০ জানুৱাৰীৰ পৰা ২ ফেব্ৰুৱাৰীলৈকে বড়ো বাপ্তিষ্ট কনভেনচনৰ শতবাৰ্ষিকী উৎযাপন কৰা হয়। এই সময়লৈকে মুঠ ৩৬১ মণ্ডলী আৰু বাপ্তিষ্ট পোৱা সদস্য আছিল। সৰ্বমুঠ জনসংখ্যা ৫২,৫১২।

প্ৰগতিৰ পথেৰে ঃ বড়ো বাপ্তিষ্ট কনভেনচনে ১০০ বছৰ অতিক্ৰম কৰিলে। স্কুলীয়া শিক্ষাত ৰেভাঃ ডঃ পোহৰ দৈমাৰী ডাঙৰীয়াই প্ৰথমগৰাকী এম.এ. পাছ কৰা হৈ ইউনিয়ন বিব্লিকেল চেমিনাৰী, ইয়োৎমলত বি.ডি. আৰু আমেৰিকাত উচ্ছ শিক্ষা লৈ বড়ো বাপ্তিষ্ট কনভেনচন আৰু উত্তমপাৰত সৰল নেতৃত্ব প্ৰদান কৰে। ইউনিয়ন বিব্লিকেল চেমিনাৰীৰ প্ৰথম গ্ৰেজুৱেট আৰু বিশ্ববানী, গুৱাহাটীৰ প্ৰথম অধ্যক্ষ পালক যোচেফ বসুমতাৰীদেৱে অসমৰ বিভিন্ন মণ্ডলীসমূহত পৰিচৰ্য্যা কৰি আছে, তেখেতক Most respected Bible Teacher in Assam বুলি কোৱা হয়। ৰেভাঃ ডঃ শ্যাম বসুমতাৰীদেৱে কানাডাত উচ্ছ শিক্ষা লৈ বৰ্ত্তমানে ইষ্টাৰ্ন থিয়লজিকেল কলেজ, যোৰহাটত অধ্যাপনা কৰি আছে। বড়ো বাপ্তিষ্ট কনভেনচনৰ সুযোগ্য সন্তানসকলৰ ভিতৰত ৰেভাঃ এন্দাৰচন কে, চাংমা আৰু শ্ৰীযুক্তা বিনোদিনী চাংমাৰ সুযোগ্য সন্তান সুন্দৰ চাংমা ডাঙৰীয়াই পৃথিৱীৰ ৭৮ খনমান দেশ ভ্ৰমণ কৰি ঈশ্বৰৰ পৰিচৰ্য্যা কৰি আছে। তেখেতৰ সহোদৰ ভাতৃ বিজয় চাংমা ডাঙৰীয়ায়ো ককায়েকৰ দৰেই পৃথিৱীৰ বিভিন্ন দেশ ভ্ৰমণ কৰি ঈশ্বৰৰ পৰিচৰ্য্যা কৰি আছে। তেওঁলোক উত্তৰ পাৰ বাপ্তিষ্ট খ্ৰীষ্টিয়ান সন্মিলনীৰ সম্পত্তি হয় আৰু অসমৰ খ্ৰীষ্টিয় আকাশৰ উজ্জ্বল তৰা বুলি কব পৰা যায়।

ওদালগুৰি সমষ্টিৰ পৰা ক্ৰমে- ডেভিদচন ভৰৰা (১৯৫২-৫৭), বিনাই খুংগুৰ বসুমতাৰী, শ্ৰীযুত ৰিহন দৈমাৰী আৰু বৰ্তমানে শ্ৰীযুত গোবিন্দ চন্দ্ৰ বসুমতাৰী অসম বিধান সভালৈ এম.এল.এ. নিৰ্বাচিত হৈছে। বড়োলেণ্ড টেৰিটৰিয়েল কাউঞ্চিললৈ শ্ৰীযুত পূৰ্ণকান্ত দৈমাৰী, শ্ৰীযুত ৰিপেন দৈমাৰী, শ্ৰীযুত সঞ্জয় স্বৰ্গীয়াৰী সদস্য হিচাপে আৰু শ্ৰীযুত গোবিন্দ চন্দ্ৰ বসুমতাৰী ডেপুটি চিফ হৈ কাৰ্য্যনিৰ্বাহ কৰি আছে।

সামৰণী ঃ বড়ো বাপ্তিষ্ট কনভেনচনৰ প্ৰতিটো মণ্ডলীত দক্ষিণ কোৰিয়াৰ দৰে ৰাতিপুৱাৰ প্ৰাৰ্থনা গীৰ্জা দিনে দিনে চলি থাকিব লাগে, মিজোৰামৰ দৰে প্ৰতিটো পৰিয়ালে দশমভাগ দিব লাগে, মোচিৰ দৰে ইশ্ৰায়েল বিলাকক ৰক্ষা কৰিবলৈ ৪০ দিনে প্ৰাৰ্থনা কৰা নেতা-চলাওঁতাৰ জন্ম হ'ব লাগে, ৰেভাঃ ৰুমানুজ আৰু তেওঁৰ সঙ্গীবৃন্দৰ দৰে প্ৰতিদিনে শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিবলৈ ওলাই যোৱা প্ৰচাৰক (fire for the Lord) থাকিব লাগে, আমেৰিকাৰ দৰে পৃথিৱীৰ প্ৰতিটো দেশত খ্ৰীষ্টৰ বাবে তেজ দিবলৈ যুৱক যুৱতীসকল ওলাই যাব লাগে। বড়ো বাপ্তিষ্ট কনভেনচনে এশ বছৰ পাৰ কৰিলে, খ্ৰীষ্টৰ বাবে মণ্ডলীসমূহত এটি ডাঙৰ ধৰ্ম্মোদ্দীপনা জাগি উঠিব লাগে, ১০০০ গৰাকী প্ৰচাৰক পঠিওৱাৰ দৰ্শন থাকিব লাগে।

****

গাৰো বাপ্তিষ্ট এছ'ছিয়েশ্যনৰ চমু ইতিহাস

ৰেভা. এলেন্দ্ৰ চাংমা
জি.বি.এ

স্বৰ্গীয় ৰমেশ বৰঠাকুৰ আৰু বিশিষ্ট অতিথি তথা সাংস্কৃতিক মঞ্চ উদ্বোধক হিচাপে মাননীয় ৰেভা, চুচিল দৈমাৰীদেৱ (বি.বি.চি) উপস্থিত আছিল। তেওঁলোকৰ উপস্থিতিয়ে আমাৰ ৰূপালী জয়ন্তী উদ্‌যাপনত গৌৰৱ আৰু সৌষ্ঠৱ বৰ্ধন কৰাৰ লগতে কাৰ্যসূচী সফল হোৱাত অৰিহণা যোগাইছিল। এই ৰূপালী জয়ন্তী উদ্‌যাপন বৰ্যৰ পিছতে সভাপতি শ্ৰীযুত গণ জি মমিন আৰু সম্পাদক শ্ৰীযুত মধুনাথ মাৰাকদ্বয়ে তেওঁলোকৰ কাৰ্যৰপৰা অব্যাহতি লয়।

সৰ্বপ্ৰথমে মহান দয়ালু প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টক অশেষ ধন্যবাদ আৰু প্ৰণাম জনাই, এই মধুৰ ক্ষণত উত্তৰপাৰ বাপ্তিষ্ট খ্ৰীষ্টিয়ান এছ'ছিয়েশানৰ ৭৫ বছৰীয়া 'মহা ৰজত জয়ন্তী'ৰ স্মৰণিকাত গাৰো ব্যপ্তিষ্ট এছ'ছিয়েশ্যনৰ চমু ইতিহাস আলোকপাত কৰিবলৈ প্ৰয়াস কৰিলো। ইতিহাস বুলি ক'লে আমি অতীজত হৈ যোৱা কিছুমান প্ৰকৃত ঘটনাৰ নিৰ্ভৰযোগ্য ধাৰাবাহিক বিবৰণীৰ কথাকে বুজি পাও।

স্মৰ্তব্য যে, গাৰোসকল প্ৰভু যীচুখ্ৰীষ্টক পোৱাৰ পিছত লাহে লাহে বিস্তাৰিত হৈ কালক্ৰমত পোন প্ৰথমবাৰৰ বাবে ১৯২১ চনত বোল্ কল্ সভা পাতি বিশ্বাসীসকলৰ মাজত পৰিচৰ্যাৰ কাৰ্য আৰম্ভ কৰিছিল। সময়ৰ সোঁতত এই বোল্ কল্ সভা ১৯৬৪ চনত D.A.B.K. অৰ্থাৎ দৰং আচ্ছিক বাপ্তিষ্ট ক্ৰিমা নামেৰে নামকৰণ কৰি চেঙেলিমাৰী বাপ্তিষ্ট মণ্ডলীত প্ৰথমবাৰৰ বাবে বাৰ্ষিক সভা অনুষ্ঠিত কৰিছিল। সময়ৰ গতিত চৰকাৰৰ নিয়ম নীতি আৰু জিলা বিভক্ত সীমা নিৰ্ধাৰণৰ ক্ষেত্ৰত তাহানিৰ দৰং জিলা বিভক্ত হৈ ১৯৮০ চনত শোণিতপুৰ জিলা গঠন হয়। দৰং জিলা দ্বি-খণ্ডিত হ'লেও দুয়োখন জিলাৰ খ্ৰীষ্ট বিশ্বাসী গাবো ভাই-ভনীসকলে একেলগে সভা সমিতি পাতি খ্ৰীষ্টৰ পৰিচৰ্যাৰ কাম কৰি আহিছিল। কিন্তু সময়ত কাল-স্থানৰ লগত সংগতি ৰাখি কাম-কাজ, সভা-সমিতি পাতিবলৈ কিছুমান সমস্যাৰ সম্মুখীন হোৱাৰ বাবে যোৱা ইংৰাজী ১৯৮৩ চনত D.A.B.K. নাম সলনি কৰি N.B.GB.C.A. অৰ্থাৎ নৰ্থ বেংক গাৰো বাপ্তিষ্ট খ্ৰীষ্টিয়ান এছ'ছিয়েশান নামেৰে নামকৰণ কৰে। প্ৰায় ১০ বছৰ কালজুৰি দুয়োখন জিলাৰ খ্ৰীষ্টিয় বিশ্বাসীসকলে একেলগে সভা-সমিতি পাতি আহে।

পৰিতাপৰ কথা, সময়ৰ নিষ্ঠুৰ কোবত নানা সমস্যা আৰু অসুবিধাৰ কাৰণে যোৱা ইংৰাজী ১৯৯২ চনত N.B.G.B.C.A.ৰ পৰা পৃথক হৈ D.G.B.C.A. অৰ্থাৎ দৰং গাৰো বাপ্তিষ্ট খ্ৰীষ্টান এছ'ছিয়েশ্যন নামেৰে নামকৰণ কৰি দৰং জিলাত থকা গাৰো খ্ৰীষ্টিয় মণ্ডলীবোৰে প্ৰথম বাৰৰ বাবে বাৰ্ষিক অধিবেশন বননগৰী বাপ্তিষ্ট মণ্ডলীত অনুষ্ঠিত কৰে। অধিবেশনত সভাপতিত্ব কৰিছিল শ্ৰীযুত গণ জি. মমিন আৰু সম্পাদক শ্ৰীযুত নেলচন চাংমাদেৰে। ইংৰাজী ১৯৯২ চনৰ পৰা ১৯৯৬ চনলৈ শ্ৰীযুত নেলচন চাংমাদেৰে সম্পাদকৰ কাৰ্য সম্পাদন কৰি অব্যাহতি লয়। তেখেতৰ পিছত শ্ৰীযুত যতীন্দ্ৰ মাৰাকদেৰক সম্পাদক পদৰ বাবে নিৰ্বাচিত কৰা হয়। ইংৰাজী ২০০৪ চনলৈ সম্পাদকৰ পদত কাৰ্য সম্পাদন কৰি শ্ৰীযুত যতীন্দ্ৰ মাৰাকদেৰে অব্যাহিত লোৱাৰ পিছত শ্ৰীযুত মধুনাথ মাৰাকদেৰক সম্পাদকৰ পদৰ বাবে নিৰ্বাচিত কৰা হয়। তেখেতৰ কাৰ্যকালতে দৰং জিলা পুনৰ দ্বি-খণ্ডিত হৈ ওদালগুৰি জিলাৰ (বি.টি.এ.ডি) গঠন হয়। নতুন জিলা গঠন হোৱাৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত তাহানিৰ D.G.B.C.A নামৰ সলনি G.B.A. অৰ্থাৎ গাৰো বাপ্তিষ্ট এছ'ছিয়েশান নামেৰে নামকৰণ কৰি বৰ্তমানলৈকে প্ৰভুৰ দয়াত কাৰ্য সম্পাদনা অব্যাহত আছে। যোৱা ইংৰাজী ৯ তাৰিখৰ পৰা ১২ তাৰিখ ফেব্ৰুৱাৰী ২০১৭ চনত ইয়াৰ 'ৰূপালী জয়ন্তী' বৰ্ষ বননগৰী বাপ্তিষ্ট মণ্ডলীত উলহ-মালহেৰে উদ্‌যাপন কৰিবলৈ প্ৰভুৱে সহায় কৰিলে। এই ৰূপালী জয়ন্তীৰ মুখ্য বক্তাৰূপে স্বৰ্গীয় ৰমেশ বৰঠাকুৰ আৰু বিশিষ্ট অতিথি তথা সাংস্কৃতিক মঞ্চ উদ্বোধক হিচাপে মাননীয় ৰেভা, চুচিল দৈমাৰীদেৰ (বি.বি.চি) উপস্থিত আছিল। তেওঁলোকৰ উপস্থিতিয়ে আমাৰ ৰূপালী জয়ন্তী উদ্‌যাপনত গৌৰৱ আৰু সৌষ্ঠৱ বৰ্ধন কৰাৰ লগতে কাৰ্যসূচী সফল হোৱাত অৰিহণা যোগাইছিল। এই ৰূপালী জয়ন্তী উদ্‌যাপন বৰ্ষৰ পিছতে সভাপতি শ্ৰীযুত গণ জি মমিন আৰু সম্পাদক শ্ৰীযুত মধুনাথ মাৰাকদ্বয়ে তেওঁলোকৰ কাৰ্যৰপৰা অব্যাহতি লয়।

বৰ্তমান গাৰো বাপ্তিষ্ট এছ'ছিয়েশ্যনৰ সভাপতি শ্ৰীযুত ফিলিপ চাংমা আৰু কাৰ্যবাহী সচিবৰূপে ৰেভা. এলেন্দ্ৰ চাংমাদেৰে সভাৰ কাৰ্য পৰিচালনা কৰি আছে। অতি আনন্দ ও গৌৰৱৰ অধ্যায় বুলি আমাৰ অনুভৱ এই যে, যোৱা ইংৰাজী ২৪ আগষ্ট ২০২১ তাৰিখৰ সাকোমাটো কাৰ্যকৰী সভাত আমাৰ অনুনয় বিনয়ৰ আবেদনমৰ্মে সকলো কাৰ্যকৰী সদস্যৰ সৰ্বসম্মতিমৰ্মে N.B.B.C.A. ৰ সভ্য হিচাপে গ্ৰহণ কৰি লোৱাৰ সিদ্ধান্ত লয়। সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰাৰ বাৰ্তা পাই গাৰো সভাৰ মণ্ডলীবোৰে অতি সুখী অনুভৱ কৰে বুলি আমাৰ মনে ধৰে।

গাৰো বাপ্তিষ্ট এছ'ছিয়েশ্যন সৰু-বৰ ১১ টা মণ্ডলীৰে গঠিত এখনি সৰু সভা। শিক্ষা-দীক্ষাৰ লগতে পৰিয়ালবোৰৰ অৰ্থনৈতিক দিশ তেনেই পিছপৰা। বৰ্তমানেও বি.ডি. পঢ়া এজনো নাই। অনাগত দিনবোৰত উঠি অহা প্ৰজন্মৰপৰা আমি প্ৰভুতঃ আশাৰে বাট চাই আছো। সম্প্ৰতি, N.B.B.C.A. ৰ চত্ৰছায়াত থাকি আগন্তুক দিনবোৰত সকলোবোৰ ক্ষেত্ৰতে সহযোগ কৰি চলি যাবলৈ প্ৰভুৰ চৰণত আমি আশাবাদী। বিগত ২০২২ চনৰপৰা ক্ৰমাগতভাবে N.B.B.C.A ৰ বাৰ্ষিক অধিবেশনবোৰত যোগদান কৰি আমাৰ খ্ৰীষ্ট বিশ্বাসীসকলে বহুত উৎসাহ-উদ্দীপনা পোৱাৰ লগতে বিভিন্ন ক্ষেত্ৰত সমন্বয়ৰ সেতু পাবলৈ সক্ষম হোৱা পৰিলক্ষিত হৈছে। যোৱা ইংৰাজী ২০২৩ চনত ২৮ ৰ পৰা ৩০ ছেপ্তেম্বৰলৈ বলনপাৰা বাপ্তিষ্ট মণ্ডলীত গাৰো বাপ্তিষ্ট এছ'ছিয়েশ্যনৰ নেতৃত্ব শিবিৰ কাৰ্যসূচীত আমাৰ মাননীয় N.B.B.C.A. ৰ সাধাৰণ সচিব ৰেভা. চোৰাৰাম দৈমাৰীদেৰে শিক্ষকৰূপে উপস্থিত থাকি শিক্ষা প্ৰদান কৰে। ইয়াৰোপৰি, উত্তৰপাৰ বাপ্তিষ্ট খ্ৰীষ্টিয়ান এছ'ছিয়েশ্যনৰ অধীনত চলি থকা প্ৰাপ্ত বয়স্ক নিৰক্ষৰ দূৰীকৰণ অভিযানৰ দ্বাৰা কিছুমান মণ্ডলীৰ লোকসকলৰ সহায় হোৱা দেখিবলৈ পোৱা যায়।

সদৌ শেষত N.B.B.C.A. ৰ ৭৫ বছৰীয়া 'মহাৰজত জয়ন্তী'ৰ যোগেদি আমাৰ বিশ্বাসীসকলৰ মাজত বাৰুকৈয়ে ঈশ্বৰৰ গৌৰৱ প্ৰশংসাৰ লগতে মহৎ কাৰ্য সাধন কৰাত সহায়ক হওঁক। তাৰেই অফুৰন্ত আন্তৰিক কামনাৰে লিখনিৰ মাজত অজানিতে বৈ যোৱা ভুল-ভ্ৰান্তিৰ বাবে মোৰ শ্ৰদ্ধাৰ পাঠক-পাঠিকাসকলৰ ওচৰত প্ৰভুৰ নামত মাৰ্জনা বিচাৰিলো।

*****

সংযুক্ত মিচিং বাপ্তিষ্ট মণ্ডলীৰ চমু ইতিহাস ১৯৯৮-২০২৫

HISTORY OF UNITED MISING BAPTIST CHURCH , 1998-2025

Mr. Moneswar Doley
Ex. Executive Secretary,
UMBC

সভাৰ পৰিচয়ঃ

সংযুক্ত মিচিং বাপ্তিষ্ট মণ্ডলী ২৭ বছৰ বয়সত উপনিত হ'ল। প্ৰভুৰ প্ৰতি গভীৰ বিশ্বাস, আশা, আৰু ত্যাগ স্বীকাৰ কৰি ১৯৯৮ চনৰ ২ মে' তাৰিখৰ শনিবাৰে নলামুখ বাপ্তিষ্ট মণ্ডলীত সেই সময়ৰ নেতা, চলাওঁতাসকলৰ যোগেদি সংযুক্ত মিচিং বাপ্তিষ্ট মণ্ডলী স্থাপন কৰা হয়। ইংৰাজী ১৪, ১৫, জানুৱাৰী ২০২৩ বৰ্ষৰ গৌৰৱৰ ৰূপালী জয়ন্তী উদযাপন কৰিবলৈ দিন আয়োজন কৰা হ'ল।

ধেমাজি জিলাৰ সদৰ কেন্দ্ৰৰ পৰা উত্তৰ-পূৰ প্ৰান্তৰ চিলাপথাৰ চহৰৰ নিচেই কাষত অৱস্থিত লোইত পুৰ গাঁৱত সংযুক্ত মিচিং বাপ্তিষ্ট মণ্ডলী মুখ্য কাৰ্যালয় অৱস্থিত। সভাৰ গঠন প্ৰক্ৰিয়া এইদৰে আৰম্ভ হ'ল। বৃহত্তৰ লখিমপুৰ বাপ্তিষ্ট সভাৰ পৰা পৃথক হৈ ১৯৯৩ চনত জিলা ভিত্তিত ধেমাজি বাপ্তিষ্ট খ্ৰীষ্টিয়ান সভা নামেৰে এখনি পূণাৰ্গ সভা গঠন কৰা হয়। উক্ত সভাত ধেমাজি জিলাৰ অন্তৰ্গত বিভিন্ন জাতি, জনজাতিৰ যোগেদি স্থাপন হোৱা মণ্ডলীসমূহক সামৰি লৈ উক্ত সভাখনিক গঠন কৰা হৈছিল। অৱশ্যে ভৌগোলিক দিশৰ পৰা যদিও মাজুলী জিলাৰ অন্তৰ্ভুক্ত নহয় তথাপিও শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰৰ ক্ষেত্ৰত মাজুলী জিলাক সামৰি লোৱা হয়।

১৯৯৩ চনৰ পৰা ১৯৯৭ শেষৰ বৰ্ষলৈকে শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কাৰ্য, মণ্ডলী স্থাপন আৰু আত্মিক পৰিচৰ্যাৰ ক্ষেত্ৰত যথেষ্ট আগবাঢ়িবলৈ ধৰিলে। (অৱশ্যে ইয়াৰ মাজতো বাধা-বিঘিনি নথকা নহয়) মিচিং জনগোষ্ঠী অধ্যুষিক অঞ্চলসমূহত শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কাৰ্য ও মণ্ডলী স্থাপনত উৎসাহজনক আছিল। সেই কাৰণে মিচিং অধ্যুষিক অঞ্চলৰ বৰ্ধিত মণ্ডলী ও বিশ্বাসীসকলৰ পৰিসংখ্যাৰ প্ৰতি দৃষ্টি ৰাখি লগতে নিজস্ব

> *পূৰ্ণ পৰ্যায়ৰ মিচিং বাপ্তিষ্ট সভা গঠন সম্পৰ্কে ধেমাজি বাপ্তিষ্ট খ্ৰীষ্টিয়ান সভাৰ DBCA অন্তৰ্গত থকা মিচিং বাপ্তিষ্ট মণ্ডলীসমুহ আৰু মিচিং বাপ্তিষ্ট চাৰ্চ কাউন্সিল MBCC অন্তৰ্গত থকা মিচিং মণ্ডলীসমূহৰ নেতৃত্বক লৈ এখনি পূৰ্ণ পৰ্যায়ৰ মিচিং বাপ্তিষ্ট সভা গঠন সন্দৰ্ভত পৰামৰ্শ আগবঢ়ায়।*

ভাষা-সংস্কৃতিৰ যোগেদি প্ৰভুৰ শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কাৰ্যৰ উদ্দেশ্য ৰাখি তলত উল্লেখ কৰা প্ৰভুৰ দাসসকলৰ যোগেদি ক্ৰমে ৰোহিণী কুমাৰ দলে, ভদ্ৰ পেগু, ৰেভাঃ লবণ পেগু, ৰবিন্দ্ৰ কুটুম, ৰেভাঃ দত্তৰাম পাইত আৰু পাষ্টৰ চি কাইচাৰ প্ৰচেষ্টাত ধেমাজি বাপ্তিষ্ট খ্ৰীষ্টিয়ান সভাৰ ভৌগোলিক ক্ষেত্ৰখনৰ ভিতৰতে মিচিং সভাৰ গঠনৰ প্ৰক্ৰিয়া আৰম্ভ কৰা হয়।

যোৱা ইংৰাজী ১০-১০-১৯৯৭ তাৰিখে মিচিং সভাৰ গঠনৰ প্ৰক্ৰিয়া আৰম্ভ কৰিবলৈ ধেমাজি বাপ্তিষ্ট খ্ৰীষ্টিয়ান সভাৰ মিছন কেন্দ্ৰত ৰোহিণী কুমাৰ দলেদেৰৰ সভাপতিত্বত প্ৰথম বৈঠক অনুষ্ঠিত কৰা হয়। বৈঠকৰ উদ্দেশ্য ব্যাখ্যা ৰেভাঃ লৱণ পেগুদেৰে মিচিং সভাৰ গঠন সন্দৰ্ভত উপস্থিত প্ৰতিনিধিবৰ্গক অৱগত কৰে। ওপৰোক্ত বৈঠক বিতংভাবে আলোচনা কৰাৰ পাছত প্ৰস্তাব লোৱা হয় যে, ধেমাজি বাপ্তিষ্ট খ্ৰীষ্টিয়ান সভাক মিচিং বাপ্তিষ্ট সভা গঠন সন্দৰ্ভত লিখিতভাবে আবেদন কৰা হওক। সেইদৰে ৰোহিণী কুমাৰ দলে আৰু ভদ্ৰ পেগুৰ নেতৃত্বত আবেদন পত্ৰ লিখি সভাৰ কাৰ্যালয়লৈ প্ৰেৰণ কৰা হয়। যোৱা ইংৰাজী ৩০-১০-১৯৯৭ তাৰিখে অনুষ্ঠিত হোৱা ধেমাজি বাপ্তিষ্ট খ্ৰীষ্টিয়ান সভাৰ কাৰ্যনিৰ্বাহক বৈঠকত বিষয়টো গুৰুত্ব সহকাৰে আলোচনা কৰা হয়। আলোচনাৰ শেষত কাৰ্যনিবহিক বৈঠকৰ পৰিৱৰ্তে (মিচিং বাপ্তিষ্ট সহভাগিতা দল) হিচাপে গঠন কৰিবলৈ পৰামৰ্শ দি প্ৰস্তাব গ্ৰহণ কৰা হয়।

ওপৰত উল্লেখিত প্ৰস্তাবটিক আলোচনা কৰিবলৈ যোৱা ইংৰাজী ২০-১২-১৯৯৭ তাৰিখে দিনৰ ১ বজাৰ পৰা নলামুখ বাপ্তিষ্ট মণ্ডলীত ধেমাজি বাপ্তিষ্ট খ্ৰীষ্টিয়ান সভাৰ অন্তৰ্গত থকা মিচিং বাপ্তিষ্ট মণ্ডলীসমূহক লৈ (মিচিং বাপ্তিষ্ট সহভাগিতা দল) গঠন সম্পৰ্কে আলোচনা কৰিবলৈ এখনি জৰুৰী বৈঠক তলত উল্লেখ কৰা আহ্বায়ক সদস্যসকলৰ দ্বাৰা আহ্বান কৰা হৈছিল। আহ্বায়ক ক্ৰমে ৰবিন্দ্ৰ কুটুম আৰু ভদ্ৰ পেগু

যোৱা ইংৰাজী ৭-২-১৯৯৮ তাৰিখে মিচিং বাপ্তিষ্ট সভা গঠন কৰাৰ উদ্দেশ্যে ৰোহিনী কুমাৰ দলেৰ প্ৰস্তাৱত আৰু শ্ৰীযুত গোবিন পেগুদেৰৰ সমৰ্থনত ভদ্ৰ পেগুদেৰে সভাপতি আসনত বহি এখনি জৰুৰী বৈঠক অনুষ্ঠিত কৰা হয়। উক্ত জৰুৰী বৈঠক সদনে মিচিং বাপ্তিষ্ট সভা গঠনৰ কাৰ্য্যক লৈ বিতংভাবে আলোচনা কৰা হয়। আলোচনা মতে (Mising Baptist Church Council (MBCC) আৰু Demaji Baptist Christian Association (DBCA) সভাৰ লগত থকা মিচিং বাপ্তিষ্ট মণ্ডলীসমূহক একত্ৰিকৰণ কৰি এখনি পুণাংগ মিচিং ৰাপ্তিষ্ট সভা গঠন কৰিবলৈ ৰেভাঃ দত্তৰাম পাইতদেৰে প্ৰস্তাৱ কৰা হয়। উক্ত প্ৰস্তাৱ মতে পাঁচজনীয়া কমিটি গঠন কৰি MBCC আৰু DBCA ৰ অন্তৰ্গত মিচিং মণ্ডলীসমূহক একত্ৰিকৰণ কৰি মিচিং বাপ্তিষ্ট সভা গঠন কৰিবলৈ সিদ্ধান্ত লোৱা হয়। সেই সদস্যসকল ক্ৰমে ভদ্ৰ পেগু, ৰোহিনী কুমাৰ দলে, ৰেভাঃ দত্তৰাম পাইত ৰবিন্দ্ৰ কুটুম আৰু শ্ৰীযুত অভিৰাম পেগুদেৰসকলক মিচিং সভা গঠনৰ দায়িত্বভাৰ অৰ্পণ কৰা হয়।

উক্ত বৈঠক ৰোহিনী কুমাৰ দলেদেৰৰ সভাপতিত্বত অনুষ্ঠিত হোৱা বৈঠকত উপস্থিত থকা প্ৰতিনিধিসকলে (মিচিং বাপ্তিষ্ট সহভাগিতা দল) গঠন সন্দৰ্ভত অসংমত জনাই পূৰ্ণ পৰ্যায়ৰ সভা গঠন সম্পৰ্কে পৰামৰ্শ আগবঢ়ায় আৰু আলোচনাৰ অন্তত সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰা হ'ল যে পূৰ্ণ পৰ্যায়ৰ মিচিং বাপ্তিষ্ট সভা গঠন সম্পৰ্কে ধেমাজি বাপ্তিষ্ট খ্ৰীষ্টিয়ান সভাৰ DBCA অন্তৰ্গত থকা মিচিং বাপ্তিষ্ট মণ্ডলীসমুহ আৰু মিচিং বাপ্তিষ্ট চাৰ্চ কাউন্সিল MBCC অন্তৰ্গত থকা মিচিং মণ্ডলীসমূহৰ নেতৃত্বক লৈ এখনি পূৰ্ণ পৰ্যায়ৰ মিচিং বাপ্তিষ্ট সভা গঠন সন্দৰ্ভত পৰামৰ্শ আগবঢ়ায়।

উক্ত পৰামৰ্শ অনুযায়ী DBCA অন্তৰ্গত মিচিং বাপ্তিষ্ট মণ্ডলী আৰু MBCC মণ্ডলীসমূহৰ নেতৃত্বৰ লগত একত্ৰিকৰণৰ কাৰণে যুটীয়া বৈঠক আহ্বান কৰিবলৈ তলত উল্লেখ কৰা আহ্বায়ক সদস্যসকল ক্ৰমে ৰেভাঃ জৱহৰলাল দলে, ৰোহিনী কুমাৰ দলে, ভদ্ৰ পেগু, ৰেভাঃ দত্তৰাম পাইত, শ্ৰীযুত মণিকান্ত কুম্বাং শ্ৰীযুত লিদাৰসিং মিচং, ৰবিন্দ্ৰ কুটুমসকলক দায়িত্ব ভাৰ অৰ্পণ কৰা হয়। এই আহ্বায়ক মণ্ডলীয়ে গত ইংৰাজী ২১-০৩-১৯৯৮ তাৰিখে MBCC

আৰু DBCA অন্তভুক্ত মিচিং বাপ্তিষ্ট খ্ৰীষ্টিয়ানসকলৰ মাজত একত্ৰিকৰণ সম্পৰ্কে বৈঠক ধেমাজি বাপ্তিষ্ট মণ্ডলীত অনুষ্ঠিত হয়। বৈঠকৰ প্ৰস্তাৱ মৰ্মে ইংৰাজী ১৬, ১৭, এপ্ৰিল ১৯৯৮ তাৰিখে দুদিনীয়া কাৰ্যসূচীৰে বহলভিত্তিত মিচিং বাপ্তিষ্ট সভা গঠন সন্দৰ্ভত কুলাজান বাপ্তিষ্ট মিছন কেন্দ্ৰত এখনি প্ৰতিনিধিমূলক সভা আহ্বান কৰা হয়।

DBCA সভাৰ পৰা -

১। ৰোহিনী কুমাৰ দলে,

২। ভদ্ৰ পেগু,

৩। ৰবিন্দ্ৰ কুটুম

৪। ৰেভাঃ লবণ পেগু

৫। ৰেভাঃ দত্তৰাম পাইত

৬। শ্ৰীযুক্তা নিৰ্মলা দলে

MBCC সভাৰ পৰা -

১। ৰেভাঃ জৱহৰলাল দলে

২। শ্ৰীযুত লিদাৰসিং মিচং

৩। ভৱজ্যোতি দলে

৪। কামেশ্বৰ পেগু

৫। শ্ৰীযুত মান্যলাল দলে

৬। শ্ৰীযুত ৰণোজ কুমাৰ পেগু

৭। শ্ৰীযুত মণিকান্ত কুম্বাং

ৰোহিনী কুমাৰ দলে দেৰেৰ সভাপতিত্বত ১৬, ১৭ এপ্ৰিল ১৯৯৮ তাৰিখে কলাজান বাপ্তিষ্ট মিচন কেন্দ্ৰত World Vision of India ধেমাজি প্ৰকল্পৰ সহযোগিতাত একত্ৰিকৰণৰ বাবে যুটীয়া বৈঠক কৰা হয়। কিন্তু দুয়োখন সভাৰ শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ মাধ্যমৰ কৌশলগত প্ৰক্ৰিয়া একমত হ'ব নোৱাৰাৰ বাবে একত্ৰিকৰণ প্ৰক্ৰিয়া সম্ভৱপৰ নহ'ল। ইংৰাজী ১৮ এপ্ৰিল ১৯৯৮ তাৰিখে দেওবাৰে দিনৰ ২ বজাৰ পৰা ৰোহিনী কুমাৰ দলে দেৰৰ ঘৰত (কাংকান নগৰ, চিলাপথাৰ) DBCA সভাৰ অন্তৰ্গত থকা মিচিং চলাওতাসকলক লগত লৈ অতি সোনকালে মিচিং বাপ্তিষ্ট সভা গঠন কৰিব লাগে বুলি আলোচনা কৰা হয়।

ওপৰোক্ত আলোচনামৰ্মে যোৱা ইংৰাজী ০২-০৫-১৯৯৮ তাৰিখে নলামুখ বাপ্তিষ্ট মণ্ডলীত ৰোহিনী কুমাৰ দলে দেৰৰ সভাপতিত্বত পূৰ্ণ পৰ্যায়ত মিচিং বাপ্তিষ্ট সভা গঠন সম্পৰ্কে বৈঠক অনুষ্ঠিত কৰা হয়। উক্ত বৈঠকত উপস্থিত সমূহ প্ৰতিনিধি বৰ্গৰ সৰ্বসম্মতি ক্ৰমে মিচিং বাপ্তিষ্ট সভা (Mising Baptist Kebang) নামেৰে এখনি সভা গঠন কৰা হয়। আৰু Mising Baptist Kebang (MBK) কাৰ্যালয় চিলাপথাৰ অস্থায়ীভাবে চলাবলৈ সিদ্ধান্ত কৰি সভাৰ কাৰ্যালয় পৰিচালনা কৰা হয়। আৰু MBK সভাৰ প্ৰথমবাৰৰ কাৰণে বছেৰেকীয়া আয়-ব্যয় বাজেট প্ৰস্তুত কৰিবলৈ ক্ৰমে ভদ্ৰ পেগু, ৰোহিনী কুমাৰ দলে, শ্ৰীযুত অবিৰাম পেগুদেৰক এই তিনিজন ব্যক্তিলৈ বাজেট কমিটি আৰু শ্ৰীযুত আইছেন পেগু, ৰেভা দত্তৰাম পাইতদেৰ আৰু ৰেভাঃ লবণ পেগুদেৰৰ এই তিনিজনক লৈ সভাৰ সংবিধানখনি প্ৰস্তুত কৰিবলৈ দায়িত্বভাৰ অৰ্পণ কৰা হয় আৰু Evangelical Church of Moralond (ECM) ৰ লগত Demaji Baptist Christian Association (DBCA) ৰ যি ধৰণে চুক্তি স্বাক্ষৰিত হ'ল সেই চুক্তিৰ গতিত থকা ECM ৰ লগত সু-সম্পৰ্ক ৰাখি প্ৰভুৰ কাম কৰা হয়। লগতে Gospel for Asia (GFA) ৰ লগত সম্পৰ্ক ৰখাৰ ক্ষেত্ৰত (Takam Mising Baptist Kebang (TMBK) ক প্ৰভুৰ কাৰ্য কৰিলৈ দায়িত্ব অৰ্পণ কৰা হয়।

যোৱা ইংৰাজী ১৯-১০-১৯৯৮ তাৰিখে গোগামুখত অনুষ্ঠিত যোৱা ত্ৰিপাক্ষিক আলোচনাত MBK, DBCA আৰু General Sercetary of NBBCA ৰেভাঃ পোহৰ দৈমাৰীৰ মাজত MBK পূৰ্ণ প্ৰৰ্যায়ৰ সভা হিচাপে স্বীকৃতি পত্ৰ অনুমোদন প্ৰদানৰ বাবে আলোচনা কৰা হয়। উক্ত আলোচলাত ৰেভা দত্তৰাম পাইতদেৰৰ বলিষ্ট পদক্ষেপত BDCA সভাৰ অনুমোদন অনুসৰি North Bank Bank Christian Assoiation (NBBCA) সন্মিলনিৰ Constituent bodies হিচাপে স্বীকৃতি প্ৰদান কৰা হয়। যোৱা ইংৰাজী 05-11-1998 তাৰিখে চিলাপথাৰ টাউন বাপ্তিষ্ট মণ্ডলীত অনুষ্ঠিত হোৱা কাৰ্যকৰী বৈঠকত সদনে MBK সভাক শুধৰণিৰ কাৰণে

বিতংভাৱে আলোচনা কৰাৰ পাছত আৱশ্যকবোধ হোৱাত Mising Baptist Kebang (MBK) ক Dhemaji Mising Baptist Association (DMBA) নামেৰে শুধৰণি কৰা হয়।

Dhemaji Mising Baptist Association (DMBA) সভাৰ মিচন কেন্দ্ৰৰ বাবে মাটি কিনাৰ সম্পৰ্কে সকলোৱে গুৰুত্ব সহাকাৰে আলোচনা কৰি চিলাপথাৰ আৰু ধেমাজিত অনুসন্ধান কৰি উপযুক্ত মাটিৰ মূল্য তথা পৰিবেশ-পৰিস্থিতিৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি যিকোনো এখন ঠাইত মিচনৰ মাটি কিনিবলৈ সিদ্ধান্ত লোৱা হয় যদিও সভাৰ ভবিষ্যত উন্নতি তথা সভাৰ পৰিসীমা সম্প্ৰসাৰণৰ বাবে চিলাপথাৰ লুইত পুৰত ৪ (চাৰি) বিঘা DMBA মিচনৰ মাটি কিনা হয়। লগতে DMBA মিচনৰ নামত কুলামুৰা গাঁওৰ নিবাসী গনেশ টায়েদেবে আধা বিঘা মাটি দান আগবঢ়ায়। DMBA উপ-কাৰ্যালয়ৰ বাবে ধেমাজি নগৰ এলেকাৰ এডোখৰ মাটি কিনিবলৈ সেই সময়ৰ কোষাধ্যক্ষ শ্ৰীযুত অভিৰাম পেগুৰ হাতত ৰেভাঃ দত্তৰাম পাইতদেৱে নগদ ২০,০০০ কটা জমা দিয়া হয়। কিন্তু সেই মাটিডোখৰ কিনাটো সম্ভৱপৰ নহ'ল আৰু লগতে চলাওঁতাসকলৰ সামান্য ভুল বুজা-বুজিত কিছুমান চলাওঁতা আৰু মণ্ডলীয়ে ফালৰি কাটে।

যোৱা ইংৰাজী ৪-১-২০০০ তাৰিখৰ নলামুখ বাপ্তিষ্ট মণ্ডলীত অনুষ্ঠিত হোৱা কাৰ্যকৰী বৈঠকত Dhemaji Mising Baptist Association (DMBA) সভাক North Bank Bank Christian Assoiation (NBBCA) য়ে যি স্বীকৃতি পত্ৰ প্ৰদান কৰে উক্ত স্বীকৃতি পত্ৰখনিক সেই সময়ৰ কাৰ্যবাহী সচিব ৰেভাঃ দত্তৰাম পাইতদেৱে বৈঠকত পাঠ কৰি শুনায় আৰু সভাই অতি আনন্দেৰে গ্ৰহণ কৰে।

ইংৰাজী ১১, ১২, আৰু ১৩ ফেব্ৰুৱাৰী ২০০০ বৰ্ষৰ লটাত বাপ্তিষ্ট মণ্ডলীত অনুষ্ঠিত হোৱা বছেৰেকীয়া অধিবেশনত DMBA সভা আৰু ECM ৰ মাজত বিভিন্ন কাৰণত প্ৰভুৰ পৰিচৰ্যাৰ ক্ষেত্ৰত অমিল হোৱাত সাধাৰণ সভাৰ সিদ্ধান্ত মৰ্মে Evangelical Baptist of Moralond (EBM) মিছনাৰীসকলক বিদায় দিয়া হয় আৰু ২০০৫ বৰ্ষৰ পৰা বৰ্তমানলৈকে Baptist Church of Mizoran (BCM) লগত পাঁচ বছৰীয়া চুক্তি ৰ ম্যাদ বাখি UMBC আৰু BCM সহযোগত সভাৰ কাৰ্য সুচাৰুৰূপে পৰিচালনা কৰি আছে। প্ৰভুৰ অনুগ্ৰহ আৰু আশীবাদত বৰ্তমান সভাৰ কাৰ্য্য সুচাৰুৰূপে পৰিচালনা কৰিব পৰা হৈছে।

অতি আনন্দৰ বিষয় যে UMBC সভাৰ বৰ্তমান কাৰ্যবাহী সচিব শ্ৰীযুত মনেশ্বৰ দলেদেৱেৰ বলিষ্ঠ পদক্ষেপত আৰু UMBC (Y.D) KYMBK Coordinator শ্ৰীযুত ৰোহিশা পেগুদেৱৰ সহযোগত UMBC মিচনৰ মাটিডোখৰৰ তলত উল্লেখ কৰা ধৰণে চিচিবৰগাঁও, ৰাজহ চক্ৰ বিষয়া-কাৰ্যালয়ত নামজাৰি কাৰ্য সম্পাদন কৰা হয়।

১। UMBC Mission মণ্ডলীৰ নামত ১ বিঘা ৪ কঠা ৩৩ লোচা
২। UMBC (YD) KYMBK ৰ নামত-২ বিঘা
৩। UMBC (WD) Ane Kiri Kebang মণ্ডলীৰ নামত ২ বিঘা
৪। Dakor English School ৰ নামত-৪ বিঘা মুঠ ১০ বিঘা ৪ কঠা ৩৩ লোচা

UMBC সভাই ২০১৫ বৰ্ষত সেই সময়ৰ Field Director, BCM, Rev. C. Lalrochama দেৱৰ বলিষ্ঠ নেতৃত্বত আৰু BCM মিছনাৰী ক্ৰমে Sir Zuala, Sir H. Lantluanga, Lt. Nunga আৰু UMBC কাৰ্যকৰী কমিটিৰ সমুহ সদস্য-সদস্যাৰ সহযোগত UMBC সভাৰ পূৰ্ণাংগ সংবিধান প্ৰস্তুত কৰি সভাই সৰ্বসম্মতিক্ৰমে গৃহীত কৰাৰ পাছত UMBC সভাৰ বছেৰেকীয়া সাধাৰণ বৈঠকত অনুমোদন জনোৱা হয়। সেইমতে বৰ্তমানলৈকে উক্ত সংবিধানখনৰ নিয়ম-নীতি অনুযায়ী সভাৰ কাৰ্যপ্ৰণালী পৰিচালনা কৰি আছে। প্ৰথম কাৰ্যনিৰ্বাহক কমিটিৰ সদস্য-সদস্যাসকলৰ নাম তলত উল্লেখ কৰা হ'ল-প্ৰতিষ্ঠাপক কাৰ্যনিৰ্বাহক কমিটিৰ বিষয়ববীয়াসকলৰ নাম

তলত উল্লেখ কৰা হ'ল-

১। সভাপতিঃ স্বৰ্গীয় ৰোহিণী কুমাৰ দলে
২। উপ-সভাপতিঃ স্বৰ্গীয় ভদ্ৰ পেগু

৩। কাৰ্যবাহী সম্পাদকঃ ৰেভাঃ দত্তৰাম পাইত

৪। সহযোগী সম্পাদকঃ স্বৰ্গীয় ৰবিদ্ৰ কুটুম

৫। কোষাধ্যক্ষঃ শ্ৰীযুত অভিৰাম পেগু

৬। নথি সম্পাদকঃ শ্ৰীযুত চন্দন মিচং

৭। সহ-নথি সম্পাদকঃ শ্ৰীযুত বিমল কামান

কাৰ্যকৰী কমিটিৰ সদস্যসকলৰ নাম-

৮। ৰেভাঃ লবণ পেগু

৯। শ্ৰীযুত মুক্তৰাম দলে

১০। শ্ৰীযুত গোবিন পেগু

১১। শ্ৰীযুত বিদ্যা পেগু

১২। শ্ৰীযুত বুদ্ধ পেগু

১৩। বিৰল পেগু

১৪। শ্ৰীযুত ৰবিন টায়ে

১৫। শ্ৰীযুত আলিমথ পাতিৰ

উপদেষ্টা মণ্ডলী-

১৬। শ্ৰীযুত আইছেন পেগু

১৭। শ্ৰীযুত স্বৰেশ্বৰ দলে

১৮। শ্ৰীযুত চি. কাইছা (Missionary ECM)

১৯৯৯ চনত ধেমাজি বাপ্তিষ্ট খ্ৰীষ্টিয়ান সভাৰ কাৰ্যকৰী কমিটিৰ সিদ্ধান্ত মৰ্মে ধেমাজি বাপ্তিষ্ট খ্ৰীষ্টিয়ান সভাৰ কাৰ্যবাহী সম্পাদক শ্ৰীযুত বিষ্ণু স্বৰ্গীয়াৰীদেৱৰ নেতৃত্বত পূৰ্ণ পৰ্যায়ত ধেমাজি মিচিং বাপ্তিষ্ট সভা (UMBC) গঠন কৰিবলৈ অনুমোদ পত্ৰ প্ৰদান কৰা হয়। প্ৰভুৰ অনুগ্ৰহত যোৱা ইংৰাজী ২০, ২১ ফেব্ৰুৱাৰী ১৯৯৯ বৰ্ষত দুদিনীয়া কাৰ্যসূচীৰ নলামুখ বাপ্তিষ্ট মণ্ডলীত ধেমাজি মিচিং বাপ্তিষ্ট সভাৰ প্ৰথম বাৰ্ষিক অধিবেশন অনুষ্ঠিত কৰা হয়। উক্ত অধিবেশনত ৰেভাঃ পোহৰ দৈমাৰী, শ্ৰীযুত আইছেন পেগু আৰু শ্ৰীযুত চি. কাইছা বক্তা হিচাপে উপস্থিত থাকি প্ৰভুৰ বাক্য বিলোৱা হয়।

সভাৰ স্বীকৃতিঃ

ধেমাজি মিচিং বাপ্তিষ্ট সভাৰ দ্বিতীয় বাৰ্ষিক অধিবেশন ২০০০ বৰ্ষৰ ফেব্ৰুৱাৰী মাহৰ ১১, ১২ আৰু ১৩ তাৰিখে তিনিদিনীয়া কাৰ্যসূচীৰে লটাক বাপ্তিষ্ট মণ্ডলীত অনুষ্ঠিত হয়। উক্ত অধিবেশনত বক্তা হিচাপে ৰেভাঃ পোহৰ দৈমাৰীদেৱে উপস্থিত থাকি প্ৰভুৰ বাক্য বিলোৱা হয়। উক্ত সভাতে উত্তৰ পাৰ বাপ্তিষ্ট খ্ৰীষ্টিয়ান সম্মিলনীৰ সভাপতি জয়ৰাম পাগু আৰু সাধাৰণ সম্পাদক ৰেভাঃ পোহৰ দৈমাৰীৰ উপস্থিতিত ধেমাজি মিচিং বাপ্তিষ্ট সভাক North Bank Baptist Christian Associationৰ সংবিধানিক সভা (Constituent body) হিচাপে স্বীকৃতি প্ৰদান কৰা হয়। ২০১৫ বৰ্ষত অসম আৰু অৰুণাচল প্ৰদেশ সিঁচৰিত হৈ বসবাস কৰি থকা সকলো মিচিং ভাই- জনীসকলক সামৰি লৈ নিজৰ ভাষা আৰু কলা-সংস্কৃতিৰে প্ৰভুৰ বাক্য প্ৰচাৰ কৰা উদ্দেশ্যেৰে ধেমাজি মিচিং বাপ্তিষ্ট সভাক Dhemaji Mising Baptist Association (DMBA) নামৰ পৰিৱৰ্তে সংযুক্ত মিচিং বাপ্তিষ্ট মণ্ডলী United Mising Baptist Church (UMBC) নামেৰে কৰি বৰ্তমানলৈকে প্ৰভুৰ পৰিচৰ্যা কাৰ্য কৰি থকা হৈছে।

সভাৰ মণ্ডলীৰ পৰিসংখ্যাঃ

১৯৯৮ চনত যেতিয়া সভা গঠন কৰা হৈছিল তেতিয়া ১৭ খন মণ্ডলীৰে সভা পৰিচালনা কৰা হৈছিল। মণ্ডলীসমূহৰ নাম উল্লেখ কৰা হ'লঃ

১। দিপা বাপ্তিষ্ট মণ্ডলী

২। লকলুং বাপ্তিষ্ট মণ্ডলী

৩। আৰ্চি মাজৰবাৰী বাপ্তিষ্ট মণ্ডলী

৪। চিলাপথাৰ টাউন বাপ্তিষ্ট মণ্ডলী

৫। পিপলগুৰি বাপ্তিষ্ট মণ্ডলী

৬। কামিজান বাপ্তিষ্ট মণ্ডলী

৭। আমগুৰি বাপ্তিষ্ট মণ্ডলী

৮। বালি ন-পাম বাপ্তিষ্ট মণ্ডলী

৯। বাউলী বাপ্তিষ্ট মণ্ডলী

১০। ধেমাজি টাউন বাপ্তিষ্ট মণ্ডলী

১১। নলামুখ বাপ্তিষ্ট মণ্ডলী

১২। লিচাং বাপ্তিষ্ট মণ্ডলী

১৩। বেৰভা বাপ্তিষ্ট মণ্ডলী

১৪। দদিং কৰাদ বাপ্তিষ্ট মণ্ডলী

১৫। দক্ষিণ ডুমকটা বাপ্তিষ্ট মণ্ডলী

১৬। যুগিসুতি বাপ্তিষ্ট মণ্ডলী

প্ৰভুৰ অনুগ্ৰহত ২৫ বছৰীয়া ৰূপালী জয়ন্তী উদ্যাপন বৰ্ষলৈ ১৭ খন মণ্ডলীৰপৰা ৩১ টা মণ্ডলীলৈ প্ৰভুৱে বৃদ্ধি কৰিলে।

বৃদ্ধি কৰা মণ্ডলীসমূহৰ নামঃ

১। আমলখি পাইত বাপ্তিষ্ট মণ্ডলী

২। কোম্পানী বাপ্তিষ্ট মণ্ডলী

৩। আনুদলুং বাপ্তিষ্ট মণ্ডলী

৪। চিমেনমুখ বাপ্তিষ্ট মণ্ডলী

৫। জৰিগুৰি বাপ্তিষ্ট মণ্ডলী

৬। তাৰাপুৰ বাপ্তিষ্ট মণ্ডলী

৭। অকাজান বাপ্তিষ্ট মণ্ডলী

৮। কুলামুৰা বাপ্তিষ্ট মণ্ডলী

৯। কুলাজান বাপ্তিষ্ট মণ্ডলী

১০। ঢেকাই মাজগাঁও বাপ্তিষ্ট মণ্ডলী

১১। পুনৈ বাপ্তিষ্ট মণ্ডলী

১২। নামকিৰ চাপৰি বাপ্তিষ্ট মণ্ডলী

১৩। বাইচাপৰি দলপা বাপ্তিষ্ট মণ্ডলী

১৪। বৰমতাৰি বাপ্তিষ্ট মণ্ডলী

১৫। হালমাৰি ৰাপ্তিষ্ট মণ্ডলী

১৬। উখমাটি কালি বাপ্তিষ্ট মণ্ডলী

১৭। মিকমাং ৰূপহীমুখ বাপ্তিষ্ট মণ্ডলী

১৮। জেমচ্ বাপ্তিষ্ট মণ্ডলী

১৯। নাহৰণী বাপ্তিষ্ট মণ্ডলী

২০। অৰৈপুৰ বাপ্তিষ্ট মণ্ডলী

২১। ৰেখা চাপৰি বাপ্তিষ্ট মণ্ডলী

সভাৰ বিভাগসমূহঃ

১। সাধাৰণ প্ৰশাসন বিভাগ

২। মিছন বিভাগ

৩। মহিলা বিভাগ

৪। যুৱ-যুৱতী বিভাগ

৫। চাণ্ডেস্কুল বিভাগ

****

NBBCA 75 YEAR CELEBRATION 2025

আচৰিত দয়া

AMAZING GRACE

শ্ৰীচিমচন দৈমাৰী
বড়ো বাপ্তিষ্ট কনভেনচন,
হৰিশিঙা।

"মানুহনো কি, তুমি যে তাক সোঁৱৰণ কৰা? মানুহৰ সন্তানেই বা কি, তুমি যে তাৰ বুজ-বিচাৰ লোৱা। কিয়নো তুমি তাক ঈশ্বৰতকৈ অলপহে সৰু কৰিলা, আৰু গৌৰৱ ও মৰ্য্যাদাৰূপ মুকুটেৰে বিভূষিত কৰিলা।"

এইখিনি বাক্য আমি যদি ইংৰাজী বাইবেলত চাওঁ আৰু অলপ বেছি স্পষ্টকৈ পাওঁ -

"What is man that You are mindful of him, And the son of man that You 'visit' him. For You have made him a little lower than the angels. AndYou have crowned him with glory and honor."

মানুহৰ প্ৰতি থকা দয়া আৰু মৰম দেখি দায়ুদে ঈশ্বৰৰ উক্ত বাক্য প্ৰকাশ কৰিছিল, উল্লেখিত গীতৰ যোগেদি। সচাঁকৈ, মানুহৰ প্ৰতি থকা ঈশ্বৰৰ প্ৰেম আৰু দয়া আচৰ্যকৰ। এনে

আচৰ্য দয়াৰ সন্ধান পায়েই 'জন নিওটন' নামৰ ঈশ্বৰৰ পৰিচৰ্যাকীৰ এজনে ইতিহাস প্ৰশিদ্ধ আৰু সমাদৃত Amazing grace গীতটি লিপিবদ্ধ কৰিছিল। গীতটোৰ মূল ইংৰাজীত ছয়টা চৰণ বা স্তৱক আছে যদিও অসমীয়া ভাঙণিত অনুবাদকাৰী ৰেভাৰেণ্ড দেবেন ভূঞাই মাত্ৰ চাৰিটা স্তৱকহে ভাঙণি কৰিছে। গীতটোৰ অসমীয়া ভাঙনিখিনি ইয়াত উল্লেখ কৰিলোঁ।

কি আচৰিত দয়া প্ৰভুৰ
অধমে পাওঁ মুক্তি,
হেৰাইছিলোঁ, তেওঁ পালে মোক
অন্ধই পালোঁ দৃষ্টি।

দয়াই শিকায় কৰিব ভয়
দয়াই ভয় কৰে দূৰ,
দয়াৰ মূল্য গম পালো মই
হল যেতিয়া বিশ্বাস মোৰ।

ঢৌ-ধুমুহা বহু বিপদ
আহিলো মই পাৰ হৈ
দয়াই আনিছে নিৰাপদ,
দয়াত যাম ঘৰলৈ।

তাত বাস হলেও হাজাৰ বছৰ
সূৰ্য্যৰ দৰেই উজ্জ্বল,
তেওঁ প্ৰভুৰ গুণ গাম নিৰন্তৰ
চিৰদিন, চিৰকাল।

এই গীতটো বিশ্বাস, পৰ্যালোচনা আৰু প্ৰত্যাশাৰ দিশৰ পৰা ইতিহাসত আটাইতকৈ সমাদৃত স্তুতি গীত সমূহৰ মাজত অন্যতম বুলি অভিহিত হৈছে।

আহক, আমি আজি এই গীতটিৰ সমাদৰৰ ওপৰত আৰু ইয়াৰ ৰচক 'জন নিউটনে নো' এনে কি পৰিস্থিতিৰ অভিজ্ঞতাৰ ওপৰত ৰচিছিল চমুকৈ চাওঁহক।

বিশ্ব বিখ্যাত স্তুতি প্ৰশংসাৰ গীত Amazing grace (অসমীয়াত- কি আচৰিত দয়া প্ৰভুৰ) গীতটোৰ গীতিকাৰ জন নিওটনৰ জন্ম ইংলেণ্ডত ১৭২৫ চনৰ ৪ আগষ্টৰ দিনা হৈছিল। তেওঁৰ পিতৃ জন নিওটন (চিনিয়ৰ) জাহাজৰ এগৰাকী কেপ্টেইন আছিল। তেওঁৰ মাতৃ হ'ল এলিজাৱেট নিওটন। তেওঁৰ পৰিবাৰৰ নাম মেৰী কাট্‌লেট। সেই সময়ত হোৱা ভয়ংকৰ মহামাৰীৰ বাবে মেৰী কাট্‌লেটৰ মৃত্যু হয় ১৭৯০ চনত। তেওঁ দুগৰাকী কণ্যা সন্তানৰ পিতৃ আছিল। কণ্যা দুগৰাকী ক্ৰমে এলিজাৱেট কাটলেট আৰু এলাইজা কানিংহাম।

জন নিওটন যুৱক হোৱাৰ লগে লগেই মহাসাগৰত জাহাজত কাম কৰিবলৈ ওলাই গৈছিল। কাৰণ তেওঁ মহাসাগৰৰ ঢৌ আৰু জাহাজ বৰ ভাল পাইছিল। মাতৃৰ বাধা স্বত্তেও তেওঁ জাহাজতহে কাম কৰিবলৈ পিতৃৰ পদানুগামী হৈছিল। আৰু অতি সোনকালেই তেওঁ জাহাজৰ কেপ্টেইন পদত অধিস্থিত হৈছিল।

তেওঁ পৰিচালনা কৰা জাহাজখন ক্ৰীতদাসৰ ব্যৱসায়ত জৰিত আছিল। ক্ৰীতদাস ব্যৱসায়ী সকলে আফ্ৰিকাৰ পৰা অনেক পুৰুষ, তিৰোতা আৰু শিশু সকলক ধৰি আনি ইংলেণ্ডৰ দাস নিলাম কেন্দ্ৰ সমূহলৈ নিছিল আৰু অনেক ব্যৱসায়ীয়ে তেওঁলোকক ক্ৰীতদাস ৰূপে ক্ৰয় কৰিছিল।

জন নিওটনক তেওঁৰ মাতৃয়ে অতি যত্নেৰে ডাঙৰ-দীঘল কৰিছিল। তেওঁ এগৰাকী খ্ৰীষ্টিয় মাতৃ ৰূপে পুত্ৰ জন নিওটনক বাইবেলৰ কাহিনীবোৰ শিকাইছিল। বিভিন্ন কোৰাচ আৰু গীত শিকাইছিল। প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ শিকাইছিল। যাতে তেওঁৰ পুত্ৰই দেউতাকৰ দৰে সাগৰ প্ৰেমী নহয়। জাহাজত কাম কৰিবলৈ নাযায়।

কিন্তু জন নিওটন দেউতাকৰহে অনুগামী হ'ল। আৰু জাহাজৰ কেপ্টেইন ৰূপে বহু ক্ৰীতদাস অনা কাৰ্যত জৰিত হল। হাজাৰ হাজাৰ লোকক ক্ৰীতদাস নিলাম কেন্দ্ৰ সমূহলৈ অনা হৈছিল।

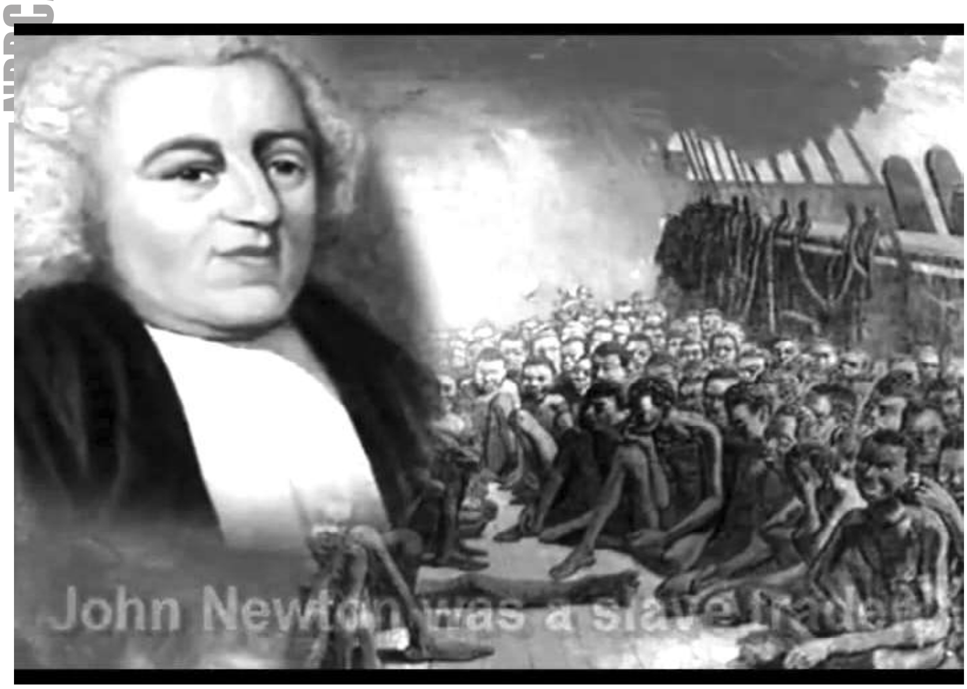

১৭৪৮ চনৰ এটি নিশা জন নিওটনৰ জাহাজ এটি ডাঙৰ মহাসাগৰীয় ধুমুহাৰ সন্মূখীন হ'ল। তেতিয়া জন নিওটন মাত্ৰ ২৪ বছৰীয়া যুৱক। কেপ্টেইন জন নিওটনে বহু সাগৰীয় ধুমুহাৰ সন্মুখীন হৈ আহিছিল যদিও সেই নিশাৰ ধুমুহা অতি ভয়ঙ্কৰ আছিল। ক্ৰীতদাস লৈ অনা জাহাজ যিকোনো মূহুৰ্তত ডুবিব পাৰে। এক ভয়ঙ্কৰ পৰিস্থিতি। নিৰুপায় জন নিওটন জাহাজৰ নিজৰ কোঠাত গ'ল, আৰু আঠু কাঢ়ি ঈশ্বৰৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ ধৰিলে- "দয়া বিচাৰি"। বাৰে বাৰে কান্দি

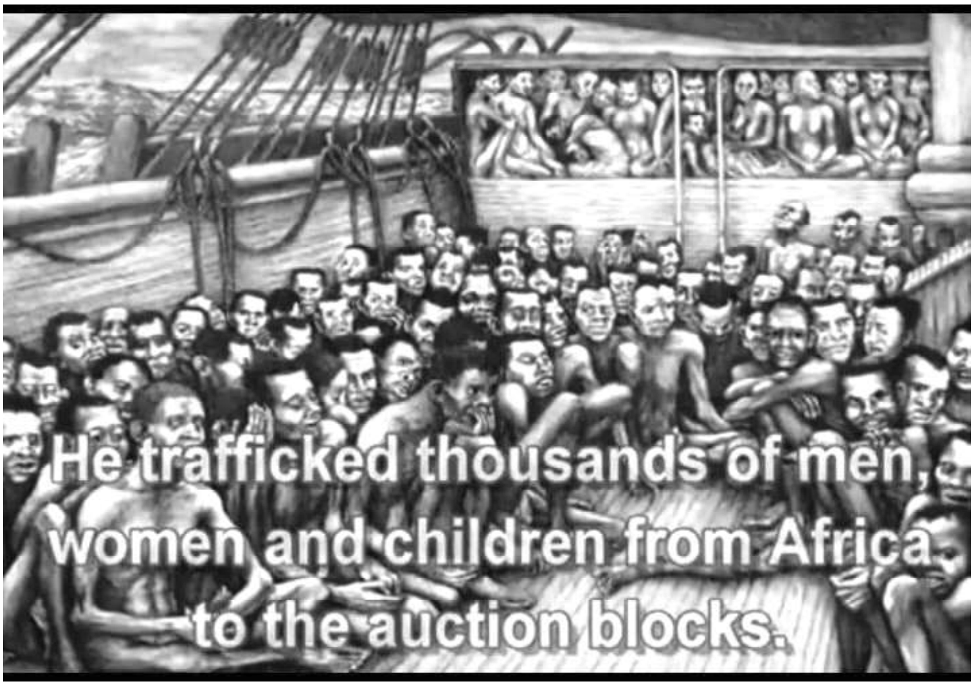

গীত গাবলৈয়ো সিদ্ধান্ত ললে, আৰু এই ‘Amazing grace how sweet the sound’ গীতটি ৰচনা কৰিলে। তেওঁৰ অতীতৰ ঘিণলগীয়া কাৰ্যবোৰকো ক্ষমা কৰি আচৰিত দয়াৰে ঈশ্বৰে তেওঁক বিভূষিত কৰা কথা সোৱঁৰণ কৰি। এটি অতি হৃদয়স্পৰ্শী গীত। সেই সময়ত তেওঁৰ বয়স ৪৮ বছৰ হৈছিল। এই Amazing grace গীতটোক সংগীত বিশাৰদ সকলে

কান্দি নিজৰ অপৰাধৰ বাবে ঈশ্বৰৰ পৰা ক্ষমা বিচাৰিলে আৰু ৰক্ষা পাবলৈ ঈশ্বৰৰ ওচৰত কাতৰোক্তি কৰিলে। কি আচৰিত- ধুমুহা বতাহ শান্ত হবলৈ আৰম্ভ কৰিলে।

বহু বছৰৰ পিছত অৰ্থাৎ লৰালি পাৰহৈ ডেকা বয়স পালেহি, সেই নিশাহে জন নিওটনে ঈশ্বৰৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিছিল। সেই নিশাই তেওঁ প্ৰথমবাৰ অনুভৱ কৰিলে আৰু নিশ্চিত হ'ল “ঈশ্বৰ আছে।” প্ৰাৰ্থনা শুণে আৰু উত্তৰো দিয়ে। এনেকি আটাইতকৈ অধম, দুৰাচাৰী জনৰো প্ৰাৰ্থনা ঈশ্বৰে শুনি উত্তৰ দিয়ে। কি আঁচৰিত দয়া আৰু প্ৰেম সেই গৰাকী মহান ঈশ্বৰৰ।

ইয়াৰ পিচত জন নিওটন জাহাজত কাম কৰিবলৈ পুণৰ ঘুৰি নগল। তেওঁ ঘৰতে থাকি মণ্ডলীৰ কামত, সমাজৰ সৎ কামত লাগি গল। বাৰে বাৰে তেওঁৰ অতীতৰ অনুচিত কামৰ বাবে ক্ষমা বিচাৰি প্ৰাৰ্থনা কৰিলে। আৰু তেওঁ ইংলিছ এংলিকান চাৰ্চ্চৰ সদস্যৰূপে থাকি ঈশ্বৰৰ পৰিচৰ্য্যা কাৰ্য্যত মনোনিবেশ কৰিলে। এনেকি তেওঁ দাসত্বৰ বিৰুধিতা আন্দোলনৰ সহযোগীহে হ'ল।

ইং ১৭৭২ চনৰ শেষৰফালে আন এখন মণ্ডলীত আগন্তুক নৱবৰ্ষ উদ্‌যাপনৰ বাবে ঈশ্বৰৰ বাক্য আনিবলৈ জন নিওটন আমন্ত্ৰিত হ'ল। তাত নৱবৰ্ষৰ বাক্যৰ লগতে এটি নতুন

বিশ্বৰ অন্যতম জনপ্ৰিয় গীতৰ শাৰীত ৰাখিছে।

মাত্ৰ ছয়টা স্তৱকৰ এই গীতটো অনেক দুখ, দুৰ্দশা আৰু তাড়নাৰ মাজতো আশাৰ সন্ধান কৰিব পৰা গীত। নিৰাশাত ভুগি তলমূৰহৈ থাকিব লগা লোক সকলৰ মূৰবোৰ পুনৰ তুলি ধৰিব পৰা গীত। হয়, কঠিন হৃদয়কো কোমলাই তুলিব পৰা গীত।

আমেৰিকাৰ গৃহযুদ্ধৰ সময়ত উত্তৰৰ সংযোজী ইউনিয়ন আৰু দক্ষিণৰ কণফেদাৰেচি মিত্ৰ ৰাষ্ট্ৰমণ্ডলৰ অনেক বিৰম্বণাৰ মাজত সামাজিক অধিকাৰৰ বাবে যুঁজা লোক সকলে সমাধান বিচাৰি এই গীত গাইছিল। সেয়া আছিল ১৮৬১ ৰ পৰা ১৮৬৫ বৰ্ষলৈ।

নেলচন মেন্দেলাক যেতিয়া বন্দীশালৰ পৰা মোকলাই দিয়া হৈছিল ১৯৯০ চনত, তেতিয়া তেওঁৰ মুক্তিকামী সমৰ্থক সকলে জেইলৰ পৰা আদৰি আনোতে Amazing grace এই গীতটো সমস্বৰে গাই আহিছিল। যি গৰাকী নেলচন মেন্দেলাৰ জন্ম দক্ষিণ আফ্ৰিকাত ১৯১৮ চনত হৈছিল। ১৯৪৪ চনত তেওঁ আফ্ৰিকান নেচনেল কংগ্ৰেছৰ যুৱ নেতৃত্ব দিছিল। ১৯৬১ চনত তেওঁক কাৰাদণ্ড বিহা হয়। মুক্তিৰ পিচতেই ১৯৬৪ চনত পুনৰ তেওঁক বন্দী কৰি যাৱজীৱন কাৰাদণ্ড বিহা হয়। বিশ্বৰ শুভাকাংক্ষী সকলৰ

প্ৰচুৰ সমৰ্থনৰ বাবে মেন্দেলাৰ ২৭ বছৰ কাৰাদণ্ডৰ পিচতেই ১৯৯০ চনত তেওঁক মুক্তি দিয়া হয়। ১৯৯৩ তেওঁৰ শান্তিপূৰ্ণ বিদ্ৰোহ আৰু প্ৰতিবাদৰ বাবে শান্তিৰ নবেল বঁটা প্ৰদান কৰা হয়। ১৯৯৪ চনত দক্ষিণ আফ্ৰিকাৰ প্ৰথম আফ্ৰিকান ব্যক্তিৰ প্ৰেচিডেণ্ট ৰূপে নিৰ্বাচিত হয়, নেলচন মেন্দেলা।

আমি আকৌ চাওহ'ক বাৰ্লিন ৱাল বা বাৰ্লিন দেৱালৰ কথা। এই বাৰ্লিন ৱাল খন যেতিয়া ১৯৮৯ চনত ভাঙি পেলোৱা হৈছিল তেতিয়া এই Amazing grace গীতটো তাত গোট খোৱা লোক সমূহে চিয়ৰি চিয়ৰি উল্লাসেৰে গাইছিল।

এই বাৰ্লিন ৱালখন ১৯৬১ চনত পূৰ জাৰ্মানীৰ দ্বাৰা তৈয়াৰ কৰা হৈছিল, পূৰ জাৰ্মানী আৰু পশ্চিম জাৰ্মানীৰ সীমা তৈয়াৰ কৰি। সেই প্ৰতিবন্ধক ৱালখন ২৯ বছৰৰ পিচত ১৯৮৯ বৰ্ষত ভাঙি পেলোৱা হয়। পূৰ আৰু পশ্চিম জাৰ্মানী দুখন দেশ পুনৰ একত্ৰিত হৈ একেখন দেশৰূপে গঠিত হয় ১৯৯০ চনত।

দ্বিতীয় বিশ্বযুদ্ধৰ অন্তত পূৰ জাৰ্মানী ৰাছিয়াৰ সমৰ্থন প্ৰাপ্ত আৰু পশ্চিম জাৰ্মানী আমেৰিকা, বৃটিছ আৰু ফ্ৰান্সৰ সমৰ্থনত বিভাজিত হৈ পৰে। পূৰ জাৰ্মানীয়ে বাৰ্লিন ৱাল গঠন কৰে। কিন্তু ছভিয়েট ৰাছিয়া খণ্ড-বিখণ্ড হৈ পৰাত ১৯৮৯ চনত বাৰ্লিন ৱাল ভাঙি পেলোৱা হয়। দ্বিতীয় বিশ্বযুদ্ধ হৈছিল ১৯৩৯ ৰ পৰা ১৯৪৫ বৰ্ষলৈ।

এই Amazing grace গীতটো দুখ-বেদনা আৰু শোকত ম্ৰিয়মান লোক সকলক শান্তনা দিবলৈ গোটেই বিশ্বতে বহু-বহুবাৰ গোৱা হৈছে। দয়াৰ এনে মহান শক্তি আছে যিয়ে পুনৰ গঠন কৰিব পাৰে। ভুলক শুদ্ধ পথত আনিব পাৰে। এনেকি, মানৰ ক্ৰীতদাসৰ ব্যৱসায়ত জড়িত এজনক ক্ৰীতদাসৰ মুক্তিৰ বাবে, স্বাধীনতাৰ বাবে যুজিবলৈ আগবঢ়াই নিব পাৰে। কি আচৰ্যকৰ শক্তি এই দয়াৰ আয়ত্বত আছে। হয়, এয়াই যীচু খ্ৰীষ্টৰ দয়াৰ মহিমা প্ৰকাশ কৰিছে।

এনে বিশ্ব আচৰ্যকৰ দয়াৰ গীত ৰচনা কৰি বিশ্ব মানৱক জাগৃত কৰা জন নিওটনৰ দেহাৱসান হয়, ১৮০৭ চনৰ ২১ ডিচেম্বৰৰ দিনা। তেওঁক কবৰস্থ কৰা হয়- বৃটিছ যুক্তৰাষ্ট্ৰৰ অলনেইত থকা St. Peter & St. Paul Church ৰ কবৰ স্থানত, তেওঁৰ পত্নিৰ কবৰৰ কাষতেই।

খ্ৰীষ্টক পোৱা প্ৰতিগৰাকী বিশ্বাসীৰ বাবে জন নিওটন এক আদৰ্শ স্বৰূপ। যেতিয়াৰ পৰা তেওঁ ঈশ্বৰৰ প্ৰেম আৰু দয়াৰ কথা দেখিলে, তেওঁ সকলো মন্দ কাৰ্যৰ পৰা আতঁৰি আহিল, আৰু সৎ চিন্তা, সৎ কথা বতৰা আৰু সৎ কৰ্মত মনোনিবেশ কৰিলে।

সেয়া সকলো লোকৰ নিমিত্তে আদৰণীয় আৰু আদৰ্শ হওঁক। সেই দয়া আপোনাৰ হৃদয়ত উৎপন্ন হৈ সকলো লোকৰ ওচৰলৈ বৈ যাওঁক।

Amazing grace
How sweet the sound
That saved a wretch like me,
I once was lost,
But now am found
Was blind, but now I see.

****

অসমৰ খ্ৰীষ্টিয়ান আদিবাসীসকলৰ কলা-সংস্কৃতি

শ্ৰী গাজীলাল তচা

❖❖❖

যীচুৰ জয়যাত্ৰা উৎসৱ। পবিত্ৰ শুক্ৰবাৰৰ আগৰ দেওবাৰ দিনা এই উৎসৱ পালন কৰা হয়। যীচুৰ যিৰুচালেমলৈ কৰা শেষ যাত্ৰা। সেইদিনা খেজুৰ জল, ফুলপাত আদিলৈ শোভাযাত্ৰা কৰে আৰু যীচুৰ জয়ধ্বনি দিয়ে।

❖❖❖

অসমৰ খ্ৰীষ্টিয়ান আদিবাসী বুলি ক'লে বৃহৎ চাহ জনগোষ্ঠীৰ ধৰ্ম বিশেষ এক অংগ। বৰ্তমান চাহ জনগোষ্ঠীসকল অসমৰ স্থায়ী বাসিন্দা। ইতিহাসে কয়, প্ৰায় ১৯ শতিকাৰ মাজভাগৰ পৰা বিস্তৃত ভাবে অসমত চাহ খেতিৰ আৰম্ভ হয়। সেই সময়ত এই চাহ বাগিচাবিলাকত বুজন সংখ্যক শ্ৰমিক প্ৰয়োজন হৈছিল। কাৰ্যদক্ষ আৰু উপযুক্ত শ্ৰমিক থলুৱাভাবে অভাৱ হৈছিল। সেয়েহে বহিঃৰাজ্যৰ পৰা উপযুক্ত শ্ৰমিক অনাৰ ব্ৰিটিছসকলে মতপোষণ কৰে। এই শ্ৰমিকসকলক বিশেষকৈ বিহাৰ, উৰিষ্যা, পশ্চিমবংগ, অন্ধ্ৰপ্ৰদেশ, মধ্যপ্ৰদেশ আদি ৰাজ্যৰ পৰা অনা হয়। এইদৰে চাহ জনগোষ্ঠীৰ অসমলৈ প্ৰব্ৰজন ঘটে। সেইসকলৰ উত্তৰ পুৰুষসকল অসমত জন্মা আৰু অসমখনেই হ'ল তেওঁলোকৰ জন্মভূমি। কিছুমান শ্ৰমিক বাগিচাৰ পৰা অৱসৰ পোৱাৰ পিচত তেওঁলোকৰ নিজৰ ৰাজ্যলৈ উভতি নগৈ বাগিচাৰ ওচৰে পাঁজৰে স্থায়ীভাবে থাকিবলৈ লয়। এইদৰে তেওঁলোক বৃহৎ অসমীয়া জাতিৰ এটা প্ৰধান অংগ হৈ পৰে।

ভাৰতবৰ্ষৰ বিভিন্ন প্ৰান্তৰ পৰা অহাৰ বাবে তেওঁলোকৰ ভাষা, ৰীতি-নীতি, আচাৰ-ব্যৱহাৰ, গীত-মাত বেলেগ-বেলেগ। তেওঁলোকৰ মাজত জাতি, ভাষা, ধৰ্ম, সামাজিক ৰীতি-নিয়ম আদি মিল নথকা স্বত্বেও তেওঁলোকৰ মাজত এখন নতুন সমাজ এইখন অসমতে গঢ়লৈ উঠে। মুণ্ডা, ওৰাং চাওতাল,খাৰিয়া আদি সম্প্ৰদায় সকলৰ যদিও তেওঁলোকৰ নিজস্ব উপভাষা (দোতান) আছে; কিন্তু তেওঁলোকৰ মাজত এটি উমৈহতীয়া কথিত ভাষাও আছে- সেয়া হৈছে "চাদনা" ভাষা। এই "চাদনা" ভাষা বৰ্তমান অসমৰ বহু অঞ্চলত প্ৰচলিত। পশ্চিমবংগৰ পৰা অহা বিভিন্ন সম্প্ৰদায়ৰ মাজত বাংলা মিশ্ৰিত আন এক "বাগানীয়া ভাষা" কথিত ভাষাৰ সৃষ্টি হ'ল । ওড়িয়াসকলৰ নিজৰ ভাষা আছে। বৰ্তমান চাহ জনগোষ্ঠীৰ অসমীয়া ভাষাই হ'ল উমৈহতীয়া ভাষা।

চাহ জনগোষ্ঠী অসমলৈ আহোঁতে তেওঁলোকৰ নিজৰ থলুৱা কলা-সংস্কৃতি, নৃত্য-গীত-মাত লগত কঢ়িয়াই লৈ আহিছিল। ইয়াৰ এটা অবিচ্ছিন্ন ধাৰা আৰু নিজস্বতা আছে। তথাপি গীত-মাত বিলাকত অসমৰ প্ৰকৃতি আৰু সামসায়িক কিছুমান শব্দৰ সংযোজন ঘটে। যেনে- শিৰিষ গছ, চাহগছ, চাহপাত, কলঘৰ, বিগুল,লালচাহ, বাবু, চাহাৰ, চৰ্দাৰ, চকিদাৰ আদি।

ঝাৰখণ্ড (তেতিয়াৰ বিহাৰ) ৰাজ্যৰ পৰা অহা সকলৰ গৰিষ্ঠ সংখ্যক খ্ৰীষ্টিয়ান ধৰ্মাৱলম্বী লোক আছিল। তেওঁলোক প্ৰায় খ্ৰীষ্টিয়ান ধৰ্মৰ ৰোমান কেথলিক গোটৰ আছিল। অসমত যেতিয়া চাহখেতি আৰম্ভ হয়, তেতিয়াই খ্ৰীষ্টিয়ান মিচনেৰী সকলে খ্ৰীষ্টিয়ান ধৰ্ম প্ৰচাৰ কৰিবলৈ অসমত পদাৰ্পন কৰে।

খ্ৰীষ্টিয়ান ধৰ্ম প্ৰধানতঃ দুটা ভাগত বিভক্ত। ৰোমান

কেথলিক আৰু প্ৰটেষ্টান্ট। ৰোমান কেথলিক হৈছে পুৰণি আৰু ৰক্ষণশীল। খ্ৰীষ্টিয়ান ধৰ্মৰ এই বৃহৎ গোটটো আৰ্ক বিচপ, ফাদাৰ সকলে নিয়ন্ত্ৰণ কৰে। প্ৰটেষ্টান্ট গোট হৈছে নতুন, উদাৰ আৰু কিছু স্বাধীন চিতীয়া। প্ৰটেষ্টান্টৰ ঠাল-ঠেঙুলি অনেক।

খ্ৰীষ্টিয়ান আদিবাসীসকল বিভিন্ন জাতি-উপজাতিৰ হোৱা বাবে তেওঁলোকৰ মাজত নানা ধৰণৰ সামাজিক ৰীতি-নীতি আছে। এই ৰীতি-নীতিবোৰ প্ৰধানত ঃ জন্ম মৃত্যু, বিয়া আদিৰ লগত জড়িত। জন্মৰ ৰীতি-নীতি বিলাক সম্প্ৰদায় বিশেষে, পৰম্পৰা অনুযায়ী খ্ৰীষ্টিয়ান ধৰ্মৰ বিধি মতে কৰা হয়। খ্ৰীষ্টিয়ানসকলে মৃতকক সমাধিস্থ কৰে।

খ্ৰীষ্টিয়ান বিবাহ বিশেষকৈ গীৰ্জাঘৰ, বিবাহ ভৱন বা নিজ ঘৰত ফাদাৰ বা পাদ্ৰীসকলৰ দ্বাৰা ধৰ্মৰ বিধি অনুযায়ী সম্পন্ন কৰা হয়। দৰা-কইনাক সমাজৰ আগত ফাদাৰ বা পাদ্ৰীসকলে বাইবেলৰ পৰা শাস্ত্ৰশিক্ষা প্ৰদান কৰে।

চাহ-জনগোষ্ঠী বিভিন্ন জাতি, উপজাতি নিৰ্বিশেষে গঢ় লৈ উঠিছে। গতিকে বৰ্তমান খ্ৰীষ্টিয়ান আদিবাসীসকলৰ নৃত্য-গীত আদি, পৰম্পৰা, নিজস্বতা, ধাৰাবাহিকতাৰ পৰা এৰাই আহিব পৰা নাই। নৃত্য, গীত, বাদ্য, সুৰ একে আছে। কিন্তু গীতসমূহ খ্ৰীষ্ট ভিত্তিক (Christ base)। গীতসমূহ ঈশ্বৰৰ স্তুতি-প্ৰশংসা, যীচু খ্ৰীষ্টৰ গৌৰৱ মহিমা আৰু পৰমাত্মিক জ্ঞানেৰে পৰিপূৰ্ণ।

খ্ৰীষ্টিয়ান সকলৰ কলা-সংস্কৃতি বুলি ক'লে ইয়াৰ ধাৰ্মিক উৎসৱ বিলাক পালনৰ লগত ওতঃপ্ৰোত ভাবে জড়িত। উৎসৱসমূহ পালনৰ জৰিয়তে কলা-সংস্কৃতিৰ প্ৰকাশ আৰু বিকাশ ঘটে।

খ্ৰীষ্টিয়ান সকলে পালন কৰা কেইবাটাও উৎসৱ আছে। বৰদিন বা খ্ৰীষ্টমাছ, নৱবৰ্ষ, পবিত্ৰ শুক্ৰবাৰ বা গুড ফ্ৰাইডে, যীচুৰ জয়যাত্ৰা, যীচুৰ পুণৰুত্থান বা ইষ্টাৰ চানডে উৎসৱ আদিয়ে প্ৰধান। ইয়াৰে কেইটাও উৎসৱতে আনন্দ স্ফূৰ্তি, নৃত্য-গীত আদি কৰা হয়। খ্ৰীষ্টিয়ান বিবাহতো নৃত্য-গীত-বাদ্য কৰাৰো প্ৰচলন আছে।

যীচুখ্ৰীষ্টৰ জন্মদিন বা খ্ৰীষ্টমাছ উৎসৱ বৰ ধুমধামেৰে, উলহ-মালহেৰে পালন কৰা হয়। এই উৎসৱত খ্ৰীষ্টিয়ান সকলে ঘৰ-দুৱাৰত, চূণ, তেল, ৰং ঘঁহি নতুনকৈ বিভিন্ন সাজ-সজ্জাৰে, বিভিন্ন আলোক সজ্জাৰে ঘৰবোৰ সজাই তোলে। গীৰ্জাঘৰ বা ঘৰ বিলাকত কৃত্ৰিম তৰা উত্তোলন কৰা হয়। নতুন আচবাব লোৱা হয়। নতুন কাপোৰ পিন্ধে। গীৰ্জাঘৰত সমৱেত হৈ প্ৰাৰ্থনা, বাইবেলৰ শিক্ষাৰ লগতে বিভিন্ন ধৰণৰ সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠান আদি উদযাপিত কৰে। বিভিন্ন ধৰণৰ পিঠা-পনা, কেক্, মিঠাই আদি খাদ্য-সম্ভাৰ প্ৰস্তুতি কৰা হয়। প্ৰীতিভোজ আদিৰ আয়োজন কৰা হয়। এনে ধৰণৰ কাৰ্যসূচী নৱবৰ্ষলৈকে চলি থাকে নৱবৰ্ষৰ দিনাও গীৰ্জাঘৰত সমৱেত হৈ প্ৰাৰ্থনা, বাইবেল শিক্ষা আদিৰ কাৰ্যসূচী অনুষ্ঠিত হয়।

যীচুৰ জয়যাত্ৰা উৎসৱ। পবিত্ৰ শুক্ৰবাৰৰ আগৰ দেওবাৰ দিনা এই উৎসৱ পালন কৰা হয়। যীচুৰ যিৰুচালেমলৈ কৰা শেষ যাত্ৰা। সেইদিনা খেজুৰ জল, ফুলপাত আদিলৈ শোভাযাত্ৰা কৰে আৰু যীচুৰ জয়ধ্বনি দিয়ে। গীৰ্জাঘৰত সমৱতে হৈ প্ৰাৰ্থনা আৰু বাইবেল শিক্ষাৰে এই কাৰ্যসূচী শেষ কৰে।

পবিত্ৰ শুক্ৰবাৰ বা গুড ফ্ৰাইডে। খ্ৰীষ্টিয়ানসকলৰ এটা শোকৰ দিন। এই দিনা প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টই ক্ৰুচত মৃত্যুবৰণ কৰিছিল। খ্ৰীষ্টিয়ানসকলৰ দৃঢ় বিশ্বাস যে মানৱজাতিক পাপৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিবলৈ যীচুখ্ৰীষ্টই নিজৰ অমূল্য প্ৰাণক বলিদান দিছিল। গীৰ্জাঘৰত প্ৰাৰ্থনা আৰু বাইবেল শিক্ষাৰ কাৰ্য্যসূচী আদি হয়।

ইষ্টাৰ চানডে বা যীচুৰ পুণৰুত্থান উৎসৱ। যীচু খ্ৰীষ্টই মৃত্যুৰ তিনিদিনৰ পিচত কবৰৰ পৰা উত্থিত হৈছিল। খ্ৰীষ্টিয়ান সকলৰ বিশ্বাস যীচুখ্ৰীষ্ট বৰ্তমান জীৱিত হৈ আছে। এই দিনটো খ্ৰীষ্টিয়ানসকলৰ বাবে এটি আনন্দৰ দিন। সমবেত প্ৰাৰ্থনা বাইবেলৰ শিক্ষাৰ লগতে সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠান আৰু প্ৰীতিভোজ আদিও হয়।

বৰ্তমান বহু ঠাইত খ্ৰীষ্টিয়ান সকলে মতভেদ পৰিহাৰ কৰি দলবদ্ধহৈ বৰদিনৰ আগে আগে প্ৰাক-বৰদিন বা প্ৰি-খ্ৰীষ্টমাছ উৎসৱ পালন কৰে। এনে অনুষ্ঠানত অন্য ধৰ্মাবলম্বী লোক সকলেও যোগদান কৰা দেখা যায়। ই এটা সমন্বয়ৰ উৎসৱ। এনে অনুষ্ঠানতো সমবেত প্ৰাৰ্থনা, বাইবেলৰ শিক্ষা, সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠান, শোভাযাত্ৰা আদি হয়।

অসমৰ খ্ৰীষ্টিয়ান আদিবাসী সকল যদিও সংখ্যালঘু; তথাপি বৃহৎ জনগোষ্ঠীৰ লগতে এখন সুস্থ অসমীয়া সমাজ গঢ়াত অৰিহণা যোগাই আহিছে। **

নিৰক্ষৰতা দূৰীকৰণ উত্তৰ পাৰ সন্মিলন

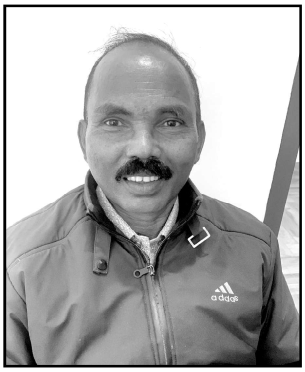

শ্ৰীশ্ৰবজিনা কন্দপান
তত্ত্বাবধায়ক নিৰীক্ষৰতা
দুৰীকৰণ, এন.বি.বি.চি.এ

আমাৰ এই উত্তৰ পাৰ বাপ্তিষ্ট খ্ৰীষ্টিয়ান সন্মিলনীখনি ব্ৰহ্মপুত্ৰ নদীৰ উত্তৰ পাৰে অৱস্থিত বৰ্তমানৰ বিশ্বনাথ জিলাৰ বিশ্বনাথ চাৰিআলি নগৰৰ কাষতে লাগি থকা গোফ সাধাৰু গাঁৱৰ সাকোমঠা খ্ৰীষ্টিয়ান কেন্দ্ৰত অবস্থিত।

উত্তৰ পাৰ সন্মিলনীখনি দহ খন আঞ্চলিক সভাৰে গঠিত আৰু এই সভাসমূহৰ মণ্ডলী সমূহে নিৰ্ব্বাচন কৰি পঠোৱা শিক্ষক ও একেবাৰে নিৰক্ষৰ থকা গাঁও সমূহত এই নিৰক্ষৰতা দূৰীকৰণ কাৰ্য্যসূচী খনি ৰূপায়ণ কৰা হয়।

আঞ্চলিক সভাসমূহৰ নাম ও ঠিকনা বিলাক উল্লেখ কৰি দিলো।

১। বড়ো বাপ্তিষ্ট কনভেনশন ঃ ওদালগুৰি জিলাৰ হৰিশিঙাত এই সভাৰ কাৰ্য্যালয়খনি অবস্থিত।

২। শোণিতপুৰ বাপ্তিষ্ট খ্ৰীষ্টিয়ান সভাঃ বিশ্বনাথ জিলাৰ সাকোমঠা খ্ৰীষ্টিয়ান কেন্দ্ৰত এই সভাৰ কাৰ্য্যালয় অবস্থিত।

৩। লক্ষীমপুৰ বাপ্তিষ্ট কনভেনশ্বন ঃ উত্তৰ লক্ষীমপুৰ লক্ষীমপুৰ জিলাৰ মিচন চৌহদত অবস্থিত।

৪। ধেমাজী বাপ্তিষ্ট খ্ৰীষ্ট্ৰিয়ান সভা ঃ ধেমাজী জিলাৰ গোগামুখ বালি গাঁৱত এই সভাৰ কাৰ্য্যালয় অবস্থিত।

৫। ইউনাইটেড মিচিং বাপ্তিষ্ট মণ্ডলী ঃ ধেমাজী জিলাৰ চিলাপথাৰ নগৰৰ লোহিতপুৰত ইয়াৰ কাৰ্য্যালয় অবস্থিত।

৬। আদি বাপ্তিষ্ট ইউনিয়ন ঃ আৰু অৰুণাচল প্ৰদেশৰ ইষ্ট চিয়াংৰ পাচিঘাটৰ মিৰবুক চাৰিআলিত অৱস্থিত।

৭। আপাতানি বাপ্তিষ্ট সভা ঃ অৰুণাচল প্ৰদেশৰ লৱা সোৱণশিৰি জিলাৰ জিৰোৰ আবুইয়াংত অৱস্থিত।

৮। নিচি বাপ্তিষ্ট চাৰ্চ কাউন্সিল ঃ আৰু অৰুণাচল প্ৰদেশৰ নাহৰলগুন টাউনৰ মডেল ভিলেইজত এই সভাৰ কাৰ্য্যালয় অবস্থিত।

৯। গাৰো বাপ্তিষ্ট সভা ঃ ওদালগুৰি জিলাৰ ভকত পাৰাত গাৰো সভাৰ কাৰ্য্যালয় অবস্থিত।

১০। অসম নিচি বাপ্তিষ্ট সভা ঃ আৰুণাচল প্ৰদেশৰ তলত তথা অসমৰ ঠাইয়ে ঠাইয়ে অৱস্থিত নিচি মণ্ডলী সমূহৰে গঠিত সভা, এই সভাৰ কাৰ্য্যালয় শোণিতপুৰ জিলাৰ নিচি ৰঙাগড়াত অবস্থিত।

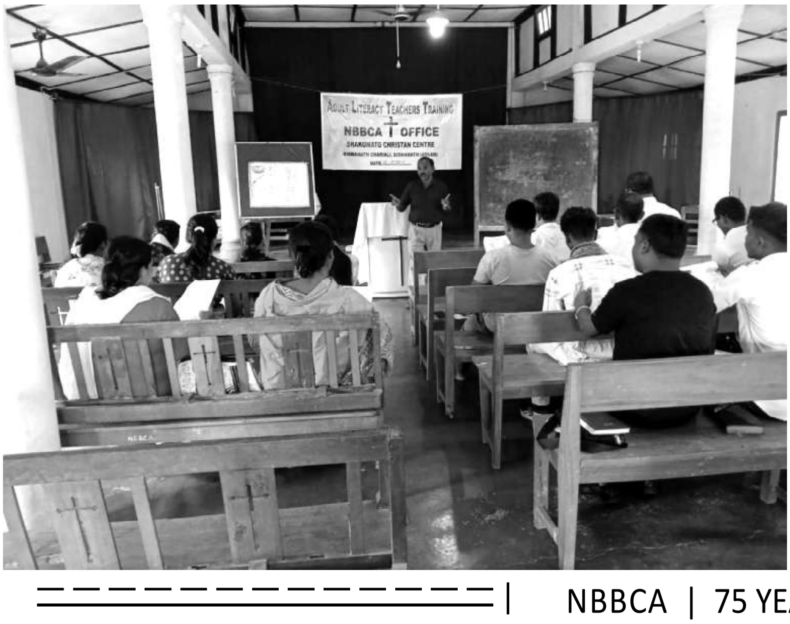

ওপৰত উল্লেখিত সভাসমূহৰ আলোচনা মৰ্মে অৰুণাচলত আদি, আপাতানি আৰু নিচি ভাষাত পাঠ্যপুথি উলিয়াই নিজ জিন ভাষাৰে নিৰক্ষৰ ভাই ভনী বিলাকক শিক্ষা প্ৰদান কৰি আছে। নিৰীক্ষৰতা দূৰীকৰণৰ মূল উদ্দেশ্য হ’ল নিৰক্ষৰ ভাই-ভনী সকলক স্বাক্ষৰ কৰোৱাই প্ৰভু যীচুৰ বিষয়ে জানিবলৈ নিজ বাইবেল পঢ়িব পৰা গীত গাব পৰা বিষয়ত উৎসাহ যোগোৱা। ভৈয়ামৰ সভাসমূহত মণ্ডলীয়ে বাচি পঠোৱা শিক্ষক সকলক সাকোমঠা খ্ৰীষ্টিয়ান কেন্দ্ৰত নিৰক্ষৰ ভাই-ভনী সকলক কেনেকৈ দহ মাহৰ ভিতৰত কিতাপ পঢ়িব পৰা লিখিব পৰা কৰিব পাৰি তাৰ প্ৰশিক্ষণ দি পঠোৱা হয়।

প্ৰশিক্ষণত সহায় কৰে শ্ৰীযুত আমোচ দৈমাৰীদেৰে।

প্ৰশিক্ষণৰ শেষত ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ বাবে বিনামূলীয়াকৈ বৰ্ড, কিতাপ, চক পেঞ্চিল, বহী আদি বিতৰণ কৰা হয়। শিক্ষক সকলক মাহেকীয়া জলপানীৰো ব্যৱস্থা ৰখা হয়।

প্ৰভুক ধন্যবাদ দিও এই অভাগনে যোৱা ২০০৭ চনত নিৰক্ষৰতা দূৰীকৰণৰ তত্বাবধায়কৰ দায়িত্ব লোৱাৰ পৰা এই পৰ্য্যন্ত ৩৫৪ খনি নিৰীক্ষৰতা দূৰীকৰণ স্কুল পৰিচালনা কৰা আৰু ৫৮৪২ গৰাকী ভাই-ভনীয়ে শিক্ষা লোৱাৰ সুযোগ লাভ কৰে। প্ৰভুৰ প্ৰশংসা ও গৌৰৱ হওঁক কিছু সংখ্যক নিৰীক্ষৰতা দুৰীকৰণ স্কুলত পাঠদান কৰা শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰীসকলৰ ত্যাগ স্বীকাৰ ও কষ্টৰ বিনিময়ত অখ্ৰীষ্টিয় ভাই-ভনীসকলে লিখা পঢ়া শিক্ষাৰ ওপৰিও প্ৰভু যীচুখৃষ্টক ব্যক্তিগত ত্ৰাণ কৰ্তা হিচাপে গ্ৰহণ কৰিবলৈ সক্ষম হয়, যি সকলে প্ৰভু যীচুক নিজৰ ত্ৰানকৰ্তা হিচাপে গ্ৰহণ কৰিলে তেওঁবিলাকক শিক্ষক সকলৰ সহযোগত সাক্ষাৎ হোৱাৰ ওপৰিও পৰামৰ্শ দিয়াৰ সুযোগ পাইছিলো।

অখ্ৰীষ্টিয়ান ভাই-ভনীক শিক্ষা দিয়াৰ উপৰিও খৃষ্টক চিনাকী কৰি দিয়া শিক্ষক কেইগৰাকীৰ নাম উল্লেখ নকৰি থাকিব নোৱাৰিলো। শিক্ষকসকল হ'ল ক্ৰমান্বয়ে-

১। বিবিচি সভাৰ মাজখুটি মণ্ডলীৰ শিক্ষক খ্ৰীযুত যিচয় দৈমাৰীদেৰে নৰজুন পাৰাত শিক্ষকতা কৰাৰ লগতে ১৫ গৰাকী আদিবাসী ভাই-ভনী খৃষ্টলৈ আহে।

২। লক্ষীমপুৰ সভাৰ ৰূপহী মণ্ডলীৰ শ্ৰীযুত লোটাচ্ছাতি শিক্ষকতা কৰাৰ উপৰিও ১৬ গৰাকী অখ্ৰীষ্টিয়ান ভাই ভনীক খ্ৰীষ্টলৈ আনি বগীনদী শাখাৰ ডিকন শ্ৰীযুত হেমেন স্বৰ্গীয়াৰীৰ দ্বাৰা বাপ্তিষ্ট দিয়াই।

৩। ধেমাজী সভাৰ পাঁচনি কেম্প গাঁৱৰ শ্ৰীযুত নানকু ভূঞাই তিনি বছৰ কাল নিৰক্ষৰতা দূৰীকৰণ স্কুল পৰিচালনা কৰি একেবাৰে লিখা পঢ়া নজনা অবুজ ভাই-ভনীক স্বাক্ষৰ কৰাৰ লগতে ৩০ গৰাকী ভাই- ভনীক খৃষ্টক ব্যক্তিগত ত্ৰানকৰ্তা হিচাবে গ্ৰহণ কৰাত সহায় কৰে।

৪। এনেদৰে, লক্ষীমপুৰৰ শ্ৰীৰবি চৰা, হানন চৰা ইনোচ পাও, দেৰীললা চানটপ্প, হাবেল কুজুৰ, নিৰ্মল বাড়াইক, ইচাক লহাৰ, অৰুণ কুমাৰ শোণিতপুৰ জিলাৰ শ্ৰীলক্ষণ তাঁতি, বিৰেচ তাঁতি চিমন পাটনায়ক, লখেশ্বৰ খেড়োৱাৰ, শংকৰ প্ৰজা, প্ৰিতম নাগ, অমি তাঁতি, এচৌ তাঁতি।

ধেমাজী সভাৰ শ্ৰীযুক্তা পভমায়া কুমাল, মিচিং সভাৰ শ্ৰীকানুৰাম পাইত, মোচিকুলি হীৰা পাইত, মোহিনী পেজ, নুমল কুলি।

প্ৰভুক বন্যবাদ দিওঁ যে বিবিচি সভাত বৰ্তমান প্ৰায় বড়ো ভাই ভনী শিক্ষিত হ'ল আৰু প্ৰভুৰ পৰিচৰ্য্যা সুন্দৰকৈ পৰিচালিত হৈ আছে। বিবিচি সভাৰ অন্তৰ্গত আদিবাসী সভাৰ মণ্ডলী সমূহত এতিয়াই বহু ভাই-ভনী নিৰক্ষৰ হোৱাৰ ওপৰিও যীচু চিনি নোপোৱা ভাই-ভনী আছে। তেওঁবিলাকক স্বাক্ষৰ চলোৱা চেষ্টা কৰিলে উপকাৰ হ'ব পাৰে।

তেনেদৰে শোণিতপুৰ, লক্ষীমপুৰ, ধেমাজী, মিচিং গাৰো সভা অসম নিচি সভাত এতিয়াও বহু আদিবাসী আৰু অন্যান্য জনগোষ্ঠীৰ ভাই-ভনী সকলে শিক্ষাৰ লগতে খৃষ্টৰ পোহৰ পোৱা নাই।

দুখৰ বিষয় যে আমাৰ কিছুমান খৃষ্ট বিশ্বাসী সকলৰ আচাৰ ব্যৱহাৰ, মাতকথা বিলাকতকৈ অখ্ৰীষ্টিয় ভাই-ভনী বিলাকৰ আচাৰ ব্যৱহাৰ মাত-কথাবিলাক বেছি ভাল। আমি যি সকলে প্ৰভুৰ পোহৰ পাইছো আমি সকলোৱেই প্ৰভুৰ পোহৰ বিলোৱাৰ চেষ্টা কৰোহঁক

প্ৰভুৱে আমাক যি আজ্ঞা দিছে সেই আজ্ঞা আমি হৃদয়েৰে পালন কৰা উচিত। তেওঁ আমাক কেতিয়াও নেৰিব, ত্যাগ নকৰিব।

প্ৰভুৱে আমাক আশীৰ্বদ কৰক। *আমেন।।*

লখিমপুৰ বাপ্তিষ্ট খ্ৰীষ্টিয়ান সভাৰ চমু ইতিহাস

ৰেভাঃ দায়ুদ আইন্দ, অধ্যক্ষ
ডিকন বৰ্ড, লখিমপুৰ বাপ্তিষ্ট কনভেনচন

শুভবাৰ্ত্তা ও মণ্ডলী স্থাপন ঃ

১) শিৱসাগৰত মিচনাৰী পৰিৰ্চয্যা কৰি থকা ৰেভাঃ চি.ই. পেট্ৰিক দেৱে শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰিবলৈ পোন প্ৰথমবাৰ প্ৰচাৰক নথনেল হৰ আৰু যোহন ভেংৰাক লখিমপুৰ জহিং বাগানলৈ পঠিয়ায়। কিন্তু শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰক দুজনক কতো ঠাই নিদিয়াত তেওঁলোক শিৱসাগৰলৈ ঘুৰি যায়। এবছৰৰ পিছত জহিং বাহানৰ ডাকোৱাল শ্ৰীমাথিয়াছ ৰ্বালাই শিৱসাগৰলৈ ডাক অনা-নিয়া কৰোতে উক্ত দুজন প্ৰচাৰকক লগ পায় আৰু লখিমপুৰ জিলালৈ আকৌ প্ৰচাৰ কৰিবলৈ নিমন্ত্ৰণ কৰে। এই নিমন্ত্ৰণ পাই প্ৰচাৰক দুজনে শ্ৰীমাথিয়াছৰ ঘৰত থাকি জহিং বাগানত প্ৰচাৰ আৰম্ভ কৰে। শ্ৰীমাথিয়াছ বাৰ্লাৰ পৰিয়ালে প্ৰথমে প্ৰভূ খ্ৰীষ্টক গ্ৰহণ কৰে। শ্ৰীমাথিয়াছ ৰ্বালাই লখিমপুৰৰ বাপ্তিষ্ট খ্ৰীষ্টিয়ান ১৮৮৬ চনত জহিং বাগানত প্ৰথম বাপ্তিষ্ট মণ্ডলী স্থাপন কৰে।

২) ইয়াৰ পাছত ৰেভাঃ চি.ই. পেট্ৰিক দেৱৰ প্ৰেৰণাত লখিমপুৰ টাউনৰ দক্ষিনে এঙাৰ খোৰা গাঁওত শুভাবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰে। জহিং বাগানৰ পৰা নথনেল ৰ্বালা আৰু খয়ৰা ৰ্বালাৰ পৰিয়াল আগতে স্থায়ীভাৱে এঙাৰ খোৰা গাঁওত বাস কৰি আছিল। তেওঁলোকৰ ঘৰত প্ৰচাৰক দুজনে থাকি শুভবাৰ্ত্তা দিয়াত দুয়ো পৰিয়ালে যীচুত বিশ্বাস কৰে। এই দৰে এঙাৰ খোৰাৰ এলেংমাৰী গাঁওত ১৮৯৩ চনত বাপ্তিষ্ট মণ্ডলী প্ৰতিষ্ঠা হয়।

৩) ১৮৯২ চনত উলুবাৰীত নথনেল হৰ আৰু যোহন ভেংৰাই জহিং বাগানৰ পৰা উলুবাৰীলৈ প্ৰচাৰ কৰিবলৈ আহে। তেখেত সকলৰ প্ৰচাৰ কাৰ্য্যৰ ফল স্বৰূপে ক্ৰমে গাঁওখনৰ বহুতো লোকে খ্ৰীষ্টক গ্ৰহণ কৰে। গাঁওখনত খ্ৰীষ্টক গ্ৰহণ কৰা লোকৰ সংখ্যা বৃদ্ধি পোৱাত ১৮৯৫ চনত মণ্ডলী স্থাপন হয়। এই মণ্ডলীখনৰ নাম থলে উলুবাৰী বাপ্তিষ্ট মণ্ডলী।

৪) জহিং চাহ বাগানৰ কেইবাটা পৰিয়ালে নাম কটাই দেওবিলত আহি হাবি জংঘল কাটি স্থায়ীভাৱে বসবাস কৰি খেতি কৰিবলৈ ধৰিলে। স্থায়ী ভাৱে প্ৰচাৰ কৰা দুগৰাকী প্ৰচাৰক নথনেল হৰ আৰু যোহন ভেংৰাই জহিং বাগানৰ পৰা আহি দেওবিল গাঁওৰ লোকৰ আগত শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰে। ১৮৯৮ চনত দেওবিল বাপ্তিষ্ট মণ্ডলী স্থাপন হয়।

লখিমপুৰ বাপ্তিষ্ট খ্ৰীষ্টিয়ান সভা ঃ

১৯০২ চনত প্ৰথম দেওবিল বাপ্তিষ্ট মণ্ডলীত জহিং বাপ্তিষ্ট মণ্ডলী, এলেংমাৰী বাপ্তিষ্ট মণ্ডলী, উলুবাৰী বাপ্তিষ্ট মণ্ডলী বিলাকৰ সৰ্ব্ব প্ৰথম লখিমপুৰ বাপ্তিষ্ট খ্ৰীষ্টিয়ান সভা গঠন কৰা হয়।

২০১৩ চনৰ ১৮ মে'ত লখিমপুৰ বাপ্তিষ্ট খ্ৰীষ্টিয়ান সভা সলনী কৰি লখিমপুৰ বাপ্তিষ্ট কনভেনচন কৰা হয়। লখিমপুৰ বাপ্তিষ্ট কনভেনচনে নৰ্থবেঙ্ক বাপ্তিষ্ট খ্ৰীষ্টিয়ান এচচিয়েচনৰ লগত আছে। বৰ্ত্তমান মণ্ডলীৰ সংখ্যা ১০২ টা।

****
****

শোণিতপুৰ বাপ্তিষ্ট খ্ৰীষ্টিয়ান সভাৰ ঐতিহাসিক পটভূমিলৈ এভুমুকিঃ

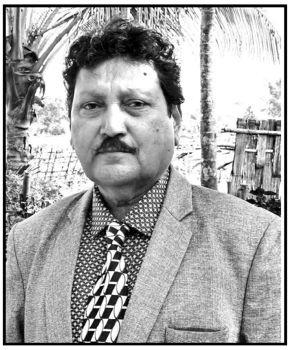

ৰেভাঃ উপেন কুমাৰ
কাৰ্য্যবাহী সচিৱ,
শোণিতপুৰ বাপ্তিষ্ট খ্ৰীষ্টিয়ান সভা

বৰ্তমান শোণিতপুৰ বাপ্তিষ্ট খ্ৰীষ্টিয়ান সভা, পূৰ্বতে তেজপুৰ দৰং বাপ্তিষ্ট সভা নামেৰে জনাজাত আছিল।

উত্তৰ পাৰত প্ৰথম শুভাবাৰ্ত্তাৰ বীজ ৰোপন কৰা মিচনাৰী গৰাকীৰ নাম আছিল জন ফাৰ্থ, তেতিয়াৰ লক্ষীমপুৰ আৰু শোণিতপুৰ ভৌগলিক অৱস্থা এতিয়াৰ নিচিনা নাছিল। যাতায়ত আৰু পৰিবহণ ব্যৱস্থা উন্নত মানৰ নোহোৱাৰ বাবে মিচনাৰী সকল বহু কষ্ট কৰিব লগা হৈছিল। মিচনাৰীসকল থিতাপি লৈছিল বৰ্তমানৰ লক্ষীমপুৰ মিচন চৌহদত আৰু তাৰে পৰাই উত্তৰ পাৰৰ বিভিন্ন ঠাইত শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰৰ কাৰ্য্য চলাই লৈ গৈছিল।

তেতিয়াৰ তেজপুৰ দৰং অবিভক্ত জিলা বিভিন্ন ধৰণৰ অন্ধবিশ্বাস আৰু ধৰ্মীয় গোড়ামীৰ যুঁৱলিত বান্ধ খাই আছিল। মিচনাৰীসকলৰ লক্ষ্য কেৱল শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰতেই সীমিত হৈ থকা নাছিল। তেওঁলোক সমাজৰ সামগ্ৰিক দিশত আমূল পৰিৱৰ্ত্তনৰ বাবে স্বাস্থ্য, কৃষি আৰু অৰ্থনৈতিক উন্নয়নৰ বাবে শিক্ষা প্ৰচাৰৰ ক্ষেত্ৰতত বেছিকৈ গুৰুত্ব দিছিল।

যাতায়ত ব্যৱস্থা সূচল নোহোৱা বাবে ভৰলূ নৈত নাৱেৰে পাৰ হৈ গৰু গাড়ীৰে যাত্ৰা কৰি শুভবাৰ্ত্তাৰ পোহৰ বিলাই অন্ধকাৰ আতৰাই ছিল। উল্লেখ্যে যে, বৰ্ত্তমানৰ শোণিতপুৰৰ ঠাণ্ডা পানী চাহ বাগিছাত ১৯০২ চনত প্ৰথম প্ৰাপ্ত বয়স্ক শিক্ষাৰ প্ৰচলন কৰি লক্ষীমপুৰ পাদ্ৰী আৰু প্ৰচাৰক সকলক লৈ শিক্ষা প্ৰচাৰৰ মাধ্যমেৰে শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰিছিল।

বাপ্তিষ্টজেনেৰেল কনফাৰেঞ্চৰ সহযোগতেই সাকোমঠাত অসমীয়া মাধ্যমৰ প্ৰথম বিদ্যালয় গৃহ নিৰ্মাণ কাৰ্য্য স্বৰ্গীয় ৰেভা W.H. চৰ্লি চাহাবৰ যোগেদি শুভাৰম্ভ কৰা হয়। BGC ৰ সহযোগতেই গ্ৰীন বাড বিদ্যালয়ৰ গৃহ নিৰ্মাণৰ কাৰ্য্য সম্পন্ন কৰা হয়। BGC য়ে এই গৃহ নিৰ্মাণৰ কাৰ্য্যত এক মোটা অংকৰ ধন মোকলাই দিয়াৰ পিচফালে থকা প্ৰমূখ উদ্দেশ্য আছিল সেই অঞ্চলৰ দৰিদ্ৰ সীমাৰেখাৰ তলত বসবাস কৰা অপাৰক শিক্ষা গ্ৰহণত আগ্ৰহী ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলে যেন গুণগত মানৰ শিক্ষা আহৰণ কৰিব পাৰে।

BGC ৰ আৰু দুটা বৰঙণিৰ কথা উল্লেখ নকৰিলে স্বাৰ্থপৰ কৰা হ'ব। সেয়াই হল বৰ্তমানৰ Hostel ৰ ভোজনালয়ৰ নিৰ্মাণ খৰচ। তেওঁলোকে আগবঢ়োৱা আৰ্থিক অনুদানৰ যোগেদিয়েই এই নিৰ্মাণ কাৰ্য্য সম্পন্ন হয়। এওলোকৰ নেতৃত্বতেই Bethel Bible School, বিশ্বনাথ ঘাটত প্ৰতিষ্ঠা কৰা হয়। এইখন বাইবেল স্কুলতেই বহু সংখ্যক ঈশ্বৰৰ দাসে অধ্যয়ণ কৰি নিজৰ মণ্ডলীত ৰোপণৰ ক্ষেত্ৰত ফলপ্ৰসু হয়। এইখিনিতে, উল্লেখ কৰা বাঞ্চনীয় যে, উত্তৰ পাৰ বাপ্তিষ্ট খ্ৰীষ্টিয়ান সভাৰ প্ৰথম বৈঠক বৰ্তমানৰ ধলাইবিল বাপ্তিষ্ট মণ্ডলীত অনুষ্ঠিত হৈছিল। প্ৰথমাৱস্থাত কেৱল তিনিখন সভা যোগদান কৰিছিল- Lakhimpur, Tezpur, Darrang, Udalguri ।

সাকোমঠা মিচন চৌহদত উল্লেখিত সকলো গৃহ নিৰ্মাণৰ কাৰ্য্য BGC য়ে আৰু CASA ৰ যৌথ আগবঢ়োৱা দিহা পৰামৰ্শ আৰু আৰ্থিক অনুদানৰ যোগেদিয়েই কাৰ্য্য সম্পন্ন হোৱা বাবে আমি সভা হৈ হিয়া উজাৰি আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো। লগতে উত্তৰ পাৰ বাপ্তিষ্ট খ্ৰীষ্টিয়ান সভাৰ অৱসৰ প্ৰাপ্ত সাধাৰণ সম্পাদক ৰেভা পোহৰ দৈমাৰীদেৱ আৰু বৰ্তমানৰ সাধাৰণ সম্পাদক ৰেভা চৌৱাৰাম দৈমাৰীৰ নেতৃত্বতেই এই সকলো সফল ৰূপ পোৱা বাবে তেওঁলোককো হিয়া উজাৰি আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলো।

সদৌটি শেষত আৰু একেবাৰে উৰ্দ্ধত মৰমীয়াল সৃষ্টিকৰ্তা পিতৃ ঈশ্বৰক হিয়া উজাৰি ধন্যাবদ জ্ঞাপন কৰি এই চমু ইতিহাস মথনি মাৰিলো। জীৱিত ঈশ্বৰৰ গৌৰৱ ও মহিমা একেবাৰে উৰ্দ্ধত যুগে যুগে হওক। **

LIST OF BAPTIST MISSIONARIES WHO CAME TO NORTH BANK BAPTIST CHRISTIAN ASSOCIATION AREA

	Name	Year	Nationality	Mission Body	Area of Work
1.	Rev. John Firth	1893-1928	American	ABFMS	Lakhimpur & Goalpara Districts
2.	Rev. A. Stephenson	1894-1904 & 1919-1920	American	ABFMS	Lakhimpur & Goalpara Districts
3.	Rev. Joseph Paul	1895-1896	American	ABFMS	Lakhimpur District
4.	Rev. O. L. Swanson	1896-1897 & 1918-1929	American	ABFMS	Lakhimpur, Darang & Goalpara District
5.	Rev. H. Dixon	1901-1904	American	ABFMS	Lakhimpur District
6.	Rev. A. C. Bowers	1909-1922	American	ABFMS	Darang & Goalpara
7.	Rev. Zac Men	1912-1913	American	ABFMS	Darang District
8.	Rev. G. R. Kempfer	1914-1917 & 1918-1929	American	ABFMS	Darang District
9.	Rev. A. J. Tuttle	1924-1928	American	ABFMS	Darrang & Goalpara District
10.	Rev. & Mrs. Anderson	1926-1928	American	ABFMS	Lakhimpur District
11.	Rev. David	1929-1932 & 1934-1935	American	ABFMS	Goalpara & Darrang District
12.	Dr. John William Cook	1932-1939	American	ABFMS	Lakhimpur & Darrang District
13.	Rev. V. H. Sword	1933-1937 1939-1943	American	ABFMS	Goalpara & Darrang District
14.	Dr. Victor H. Swerve	1935-1936	American	ABFMS	Darrang District
15.	Rev. K. William Hagstrom	1946-1969	American	BGC	Lakhimpur
16.	Rev. & Mrs. J. Warren Johnson	1946-1968	American	BGC	Lakhimpur & Darrang District
17.	Miss Joy Philip	1947-1947	American	BGC	Darrang District
18.	Rev. & Mrs. Dana Larson	1947-1967	American	BGC	Lakhimpur District
19.	Miss Arlene Peterson	1948-1968	American	BGC	Darrang District
20.	Rev. & Mrs. Wilbur Sorleys	1948-1954, 1955-1961 1962-1970	American	BGC	Darrang & Lakhimpur District
21.	Rev. Rueben Holm	1948-1962	American	BGC	Darrang District
22.	Miss Grace Swanson	1948-1968	American	BGC	Darrang District
23.	Rev. & Mrs. George Johnson	1949-1977	American	BGC	Darrang District
24.	Miss Helen Bergfalk	1949-1977	American	BGC	Darrang District
25.	Dr. Mrs. Charles Merchant	1949-1962	American	BGC	Darrang District
26.	Miss Arlene J. Jensen	1949-1956	American	BGC	Darrang District
27.	Miss Ruby Eliason	1949-1956	American	BGC	Darrang District
28.	Rev. & Dr. Paul Edwards	1950-1968	American	BGC	Darrang District
29.	Miss Gertrude Nelson	1956-1969	American	BGC	Darrang District
30.	Miss Ruth Bertell	1956-1970	American	BGC	Darrang District
31.	Miss Knudsen	1957-1979	American	BGC	Darrang District
32.	Rev. & Mrs. Eamest Kratofil	1960-1969	American	BGC	Darrang District
33.	Dr. & Mrs. Donald Loos	1960-1966	American	BGC	Darrang District
34.	Dr. Beatrice Mulford	1964-1967	American	BGC	Darrang District
35.	Miss Lornadele Nelson Jacobsen	1964-1969	American	BGC	Darrang District
36.	Rev. & Mrs. Moore*	-----	American	BGC	Darrang District
37.	Miss Grace Jolly*	-----	American	BGC	Darrang District
38.	Dr. & Mrs. Schoonmaker*	-----	American	BGC	Darrang District
39.	Miss Betty Pierson*	-----	American	BGC	Darrang District
40.	Dr. & Mrs. Richard Patterson*	-----	American	BGC	Darrang District
41.	Dr. & Mrs. Larry	1965-1967	American	BGC	Darrang District
42.	Miss Patricia	1966-1966	American	BGC	Darrang District

*** Date of arrival not known**

PLATINUM JUBILEE CELEBRATION COMMITTEE

1. Mr. Pranjal Daimari
   President
2. Mr. Niren Kumar Engti
   Vice-President
3. Rev. Chowaram Daimari
   Secretary
4. Mr. Dhananjoy Daimary
   Asstt. Secretary
5. Ps. Robinson Smith
   Convener, Pandal. Sub- com.
6. Mr. Sunny Bag
   Convener Accom. Sub-com.
7. Mr. Gajilal Tossa
   Convener, Souvenir Sub-com.
8. Mr. Dilip Senapati
   Convener, Food Sub-com.
9. Mr. Biresh Tanti
   Convener, Sanitation Sub-com.
10. Mr. Ruben Herenz
    Convener, Volunteer Sub-com.
11. Mr. Dilip Nanda
    Convener, Decoration Sub-com.
12. Ms. Binita Rabha
    Convener, Medical Sub-com
13. Rev. Sushil Daimari
    Member
14. Rev. Dr. Tagang Gelo
    Member
15. Rev. Upen Kumar
    Member
16. Rev. Lazar Horo
    Member
17. Ps. Dani Tadu Opo
    Member
18. Rev. Luke Taying
    Member
19. Mr. Bishnu Swargiary
    Member
20. Mr. Ruhini Pegu
    Member
21. Rev. Alendra Sangma
    Member
22. Mr. Tilon Taba
    Member

N.B.

1. All the delegates and observers have to pay Rs. 500/- for registration.
2. Constituent bodies of NBBCA are requested to send delegates as following. BBC-550, NBCC-400, LBC -450, ABU -150, ABA-100, DBCA -100, UMBC-100, ANBCA- 100, GBA- 100, SBCA observers no limit.
3. All delegates and observers are requested to bring their essential commodities i.e. Mosquito net, Hymn Book, Bible, Beddings etc.
4. The Conference place is around 1 kilometer west from Biswanath Chariali Town and 7 kilometers from Railway Station.
5. All the Churches are requested to bring NBBCA Foundation Day offering and building fund quota.
6. Business session will start at 1:00 p.m. on March 7, 2025.
7. All the delegates and observers are requested to contact following numbers for transportation to conference place.
8. Please uphold in your prayer for the grand success of the conference.
9. Contact numbers for help:
   - NBBCA Office:- 8014671857, 9401054925
   - Host Church:- Rev. Upen Kumar, 9957006134

TIME TABLE	
Breakfast	7:30 – 8:30 a.m.
Lunch	12:00 – 1.00 p.m.
Tea Time	4:30 p.m.
Dinner	8:30 p.m.

Thanks,
Yours in Christ,

Mr. Pranjal Daimari
President, PJCC

Rev. Chowaram Daimari
Secretary, PJCC

Mr. Niren Kumar Engti
Vice- President, PJCC

Mr. Dhananjoy Daimari
Asstt. Secretary, PJCC

PROGRAMME

PLATINUM JUBILEE CELEBRATION

75 PLATINUM JUBILEE

North Bank Baptist Christian Association (NBBCA)

1950 - 2025

VENUE : SHAKOMATO CHRISTIAN CENTRE
Biswanath Chariali, Assam-784176

Date: March 7th – 9th, 2025

Theme

Remembering God's Leading

Topics

(i) Remember the days…………long past. Deut. 32:7
(ii) Jesus Christ is the same ………..…forever.Heb.13:8

Speakers

(i) Rev. Dr. E. D. Raja Singh Elias,
General Secretary, IEM
Indian Evangelical Mission, Bangalore

(ii) Rev. Dr. Raju Varghese
Principal,
Adoni School of Leadership, New Delhi

March 07, 2025, Friday

Time: 7:30 a.m. - Flag Hoisting
Registration – 10:00 a.m. onward
Business Session – 1:00 – 5:00 p.m.

Time: 5:30 - 8:30 p. m.
Inauguration of Conference Hall
By – Mr. Gajilal Tossa, Former. President, NBBCA

Chairperson: Mr. Pranjal Daimari, President, NBBCA

1. Praise and worship: by- SBCA Choir
2. Welcome address: by – (a) General Secretary, NBBCA
   (b) Executive Secretary, SBCA
3. Announcement:
4. Mass prayer for the jubilee celebration.
5. Offertory: Prayer by-Mr. Bishnu Swargiary, Exe. Secy., DBCA
6. Dance: SBCA and NBCC
7. Message: Remember the days……………..long past. Deut. 32:7
   By- Rev. Dr. E.D. Raja Singh Elias
8. Closing with prayer:

March 08, 2025, Saturday

Time: 8:30 a. m. Inauguration of Monolith:
By – Rev. Dr. Puhor Daimari, Former, G.S., NBBCA
Time: 9:00 -11:30 a. m.

Chairperson: Mr. Niren Kumar Engti, Vice-President, NBBCA

1. Praise and worship: by- ABA Choir
2. Announcement:
3. Souvenir Inauguration: by – Rev. Hali Likha, NBCC
4. Special Prayer for Women Ministry, NBBCA (Mass)
5. Offertory: Prayer by- Rev. Susil Daimari, Exe. Secy., BBC
6. Dance: ABU, LBC
7. Message: Remember the days…………long past. Deut. 32:7
   By- Rev. Dr. ED Raja Singh Elias
8. Closing with prayer:

March 08, 2025, Saturday

Time: 2:00- 4:00 p. m.

Chairperson: Mr. Pranjal Daimari, President, NBBCA

1. Praise and worship: by – LBC Choir
2. Announcement:
3. Special Prayer for Youth Ministry of NBBCA. (Mass)
4. Offertory: Prayer by- Ps. Dani Tado, Exe. Secy, ABA
5. Dance: UMBC and GBA
6. Message: Jesus Christ is the same …………….forever. Heb. 13:8
   By: Rev. Dr. Raju Varghese
7. Closing with prayer:

March 08, 2025, Saturday

Time: 6:00- 8:30 p. m.

Chairperson: Mr. Niren Kumar Engti, Vice-President, NBBCA

1. Praise and worship: by – NBCC Choir
2. Announcement:
3. Special Prayer for Baptist Christian Hospital, Tezpur (Mass)
4. Offertory:
   Prayer by- Rev. Lazar Horo, Exe. Secy., LBC
5. Dance: ABA and DBCA
6. Message: Jesus Christ is the same …………….forever. Heb. 13:8
   By- Rev. Dr. Raju Varghese
7. Closing with prayer:

March 09, 2025, Sunday

Time: 9:00- 11:30 a.m.

Chairperson: Mr. Pranjal Daimari, President, NBBCA

1. Praise and worship: By- BBC Choir
2. Announcement:
3. Felicitation to Dignitaries.
4. Special Prayer for NBBCA ministry
5. Offertory:
   Prayer by- Rev. Dr. Tagang Gelo, General Secretary, NBCC
6. Vote of Thanks: by- General Secretary, NBBCA
7. Dance: ANBCA,SBCA and BBC
8. Message: Jesus Christ is the same …………….forever. Heb. 13:8
   By- Rev. Dr. Raju Varghese
8. Closing with prayer & benediction

Late Rev. Dr. C.L. Rema, Mission Coordinator,
Baptist General Conference, USA-NBBCA | 1969-1996

GENERAL SECRETARIES OF NBBCA

Late Joyram Basumatary
(Secretary)
1964 to 1970

Late Siji Kholi
Secretary
1970 to 1972

Late Rev. Deben Bhuyan
(Executive Secretary)
1970 to 1990

Late Rev. Anderson
K. Sangma
(Executive Secretary)
1990 to 1993

Rev. Dr. Puhor Daimari
(General Secretary)
1993-2011

Rev. Chowaram Daimari
(General Secretary)
2011-Till date

1. (Record Not Found) 1950 to 1964
2. Late Joyram Basumatary (Secretary) 1964 to 1970*
3. Late Siji Kholi (Secretary)1970 to 1972*
4. Late Rev. Deben Bhuyan (Executive Secretary) 1970 to 1990
5. Late Rev. Anderson K. Sangma (Executive Secretary) 1990 to 1993
6. Rev. Dr. Puhor Daimari (General Secretary) 1993-2011
7. Rev. Chowaram Daimari (General Secretary) 2011-Till date

CHRONOLOGY OF PRESIDENT OF NBBCA

Name	Year
1. (Record Not Found)	1950 to 1964
2. Lt. Moniram Baglary	1965 to 1966
3. Lt. Daniel Kokoria	1966 to 1968
4. Mr. Jugeswar Daimari	1968 to 1970
5. Mr. Joseph Basumatary	1970 to 1971
6. Lt. Daniel Korkoria	1971 to 1972
7. Mr. Samuel Daimari	1972 to 1976
8. Lt. Rev. Daniel Korkoria	1976 to 1977
9. Mr. Samuel Daimari	1977 to 1979
10. Mr. Arun Dutta	1979 to 1981
11. Rev. Daniel Korkoria	1981 to 1983
12. Lt. Juron Basumatary	1983 to 1984
13. Lt. Badan Ch. Daimari	1984 to 1986
14. Lt. Prinson Daimari	1986 to 1989
15. Mr. Biren Swargiary	1989 to 1993
16. Mr. Khogen Daimari	1993 to 1995
17. Lt. Ruhini Doley	1995 to 1997
18. Lt. Joyram Pando	1997 to 2001
19. Lt. Abraham Horo	2001 to 2003
20. Mr. Horeson Daimari	2003 to 2006
21. Mr. Khoda Tana	2006 to 2008
22. Mr. Samuel Kath	2008 to 2010
23. Mr. Gajilal Tossa	2010 to 2014
24. Mr. Nelson Baglari	2014 to 2016
25. Rev. Dayud Aind	2016 to 2020
26. Rev. T. J. Kino	2020 to 2024
27. Mr. Pranjal Daimari	2024 to till Date

CHRONOLOGY OF VICE-PRESIDENT OF NBBCA

Name	Year
1. (Record Not Found)	1950 to 1964
2. Mr. Joyram Basumatary	1965 to 1966
3. Mr. Moheswar Daimari	1966 to 1968
4. Mr. John Basumatary	1968 to 1970
5. Rev. Jihushua Bhengra	1970 to 1971
6. Mr. Motilal Basumatary	1971 to 1972
7. Mr. Zacharia Topno	1972 to 1974
8. Mr. Daniel Kokoria	1974 to 1976
9. Mr. Govindo Daimari	1976 to 1977
10. Mr. S. Bhukhon Pando	1977 to 1978
11. Mr. Arun Dutta	1978 to 1979
12. Mr. Govindo Basumatary	1979 to 1980
13. Mr. Abraham Horo	1980 to 1981
14. Lt. Juron Basumatary	1981 to 1983
15. Rev. S. Dahanga	1983 to 1984
16. Mr. Lukas Horo	1984 to 1986
17. Mr. Artis Partin	1986 to 1987
18. Mr. Suren Talukdar	1987 to 1988
19. Lt. Rev. S. Dahanga	1988 to 1989
20. Mrs. Sabina Mochahary	1989 to 1991
21. Mr. Khogen Daimari	1991 to 1993
22. Mr. Nathaniel Sinduri	1993 to 1994
23. Mr. Rohoni Doley	1994 to 1995
24. Mr. Jagnath Deep	1995 to 1997
25. Mr. Zacharia Topno	1997 to 1998
26. Mr. Abraham Horo	1998 to 2001
27. Mr. Horeson Daimari	2001 to 2003
28. Mr. Kara Sako	2003 to 2004
29. Mr. Nelson Baglari	2004 to 2006
30. Mr. John Kerketta	2006 to 2008
31. Mr. Gajilal Tossa	2008 to 2010
32. Mr. Nelson Baglari	2010 to 2014
33. Rev. Dayud Aind	2014 to 2016
34. Mr. Nabin Chetri	2016 to 2018
35. Rev. T. J. Kino	2018 to 2020
36. Mr. Pranjal Daimari	2020 to 2024
37. Mr. Niren Kumar Engti	2024 to Till Date

Family of Late Rev. Deben Bhuyan

Family of Late Rev. Anderson K. Sangma

Family of Rev. Dr. Puhor Daimari

Family of Rev. Chowaram Daimari

Laying of principal post of Pendal Platinum Jubilee 2025

NBBCA Staff Group Photo

Office Bearers with Resource Persons, Youth Seminar at Ziro, 2024

Participants with Resource Persons, Youth Seminar at Ziro, 2024

Women Department, NBBCA

Medical Team